

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΗΤΙ

ΑΡ. 190

Χωρίς
may epium

ΜΥΛΕΝ ΝΤΟΜΟΝΖΟ

Σ αυτό το τεύχος :
ΟΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ
ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΟ

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ
ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΘΕΜΑ

**Η ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ**

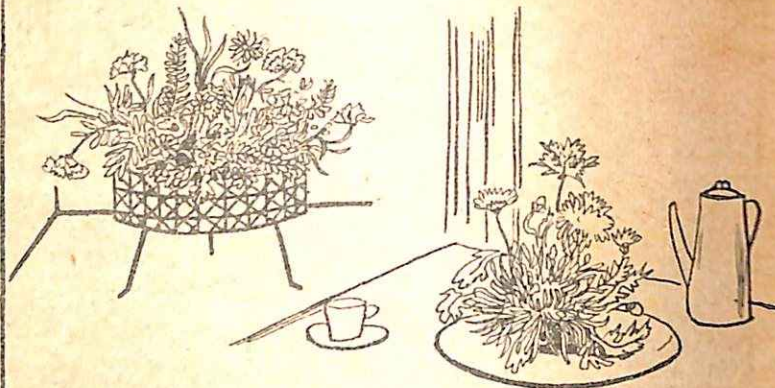
ΔΩΡΕΑΝ

ΣΕ ΣΕΧΩΡΙΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

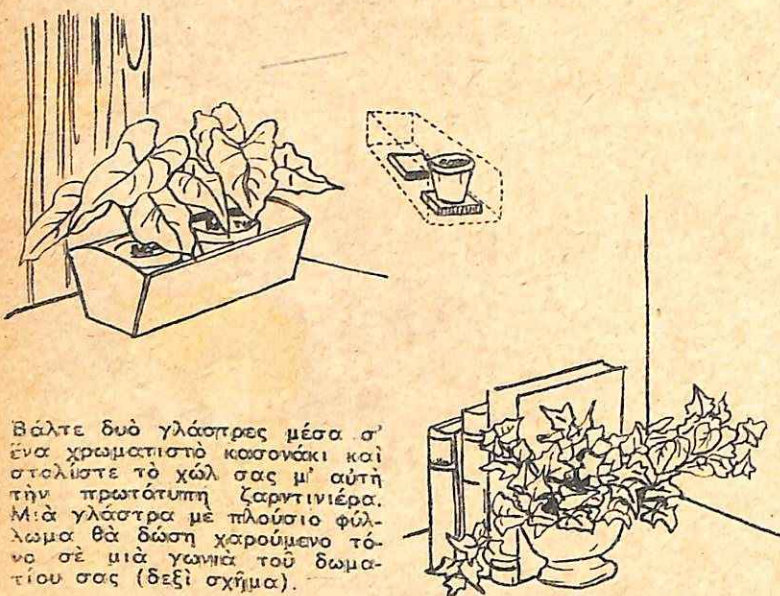

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

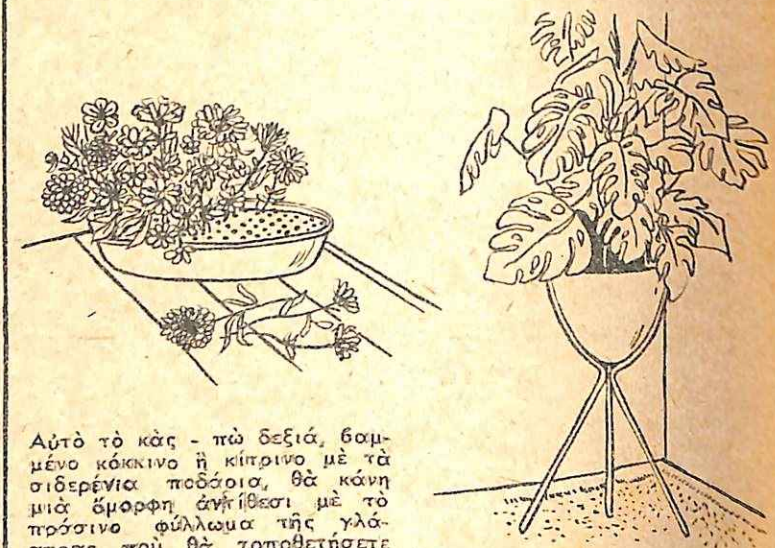
Τώρα την άνοιξη και πρό παντός το καλοκαίρι, τα λουλούδια είναι άφθονα. Στα ανθοπωλεία δε θα έχετε παρά τη δυσκολία της εκλογής. Θα διαλέξετε λοιπόν ό,τι σας άρεσει και θα δώσετε μια καλοισθιτή εμφάνιση στο σπίτι σας. 'Η εμφάνιση αυτή σας αποζημιώνει για τη φροντίδα που θα καταβάλλετε για τη συντήρησή τους, που άλλωστε δεν είναι και πολύ μεγάλη. Στα παρακάτω σχέδια σας δίνουμε μερικές ιδέες. Δεν θα είναι δύσκολο να τις εφαρμόσετε. Μπορείτε επίσης να κάνετε και μερικές παραλλαγές ή αυτές οι ιδέες να σας γεννήσουν άλλες. Σ' αυτό μεγάλο ρόλο θα παίξει η διαρρύθμιση του σπιτιού σας και η τοποθέτηση των επίπλων σας. Λίγη φαντασία και λίγο καλό γούστο αρκούν. 'Εξ άλλου το ίδιο το αντικείμενο, τα λουλούδια, είναι αρκετό για να προκληθεί τις ωραιότερες εμπνεύσεις.

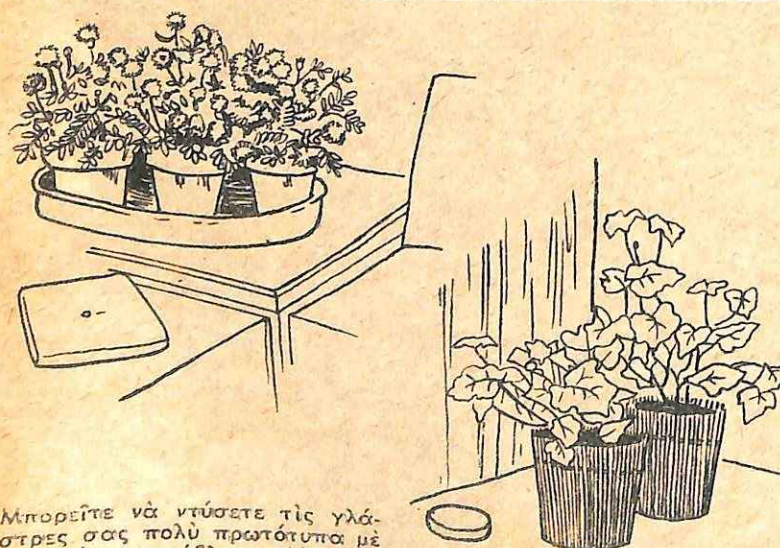
Ένα μπουμπέ δικτυωτό που θα στηρίζεται πάνω σ' ένα δοχείο με νερό, θα σας διευκολύνει να στερεώσετε αρκετά λουλούδια και να δημιουργήσετε μια χαρούμενη ανθοδέσμη για το τραπέζι σας. Στο πάνω από φέρ φορξέ άριστερά τοποθετήστε 4 γλαστράκια.

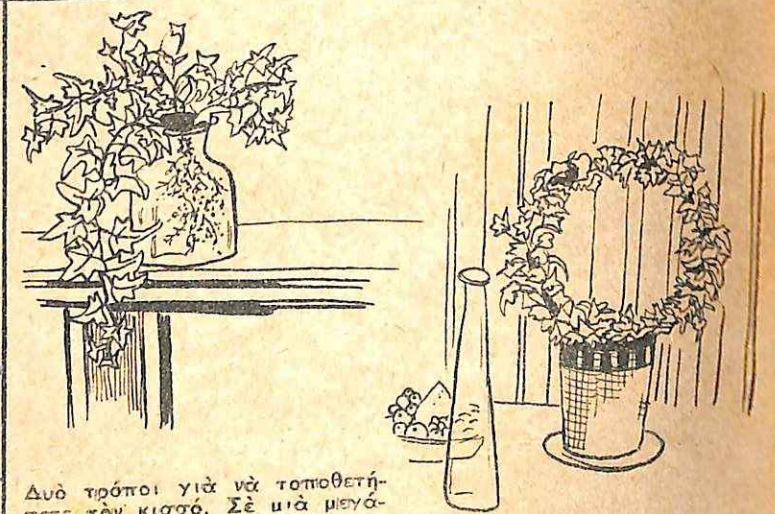
Βάλτε δυο γλάστρες μέσα σ' ένα χρωματιστό κασσόνάκι και στολίστε το χώλ σας μ' αυτή την πρωτότυπη ζαρντινιέρα. Μια γλάστρα με πλούσιο φύλλωμα θα δώσει χαρούμενο τόνο σε μια γωνία του δωματίου σας (δεξιά σχήμα).

Αυτό το κάθ - πώ δεξιά, θαμμένο κόκκινο ή κίτρινο με τα σιδερένια ποδάρια, θα κάνει μια όμορφη αντίθεση με το πράσινο φύλλωμα της γλάστρας που θα τοποθετήσετε μέσα. Το δοχείο με το τρυπητό στήριγμα άριστερά χρησιμεύει για να τοποθετήσετε ντάλιες ή γαρύφαλλα με φύλλα

Μπορείτε να ντύσετε τις γλάστρες σας πολύ πρωτότυπα με καλαμένιο περίβλημα. Μια πολύ καλή ιδέα είναι να τοποθετήσετε τρεις πράσινες γλάστρες σε άσπρο πηλίνο δίσκο.

Δυο τρόποι για να τοποθετήσετε τον κισσό. Σε μια μεγάλη γυάλινη βάζετε κλαδιά κισσού με τις ρίζες βυθισμένες στο νερό. Δεξιά βλέπετε στην εικόνα μας πόσο άρτια μπορείτε να περιτυλίξετε τα φύλλα σ' ένα συρματινό στεφάνι.

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

156ΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

'Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) ... δρχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) ... 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) ... 40

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια) :

Δολάρια 8,50 | Λ. 'Αγγ. χ. 3.0.0
Βελγικά φρ. 410 | Γαλλικά φρ. 2900

Τα έμβάσματα δέον ν' αποστέλλονται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ 'Εσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ 'Εξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΕΝΔ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 156ΗΜΕΡΟ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

του 'Ακαδημαϊκού
Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Ο ΑΕΡΑΣ μέθυσε. Τό δάσος τρελλάθηκε. Τό λειβάδι παραφρόνησε. Τά νερά ήρθαν στο τακίρ κέφι. Τά συννεφάκια τρικλίζουν στουτί. Κι' άπάνω, ψηλά, θαθείά, μέγας άρχιτρικλινός, ό άνοιξιότικος ήλιος, έξακολουθεί νά κενιά, με ήγεμονική άφθονία, τό ξανθό του κρασί.

Πίνει με κάτασπρα κύπελλα ή άθιαμένη δυσαινιά, πίνει με ρόδινα ή ροδακινιά, πίνει το γρασίδι με κόμπες σμαραγδένιες, πίνει και δέν ξέρει τί κάνει και δέν ξέρει τί λέει τό νεράκι της ρεματιάς, πίνουν στα φαρφουριά τους τ' άγρια κρίνα, πίνουν σ' άσμένια τάσια οι λεύκες, πίνει τό πουλί, τό έντομο, τό έρπετό και όλα γύρω φαίνονται τραγουδι επίθαλάμιο.

Ή φύση, ή άνοιξιότικη, δμοια μ' άπέραντη, γαμήλια τελετή. 'Ο άέρας γεμάτος τρυφερά φτερουγίσματα — άδιάκοπο θρόισμα άερών πέλων άόρατης νυκτικής πομπής. Και, με μιάς, τί κελαϊδισμό! 'Ο κορυβαλλός, χαμένος στο γαλάζιο, στον άφάλο του θόλου, σά νά ραμφίξη αυτό τό θείο κρύσταλλο της καλοκαιριάς και μάς τό ρίχνει κάτω σε γλυκύτητα μουσικά τρίμματα' ή καρδερίνα με τό κατακόκκινο φεσάκι της παλιάς ελληνίδας, παίρνει από τό κλαρί της ένα λαϊκό σκοπό από διάφορα τσιπυρίου' τό σκαρθί, ντυμένο κατάχρυσα, ύψώνει τό χαρούμενο ανάδερμα των παπατρεχικών λαρυγγισμών του' τό φανέτο με τό κανελί, φανταίζει γελέκο κάνει τέρτσες' ή παπαδίτσα κρατεί ένα περίεργο ίσο, σαν αυτό των άχρήστων της εύθυμούσης παρέας, που δέν έχουν τίποτα καλύτερο νά κάνουν, από τό νά χτυπούν δυο ποτήρια με τό κουτάλι τους' ό σπουργίτης φαλτσάρει με αξιώσεις, μέσα στα παχειά φυλλώματα της λεύκας' ό φλόρος τέλος σφυρίζει με σφυρίχτρα, που έχει μέσα ένα μιτζελάκι — σφυρίζει επίμονα σαν χωροφύλακας σε καυιά.

Και υπάρχουν, άλήθεια, καυγάδες, άπειροι καυγάδες, αλλά είναι τόσο θελκτικοί!... Είναι ουμπλοκές τρυφερές. Είναι περιπτώσεις έρωτικές. Ψηλά, κάτω, δεξιά σας, παντού, έλέπετε ράμφη που σμιγνουν, φτερά που φρικιούν, ζεύγη που ύψώνονται και πέφτουν και λύνονται με τρελλές θεολασμένες στο διάστημα, μικρά στήθη που φυσώνουν από ήδονικό λαχάνισμα, μετά από μία έρωτική καταδίωξη.

Ό ξανθός, μικρός θεός, έχει σκορπίσει τά φίλτρα του, τά μάγια του, τις όμορφιές του, και υποτάζει γλυκά τά πλάσματα στον αιώσιο

Ο ΣΟ προχωρεί ή εποχή, ό ήλιος θα γίνεται πιο επικίνδυνος. Είναι καιρός νά φυλαχθίτε. Τά κατελάκια αυτά θα ρίξουν μία κολακευτική σκιά στο πρόσωπό σας.

1 'Αγοράστε μία ψάθα σε σχήμα ίσιου, κινέζικο. Κάνετε δυο άνοιγματα στην κορυφή και περάστε κορδέλα που κουμπώνει μπρός ή πίσω. 2 Διαλέξτε μία μεγάλη ψάθα και αφαιρέστε την καλότα στη βάση. Φοράτε τό μπόντ πάνω από μαντήλι. 3 Κόψτε πικέ ύφασμα διπλό, στρόγγυλο και άνοιχτό πίσω. Κάνετε δυο μπουτονιέρες. Περνάτε κορδέλα. 4 Κόψτε μία ψάθα στο πίσω μέρος και ρελιάστε την. Κάνετε δυο μπουτονιέρες. Περνάτε μία κορδέλα

νόμο του. Μέσα σε λίγες νύχτες τό πράσινο της πλαγιάς έγινε έξαισιο έξωτικό κέντημα. Τί περσικά και τί άραβικά λουλουδιόματα και τί φαντασμαγορικά ζομπλιάματα μεταξωτών, απ' αυτά που σκλαδώνουν τά μάτια στο Τσαρσί της Πόλης ή τό Χάν ελ Χαλίλ του Καίρου!...

Κοιτάχτε, αυτό τό γλυκύτατο μπλέ των «μπυδών» τά μόδ της άνεμίας' τά χρυσάφια της «ταϊτιμίδας» τά ούρανια του «ή με ξεχνάς» τά θαυγάλας του θολέου, τά θεληχτικά πασχάλια του σάλεπου' τά κερχιμπαριά του χαμπαλιού' την άπειρη, έξωτική πολυχρωμία των άγριων όρχεσιδών, όλα τά θαύματα ενός άνεξάντλητου χρωστήρα, που έχει επιχειρήσει εδώ ένορχηστρώσεις χρωμάτων που δέν άποκόττησε ποτέ ούτε ό αθεάστερος από τους έμπειριονιστές.

Σ' αυτό τό φανταχτερό πέλαος διασταυρώνονται, με γλυκύτατο θόμο, οι άλαφρότατες ολκάδες των έντόμων, από τά μελισσάκια που χώνονται γύρω από τους μεγάλους σταχτιούς άκτινούς του θυμариού, άνιπομένα για την άνθησή τους, ως την άσπρη πεταλούδιτσα, που την παίρνεις για λουλούδι κερασσιάς, που άεροπλέει στην προλή άνοιξιότικη πνοή — ταχυδρόμοι της άγάπης, χαριτωμένοι άκούσιοι μεσίτες των μυστηρίων της. Όλα τά χρώματα, όλες ούτές οι τουαλέτες, είναι στην υπηρεσία της. Όλα φωνάζουν στο φτερωτό διαβάτη: — Σ' έμένα έλα!... 'Εμένα προτιμήσε!...

Και υπάρχουν τόσα θελκτικά μυστικά στο άπέραντο αυτό έρωτικό τραγούδι! Φίλος σκύβει, κόβει από τό στέλεχος του και μού δείχνει ένα όρχεσιδεύ.

—Γιά κοιτάξτε! Δεν είναι λουλούδι. 'Εχει τό σχήμα γνωστού έντομου, στίς παρήμερες λεπτομέρειες. Τώρα, σε λίγο αυτό τό έντομο θα περάση, θα γελασθή, θα σταματήσει

νά τό περιπτυχθή και τό μυστήριο της άναδημιουργίας θα έχη τελεσθή: Θα του έχη άποθέσει τη γονιμοποιό ούσία.

Ή έρωτική γλύκα είναι παντού. Τά πεύκα, τά θυμάρια, ή μέντα, ή χλόη άρωματίζουν την άνιόσφαιρα, ή θαλαστή ξεμουδιάζει τά κορμιά, ό άέρας χαϊδεύει άπαλά τό δέρμα και τό πόν μεταβάλλεται σε τρυφερή πρόσκληση. Αυτή την ώρα δέν υπάρχει τίποτα άσχημο. Και αυτά τά γαϊδούρια, που δόσκουν εκεί κάτω, είναι κάτι θαυμάσιο. 'Ο ήλιος τους έχει φορέσει άλλες καταχρυσές. Και δέν έχουν πιά έκείνη την ξύλινη άκίνησια του χειμώνα. Κουθεντιάζουν, χαϊδεύονται, παίζουν, σκιρτούν, γελουν με τό μούσουδο στον άέρα και τά δόντια στο φώς.

Στη ρίζα πεύκου βλέπω, για πρώτη φορά, ωραία και τί χελώνα. Συλλαμβάνουμε τό είδωλλίο της στην είσαγωγή. Θεέ, άποχτούν λοιπόν χάρη και αυτά τά κρυσά καύκαλα; 'Εκείνος όρμιά παράφορος. Θέλει νά την περιπτυχθή — άν είναι δυνατόν! 'Εκείνη κάνει τά ατίονια νάξια. Αυτός επιχειρεί κυκλωτική κίνηση, αλλά με τί γοργότητα! Πρώτη φορά είδα χελώνα νά τρέχη. 'Ο έρωτας κάνει κι αυτό τό θαύμα' την προλαβαίνει, την κουτουλά με τό καύκαλό του, της φιλεί τά χέρια (αυτά τά μπροστινά πόδια) και κατορθώνει νά την άναχατίσει, νά της εκφράση την άγάπη του, όρθιος, με τόν τραχήλο έξω από τό φοβερό θώρακά του, με τη γλώσσα, μία όλοπόρφυρη γλώσσα, όπεραμική, ένα καμμάτι άλλο δελουδο, έξω επίσης, με άδιάκοπους τέλος τρυφερούς στεναγμούς, με άδίακοπους τέλους τρυφερούς στεναγμούς, ενώ κάτω, στη μικρή λαγκάδια, τό νεράκι τραγουδεί άκούραστο τόν ύμνο. 'Ενα χελιδόνι, με τό φράκο του σιρό Διονυσίου, έπηρε μακροβούτι και ύψωθή μ' ένα τερετιόμο, πάνω από τό ζεύγος: Κοσμικός κύριος, που τό ρολόι του δέν πηγαίνει φαίνεται τόσο καλά. 'Εφτασε στο γάμο πολύ άργά.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΤΙΝΑΣ

Η ΓΙΟΛΑΝΤΑ χτύπησε δι-
στακτικά την πόρτα της
κυρίας. «Ακούστηκε από
μέσα ένα θυμωμένο «έμπρος»
και η μικρή υπηρέτρια στά-
θηκε στο κατώφλι για ν' αναγ-
γείλει με ύψος μακάβριο:

— Κυρία, κόπηκε το ηλεκ-
τρικό. Από τη χθεσινή καται-
γδα φαίνεται πως έχουν χα-
λάσει τα καλώδια.

Η Αιμιλία Ρουάνι μισόκλει-
σε τα μάτια σαν να δέχτηκε
κάποιο σοβαρό χτύπημα της
μοίρας.

Υστερα στράφηκε προς την
υπηρέτρια:

— Λοιπόν; Τι στέκεσαι έ-
κεί σαν βγάλμα; Πήγαινε ά-
μέσως να τηλεφωνήσεις στην
έταιρία. Μόνο αυτό μας έλει-
πε, να κοπεί και το ρεύμα,
μουνιούρισε νευριασμένη.

«Έρραίο θα ήταν να δεχτώ
όδοντα καλεσμένους με λάμ-
πες πετρελαίου, μονολόγησε
άγανακτισμένη η κοσμική κυ-
ρία.

Ασφαλώς τους υπολλήλους
της ηλεκτρικής δεν τους έν-
διεφερε καθόλου, αν αυτό το
δράδυ η Αιμιλία Ρουάνι γιόρ-
ταζε τους άρραβωνες της κό-
ρης της Τίνας, με το νεαρό
τραπέζι της Μόριο Λούκα. Δεν
ήταν όμως το ίδιο και για την
Αιμιλία, που φιλοδοξούσε να
δώσει μια δεξίωση που θα γί-
νόταν για πολλές μέρες το θέ-
μα συζητήσεως των κοσμικών
κύκλων. Και τώρα έρχονταν έ-
λες αυτές οι αναποδιές να της
χαλάσουν τα σχέδια.

— Γιολάντα! φώναξε. Ά-
κόμα να τηλεφωνήσεις στην έ-
ταιρία;

— Τό τηλέφωνο το έχει η
δεσποινίς, δικαιολογήθηκε το
κορίτσι.

Η Αιμιλία προχώρησε δια-
στακτικά προς το δωμάτιο της
κόρης της. Τα παχειά χαλάρια
του διαδρόμου έπνιγαν τα βή-
ματά της. Σταμάτησε μπρο-
στά στην πόρτα κι' έτοιμά-
στηκε ν' ανοίξει, αλλά έμεινε
με το χέρι μετέωρο, ενώ μια
έκφραση εκπλήξεως ζωγραφιζό-
ταν στο πρόσωπό της. «Η φωνή
της Τίνας έφτασε ως τ'
αύτιά της σιγανή, μα καθα-
ρή: «Πρέπει απόψε να τελει-
ώσουν όλα», έλεγε. «Αύριο θα
είναι πολύ άργα. Το ξέρεις».

Η Αιμιλία γύρισε άργα το
πόμολο, μα την ίδια στιγμή
ή Τίνα κατέβασε το ακουστικό.

— Έσύ είσαι, μαμά; Με
πρόμαζες, ψιθύρισε η νέα θγαί-
νοντας από το δωμάτιο.

Στις άρες που ακολούθη-
σαν, η Αιμιλία Ρουάνι, παρ'
όλη την πυρετώδη ετοιμότητα
για τη γιορτή, δεν μπόρεσε
να διώξει από το μυαλό της
τα λόγια της Τίνας. «Πρέπει
απόψε να τελειώσουν όλα. Αύ-
ριο θα είναι πολύ άργα». Τι
έννοούσε άραγε; Ίσως να τη-
λεφωνούσε της ράφτρας, συλ-
λαγίστηκε. Μα βέβαια, αυτό
άσφαλώς θα ήταν, γιατί αυτή
ή προνομιούχην δεν είχε στείλει

ακόμη τη σάρκα του φορέμα-
τος. Η ιδέα της φάνηκε πολύ
λογική, εν τούτοις εξακολου-
θούσε να είναι άνησυχη.

«Φαίνεται πως η κόουρασι μ'
έχει έικνεύρισε, συλλογίστηκε.
Στο κάτω - κάτω τί άλλο μπο-
ρεί να είναι;»

Για μια στιγμή, η ύποψια
ότι η κόρη της τηλεφωνούσε
σ' έναν άλλον άνδρα, την πά-
γωσε. «Επ' ουδενί λόγω η Αι-
μιλία Ρουάνι θα δεχόταν να
παντρευτεί η κόρη της κάποιον
άλλον εκτός από το Μάριο
Λούκα. Ίσως κανένα φτωχό
και άσημαντο νεαρό.

Λίγο άργότερα, τα πολυτε-
λή σαλόνια των Ρουάνι είχαν
γεμίσει από καλεσμένους. Ο
Μάριο ήρθε σχεδόν τελευταίος.
Χαίρετσε την άρραβωνιαστι-
κιά του, ύστερα πλησίασε την
Αιμιλία και της έκανε κάποια
φιλοφρόνησι.

— Μήπως είσαι άδιάθετος,
Μάριε; ρώτησε εκείνη, που της
έκανε έντύπωση η έντονη χλω-
μάδα του προσώπου του.

— Είναι από τη συγκίνηση,
άπάντησε αντί γι' αυτόν μια
ήλικιωμένη κυρία που καθόταν
δίπλα τους. «Έτσι κι' εγώ ό-
ταν άρραβωνιάστηκα...

Κι' άρχισε να διηγείται την
άνιση ιστορία των άρραβώ-
νων της.

Ο έκλεκτος μπουφές και τα
έφθονα ποτά, συγκέντρωσαν
σε λίγο το ενδιαφέρον των
καλεσμένων. «Έτσι, κανείς δεν
κατάλαβε άμέσως ότι η νεαρή
οικοδέσποινα δεν φαινόταν
ποθυμένα. Η πρώτη που το άν-
τιλήφθηκε ήταν η Αιμιλία.

Κύτταξε άναμεσα στον κόσμο
μήπως διακρίνη τη λεπτή σι-
λουέτα της κόρης της, αλλά
δεν τη βρήκε. «Έτρεξε με άνη-
συχία στο δωμάτιο της Τίνας.
Πάνω σε μια πολυθρόνα ήταν
ριγμένο το γολαζίο του λινό

— Κυρία, ήρθε ένας μικρός
κι' έφερε αυτό το σημείωμα.
«Εκείνη άρπαξε το σημείω-
μα από το χέρι της υπηρέτρι-
ας και άμέσως άναγνώρισε το

φουστάνι που φορούσε πρό ό-
λίγου. Κύτταξε την άνοιχτή
ντουλάπα και με την πρώτη
ματιά κατάλαβε ότι έλειπε το
σπόρ ταγιέρ από τουήντ που
είχε ράψει τελευταία η κόρη
της.

Η Αιμιλία Ρουάνι αισθάν-
θηκε πώς θα την κυρίευε νευ-
ρική κρίση, αλλά την ίδια σι-
γή είδε το Μάριο Λούκα να
στέκει δίπλα της σιωπηλός.

— Μάριε, η Τίνα... η Τίνα
έφυγε, ψιθύρισε.

Σταμάτησε άπτότομα μετα-
νοιώνοντας για τα λόγια που
είχε προφέρει, αλλά ό Μάριο
Λούκα δεν έδειξε καμμία έκ-
πληξη. «Ήταν άκόμα πολύ χλω-
μός, μα η φωνή του άντήχησε
σταθερή ενώ της άπαντούσε:

— Θα πάω να τη βρω, μην
άνησυχήτε.

— Ωστε... ώστε ξέρεις που
είναι;

Ο Μάριο όμως δεν της ά-
πάντησε. Άπομακρύνθηκε δια-
στακτικά σαν να τον κυνηγούσαν.

Η άπουσία των δύο άρρα-
βωνισμένων έγινε αισθητή ά-
πό όλους και η Αιμιλία Ρουά-
νι με μεγάλο κόπο κατάρθωσε
να κρύβη την ταραχή της.

Τα λόγια της κόρης της
βούζαν διαρκώς μέσα στο
μυαλό της. «Απόψε πρέπει να
τελειώσουν όλα, αύριο θα είναι
άργα». Τι τρέλλα άραγε πή-
γαίνε να κάνει η Τίνα;

ΕΙΧΑΝ περάσει δυό άρες ά-
πό τη στιγμή που η Αιμι-
λία άνεκάλυψε την άπουσία
της κόρης της, όταν η Γιο-
λάντα μίληκε άθόρυβα στο σα-
λόνι.

— Κυρία, ήρθε ένας μικρός
κι' έφερε αυτό το σημείωμα.

«Εκείνη άρπαξε το σημείω-
μα από το χέρι της υπηρέτρι-
ας και άμέσως άναγνώρισε το

γραφικό χαρακτήρα της κόρης
της.

«Άγαπητή μου μαμά, έ-
γραφε. «Δεν πιστεύω να θυ-
μώσης μαζί μου επειδή θα σου
πώ πως ό Μάριο κι' εγώ, πριν
άπό λίγα λεπτά, παντρευτήκα-
με. Σκέψου πως είμαι εύτυχι-
σμένη και συγχώρησε με.

Τίνας.

Η Αιμιλία κύτταξε κατά-
πληκτη το λακωνικό σημείωμα.
Μα γιατί το έκαναν αυτό; ά-
ναρωτήθηκε. Τι μυστήριο είναι
πάλι τούτο; Συγχρόνως όμως
ένας άνασταναγμός άνακουφι-
σεως έφθυγε από το στήθος
της. Το σπουδαιότερο ήταν ότι
η Τίνα παντρεύτηκε το Μάριο
Λούκα. Στο κάτω - κάτω στην
τάφι των πλουσίων, σκέφτηκε,
έπιτρέπεται κάθε έξαφνική
σμός. Η κοσμική οικοδέσποινα
ένοιωσε να ξαναβρίσκει όλο το
κέφι της. Σηκώθηκε βρόια και
ώπλισμένη μ' ένα γοητευτικό
χαμόγελο, άνήγγειλε στους έκ-
πληκτους καλεσμένους της
τους γάμους της κόρης της.

Τη λύση του μυστηρίου, η
Αιμιλία Ρουάνι την έμαθε την
έπομένη. Είχε ζητήσει να της
φέρουν όλες τις πρώην έφη-
μερίδες όταν όμως τις άνοιξε
ένας τίτλος με ντυπητά γραμ-
ματά τράβηξε όλη την προ-
σοχή, τόσο, που δεν έ ενδιαφέ-
ρηκε πια να διαβάσει την περι-
γραφή της δεξιώσεως της. Ο
τίτλος αυτός άνήγγελλε την
πτώχευση του γαμπρού της
Μάριο Λούκα.

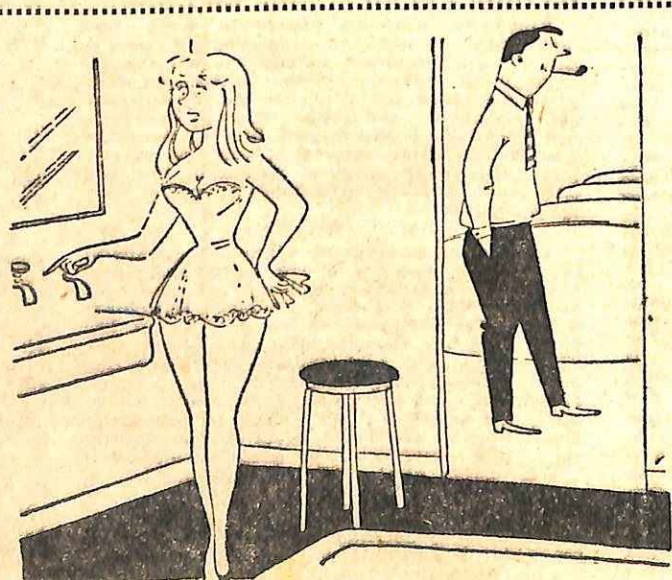
Όλα γίνονταν τώρα πολύ
καθαρά. Ο Μάριο είχε άπακα-
λύψει στην άρραβωνιαστική
του την κακή οικονομική του
κατάσταση και την καταστρό-
φη που τον άπειλούσε, κι' έ-
κείνη, ξέροντας πως ύστερα
άπ' αυτό η ματαιόδοξη και
συμφεροντολόγα μητέρα της θα
έκανε το πάν για να ματαιώσει
το γάμο τους, άποφάσισε να
το σκάσει με τον αγαπημένο
της τη δραδυά των άρραβώ-
νων τους.

Όλα αυτά ήταν βέβαια πολ-
λύ συγκινητικά για όλους ό-
σους έμαθαν άργότερα τη ρο-
μαντική ιστορία των δύο νε-
ων, μα για την Αιμιλία Ρουά-
νι υπήρξε ένα αληθινό χτύπη-
μα της μοίρας. Είδε άφηνικά
όλα της τα βνείρα, να γκαρμύ-
ζονται σαν ένας χαρτίνας πύρ-
ρος και τώρα που δεν είχε πια
τριγύρω της τα άδίσκριτα
βλέμματα των ξένων, έσπασε
σε γοερούς λυγμούς.

Πάνω στο κομοδίνο βρισκό-
ταν άκόμα το σημείωμα της
κόρης της. «Έτσι όπως ήταν
διπλωμένο, δεν φαίνονταν πα-
ρά οι λέξεις: «Είμαι εύτυχι-
σμένη. Τίνας».

Η Αιμιλία Ρουάνι κύτταξε
σά μαγνητισμένη το διπλωμέ-
νο χαρτί. Τη στιγμή εκείνη
σκέφτηκε επιτέλους πως ήταν
μητέρα κι' άνάμεσα στα θα-
κρά μυστικά της φάνηκε κάποιον άμυ-
δρο χαμόγελο.

ΜΑΡΙΕΛΛΑ ΣΑΝΤΡΙ

—Και βέβαια κλαίω. Άκου!

Ο,ΤΙ ΔΙΑΛΕΞΑΜΕ για Σας...

Μπορείτε ν' αγοράσετε
αριστάτατες μινιατούρες
γκομπλέν από την έκθεση
της διόδου Σμάρως Χανιώ-
του στην αίθουσα Παιήν
(Κριεζότου 1) που άνοι-
γει στις 2 Μαΐου. Θα πα-
ραμείνουν άνοιχτή μέχρι τις
22 Μαΐου.

Ένα πολύ καλό μοντέ-
λο σε σουτιέν Νιού-Λαίτ.
Είναι από βατίστα και ά-
φραδες έλαστικά. Το έλα-
στικό αυτό είναι πολύ κα-
λής ποιότητας και δεν μυ-
ρίζει άσχημα ύστερα από
το πρώτο πλύσιμο, ούτε
χάνει τη φόρμα του. Υ-
πάρχει με τρυπίτσες και
χωρίς σε άσπρο, ρόζ και
μυαρό χρώμα και είναι
φτιαγμένο με τα τελείω-
τερα μέσα. Τιμή 38 δραχ-
μές. Κατάστημα Λαίτ -

Φλέξ Φόρμ, Σταυρόπου-
λος, Έρμου 50.

Δυό πολύ χαριτωμένα
δακτυλίδια σε μοντέρνα
γραμμή διαλέξαμε για
σας από το κατάστημα
«Έλβετία», Πανεπιστημί-

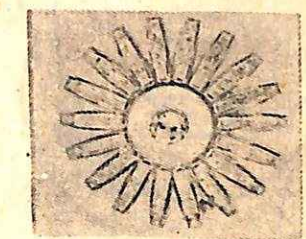

ου 44. Είναι χρυσά και
οι πέτρες τους είναι ζα-
φείρα ή ρουμπινάκια ή ά-
κόμα τουρκουάζ. Ταίρια-
ζουν εύκολα σε όλα τα
χέρια, γιατί έχουν φόρμα

πολύ κομψή. Οι τιμές τους
είναι άιαφορες αναλόγως
με το είδος της πέτρας,
που είναι όρεμένα.

Ένα θραιότατο άν-
σάμπλ σε κατελάκι και
γάντια. Είναι καμωμένο
από γκρό άσπρο με πίκες
μπλε σε πολύ μοντέρνα
γραμμή. Επίσης τα γάν-
τια είναι φτιαγμένα από
το ύφασμα του καπέλου
από επάνω μέρος και στο
κάτω είναι άσπρο. Όλα
μαζί παρουσιάζουν ένα πολ-
ύ κομψό σύνολο. Το κα-
πέλο στοιχίζει 250 δραχ-
μές και τα γάντια 65 δρ.
Μπουτίκ «Αναστέλας», ό-
δου Πραξιτέλους 1, ίος
όροφος.

Μιά πολύ κομψή καρφι-
τσα άμπιγιέ που ταίρια-
ζει περίφημα με ένα μαύ-
ρο ταγιέρ ή μια άμπιγιέ
μπλουζίτσα. Είναι σε σχή-
μα λουλουδιού με στράς
και πέρλα. Την άνακαλύ-
ψαμε στο κατάστημα Ρου-
τί - Ρός, μέσα στη στοά
Νικολούδη, αρ. 22 και η
τιμή της κυμαίνεται από
150—180 δραχμές.

Μιά πολύ πολύ φρέσκια
μπλουζίτσα σ' ένα πολύ
γλυκό ρόζ χρωματισμό δι-
αλέξαμε από το κατάστη-
μα «Φάρος», Σταδίου 57.
Είναι από ναύλον ύφασμα
και ολοκληρή από πλισέ
περμανάντ που δεν χαλάει
στο πλύσιμο. Έχει κοντό
μανικάκι και στρουγγυλό
γιακά. Στοιχίζει 165 δρ.

Μιά μεγάλη συλλογή ά-
πό φούτες σε λαχούρι με
διάφορα χρώματα. Μια τέ-
τοια φούστα σε συνδυα-
σμό με μπλουζά από το
ίδιο ύφασμα παρουσιάζει
ένα όρεμα. Επίσης μια
φούστα λαχούρι ταίριαζει
περίφημα με μια μονόχρω-
μη μπλουζά. Είναι πλισε-
ρισμένες άλλες με στενές
κι' άλλες με φαρδιές πιέ-
τες. Τιμή 255 δραχ. Κα-
τάστημα «Έλκας, Φωκίω-
νος και Περιελέους γανία.

Μιά πολύ άνοιξιάνικη
μπλουζίτσα βρήκαμε στο
κατάστημα «Βέρα», Έρ-
μου 42. Είναι από ύφα-
σμα ποπλίν άσπρη και
κουμπώνει μπροστά με μια
σειρά άπό κομπάκια. Στά
δυό πλάγια του επά-
νω μέρους έχει δυό τσε-
πάκια που γαρνίρονται με
φουτιλάκια από ριγέ ύφα-
σμα σε διάφορους τόνους,
όπως πράσινο - άσπρο,
κόκκινο - άσπρο, γολαζίο
- άσπρο. Επίσης η πο-
πλίνα που είναι φτιαγμέ-
νη από 265 δραχμ. Κα-
τάστημα Α. Σκουρλέτη, ό-
δου Ευαγγελιστρίας άριθ.
2, Πλατεία Μητροπόλεως.

Ένα πολύ όμορφο πορ-
τατίφ σε μοντέρνα γραμ-
μή διαλέξαμε για σας ά-
πό το κατάστημα «Hοίμε»
Βουλής άρ. 15, μέσα στη
στοά. Η βάση που είναι
από μαύρο έυλο πολυκα-
λής ποιότητας. Το άμπα-
ζουρ είναι από δαμδάκερο
καρό ύφασμα σε πράσινο
και άσπρο χρώμα. Ένα
άμπαζουρ σαν κι' αυτό εί-
ναι ένα πολύ διακοσμητι-
κό στοιχείο μέσα στο σπι-
τι σας.

Ένα καινούργιο καλλυ-
ντικό έχει κυκλοφορήσει για
τις ριτιδές που είναι της
έλβετικής έταιρείας «Αρ-
βαλ. Αυτό είναι το λαδί
για τη δραματική υψίφωνο και διπλω-
ματούχο του Κρατικού Ύδείου Θεσσα-
λονίκης κ. «Έλλη Γ. Ζωγραφάκη, που
θεωρείται από τους ειδικούς μετά τις
σπουδές και τις εξετάσεις της, ώ-
ς μια άποκαλύψει του Λυρικού μας Θεά-
τρου, γι' αυτό και θ' άπετέλει ένα
έξαιρετο στέλεχος της Έθνικής Λυρι-
κής της Σκηνής. Οι πρώτες έμφανί-
σεις της κ. Ζωγραφάκη άποκαλύπτουν
βερμή και πλούσια φωνή, άπόλυτα πει-
θαρχημένη και ταλέντο άποκαλύπτον. Στά έργα που έρ-
μήνευσε (Φόρτσα ντελ Ντεσόνι, Τροβατόρε, Μπάλλο
αν Μάσκερα, Μεφιστόφελ κ.λ.π.) κινήθηκε με μεγάλη
άνεση και άμωγη τεχνική, ώστε οι ειδικοί προμαντεύουν
μια καλλιτέχνηά μεγάλου μεγέθους, που θα έκπληξη.

● «Giuvanne eu'a chitar-
l» με τον περίφημο Ρε-
νάτο Καραζόνε και το κου-
αρτέτο του. Είναι δίσκος
45 ετρωφών και έχει άρι-
θμό δίσκου GU 2016.

● «Gouda Koekje Tonik»
με τον Έλδιν Πρίσλεϋ.
Επίσης 45 στροφών και
έχει άριθμό δίσκου 47—
6381.

● «Autumn Leaves» με
τον άσυγκριτο Νάτ Κινγκ
Κόουλ. Είναι 45 στροφών
και έχει άριθμό δίσκου
CL—14364.

Στοά Νικολούδη 7, κα-
τάστημα Λούκα Ρόδη.

Ένα χαριτωμένο δαλι-
τσάκι που μπορεί να φέ-
ρη κάθε κομψή κυρία στο
ταξίδι της. Μπορεί να
βάλει μέσα σ' αυτό τα
καλλυντικά τα μπιζού κι'
ό,τιδήποτε άλλο θέληση να
έχει πρόχειρο. Είναι από

πλαστική ύλη και γαρνι-
ρισμένο με δέρμα σ' ένα
πολύ καλό συνδυασμό χρω-
μάτων. Η τιμή του άρχί-
ζει από 265 δραχμ. Κα-
τάστημα Α. Σκουρλέτη, ό-
δου Ευαγγελιστρίας άριθ.
2, Πλατεία Μητροπόλεως.

ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ ΜΑΣ

Μιά άκόμα Έλληνίδα, που τιμά το
έλληνικό όνομα στο έξωτερικό, είναι
και η εικονιζόμενη ό. Άγγελα Κανα-
λά. Στενή συγγενής του Κωστή Πα-
λαμά ζή τώρα μόνιμα με τη μητέρα
και την άδελφή της στο Κάιρο και
διευθύνει τη γνωστή γαλλόφωνη έφη-
μερίδα «Ούνιον», η όποια ύπολογί-
ζει πολύ στους εκεί πολιτικούς και
διπλωματικούς κύκλους. «Αν και γνω-
ρίζουν πολύ λίγο τη χώρα μας και
τον τόπο της καταγωγής τους, αι ό.
Καναλά ενδιαφέρονται πολύ για κάθε
τι το ελληνικό και συχνά ύποστηρι-
ζουν στην έφημερίδα τους τα ζητήμα-
τα μας. Άπό πέρσι μάλιστα η ό.
Άγγελα Καναλά προέβη στην έκδοσι
περιοδικού όπου δημοσιεύονται οι πιο
ένδιαφέρουσες δια-
λέξεις του μηνός. Αυτό το καλοκαίρι,
όπως γράφουν οι έδω φίλοι τους,
πρόκειται να έρθουν να γνωρίσουν
άπό κοντά την πατρίδα τους.

«ΡΟΔΟΠΕΤΑΛΑ»
Ποιητικές συλλογές σαν τα «Ροδοπέταλα» της Τι-
τας Οικονομοπούλου προσφέρουν μια γαλήνια και θα-
θεία αισθητική άπόλαυσι. Η Οικονομοπούλου τραγουδά
με μια τρυφερή, μεταδοτική συγκίνηση, τον έρωτα και
τη φύση. Οι στίχοι της είναι άπλοοι, λυρικοί, άδιστοι
και δονούν τις μουσικές χορδές της καρδιάς, που οι
ήχοι τους συνδέονται μια γλυκεία μελαγχολική μελωδία.
Μια μελωδία που ξεχνάται άνάμεσα στους στίχους των
«Ροδοπέταλων» της Τιτας Οικονομοπούλου. Τ.Π.

Η Θεσσαλονίκη άπέκτησε αυτόν τον
καιρό ένα άκόμα μελοδραματικό ά-
στρο, που θα συναγωνιστεί πολύ με
την Αθήνα, για το ποιά από τις δυό
τελικά θα το διεκδικήσει. Πρόκειται
για τη δραματική υψίφωνο και διπλω-
ματούχο του Κρατικού Ύδείου Θεσσα-
λονίκης κ. «Έλλη Γ. Ζωγραφάκη, που
θεωρείται από τους ειδικούς μετά τις
σπουδές και τις εξετάσεις της, ώ-
ς μια άποκαλύψει του Λυρικού μας Θεά-
τρου, γι' αυτό και θ' άπετέλει ένα
έξαιρετο στέλεχος της Έθνικής Λυρι-
κής της Σκηνής. Οι πρώτες έμφανί-
σεις της κ. Ζωγραφάκη άποκαλύπτουν
βερμή και πλούσια φωνή, άπόλυτα πει-
θαρχημένη και ταλέντο άποκαλύπτον. Στά έργα που έρ-
μήνευσε (Φόρτσα ντελ Ντεσόνι, Τροβατόρε, Μπάλλο
αν Μάσκερα, Μεφιστόφελ κ.λ.π.) κινήθηκε με μεγάλη
άνεση και άμωγη τεχνική, ώστε οι ειδικοί προμαντεύουν
μια καλλιτέχνηά μεγάλου μεγέθους, που θα έκπληξη.

ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΙΑΜ
Η νέα ελληνική κινηματογραφική έταιρία «Ένωμέ-
νοι Καλλιτέχνες» άρχίζει έντός των ημερών το γυρί-
σμα της πρώτης ταινίας της. Το σενάριο έγραψε ό
γνωστός δημοσιογράφος και συγγραφέας κ. Γιάννης Β.
Ίωαννίδης. Η ύποθεσι του έργου βασίζεται στο θρόλο
μιας παλιάς ελληνικής δεντέας. Οι περισσότερες
σκηνές θα γυριστούν στον Παρνασσό και σ' άλλα ώρεια
σημεία της ύπαιθρου. Σκηνοθέτης της νέας αυτής ται-
νίας είναι ό κ. Γιάννης Δ. Χαρθάκης, ό όποιος άρχισε
ήδη συνεννοήσεις με γνωστούς ήθοποιους για τη δια-
νομή των ρόλων, με δροβό του τον κ. Τώνη Δημητρά.

Μιά σημαντική πρόδοος, στο
κεφάλαιο της γυναικείας δράσεως
σημειώθηκε πρό όλίγου καιρού στο
ώραιο νησί της Χίου, χωρίς σε γυ-
ναίκα πρωτοβουλία και δυναμική
κόητη. Πρόκειται για την ίδρυσι
ένος δραστηρίου γυναικείου σώμα-
τειου που με τον τίτλο «Οι φίλοι
του Χιώτικου χωριού», ένα έξα-
μηνό τώρα προσφέρει άνυπολόγι-
στες υπηρεσίες στον άγροτικό ύ-
παιθριο πληθυσμό της ώραιοας νη-
σου. Πρωτοπόρος και ψυχή της ώ-
ραιοας αυτής προσπάθειας, η γνω-
στή Χιώτισσα καινοτόμος και δια-
νοουμένη κυρία Μάρια, σύζυγος
του δουλευτού Χίου και αντιπροέ-
δρου της Ένώσεως Έλλήνων Έφοπλιστών κ. Α. Λαίμου.

Δυό μόλις μήνες έπεται από την πρώτη, έκκυλοφό-
ρησε η δεύτερη έκδοσι του διδύλου «Διάπασσις» χα-
ρακτήρος του Παϊδιού» του κ. Ε. Δ. Μουρέλλου. Η τα-
χυτητα με την όποια έξαντλήθηκαν τα αντίτυπα της
πρώτης έκδόσεως, άποτελεί άπόδειξη του ενδιαφέροντος
το όποιο παρουσιάζει το διδύλο αυτό, τόσο για τους
γονείς, όσο και για τους άσχολουμένους με τα παιδιά
γυνίκα εκπαιδευτικούς.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΓΚΥΟΥ
Η καθηγήτρια της κινησιοτεχνίας κ. Έμμα Σπέκ-
Μελισσηνού, ειδική στη γυμναστική της έγκυου, έξε-
δωσε και έκκυκλοφόρησε ένα πολύ ενδιαφέρον διδύλακι
για όσες πρόκειται να γίνουν μητέρες. Έχει για τίτλο
«Ψυχοσωματική προετοιμασία της έγκυους». Το διδύλα-
ρακι, που το προλογίζει ό καθηγητής Λούρος, περιέ-
χει, έκτός των άλλων και άσκησης για τις έγκυους
που δίνονται με φωτογραφίες και σχέδια.

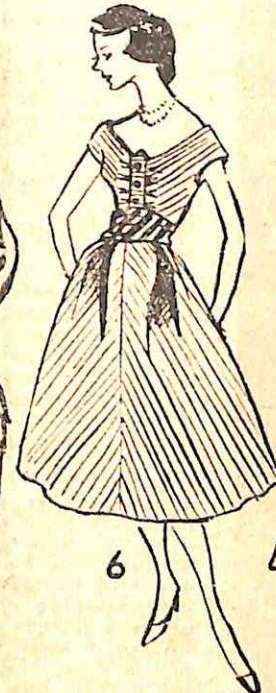

ΤΑ ΠΟΥΑΝΤΙΓΙΕ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑ

■ Φέτος θα φορεθούν πολύ τα ζωηρόχρωμα έμπριμέ αλλά εκεί-
να που θα κυριαρχήσουν περισσότερο είναι τα πουαντιγιέ και
τα ριγέ ύφασματα. Χιλιάδες πουά θα στολίσουν τα φουστά-
νια μας σε διάφορα μεγέθη ή χρώματα και φανταχτερές ρίγες
θα κάμουν ωραίους συνδυασμούς, για όλες τις ώρες, ανάλο-
γα με την ποιότητα του ύφασματος και με την κούπ-
1 Φόρεμα έμπριμέ με εφαρμοστό ίσιο κορσάκι, χωρίς μανί-
κια. Φούστα πολύ φαρδιά, με σούρες. Έσαρπα από το ίδιο.
2 Φόρεμα από μουσελίνα διπλή. Το κορσάκι έχει πολλές πτυ-

ΚΑΙ ΤΑ ΡΙΓΕ ΔΙΑΤΑΞΙ

χές και συγκρατείται με δυο μπρετέλες από τους ώμους.
Η φούστα είναι φαρδιά με σούρες και λοξά φύλλα και
σφίγγει στη μέση με ζώνη από το ίδιο μ' ένα φιογκάκι.
3 Άγαπάτε τα χαρτιά; Το έμπριμέ αυτό έχει όλα τα δια-
κριτικά της τραπουλάς, κι' ένα περίεργο κορσάκι. Δυο
τρίγωνα σχηματίζουν έναν ώμτη τον συγκρατούν λί-
γες σούρες στο στήθος. Η φούστα με πιέτες άτσάκιστες.
4 Τουαλετίτσα άπογευματινή από έμπριμέ σε λεπτό ντε-
σέν. Κορσάκι εφαρμοστό με δυο πένες που ξεκινούν από
τη μέση. Μια οριζόντια ντεκουπ στο στήθος τελειώνει με
δυο λοξές πένες που φθάνουν στους ώμους. Ντεκολτέ
μπατό. Φούστα κλός ντραπέ ψηλά, με δυο λοξές πιάτ.
5 Φόρεμα έμπριμέ σε ίσια γραμμή. Η φούστα του είναι
στενή. Το κορσάκι είναι φλου, με πλάτη πλισέ και ώμτη
ό οποίος πέφτει χαμηλά. Το έμπριμέ κουμπώνει ως επάνω.
Γιακάς στρογγυλός ξεχειλωτός και μανίκια τρουά κάρ.
6 Τουαλετίτσα από ριγέ με ντεκολτέ μπατό χωρίς μανί-
κια. Στο στήθος σχηματίζει το κορσάκι και συγκρατείται
με μια πιάτ με τρία κουμπιά. Η φούστα είναι κλός με
ρίγες τοποθετημένες ντισκονάλ. Η ζώνη είναι ντραπέ.
7 Τουαλέτα από σουρά ριγέ με πολύ φαρδιά φούστα,
που σχηματίζει άφθονες πτυχές. Κορσάκι έμπριμέ κλειστό
και πλάτη κρουαζέ με μεγάλο ντεκολτέ. Μανικάκια κοντά
ζαпонέ. Ζώνη μονόχρωμη που δένει πίσω σε φιδόκο.
8 Φορεματάκι με πουά κι' ένα κοντό μπολερό που κουμ-
πώνει ψηλά και φαίνεται σά να αποτελεί μέρος του φορέ-
ματος. Ο γιακάς του είναι ξεχειλωτός και αφέρει ντε-
κολτέ μεγάλο. Μανίκια ζαпонέ. Το κορσάκι του φορέματος
είναι άπλο και ντεκολτέ. Η φούστα έχει λίγη σουρά.
9 Φόρεμα άμπιγιέ σε ίσια γραμμή, που ντραπαρεί ελα-
φρά στο ένα πλάι και στολίζεται με ένα πελώριο φιδόκο.
Το κορσάκι είναι ίσιο, κλειστό και τα μανίκια ζαпонέ.
10 Φορεματάκι από πουαντιγιέ. Στο κορσάκι υπάρχει ένα
άμπισμα από πιέτες άτσάκιστες. Η φούστα είναι κλός
μ' ένα φύλλο έμπριμέ με πιέτες άτσάκιστες πάλι. Μανί-
κια τρουά κάρ με μανσέτες λευκές. Ντεκολτέ τετράγωνο.

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί Πεύκουεν Άλπεν τρι-κλωνο σε χρώμα άσπρο και 50 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα κόκκινο. Βελόνες No 2½.

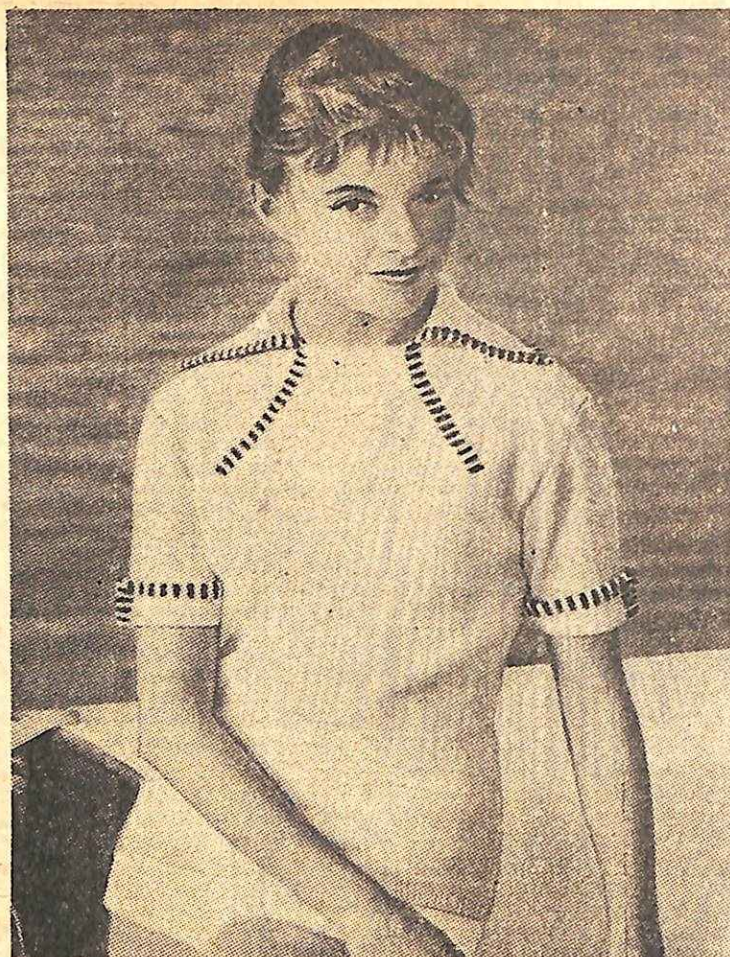
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:

Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 35π επί 46 δελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις δελόνες σας 162π με το άσπρο μαλλί και πλέξετε 2 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με ζέρσευ και όταν θα έχετε πλέξει 5 εκατ. εν όλω αρχίστε να κλείνετε κάθε 8η δελόνα από 1π (9 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μάκρος 21 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 8η δελόνα από 1π (9 φορές). Σε γενικό μάκρος 37 εκατ. κλείστε και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 4π, 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (2 φορές) και ύστερα από 4 δελόνες 1π. Όταν θα έχετε γενικό μάκρος του πλεκτού 42 εκατ. πλέξετε με άσπρο μαλλί: 20π, 1 άνοιγμα (δηλ. πλέξετε την τεντωμένη κλωστή που είναι ανάμεσα στους 2 πόντους, παίρνοντας την από το πίσω μέρος). Κατόπιν πλέξετε με κόκκινο μαλλί 4π και 1 άπλο κλείσιμο (δηλ. πάρτε 1π άπλεκτο, πλέξετε τον έπόμενο και περάστε τον έπόμενο πάνω από αυτόν που έπλεξετε). Πλέξετε συνέχεια 76π με το άσπρο μαλλί, κατόπιν με το κόκκινο 2π μαζί και 4π καλή και τέλος με το άσπρο μαλλί 1 άνοιγμα και 20π. Σχηματίστε τις ριγέ λωρίδες πάνω από αυτούς τους 5 κόκκινους πόντους, εναλλάσσοντας 2 δελόνες κόκκινες και 2 δελόνες άσπρες. Συνεχίστε τα κλείσιμα προς τις άκρες και στα δύο μέρη αυτής της λωρίδας: κάθε 2η δελόνα (25 φορές) και κάθε 4η δελόνα (2 φορές). Ταυτοχρόνως, όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 6 εκατ. από 1π κάθε 6η δελόνα (6 φορές) και κάθε 4η δελόνα (4 φορές). Όταν θα τελειώσουν τα ανοίγματα και τα κλείσιμα του μέσου και αφού πλέξετε 2 δελόνες κόκκινες πάνω από τις ριγέ λωρίδες, πλέξετε ζέρσευ σε όλους τους μεσαί-τόπιν κλείστε τους. Αφήστε περιμένουν καθώς επίσης και τους 5π τις άριστες ριγέ λωρίδας. Πάρτε στη δελόνα σας τους υπόλοιπους πόντους και σχηματίστε το ντεκολτέ κλείνοντας δεξιά κάθε 2η δελόνα από 1π (3 φορές). Από το σημείο αυτό αρχίστε να σχηματίζετε τον ώμο κλείνοντας άριστερα κάθε 2η δελόνα από 4π (5 φορές), 5π (4 φορές), 6π ενώ ταυτόχρονα θα κλείνετε 8-ξιά για το ντεκολτέ από 1π (8 φορές). Πάρτε κα-

Μιά κοκέτικη μαρινιέρ

τόπιν τους δεξιούς άσπρους πόντους και πλέξετε και το δεξιά ώμο με τον ίδιο τρόπο αλλά αντίκρουστα.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις δελόνες σας 148π με το άσπρο μαλλί και αφού πλέξετε 2 εκατ. λάστιχο 1+1π συνεχίστε με ζέρσευ έως ότου πλέξετε 6 εκατ. εν όλω. Από το σημείο αυτό κλείστε και στις 2 άκρες κάθε 8η δελόνα από 1π (6 φορές). Όταν θα έχετε γενικό μάκρος 21 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 6η δελόνα από 1π (10 φορές). Σε γενικό μάκρος 35 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελ. από 2π (2 φ.), 1π (5 φορές) και κατόπιν κάθε 4η δελόνα από 1π (3 φορές). Όταν η μασχάλη έχει ύψος 10 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 6η δελόνα από 1π (6 φορές). Όταν τέλος η μασχάλη έχει ύψος 18 εκατ. σχηματίστε τους ώμους κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 2π (2 φορές), 3π (13 φορές) και 4π. Τους υπόλοιπους πόντους αφήστε να περιμένουν.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις δελόνες σας 90π άσπρους και πλέξετε ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του μα-νικιού προσθέστε κάθε 2η δελόνα από 1π (17 φορές). Όταν θα έχετε γενικό μάκρος 10 εκατ. σχηματίστε το στρογγύλεμα κλείνοντας κάθε 2η δελόνα δεξιά: 3π (3 φορές)

και ταυτοχρόνως άριστερα από 2π (3 φορές). Κατόπιν κλείστε και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 2π (5 φορές) * 1 φορά 2π, 1 φορά 1π * (5 φορές), 2π (8 φορές), 3π (2 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά. Πλέξετε και το άριστερό μανικιό αντίκρουστα.

ΡΕΒΕΡ ΤΩΝ ΜΑΝΙΚΙΩΝ

Βάλετε στις δελόνες σας 50π με το άσπρο μαλλί και πλέξετε ζέρσευ. Στους δεξιούς 10π θα εναλλάσσετε * 2 δελόνες άσπρο, 2 δελόνες κόκκινο. Τους υπόλοιπους πόντους θα πλέκετε πάντοτε με άσπρο. Άριστερα, αφού πλέξετε 4 δελόνες ίσια, θα προσθέσετε κάθε 2η δελόνα από 1π (6 φορές) και θα συνεχίσετε ίσια. Στη 19η δελόνα πλέξετε 10π κόκκινους και συνεχίστε έως το τέλος της δελόνας με 2π άσπρους, 2π κόκκινους. Γυρίστε πάλι πλέκοντας τους πόντους όπως τους δρίσκετε. Στην 21η και 22η δελόνα πλέξετε 8π άσπρους και συνεχίστε με 2π κόκκινους και 2π άσπρους ως το τέλος της δελόνας. Στην 23η και 24η δελόνα πλέξετε 6π κόκκινους και συνεχίστε με 2π άσπρους και 2π κόκκινους, έως το τέλος της δελόνας. Συνεχίστε σχηματίζοντας την γωνία καρ' αυτόν τον τρόπο και στην 29η δελόνα κλείστε τους πόντους. Πλέξετε και το άλλο μισό κομμάτι του ρεβέρ ούτο αντίκρουστα και κατόπιν πλέξετε και

τα ρεβέρ του άλλου μανικιού. **ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ**

Σιδερώσετε τα κομμάτια του πλεκτού από την ανάποδη. Κάνετε σε κάθε πλάι του μπροστινού όπτο μια λοφή πένσα που να έχει βάθος 1,5 εκατ. και μάκρος 11 εκατ. Την πένσα αυτή θα αρχίσετε στα 27 εκατ. από το κάτω μέρος και θα την τελειώσετε στα 34 εκατ. Ράψτε τις πλάγιες ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώσετε τα μανίκια. Βάλετε στις δελόνες σας 54π με το άσπρο μαλλί και πλέξετε κατόπιν τους 5π της ριγέ λωρίδας που είναι προς τ' άριστερά του μεσαίου μπροστινού κομματιού, σηκώνετε κατόπιν 24π στη δεξιά άκρη του ντεκολτέ, κατόπιν πλέξετε τους 50π της πλάτης που είχατε αφήσει να περιμένουν, σηκώνετε άλλους 24π στην άκρη του άριστερου ντεκολτέ, πλέξετε τους 5π που είχατε αφήσει να περιμένουν της άλλης ριγέ λωρίδας και τέλος προσθέστε άλλους 56π. Στην επόμενη δελόνα πλέξετε όλους αυτούς τους πόντους και κατόπιν πλέξετε 49π άσπρους, 10π κόκκινους για την πρώτη ριγέ λωρίδα, 98π άσπρους, 10π κόκκινους για τη δεύτερη ριγέ λωρίδα και 51π άσπρους. Πριν και μετά τους 10π της ριγέ λωρίδας θα προσθέσετε κάθε 4η δελόνα από 1π (12 φορές). Αυτούς δε τους πόντους που θα προσθέτετε θα τους πλέκετε με άσπρο μαλλί. Αφού πλέξετε 54 δελόνες για το για-

κά, στις επόμενες 6 δελόνες θα πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: Πάνω από τους 10π κάθε ριγέ λωρίδας θα πλέξετε πρώτα 10π κόκκινους επί 2 δελόνες, στις άλλες 2 δελόνες θα πλέκετε πάνω από αυτούς τους 10π 2π κόκκινους, 6π άσπρους και 2π κόκκινους. Στις επόμενες 2 δελόνες θα πλέξετε πάνω από τους πόντους αυτούς 2π κόκκινους, 2π άσπρους, 2π κόκκινους, 2π άσπρους και 2π κόκκινους. Ενώ θα πλέκετε αυτές τις 6 δελόνες στους υπόλοιπους πόντους θα εναλλάσσετε 2π άσπρους και 2π κόκκινους. Κατόπιν θα διπλώσετε το γιακά στη μέση της κάθε ριγέ λωρίδας, θα ενώσετε τις ούγιες και θα κλείσετε το επάνω μέρος του γιακά με ψαροκόκκαλο, ενώνοντας ένα - ένα τους πόντους που είχατε αφήσει να περιμένουν. Όταν θα ενώσετε τους πόντους θα χρησιμοποιήτε ανάλογως άσπρο ή κόκκινο μαλλί. Το κάτω μέρος του γιακά θα κλείσετε με κρυφές βελονιές. Ενώσετε κατόπιν τις λοφές άκρες του κάθε ρεβέρ των μανικιών και διπλώστε στη μέση τις ριγέ λωρίδες που είναι γύρω από το κάθε ρεβέρ και ράψτε αυτό το μέρος για στρίψωμα. Κλείστε στρογγύλα τα ρεβέρ σε ύψος 1 εκατ. και ράψτε τα στο κάτω μέρος των μανικιών. Το άνοιγμα θα είναι προς τα επάνω. Με δυο-τρεις κρυφές βελονιές στερεώστε τα ρεβέρ.

X. K.

-ΤΕΡΑΣΑΜΕ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ!

ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ του δωματίου θυμίζει ανάληψη σκηνογραφία νεορεαλιστικού σκηνογράφου. Οι σκαδές υγροί και φουσκωμένοι, ή πόρτα έτοιμόρροπη, το πάτωμα με ρωγμές ανοιχτές, —να περπατάς και να κινδυνεύεις να χάσεις κανένα πόδι ανάμεσά τους. Στη γωνιά ένα χαμηλό ξύλινο ντιβάνι, σκεπασμένο με μία χρωματιστή κουβέρτα, δίπλα ένα πολύ μικρό ραδιόφωνο, στη μέση ένα τραπέζι, μερικές καρέκλες. Στην άκρη ένα μπασούλο. Ο Άντρας είναι πολύ νέος, μόλις είκοσιπέντε χρονών, με πυκνά μαλλιά που πέφτουν άταχτα στο λείο μέτωπό του, αλλά με βασανισμένη όψη και με πρόσωπο άρρωμένο θαθεία από τις ρυτίδες του μόχθου. Η Γυναίκα, ακόμα πιο νέα, θάνατι δε θάνατι είκοσι χρονών, διατηρεί τη σθελά και τη νεανικότητα στις κινήσεις του κορμιού, αλλά τ' όμορφο πρόσωπό της διατηρεί μία ωχρή και θαμπή έκφραση, κάτω από την άορατη μάσκα της αδιάφορης πίκρας. Τούτη τη στιγμή συγκυρίζει τις τελευταίες λεπτομέρειες του καινούργιου «νοικοκυριού» κι' ο Άντρας, βαρυεστημένος, κατάκοπος, με ύφος ανθρώπου που τασκίστηκε στη μάχη, καθέται σε μία καρέκλα και καπνίζει.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ξαφνικά, προσπαθώντας να ποτίσει την άχαρη ατμόσφαιρα με λίγη αίσιοδοξία, πού, στην πραγματικότητα, δεν την διασθέτει ούτε η ίδια). — Έπιτέλους, τα καταφέρνει! (γλυκό χαμόγελο). Είδες; Τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο! Και ο γάμος μας έγινε και... (γλυκεία χειρονομία)... το σπιτάκι μας το δολώσαμε και... Ο ΑΝΤΡΑΣ (με πικρό σαρκασμό). — Τό... σπιτάκι μας; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (διορθώνει). — Τό δωμάτιό μας, θέλω να πώ... Ο ΑΝΤΡΑΣ (κυττάζει γύρω-γύρω το έτοιμόρροπο περιβάλλον και μετά, πολύ σιγά, σε να θέλη να ρεζιλεύη τη λέξη). — Δωμάτιο!

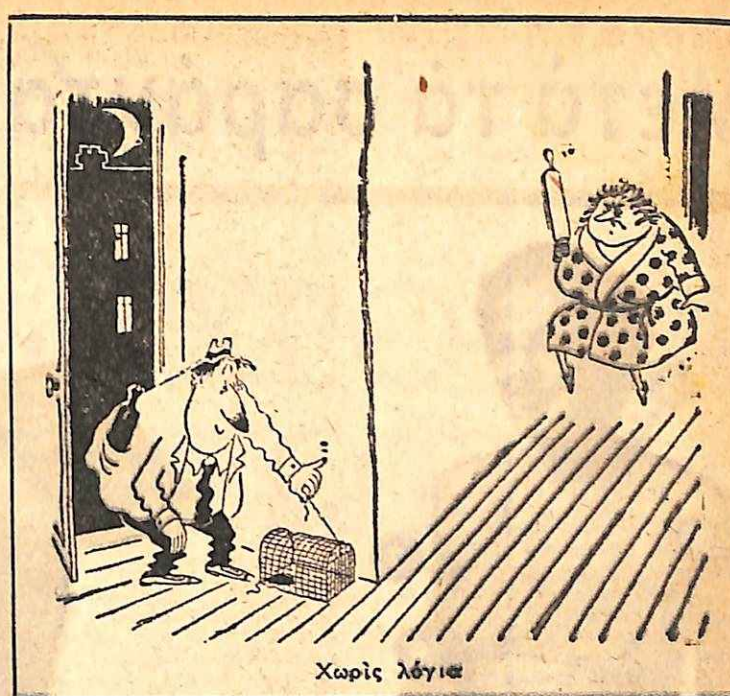
Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Έ, δεν περαίξεις... Μπορεί να μην είναι καλό, αλλά... ως εδώ φτάσανε τα οικονομικά μας. Ο ΑΝΤΡΑΣ (σε ν' αναλογίζεται με τρόπο την προσπάθειά του). — Και πόσος άγώνας χρειάστηκε για να φτάσουμε κι' ως εδώ! Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Αγάπη μου, μην το σκέπτεσαι! Όλα τα πράγματα χρειάζονται αγώνα στη ζωή (πιο σιγά, με αυθόρμητη φιλοσοφική διάθεση). Όλοι αγωνίζονται για κάτι. Ο ΑΝΤΡΑΣ (δουμπιτικά). — Ναι, αλλά έχει σημασία για το τι αγωνίζεσαι ο καθένας. Ν' αγωνιζόσαι για κάτι σοβαρό και μεγάλο και δύσκολο, — χαλάι ο κόπος κι' ο ιδρώτας κι' η αγωνία. Αλλά... (πικρό χλευαστικό γέλιο)... να τσακίζεις το κορμί σου, το μυαλό σου, τα νεύρα σου, για ένα τέτοιο... πώς το έπες;... α, ναι, δωμάτιο το είπες, —για ένα τέτοιο δωμάτιο, πάλι πολύ! (σθηνει το ταίγιορό του). Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κοντά του, χαϊδεύοντας του το μέτωπο). — Κουράγιο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σε να συνηκίζει το συλλογισμό του). — Και τι αγώνας! (σκηνοποιώντας ζωηρά το κεφάλι). Έ, λοιπόν, εμείς το μοιάσαμε κι' εκείνον τον Σίσυφο, πού μας μέθαγε στη μυθολογία. Αγωνιζότανε, λέει, να πάη μία θαρεία πέτρα στην κορυφή του βουνού και μόλις τη σήμονε, του ξεγλιστρούσε και κατακυλύγε πάλι στα ριζά. Κι' άντε απ' την αρχή την πέτρα ο Σίσυφος! (θαθεία ανάσα) έτσι κι' εμείς! Η ΓΥΝΑΙΚΑ (που δεν καταλαβαίνει). — Έμεις; Ποιά πέτρα; Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Έμεις είχαμε το δωμάτιο. Μεροκάματο έσύ, μεροκάματο έγώ, κι' άντε να δώσουμε κάτι στην άκρη, κι' έμπαινε αυτό το «κάτι» στην άκρη κι' έρχόταν μία περίοδος ανεργίας και τραγούταν το «κάτι» στο άμε-σθίσε και πάλι απ' την αρχή... και πάλι απ' την αρχή... (Βαρειά αναπνοή, ανάδει καινούργιο ταίγιορό). Φριχτοί αγώνες.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Κουράγιο! Μην ξεχνάς, πώς εδώ είναι η άσχη! Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά). — Αυτό είναι το χειρότερο απ' όλα! Για μας, δεν είναι η άσχη! Είναι το τέλος!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με ξαφνικό ρίγος, γιατί κατά βάθος το πιστεύει κι' αυτή, αλλά δεν τολμάει να τ' ομολογήσει). — Πώς το λες αυτό; Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Το λέω, γιατί γεράσαμε, αγάπη μου! Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με τρόμο). — Απ' τα είκοσιπέντε; Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Απ' τα είκοσιπέντε! (μελαγχολικά). Τη φορτώσαμε πολύ τη μηχανή για ν' άνεδη τον άνηφορο, μέχρι τούτον τον άβλο σταθμό. Και δεν έχει κουράγιο, μικρούλα μου, δεν τραβάει άλλο...

(Γύρω αρχίζει να πικνώνη το σκοτάδι. Καίει δεν μιλάει, ο Άντρας συλλογίζεται κι' η Γυναίκα, ποιός έσθρει τι κάνει, — ίσως και να κλαίει χωρίς δάκρυα κι' αναφυλητά... Αύλια

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

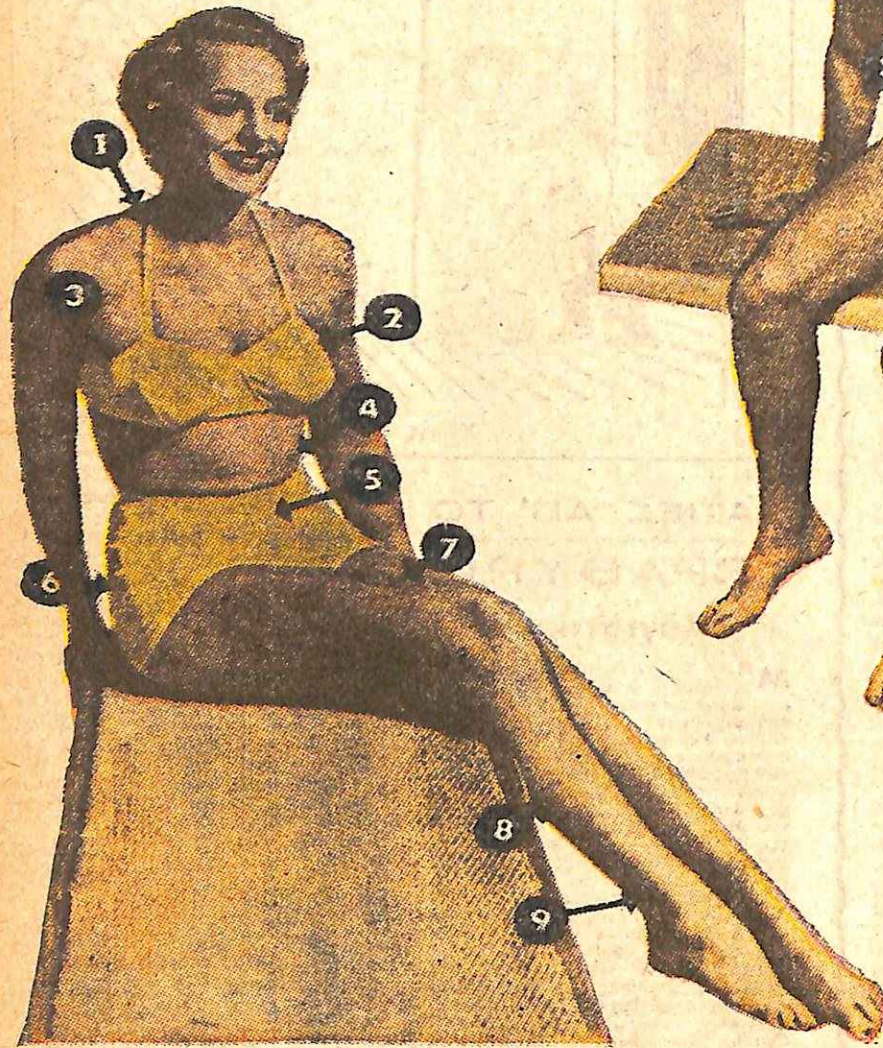
Μαγιάτικο

ΜΗΝΑΣ χλιοτραγουδιόμενος, ο Μάιος. Ο ποιητικός οίστρος δεν άφησε τόνους πού να μη τους κρούση στον έρχομό του. Πότε τόνους λυρικούς, πότε τόνους έρω-ζωϊκότητα και πάθος. Ωστόσο, κάθε χρόνο, κι' η πιο άδυστη ποιητική ιδιοσυγκρασία αισθάνεται την ανάγκη κάτι να εκφράση για τον Μάη — να πλέξη το στεφάνι της έορτας και με χαμολούδα. Αυτή την έποχή, θέλει, ξαναγεννιέται το κάθε τι κι' ο καθένας. Κάποιο σκίτημα, κάποια λαχτάρα φτερουγίζει τις καρδιές, θερμαίνει το αίμα μας. Κι' ο πεζότερος άνθρωπος θα παρασυρθεί σε ρεμβασμούς, θ' αφήσει για λίγο έστω τις γκρινιές, τις «μπιζνες» του, το άγκοραχτή του, για ν' αλωνίση τον όριζόντα, για να σταθί έξω από έναν κήπο με λουλούδια. Συμπυκνωμένη η χαρά της ζωής μέσα στο φως, στη γαλήνη, στις ευωδιές του Μάη. Όλα τ' άλλα φαίνονται περιττές ασχολίες. Κυριαρχεί ο έρωτας όχι σαν ένα είδος συναίσθημα: Πάρινε αφάνταστες προεκτάσεις, αγκαλιάζει ολόκληρο τον κόσμο. Ανδρώνει τους έφηβους, ανθίζει τις άγουρες κοπελιτσές, ανανέωγει τους ώριμους και ζωντανεύει το γεράματα. Πλήρης συμπύκνωση του ανθρώπου με την ίδια τη ζωή, τώρα κι' ο πιο απαισιόδοξος θαρρείς πώς κάτι περιμένει.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ για να τραβήξουν οι καλύτερες νοικοκυρές. Μα πόσες καλές νοικοκυρές θα έρθουν καιρό για να διαγωνισθούν. Οι καλύτερες είναι μπλεγμένες στη λάτρη του σπιτιού, σ' ένα σωρό σκοτούρες. Επειτα έδω, στην Ελλάδα, όταν λέμε ανοικοκυρά έννοιας συνήθως έναν είλωτα, έναν Προμηθέα καρπομένο στην καζίνα. Και τι δεν προσφάνει μέσα στο είκοσιπέντα-ωρο Συναγερμό, πλυσίμο, μαγειρέμα, σιδερώμα, τρεχάματα. Και κόνια σ' αυτά να γεμίση μ' αίσιοδοξία την οικογένεια, να της δώση κατευθύνσεις, ασφάλεια, ήρεμο σπασίρα, ξεστασία. Πραγματική ήρωίδα. Γιατί τις περισσότερες φορές όλα τα πετυχαίνει με το τίποτα. Χωρίς στοιχειώδη μέσα. Θαυμάσιες νοικοκυρές έρσιες κανείς παντού. Αλλά η Αμερικανίδα π.χ. διαθέτει ηλεκτρικές κουζίνες, ηλεκτρικά πλυντήρια, ηλεκτρικές σκούπες. Οι Έλληνίδες φέρουν «θόλα» το σπιτί κέκ των ενόντων. Με μία προϊστορική σκούπα, με ένα κουρελόπανο, με λίγες δραχμούλες. Πραγματικές ηρωίδες. Κάποτε θα πρέπει να στήσουν με το μυηθεία της «Αγνώστης Νοικοκυράς» Άς μνητή το θραείο. Και να το κροδίση η καλή-τερη — ένα ταξίδι στην Ιταλία — θα προτιμήσει την έσθρα σε χρήμα για να συμπληρώση το μεγαλύτερο προτερήμα της: το νοικοκυριό της. ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΜΕΡΙΚΕΣ γυναίκες — λίγες είναι — αλήθεια — νομίζουν πως η ελευθεροστομία αποτελεί έκδηλο πολιτισμό και καλλιέργου αυτό το νέο είδος μόδας. Εύκαιρα ζητάνε να αφηγηθούν ή ακούσουν ένα «κόκκινο» ανέκδοτο. Δεν ήμωπε οπαδοί της όποκριτικής σεμνοτυφίας, μα όλα τα πράγματα έχουν κάποιο όριο και θέλουν την ώρα τους. Γενικά η ελευθεροστομία μπορεί να κάνει εντύπωση στο φιλικό περιβάλλον, συνήθως όμως άδικει τις ελευθεροστομίες και προκαλεί σε έαρος τους όχι εύνοια ατμόσφαιρα. Κι' οι άντρες ακόμα, οι πιο «μοντέρνοι», όσο και να διασκεδάζουν με τις ελευθεροστομίες μιας γυναίκας, αν τους ρωτήσετε θα σας ε-ξομολογηθούν (έκτος κι' αν είναι διαστραγγισμένοι) ότι δεν ταιριάζουν κι' χοντροκομμένες φράσεις στη γυναίκα φύσι — της αφαιρούν το μεγαλύτερο προτερήμα της:

ΠΟΥ ΜΑΖΕΥΟΝΤΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΤΑ ΠΕΡΙΤΤΑ ΛΙΠΗ

ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: 1 Στέρκος. — 2 Μαστοί. — 3 Τὸ ἐπάνω μέρος τῶν βραχιόνων. — 4 Μέση. — 5 Κοιλιά. — 6 Γλουτοί. — 7 Τὸ ἐπάνω μέρος τῶν μηρῶν (ἐσωτερικὴ ὄψη). — 8 Γάμπα. — 9 Ἀστράγαλοι.

ΣΤΟΝ ἌΝΔΡΑ: Ὁ ἄνδρας γενικὰ παχαίνει ὁλόκληρος, κυρίως δὲ στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματός του, ὥστε στὰ περιττά λιπὴ ἔχουν μερικὰ σημεῖα προτιμῆσεως: 1 Βάσις λαιμοῦ. — 2 Ὄμμοι. — 3 Περιοχὴ στομάχου, ἄνω μέρος ὑπογαστρίου.

ΔΕΝ εἶναι μονάχα ζήτημα αισθητικῆς. Ἐνας χοντρός ἄντρας ἢ μιὰ χοντρή γυναίκα παρουσιάζουν πάντα ἓνα ὄχι πολὺ εὐχάριστο θέαμα. Εἶναι κυρίως ζήτημα υγείας. Τὸ πάχος δὲν εἶναι «καλὸ πράγμα». Αὐτὸ τὸ ξέρισμα ὅλοι καὶ τὸ λέμε. Ὅμως τί κάνουμε γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγουμε; Οἱ περισσότεροι τίποτα. Δεχόμεστε... μοιρολατρικὰ, μπορούμε νὰ πούμε, τὴν ὑψὸς τοῦ σώματός μας, ὅταν περάσουμε μιὰ ὀρισμένη ἡλικία. Λέμε μονάχα: «Πῶ, πῶ, πῶς παχύνει!» μὲ ὕψος δυσανεκτικὸν, ἀλλὰ... καμμιὰ ἀντίδρασι. Τὸ ζήτημα ὥστόσο εἶναι πολὺ σοβαρό. Οἱ γιατροί, οἱ διαιτολόγοι καὶ ὅλοι οἱ εἰδικοί στὸ θέμα αὐτὸ ἐπιστήμονες ἔχουν ἀποφασίῃ ὅτι τὸ πάχος μετὰ τὰ σαράντα, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἰσορροπία τοῦ ὁργανισμοῦ μας. Ἄν αὐτὴ διαταραχθῇ μὲ περιττὰ λιπὴ ποὺ ὁ ὁργανισμὸς δὲν χρειάζεται, δὲν ἔχει ἀνάγκη, τότε ἐπέρχεται μιὰ ἀνωμαλία ποὺ δὲν μπορούμε νὰ ξέρισμα ἢ νὰ προβλέψουμε τὶς συνέπειές της.

Συνήθως ἀρχίζουμε νὰ παίρνουμε πάχος μετὰ τὰ σαράντα. Εἶναι δυνατόν ὅμως αὐτὸ νὰ γίνῃ καὶ νωρίτερα. Πόσες φορές δὲν μᾶς τυχαίνει νὰ δοῦμε στὸ δρόμο ἓνα γνωστὸ μᾶς ποὺ εἴχαμε καιρὸ νὰ συναντηθούμε καὶ νὰ μᾶς ἐμφανίσῃ μὲ τὴν ἀλλαγὴ... τῶν διαστάσεων του. «Μπα, πῶς παχύνει ἐστὶ!» εἶναι ἡ πρώτη μᾶς κοινὴ φράση. Κι' αὐτὸς γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ φαινόμενον ἀπαντᾷ γελώντας: «Γενετικὰ ὅμως παχαίνουμε μετὰ τὰ σαράντα. Εἶναι περὶ αὐτὸ νὰ πούμε «φυσιολογικὸ», γυναικὲς καὶ ἄνδρες. Γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουμε σωστά τὸ ζήτημα πρέπει πρῶτα νὰ μάθουμε γιὰ τὴν παχυντικὴ καὶ κατ'ὀλίγον νὰ δοῦμε πῶς δὲν ἔχουμε ἓνα φραγμὸ σ' αὐτὴ τὴν τάσι τοῦ ὁργανισμοῦ μας. Πολλοὶ ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι παχαίνουν μετὰ τὰ σαράντα γιὰτὶ ἀπὸ τὴν ἡλικία αὐτὴ σταματᾷ κάθε σωματικὴ δραστηριότητα, δηλαδὴ δὲν κάνουν πιά σπορ ἢ γυμναστικὴ, ἀναστέλλεται μὲ ἄλλα λόγια καὶ νευρομυϊκὴ ἀσκήσι. Ἀπὸ τὴν ἡλικία αὐτὴ ἀρχίζει κανεὶς νὰ δουλεύει καὶ ν' ἀποζητᾷ τὸ ραχάτι του. Ἀντὶ νὰ κἀν μὲ τὰ πόδια μιὰ μικρὴ ἀπόστασι παίρνει τὸ λεωφορεῖο, ἀντὶ ν' ἀνέβῃ μὲ τὰ πόδια στὸ δεύτερο πάτωμα μιὰς πολυκατοικίας, παίρνει τὸ ἀσάντερ. Ἄν τοῦ συμβῇ νὰ περπατήσῃ λίγο ἢ νὰ τρέξῃ τὸ πρᾶγμα τοῦ φαίνεται τρομερὰ δυσάρεστο (ὅς ἀφήσουμε τὸ φούσκωμα ἢ τὸ λαχάνιασμα ποὺ εἶναι ἀναπόφευκτὴ συνέπεια ἑνὸς ὁργανισμοῦ ποὺ δὲν κινεῖται). Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μᾶς κινεῖται πολὺ λιγώτερο ὅπ' ὅτι ἐκινεῖτο πρὶν ἀπὸ πενήντα χρόνια. Σήμερα χρησιμοποιοῦν τὸ αὐτοκίνητο, τὶς ταχείες ἀμαξοστοιχίες, τὰ ἀεροδυναμικὰ αὐτοκίνητα, τὰ ταχυπλόα καράβια, τὰ τρένα, τὰ λεωφορεῖα, τὰ ταξί. Μὲ ὅλα

αὐτὰ τα μεταφορικὰ μέσα ἐκμηδενίζει τὶς ἀποστάσεις, ἀλλὰ αὐξάνει τὶς... διαστάσεις του...

Κι' ὅμως ὁ γνωστὸς μᾶς δὲν ἔχει περάσει τὰ τριάντα. Εἶναι πιθανόν ὅμως τὸ πάχος νὰ προέρχεται ἀπὸ μιὰ ὀρισμένη αἰτία γιὰ τὴν ὁποία εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἱατρικὴ ἐξέτασι.

Γενικὰ ὅμως παχαίνουμε μετὰ τὰ σαράντα κατὰ τρόπο νὰ πούμε «φυσιολογικὸ», γυναικὲς καὶ ἄνδρες. Γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουμε σωστά τὸ ζήτημα πρέπει πρῶτα νὰ μάθουμε γιὰ τὴν παχυντικὴ καὶ κατ'ὀλίγον νὰ δοῦμε πῶς δὲν ἔχουμε ἓνα φραγμὸ σ' αὐτὴ τὴν τάσι τοῦ ὁργανισμοῦ μας. Πολλοὶ ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι παχαίνουν μετὰ τὰ σαράντα γιὰτὶ ἀπὸ τὴν ἡλικία αὐτὴ σταματᾷ κάθε σωματικὴ δραστηριότητα, δηλαδὴ δὲν κάνουν πιά σπορ ἢ γυμναστικὴ, ἀναστέλλεται μὲ ἄλλα λόγια καὶ νευρομυϊκὴ ἀσκήσι. Ἀπὸ τὴν ἡλικία αὐτὴ ἀρχίζει κανεὶς νὰ δουλεύει καὶ ν' ἀποζητᾷ τὸ ραχάτι του. Ἀντὶ νὰ κἀν μὲ τὰ πόδια μιὰ μικρὴ ἀπόστασι παίρνει τὸ λεωφορεῖο, ἀντὶ ν' ἀνέβῃ μὲ τὰ πόδια στὸ δεύτερο πάτωμα μιὰς πολυκατοικίας, παίρνει τὸ ἀσάντερ. Ἄν τοῦ συμβῇ νὰ περπατήσῃ λίγο ἢ νὰ τρέξῃ τὸ πρᾶγμα τοῦ φαίνεται τρομερὰ δυσάρεστο (ὅς ἀφήσουμε τὸ φούσκωμα ἢ τὸ λαχάνιασμα ποὺ εἶναι ἀναπόφευκτὴ συνέπεια ἑνὸς ὁργανισμοῦ ποὺ δὲν κινεῖται). Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μᾶς κινεῖται πολὺ λιγώτερο ὅπ' ὅτι ἐκινεῖτο πρὶν ἀπὸ πενήντα χρόνια. Σήμερα χρησιμοποιοῦν τὸ αὐτοκίνητο, τὶς ταχείες ἀμαξοστοιχίες, τὰ ἀεροδυναμικὰ αὐτοκίνητα, τὰ ταχυπλόα καράβια, τὰ τρένα, τὰ λεωφορεῖα, τὰ ταξί. Μὲ ὅλα

αὐτὰ τα μεταφορικὰ μέσα ἐκμηδενίζει τὶς ἀποστάσεις, ἀλλὰ αὐξάνει τὶς... διαστάσεις του...

Κι' ὅμως ὁ γνωστὸς μᾶς δὲν ἔχει περάσει τὰ τριάντα. Εἶναι πιθανόν ὅμως τὸ πάχος νὰ προέρχεται ἀπὸ μιὰ ὀρισμένη αἰτία γιὰ τὴν ὁποία εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἱατρικὴ ἐξέτασι.

Γενικὰ ὅμως παχαίνουμε μετὰ τὰ σαράντα κατὰ τρόπο νὰ πούμε «φυσιολογικὸ», γυναικὲς καὶ ἄνδρες. Γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουμε σωστά τὸ ζήτημα πρέπει πρῶτα νὰ μάθουμε γιὰ τὴν παχυντικὴ καὶ κατ'ὀλίγον νὰ δοῦμε πῶς δὲν ἔχουμε ἓνα φραγμὸ σ' αὐτὴ τὴν τάσι τοῦ ὁργανισμοῦ μας. Πολλοὶ ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι παχαίνουν μετὰ τὰ σαράντα γιὰτὶ ἀπὸ τὴν ἡλικία αὐτὴ σταματᾷ κάθε σωματικὴ δραστηριότητα, δηλαδὴ δὲν κάνουν πιά σπορ ἢ γυμναστικὴ, ἀναστέλλεται μὲ ἄλλα λόγια καὶ νευρομυϊκὴ ἀσκήσι. Ἀπὸ τὴν ἡλικία αὐτὴ ἀρχίζει κανεὶς νὰ δουλεύει καὶ ν' ἀποζητᾷ τὸ ραχάτι του. Ἀντὶ νὰ κἀν μὲ τὰ πόδια μιὰ μικρὴ ἀπόστασι παίρνει τὸ λεωφορεῖο, ἀντὶ ν' ἀνέβῃ μὲ τὰ πόδια στὸ δεύτερο πάτωμα μιὰς πολυκατοικίας, παίρνει τὸ ἀσάντερ. Ἄν τοῦ συμβῇ νὰ περπατήσῃ λίγο ἢ νὰ τρέξῃ τὸ πρᾶγμα τοῦ φαίνεται τρομερὰ δυσάρεστο (ὅς ἀφήσουμε τὸ φούσκωμα ἢ τὸ λαχάνιασμα ποὺ εἶναι ἀναπόφευκτὴ συνέπεια ἑνὸς ὁργανισμοῦ ποὺ δὲν κινεῖται). Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μᾶς κινεῖται πολὺ λιγώτερο ὅπ' ὅτι ἐκινεῖτο πρὶν ἀπὸ πενήντα χρόνια. Σήμερα χρησιμοποιοῦν τὸ αὐτοκίνητο, τὶς ταχείες ἀμαξοστοιχίες, τὰ ἀεροδυναμικὰ αὐτοκίνητα, τὰ ταχυπλόα καράβια, τὰ τρένα, τὰ λεωφορεῖα, τὰ ταξί. Μὲ ὅλα

αὐτὰ τα μεταφορικὰ μέσα ἐκμηδενίζει τὶς ἀποστάσεις, ἀλλὰ αὐξάνει τὶς... διαστάσεις του...

ΑΝΑΠΑΥΣΙ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΑ

Ὁ γνωστὸς Γάλλος ἐπιστήμων Ἀλέξης Κάρρελ, πρὶν ἀπὸ εἴκοσι χρόνια, ἐπεσήμανε τὶς «ἀρρώστειες τοῦ πολιτισμοῦ μᾶς». Στὴν πρώτη σειρά αὐτῶν τῶν ἀσθενειῶν κατέταξε τὴν πρῶτη παχυσαρκία. Ὁ δὲ ἱατρός βιολόγος ὑπογράμμισε τὶς βλαβερὲς συνέπειες τῆς νευρομυϊκῆς ἀκίνησις, τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἐργάζεται διανοητικὰ.

Στὴν πραγματικότητα τὸ θέμα εἶναι πρὶν ἐπεπλοκοῦν: ἡ σωματικὴ ἀσκήσι ἀδυνατίζει στὴν ἀρχὴ τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους κατὰ τοὺς παχαίνει, αὐτὴ ὅμως ἡ αὐξήσις τοῦ βάρους εἶναι εὐεργετικὴ γιὰτὶ στὸν ὁργανισμὸ παραμένουν μονάχα τὰ λιπὴ ποὺ χρειάζονται ἐνῶ τὰ περιττὰ λιπὴ ἐξαφανίζονται. Εἶναι ὅμως δυνατόν ἡ γυναίκα ἢ ὁ ἄντρας νὰ κάνουν ἐπ' ἀπείρον γυμναστικὴ ἢ σπορ ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἰσορροπία ποὺ χρειάζεται ὁ ὁργανισμὸς τους; Ἐπειτα ἀπὸ τὰ 35, δὲν ἔχουν πιά ὅλες οἱ γυναίκες ἢ οἱ ἄνδρες τὴν ὕλη καὶ κοινωνικὴ δυνατότητα νὰ ἀσκήσουν τὸ σῶμα. Ἐξ ἄλλου σὲ πολλὰς περιπτώσεις τὸ ἀπαγορεύει αὐτὸ καὶ ὁ γιατρός (δὲν ἔχουμε πιά σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία τὴν καρδιά, τὸ σπῆν, τὰ νεφρά καὶ τὰ νῆαρα ποὺ εἴχαμε ὅταν εἴμασταν 18 χρονῶν).

Ἐπὶ πλέον, εἶναι ἐξακριβωμένο, ὅτι ἡ σωματικὴ ἀσκήσι δὲν εἶναι πάντα ἀσφαλὲς μέσο γιὰ νὰ μὴν παχαίνει κανεὶς. Βλέπουμε συχνὰ πολλοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἐνῶ κάνουν ἀρκετὰ σπορ ἢ τουλάχιστον κινούνται, ὅσο τοὺς εἶναι δυνατό, παχαίνουν.

Μιὰ ἀπλὴ φυσικὴ ἀσκήσι (ἔνας περίπατος 2 ἕως 3 χιλιομέτρων) εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ρίξουμε τὴν χοληστερίνη τοῦ αἵματος σὲ φυσιολογικὰ ἐπίπεδα. Εἶναι ἐξακριβωμένο, ὅτι ἡ χοληστερίνη δὲν παίζει ρόλο ὡς δὲ ἐπιστήμονες τῆς λαμβάνουν ὡς βάση γιὰ νὰ στηρίξουν πολλές διατροφικὲς καὶ θεραπευτικὲς θεωρίες ποὺ ἀποσκοποῦν ἰδίαιτερα στὴν πρόληψι τοῦ πρώιμου ἡρώματος.

Δεκά ὅρες ὅμως καλοῦ ὕπνου, μιὰ μέρα παραμονῆς στὸ κρεβάτι σὲ συνδυασμὸ μὲ μιὰ εἰδικὴ διαίτα μπορεῖ ἐπίσης νὰ φέρῃ σὲ φυσιολογικὰ ἐπίπεδα τὴν χοληστερίνη τοῦ αἵματος.

Εἶναι παράδοξο αὐτό; Καθόλου. Σοβαρὲς ἱατρικὲς παρατηρήσεις ποὺ ἔχουν καὶ πρὶν ἀπὸ πενήντα χρόνια ἀποδείχθηκαν ὡς ἐμφανιστικὰ ἀπὸ αἰσθητικὰ ἀποκρίματα ἀπὸ 20 μέχρι 50 ἐτῶν, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἀνάπαυσι, ὁ ὕπνος, ἡ χαλάρωσις γενικὰ τοῦ ὁργανισμοῦ, μὲ σὰ σὰ πλάισι μιὰς μελετῆς

μῆνης διατροφῆς, ἔδωσαν στὴν πλειοψηφία τῶν περιπτώσεων γιὰ τὶς ὁποῖες ἐνδιαφερόμαστε σήμερα (ἄτομα 20 ἕως 45 ἐτῶν ἡλικίας 35 ἕως 45 ἐτῶν ποὺ κάνουν καθιστικὴ ζωὴ) ἀποτελέσματα καλύτερα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς προγράμματος ἀσκήσεων αὐστηρὰ προκαθορισμένου, ποὺ ἐκτελεῖται χωρὶς διακορῖσι.

Βλέπουμε συχνὰ ἄτομα ποὺ ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ «ρέθουν» ἀπὸ τὴν ἐντονὴ ἐπαγγελματικὴ δραστηριότητα ποὺ ἀναπτύσσονται, ἀντιθέτως παχαίνουν (καὶ γερνοῦν) γύρω στὰ σαράντα. Οἱ γιατροὶ γνωρίζουν καλὰ τὶς παχυσαρκίες τῆς λεγόμενης «ψυχονεῖας». Ἀκούστε μιὰ ἱστορία ποὺ εἶναι ἀκρετὰ εὐγλωττὴ γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό:

Ἐνας ἄντρας 35 ἐτῶν εἶχε προφυλακισθῇ μὲ τὴν κατηγορία ὅτι ἐκακοποιοῦσε τὴν γυναίκα του καὶ τὰ παιδιά του. Στὸ τέλος ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀποδείχθηκε ἄθωος. Ἦταν ἓνας ἀπὸ κείνους τοὺς νευρικοὺς τύπους, ποὺ, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ μερᾶ ἐξαπληκτικῆς διανοητικῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν γυναίκα του καὶ τὰ παιδιά του (ἡ γυναίκα τοῦ κῦτταζε φαίνεται καὶ ἄλλους ἄνδρες, τὰ παιδιά του ἦταν ἀνυπόφορα). Τὸς ἔβαλε τὶς φωνὲς σὲ ἐπὶ τοῦ νῆαυτος καὶ τοὺς ἀπειλοῦσε νὰ τοὺς κακοποιήσῃ (πρᾶγμα τὸ ὁποῖο δὲ συνέβαινε ποτέ). Ὅταν συνελήφθη ζύγιζε 72 κιλά καὶ εἶχε ὕψος 1.72 μ. Θανατοῖο παραδείγμα ἰσορροπίας γιὰ κάποιον ποὺ δὲν ἔκανε ἀπολύτως κανένα σπορ ἀπὸ πολλὸν καιρὸ. Ὅταν βγήκε ἀπὸ τὴ φυλακὴ ἔπειτα ἀπὸ τέσσερις μῆνες, ζύγιζε 85 κιλά! Καὶ δὲν μπορούμε νὰ πούμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔτρωγε καλὰ στὴ φυλακὴ οὔτε ὅτι τοῦ ἔλειπαν οἱ στενοχώριες. Καὶ τὶ στενοχώριες! Ἀφοῦ ἔζηρε ὅτι ἦταν ἄθωος καὶ θύμα σκοτεινῆς μηχανορραφίας τῆς γυναίκας του ποὺ τὰ εἶχε φτιάξει μὲ ἓνα ἄλλο καὶ ἔβλεπε νὰ τὸν ξεφορτωθῇ—ὅπως ἀποδείχθηκε κατὰ τοῖς—καὶ εἶχε ἐξαπατήσει μὲ διάφορα τρομοκρατικὰ μέσα τὰ παιδιά της νὰ καταθέσουν ἐναντίον τοῦ πατέρα τους. Τὶ συμπέρασμα μπορεῖ νὰ βγῇ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἱστορία; Τὶ ἄλλο ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ στενοχώριες παχαίνουν; Ὅταν ὁ ἄνθρωπος μᾶς ἀφέθηκε ἐλεύθερος καὶ ξεναγύρισε κοντὰ στὰ παιδιά του ποὺ εἶχαν ζήσει μετὰ στὸν τρόπο 140 μέρες, ἐξανδρήκε τὴν ἐμπιστοσύνη του στὴ ζωὴ. Σὲ ἔξη μῆνες ζύγιζε 68 κιλά! Βέβαια δὲν μπορούμε νὰ πούμε ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸν ἀπόλυτο κανόνα, πάντως ὅμως ἔχει ἀποδείχῃ ὅτι οἱ ἐπαγγελματικὲς καὶ ψυχικὲς στενοχώριες διευκολύνουν τὴν πρῶτη παχυσαρκία στοὺς νέους.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΑΔΕΝΩΝ

Οἱ ὁργανικὲς αἰτίες τῆς παχυσαρκίας εἶναι πολυάριθμες. Ὁ ὁργανισμὸς μᾶς μεταβάλλεται (γρήγορα ἢ ἀργά) κα-

θὼς πλησιάζει στὴ μοιραία ἡλικία τῶν σαράντα ἐτῶν κι' αὐτὴ ἡ μεταβολὴ ἐξαρτᾷ ἀπὸ τὴν κατάστασι ἢ τὴν λειτουργία τῶν ἀδενῶν μᾶς ἐσωτερικῆς ἐκρίσεως (ὑπόφυσι, θυρεοειδὴς κλπ.) καὶ τοῦ νευρικοῦ μᾶς συστήματος. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφιβολία ἐπίσης ὅτι καὶ ἡ σπλήν, τὸ σπῆν, τὸ μεδούλι, ὁ συνδετικὸς ἱστὸς κλπ. παίζουν σημαντικό ρόλο σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Γιὰ ἓνα φυσιολογικὸ ἄτομο ὅλα συμβαίνουν σὰ νὰ ἄλλαξε σὲ μιὰ δεδομένη στιγμή, κατὰ τὴν εὐνοϊκὴ ἐπίδρασι κοινωνικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ ψυχικῶν αἰτιῶν, ἡ φυσιολογία τῶν ὁργάνων ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν χώνευσι, τὴν ἀφομοίωσι, τὴν ἐναποθήκευσι, τὴν κατανομή καὶ τὴν χρησιμοποίησι τῶν λιπῶν, τῶν ἀλάτων καὶ τοῦ νεροῦ.

Καὶ ἀλλάζει κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε οἱ ρυθμικοὶ μηχανισμοὶ νὰ ἀναστατώνονται πρὶν ἀπὸ τὸ χρόνον τῶν πραγματικῶν γερατειῶν. Ἄν δὲν ἀντιδράσουμε τὴ στιγμὴ αὐτὴ, πολὺ προτοῦ γεράσουμε, διατρέχουμε τὸν κίνδυνον, σοβαρὸν πολλὰς φορές, ν' ἀφήσουμε τὸ σπῆν, τὸ πάγκρεας, τοὺς ὑπόλοιπους ἀδένες καὶ τὸ νευροενδοκρινὸ σύστημα νὰ πάθουν νὰ λειτουργοῦν κανονικὰ.

Ὅλες οἱ στατιστικὲς ὥστόσο καὶ ὅλες οἱ ἱατρικὲς παρατηρή-

10 ΧΡΟΝΙΑ ΛΙΓΩΤΕΡΑ

σεις, σημειώνουν ὅτι, στὶς πρὶν πολλὰς περιπτώσεις, οἱ ὅριμοι ἄνθρωποι (35 ἕως 45 ἐτῶν), ποὺ παχαίνουν ὑπερβολικὰ καταναλίσκουν σχεδὸν κάθε μέρα μιὰ τροφὴ ἢ ἓναν τύπον τροφῆς ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ ὁργανισμὸς τοὺς παράγει λίπη, καὶ εὐνοεῖ τὴν συγκράτησι τοῦ νεροῦ μέσα στοὺς ἱστούς. Αὐτὸ συμβαίνει μὲ τὰ ἄτομα ποὺ τοὺς ἀρέσουν μονάχα τὰ λιπαρὰ φαγητὰ, τὰ μανστροειδῆ, τὰ γλυκά καὶ τὸ ψωμί—ἰδίως τὸ ἄσπρο ψωμί ὅταν εἶναι φρέσκο, ζεστό.

Πρέπει ἐπίσης νὰ περιγράψουμε καὶ μιὰν ἄλλη κατηγορία «φαγῶν»: ἐκείνους ποὺ δὲν μποροῦν νὰ μὴ δάλουν ἀλάτι στὸ φαγητό. Ἄν συμβῇ καὶ ἡ ἀλατιέρα ἔχει βουλώσει—πρᾶγμα ποὺ συμβαίνει συχνὰ τὸ χειμῶνα μὲ τὴν ὑγρασία—τότε τὴν ξεβουλώνουν μὲ νευ-

ρικότητα καὶ ρίχνουν στὸ φαγητό τοὺς μεγάλους ποσότητες χλωριούχου νατρίου καὶ κατὰ πίνουν ἀφθονὸν νερὸ γιὰ νὰ σβύσουν τὴ δίψα ποὺ προκαλεῖται τὸ ἀλάτι.

Μὲ τὸ ἀλάτι ὅμως συγκρατεῖται τὸ νερὸ στοὺς ἱστούς καὶ τὸ λιγώτερον ποὺ μπορούμε νὰ πούμε εἶναι ὅτι τὸ ἀλάτι ἐμποδίζει τὴν ποσότητα τῆς ἀνταγωγιστρίας τοῦ, νὰ ἀσκήσῃ τὶς διουρητικὲς καὶ τὶς ἀπιδριαντικὲς τῆς ἰδιότητες. Τὸ ἀλάτι εἶναι γνωστὸν ὅτι παχαίνει. Ἄν ἐπομένως τρώμε λίπη, κρέας, ἄσπρο ψωμί καὶ ἀλατίζουμε ὑπερβολικὰ τὰ φαγητὰ μᾶς, δὲν κάνουμε τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ ὑποδοθούμε τὴν συσσώρευσι λιπῶν.

Τὰ πράσινα χόρτα, τὰ φρούτα, οἱ ξηροὶ καρποί, ἡ πατάτα,

ΟΙ ΘΥΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

ΜΗΝΑΣ «γρουσουζίκος» καὶ «μαγικός» θεωρεῖται ἀπὸ τὸ λαὸ μᾶς ὁ Μᾶς. Ὁ πρώτος χαρακτηρισμὸς προέρχεται ἀπὸ τὶς βροχές ποὺ φέρνει ὁ μῆνας αὐτός καὶ ποὺ ὄχι μόνο δὲν χρειάζονται, ἀλλὰ προξενοῦν καταστροφὲς στὴ γεωργία. «Στὸν καταραμένο τόπον Μᾶς μῆνα δρέχει» λένε οἱ ἀγρότες μᾶς, ἐκφράζοντας ἀκριβῶς πόσο βλαβερὸς εἶναι ὁ Μᾶς γιὰ τὴν γεωργίαν.

Ἀλλὰ καὶ στὰ ἀρχαία καὶ στὰ βυζαντινὰ χρόνια ἀπέφευγαν νὰ κάνουν πολλές ἀγροτικὲς δουλειές τὸ Μᾶς, καθὼς ἐπίσης νὰ ἀρχίζουν ἄλλες σοβαρὲς δουλειές ἢ νὰ παντρεύονται. Καὶ σήμερα ἀπάρχουν προλήψεις γιὰ τοὺς γάμους καὶ γιὰ τὶς σοβαρὲς δουλειές ποὺ γίνονται αὐτὸ τὸ μῆνα. Εἶναι γνωστὸ τὸ

λαϊκὸ τραγοῦδι τοῦ Κωνσταντίνου, ποὺ σκοτώθηκε, γιὰτὶ τὸ Μᾶς γεννήθηκε ὁ Κωνσταντίνος (τῆς).

τὸ Μᾶς ἐβαπτίσθη, τὸ Μᾶς ἀρραβωνιάστηκε, τὸ Μᾶς γυναίκα πήρε, τὸ Μᾶς τοῦρθε μὴνυμα στὸν πόλεμον νὰ πάη!

Ὁ Μᾶς ὅμως, παρ' ὅλη τὴν «γρουσουζιά» του, ἔχει πολλές χάρες. Θεωρεῖται σὰν χαρακτηριστικὸς ἀνοιξιάτικος μῆνας, ὅν καὶ εἶναι ὁ τελευταῖος τῆς ὥραίας ἐποχῆς. Τὴν Πρωτομαγιά, ποὺ γιορτάστηκε καὶ γιορτάζεται σ' ὅλο τὸν κόσμον σὰν ἡμέρα τῶν λουλουδιῶν, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πανηγυρίζει μὲ χαρούμενες ἐκδηλώσεις καὶ ἀραιεὺς στολισμούς. Τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς εἶναι λατινικὸ, ἀπὸ τὴν λέξι «maior» ποὺ σημαίνει μεγαλύτερος. Γιὰτὶ στὴν ἀ-

χαιότητα ὁ Μᾶς ἦταν ἀφιερωμένος στὸν «Μέγιστον Δία» καὶ στὴ Θεὰ Μαίαν, καθὼς καὶ στὴν ἀρχαία θεὰ τῶν Ῥωμαίων προστατὶδα τῆς βλαστῆσεως Flora. Παρετυμολογώντας τὴ λέξι «Μᾶιος», ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν ἀπέδωσε στὴ μαγεία καὶ στὰ μάγια. Γι' αὐτό, ὅπως εἴπαμε καὶ πρὶν, πιστεύει πρὸς ὁ μῆνας εἶναι «μαγικός». Ἐτσι, λέει πῶς κατὰ τὴ διάρκειά του ἐπιδρῶν τὰ μάγια καὶ ἰδιαιτέρα στὶς 7—8 Μαΐου. Πολλὰς ἡμέρας τοῦ (καὶ μάλιστα σὲ Πέμπτης) θεωροῦνται «σημαδιακές». Οἱ γυναίκες ἀποφεύγουν νὰ κάνουν καινουργία, φορέματα, νὰ ὑφάνουν καὶ νὰ πλύνουν κρασί.

Ὁ Μᾶς ἔχει ἀρκετὲς γιορτές. Στὶς 2 τοῦ μηνὸς γιορτάζεται μὲ πανηγύρια στὸ Κορυμφεῖο καὶ γυναικὰ στὴ Ρούμελη ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, στὶς 3 εἶναι ἡ γιορτὴ τῆς Ἁγίας Μαύρας («σημαδιακή» μῆνα), στὶς 4 τῆς Ἀγ. Πελαγίας, στὶς 15 τοῦ Ἀγ. Ἀχιλλεῖου (πανηγύρι στὴ Λαρίσσα) καὶ στὶς 21 γιορτάζεται ἡ Ἁγία Ἐλένη καὶ ὁ Ἅγιος Κωνσταντίνος.

Μολοντὶ ὁ Μᾶς θεωρεῖται κακὸς μῆνας, σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔχουν δώσει πάλι καλὰ ὀνόματα. Τὸν λένε «Τριανταφυλλὰς», «Πράσινος», «Κερασάρης», «Λουλούδος» καί... «Καλομηνὰ».

ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΤΑΡ

Τέσσερες κοπέλλες δά πρωταγωνιστήσουν στις ταινίες της «Παρθενών Φιλμς»

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΩΝ ΕΛΗΞΕ.— ΕΓΙΝΕ Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΛΟΓΗ ΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ.— ΟΣΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΕΣ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ. ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ. ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ. ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ»

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ υποβολής υποψηφιότητας ν' ελξη. «Μη έγινε η πρώτη διαλογή των φωτογραφιών. Όσες κατ' αρχήν εκκρίθησαν κατάλληλες, καλούνται να περάσουν από τα γραφεία της «Παρθενών» (Λεωφόρος Πανεπιστημίου 38α Γ' όροφος), τις ημέρες και τις ώρες που ορίζονται πιο κάτω. Άλλα ως προηγήθη ή σχετική άλληλογραφία.

ΙΜΒΡΙΩΤΟΠΟΥΛΑ.— Άλεξάνδρεϊα.— Πήρα τις φωτογραφίες σας. Θα χαρώ πολύ να σας γνωρίσω όταν έρθετε στην Αθήνα. Να περάσετε απ' το γραφείο μου.

ΛΟΛΑ, ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ, ΡΙΤΣΑ, ΜΠΕΛΙΝΑ, ΠΙΕΡΙ, Πάτρα, ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ, ΝΑΡΡΙΜΑΝ, ΣΠΑΡΤΗ, ΤΕΑ, Θεσ/νίκη, ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ, Ρέσος, ΚΥ-ΠΡΙΟΠΟΥΛΑ, Κύπρος, ΕΛΒΙΣ ΠΡΙΣΛΕ-Υ, ΜΠΕΤΤΥ ΧΑΒΕΡ, ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ, ΣΟΝΙΑ.— Πήραμε τις φωτογραφίες σας.

ΦΕΛΙΤΣΙΑ.— Πήραμε τις φωτογραφίες σας. Θα δομεί τι θα γίνει μετά τη λήξη του διαγωνισμού για την επιστροφή των φωτογραφιών.

ΖΙΖΗ ΖΑΝΜΑΙΡ και **ΜΑΡΙ ΚΟΝΤ.**— Δεν ξέρω αν προφταίνετε πια να στείλετε φωτογραφίες. Η προθεσμία υποβολής έκλεισε.

ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: (Από την προηγούμενη σελίδα).

τά ψάρια, περιέχουν πολύ περισσότερο ποτάσσα παρά νάτριο. Είναι λοιπόν παράλογα και βλαβερά—όταν δε θέλουμε να παχύνουμε—να αλατίζουμε υπερβολικά τα φαγητά μας που αποτελούνται από τις παραπάνω τροφές.

Πολλοί άνθρωποι των 40 ετών παραξενεύονται που άποικτούν βάρος χωρίς να είναι «μεγάλοι φαγάδες». Ασφαλώς τρώνε λίγο, αλλά στο λίγο φαγητό βάζουν πολύ αλάτι.

Και δυο λόγια για τα όινο-πνευματώδη ποτά. Εκτός των άλλων διαταραχών που μπορούν αυτά να προκαλέσουν, τα όινοπνευματώδη ποτά παχαίνουν και προκαλούν πρώιμα γεραστικά. Αυτό να το έχουμε όλες και όλοι υπ' όψιν μας.

ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Είπαμε ότι η άναπαυση στο κρεβάτι, μία πλήρης άναπαυση 24 ώρων κάθε 8 ή 10 μέρες τρώγοντας παράλληλα τροφή που είναι πολύ φτωχός σε θερμίδες και σε νάτριο, μπορούν να μας κάνουν να χάσουμε χωρίς κανένα κίνδυνο πολλές εκατοντάδες γραμμάρια και πολλές φορές περισσότερο.

Στον τομέα της Ιατρικής θεωρητικής, πρέπει να αναφέρουμε κατά χρονολογική σειρά τις ακόλουθες μεθόδους για να

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Οι φωτογραφίες που θα ληφθούν στα γραφεία της Παρθενών Φιλμς ως τις 30 'Απριλίου (το παρόν γράφεται στις 26 'Απριλίου), θα ληφθούν υπ' όψιν. Μετά την προθεσμία αυτή, καμμία υποψηφία δεν θα γίνει δεκτή.

Παρακάτω θα καλέσουμε μερικές οι οποίες κρίθηκαν κατ' αρχήν κατάλληλες και πρέπει να περάσουν από τα γραφεία της Παρθενών Φιλμς, 'Ελευθερίου Βενιζέλου 38, την ώρα και μέρα που καθορίζουμε για την πρώτη κρίση της Επιτροπής. Εκείνες οι οποίες δεν θα διαβάσουν τα όνόματά τους, σημαίνει ότι δεν κρίθηκαν κατάλληλες για τους ρόλους της ταινίας που θα γυρισθεί.

Ειδοποιούνται όλες οι υποψήφιες, ότι πρέπει να προσέξουν στα εξής σημεία:

1ον) Να διαβάσουν λεπτομερώς όλα τα ψευδώνυμα των καλούμενων να περάσουν από τα γραφεία της «Παρθενών Φιλμς», ώστε να μη τους διαφύγει το δικό τους ψευδώνυμο, αν, βέβαια, υπάρχει μεταξύ των άλλων.

2ον) Καθιερώνεται από τις καλούμενες υποψήφιες να περάσει την ημέρα και την ώρα που ορίζεται για το δικό τους γκρουπ.

3ον) Όπως ανέφερα και πιο πάνω, όποιος δεν δρῇ το ψευδώνυμό της ανάμεσα στα άλλα που ακολουθούν, σημαίνει

ότι δεν εκρίθη κατάλληλη για κανένα από τους ρόλους της ταινίας που θα γυρισθεί.

4ον) Όσες προκρίθηκαν, κατ' αρχήν, και δούν πιο κάτω τα όνόματά τους, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι θα περάσουν από την «Παρθενών» την ώρα, πρέπει να παρακολουθήσουν προσεκτικά τα επόμενα τεύχη της «Γυναίκας», στα όποια θα δημοσιευθούν λεπτομέρειες σχετικές με την τελική φάση του διαγωνισμού, με το «γύρισμα» των δοκιμαστικών ταινιών κ.λ.π.

5ον) Οι υποψήφιες των επαρχιών που, όπως θα δούν πιο κάτω, έχουν κατ' αρχήν προκριθεί, καλό θα είναι να γράψουν ένα γράμμα σχετικό με το πότε θα μπορέσουν να έλθουν στην Αθήνα. Το γράμμα αυτό ως το άπειθύνουν στον κ. 'Ηλ. Μπακόπουλο, περιδικό «Γυναίκας», Πανεπιστημίου και 'Ιπποκράτους, Αθήνα, ή στην κ. Ρένα Βελισσαρίου, στα γραφεία της «Παρθενών Φιλμς».

Και τώρα, ακολουθεί ο σχετικός κατάλογος με τα ψευδώνυμα εκείνων που προερίστησαν:

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 2 ΜΑΪΟΥ
ΩΡΑ 6 Μ.Μ.

Να περάσουν από τα γραφεία της ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ, οι επόμενες υποψήφιες:

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 9 ΜΑΪΟΥ
ΩΡΑ 5 Μ.Μ.

Να περάσουν από τα γραφεία της ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ οι επόμενες υποψήφιες:

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 9 ΜΑΪΟΥ
ΩΡΑ 5 Μ.Μ.

Να περάσουν από τα γραφεία της ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ οι επόμενες υποψήφιες:

Να περάσουν από τα γραφεία της ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ οι επόμενες υποψήφιες:

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

'Ελευθερίου Βενιζέλου 38, οι επόμενες υποψήφιες:

ΑΛΚΜΗΝΗ.— ΡΟΖΑΛΙΝΤΑ ΚΙΑ.— ΣΙΜΟΝΗ ΣΙΜΟΝ.— ΑΥΡΑ.— ΣΥΛΒΑΝΑ ΜΑΓΚΑΝΟ.— ΣΙΣΣΥ.— ΞΕΝΗ ΣΥΜΕΩΝ.— ΜΑΖΟΥΡΚΑ.— ΜΙΜΟΖΑ (Πειραιώς).— ΑΦΡΟΔΙΤΗ.— ΛΙΑ ΠΑΠΠΑ.— ΕΛΙΖΑ.— Μ.Μ. (Ανω Δάφνη).

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΜΑΪΟΥ
ΩΡΑ 6 Μ.Μ.

Να περάσουν από τα γραφεία της ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ, οι επόμενες υποψήφιες:

ΑΝΝΙΤΑ.— ΣΥΛΒΑΝΑ ΛΟΡΙΜΕΡ.— ΜΑΡΙΝΑ ΒΛΑΝΤΥ.— ΜΑΛΒΙΝΑ.— ΝΙΝΕΤΑ ΛΗ.— ΤΟΛΥΠΗ.— ΡΙΚΑ.— ΓΙΟΒΑΝΚΑ.— ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ.— ΜΑΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ. ΜΠΙΜΠΙΚΑ.— ΕΒΕΛΙΝΑ.— ΕΛΕΝ.

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 7 ΜΑΪΟΥ
ΩΡΑ 6 Μ.Μ.

Να περάσουν από τα γραφεία της ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ, οι επόμενες υποψήφιες:

ΓΝΕΖΗ.— ΓΙΟΥΛΑ.— ΝΤΟΡΑ.— ΜΑΝΙΑΝΑ.— ΚΑΙΤΗ ΠΑΣΣΑ.— ΕΦΗ ΕΜΜΑΝΣ.— ΞΑΝΘΟ ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ.— ΠΙΠΙΝΑ.— ΦΕΛΙΤΣΙΑ.— ΜΠΕΤΤΥ ΧΑΒΕΡ.— ΜΙΜΟΖΑ (Αθήνα).

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 9 ΜΑΪΟΥ
ΩΡΑ 5 Μ.Μ.

Να περάσουν από τα γραφεία της ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ οι επόμενες υποψήφιες:

ΤΖΕΗΝ ΡΑΣΣΕΛ.— ΕΦΗ Ν.— ΣΑΜΠΡΙΝΑ ΝΙΝΕΤΑ (Λαριών).— ΑΓΝΗ.— ΣΠΑΡΤΗ.— ΝΑΡΡΙΜΑΝ.— ΛΕΝΑ ΦΙΟΡΕΝΤΙ.— ΡΟΖΑΝΑ.— ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ.— ΜΠΕΒΙΛΥ.— ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ.— ΡΙΤΣΑ.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΕΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΛΟΡΕΝ, Ευλόκαστρο, ΧΑΜΕΝΟ ΟΝΕΪΡΟ, Πάτρα, ΜΕΛΙΤΑ Κομοτηνή, ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ Θεσσαλονίκη, νέρθουν στην Αθήνα όποτε μπορέσουν μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Μαΐου και να περάσουν από τα γραφεία μας. Οι υποψήφιες οι οποίες θα μας στείλουν φωτογραφίες από τη στιγμή που γράφονται ή γραμμένες αυτές ως τις 30 'Απριλίου, θα ειδοποιηθούν ιδιαίτερα για την ημέρα που θα παρουσιαστούν στα γραφεία της 'Εταιρείας.

Μερικές από τις αγαπητές μου αναγνώστριες θάνα ληφμένες που δε διάβασαν τα όνόματά τους. Σ' αυτές θα θέλαμε να τονίσουμε πως δεν πρέπει να απογοητευθούν από μία άτυχία. Τους εύχουμε όλοψυχια να της τύχουν σ' άλλους τομείς ζωής, που θα τους χαρίσουν ίσως μεγαλύτερη ευτυχία. Άλλωστε σ' ένα διαγωνισμό δεν είναι δυνατό νέρθουν όλοι πρώτοι...

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Φόρεμα φτιαγμένο από ζέρσεϋ που συνδυάζεται με κάπα από μαύρο λαπέν. Το καπέλο θυμίζει εκκλησιαστική κουκούλα της Ιταλικής Αναγεννήσεως. **ΔΕΞΙΑ:** Ταγιέρ επνυσμένο από τα κοστούμια των Ισπανών ταυρομάχων.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μία παραλλαγή κινέζικου φορέματος με γιακά μανδρινών, φούστα με σχισμές στα πλάγια και κουμπιά σε σχήμα κινέζικων γραμμάτων. **ΔΕΞΙΑ:** Κομψότατο βραδυό φόρεμα φτιαγμένο σε ιαπωνικό στυλ, όλο από σατέν.

ΟΙ ΜΟΔΕΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Η καινούργια αμερικανική τάσις που συνεχώς κατακτά έδαφος σιόν κοσμο της γυναικείας μόδας

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ χρόνια πατηρήθηκε στην Αμερική ζωηρότατη ή προτίμησι των γυναικών σε ό,τι αφορά την ξένη μόδα. Όλες θέλουν να γαμίσουν τη γκαρνταρόμπα τους με ξενικά φορέματα, που σιγά σιγά άρχισαν να επδύλλονται επάνω στα έγχωρια. Στην αρχή, τα φορέματα που έπονταν επ' έξω, ήταν πανάκριβα και απρόσιτα στο μέσο γυναικείο προϋπολογισμό. Έτοιμα φορέματα και πρωτότυπα ύφασματα κατέφθαν συνεχώς και γέμιζαν τα αμερικανικά καταστήματα, σε σημείο που να διεγείρουν το ενδιαφέρον του ωραίου φύλου.

Οι Αμερικανοί σχεδιαστές, βλέποντας την ξένη μόδα να επιβάλλεται στην πατρίδα τους, άρχισαν να ταξιδεύουν και να μελετούν, ν' απορροφούν και να υιοθετούν τα σχέδια των ντόπιων φορεμάτων κάθε χώρας. Γύριζαν έπειτα στον τόπο τους για να φτιάξουν στυλιζαρισμένα φορέματα σε ξενικούς τόνους και πρόπαντός προσιτά στη μεσαιάτι. Τα περισσότερα καταστήματα άνοιξαν διαπλάτα τις πόρτες τους για να δεχθούν αυτό το νεωτερισμό, που δεν περιοριζόταν μόνο σ' εξωτικά βραδυά φορέματα της Ανατολής, αλλά και σε ρούχα κατάλληλα για κάθε περίσταση. Έτσι η γυναίκα που εύχαριστως δέχεται τις τάσεις της

μόδας του εξωτερικού, μπορεί να διαλέξει ένα πρωινό φόρεμα φτιαγμένο στις Βερμούδες ή ένα στενό ισπανικό ταγιέρ, επνυσμένο από τα κοστούμια των ταυρομάχων, που θα είναι δημιουργία Αμερικανού σχεδιαστή ή στο τέλος ένα ανατολίτικο βραδυό φόρεμα για πάρτυ, επνυσμένο από τα «σαρί» των Ινδιών ή από τα γιαπωνέζικα «κιμονό».

Πολλά από τα έτοιμα φορέματα που εισάγονται στις Ηνωμένες Πολιτείες, έχουν κατασκευασθεί σε άλλες χώρες, όπως στην περίπτωση των κινέζικων φορεμάτων με γιακάδες σε στυλ «μανδρινών» και φούστες στενές με σχισμές στα πλάγια, που φτιάχνονται στο Χόγκ - Κόγκ. Άλλα πάλι εισάγονται ακριβώς όπως ήταν φτιαγμένα για την καταναλωσι του τόπου τους και πουλιούνται για διαφορετικό προορισμό στις Αμερικανίδες πελάτισσες. Παραδείγματα χάριν, το γιαπωνέζικο «κιμονό», που κάποτε ήταν το εμπορικό σήμα των ευλογιών, χτιστών και ψαράδων στην Ιαπωνία, πουλιέται τώρα στην Αμερική σά ζακέτα για τη θάλασσα και φοριέται πάνω από το μαγιό.

Πολλές επιδείξεις μόδας που έγιναν τελευταία στις Ηνωμένες Πολιτείες, παρουσίασαν κάθε είδος γυναικείου ρουχισμού επνυσμένο από αμ-

θεντικές ένδυμασις της Ιαπωνίας, της Ιταλίας, της Ελλάδας, της Τουρκίας, της Συρίας, της Παλαιστίνης και της Βορείου Αφρικής.

Υφάσματα επίσης καταφθάνουν συνεχώς στις Ηνωμένες Πολιτείες από διάφορα μέρη του κόσμου και γίνονται άναρπαστα από τα καλύτερα καταστήματα. Τα βαμβακερά ταυ Μαδράς που υφαινούνται στις νότιες Ινδίες, χρησιμοποιούνται για σπορ κοστούμια. Το μάλλινο της Γιουκούτας με το όποιον οι Κινέζοι φτιάχνουν ρούπες για το μπάνιο, ή δυτική μόδα το χρησιμοποιεί για σόρτς και για θάλασσα κοστούμια. Μεταξύ της Τάιλαντ σε φανταχτερούς χρωματισμούς χρησιμοποιούνται για πανάκριβους γιακάδες γυναικείων φορεμάτων, άνδρικές γραβάτες και ζακέτες. Μεγαλύτερη όμως ζήτηση έχουν τα «σαρί» των Ινδιών, που γίνονται ωραιότερες εξωτικές τουαλέτες για χορό.

Τώρα, στις Ηνωμένες Πολιτείες καταφθάνουν συνεχώς σχεδιαστές από κάθε χώρα για να παρακολουθήσουν από κοντά την καινούργια τάσι της αμερικανικής μόδας, που τόσο γρήγορα εξαπλώθηκε και άρχισε να κατακτά έδαφος. Πραγματικά ή επίδρασις της στο εξωτερικό είναι μεγάλη και ήδη άρχισαν να τη μιμούνται και ιδιαίτερος στην Ιταλία.

Η ΚΟΠΕΛΛΑ ΠΟΥ ΤΑ ΘΕΛΕΙ ΟΛΑ

Συμβουλές του Α. Μυρού

ΕΙΣΑΙ φίλη μου, άξιόχαπτη γυναίκα, και ή ζωντάνια που σε χαρακτηρίζει γοητεύει τους γύρω σου. Μόνο που ανακαλύπτει κανείς γρήγορα πως οι ένθουσιασμοί σου δεν διαρκούν πολύ. Θυμάσαι κάτι με πάθος, μετά το ξεχνάς. Έκθειάζεις ένα διόλιό σαν άριστούργημα. Τρέχουν, τ' αγοράζουν, το διαδίδουν, έρχονται να το συζητήσουν— κι' είναι ζήτημα αν θυμάσαι τον τίτλο! Ένα άλλο... άριστούργημα πήρε κι' όλος στη σκέψι σου τη θέσι του πρώτου. (Από μόδες, αλήθεια, τα φιλολογικά άριστουργήματα ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια!)

Το ίδιο με τις ιδέες, τα πράγματα τους ανθρώπους. Περνάς από το ένα στο άλλο μέ... αεροδυναμική ταχύτητα. Κάποιο βράδυ αναγγέλλεις στη συντροφία σου θοισαμεινικά: «Έκανα μία ανακάλυψη πρώτης. Τόν... όδοντογιατρός μου που ζωγραφίζει σαν τον Βαν Γκόγκ!» Όταν ύστερα από λίγες ημέρες σου ζητούν να τους γνωρίσεις το νέο Βαν Γκόγκ, απαντάς. «Α, μα έχω κάτι πολύ πιο ενδιαφέρον... Ένας γλύπτης που συνάντησα τυχαίως. Τι μεγαλοφυΐα! (από τότε οι μεγαλοφυΐες σκοντάφτουν άπάνω μας στο δρόμο!)

Δεν το καταλαβαίνεις, αγαπητή μου, πως μ' αυτόν τον τρόπο εξαντλεις κι' απογοητεύεις τους φίλους σου; Είσαι έξυπνη, καλόπιστη, ζωντανή, πολύπειρη—κι' εν τούτοις δεν καταλαβαίνεις πουθενά. Ο άντρας σου τρέμει τις γκάφες σου. Τα παιδιά σου έχουν πιότερη ώριμότητα. Οι φίλοι σου έπαψαν πια να σε παίρνουν στα σοβαρά. Γιατί; Γιατί έχεις άπειρα ενδιαφέροντα κι' όχι συγκροτημένη προσωπικότητα. Το βλέμμα σου στέκει στην επιφάνεια, αγνοώντας το βάθος. Είσαι πολύ δισακτική για να εμπισθύνεις στα πράγματα. Έδώ είναι τεράστιο λάθος. Τα θέλεις όλα κι' αμέσως. Αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος για να μην κατέχης ποτέ τίποτα. Ο Δόν Ζουάν ποθούσε όλες τις γυναίκες. Και γι' αυτό δεν γνώρισε σ' αλήθεια καμμία. Το νόημα της αγάπης το έξευγε.

Η ζωή είναι πολύ ωραία, αγαπητή μου, για να πάη χαμένη. Κι' είναι πολύ σύντομη για να τη σπαταλάμε άσυνλόγιστα. Πρέπει να διαλέξεις.

Πάμε να στραφογυρίσεις επιπόλεια ανάμεσα στα πράγματα και τους ανθρώπους. Σκύψε, μελέτησε τον εαυτό σου, δρες την αληθινή κλίσσι σου. Συγκέντρωσε το ενδιαφέρον σου σε λίγα καλά διόλια, σε λίγα ενδιαφέροντα ταξίδια, σε λίγους διαλεχτούς φίλους. Θα δες τότε, πως μπορεί κανείς ν' ανακαλύψει δόκλους κόσμου στο πιο μικρό πράγμα, φτάνει μόνο να το νιώσει, να το αγαπήσει και να το άφοσιωθεί όσο χρειάζεται.

ΜΠΛΕ ΚΙ' ΑΣΠΡΟ

Τὰ λινά ανσάμπλ δά δριαμ-
βεύσουν φέτος. Σέ όλες
τις έλληνικές και τις ξένες
κολλεξιόν υπερισχύουν τὰ
λινά ανσάμπλ σταθερά

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ τὸ μπλέ και ἄσπρο συνηθί-
ζονται πολὺ. Ἐξώ τὸ χρώμα αὐτὸ ται-
ριάζει καλύτερα στὸν συννεφιασμένο τοὺς
οὐρανὸ πού ανοίγει σπάνια. Σ' ἐμάς ἐδῶ
ἔχει τὸ προνόμιο νὰ κολακεύη τις σιλου-
έτες πού οἱ περισσότερες δέν εἶναι ὅσο
θάπρεπε λεπτές. Ἐτσι τὸ μπλέ ἔρχεται
φαβορί αὐτὴ τὴν σαιζόν. Τὸ βλέπουμε παν-
τοῦ. Σέ φορέματα, μπλουζές, ταγιέρ, φου-
στες, ανσάμπλ, ἐπανωφόρια.

Στὴν εἰκόνα μας ἔνα ανσάμπλ ἀπὸ λι-
νὸ μπλέ. Τὸ φόρεμα αὐτὸ εἶναι σὲ ἴσια
γραμμὴ, μονοκόμματο. Τρεῖς πένες τὸ
ἀξυστάρουν στὴ μέση, και τελειώνουν σὲ
μιὰ ψεύτικη τσέπη ἀπὸ μιὰ ἄσπρη πᾶτ.
Τὸ φόρεμα κουμπώνει ἀπὸ πάνω ὡς κα-
τω και εἶναι χωρίς μανίκια. Ἐχει τετρά-
γωνο ντεκολτέ ρελισσμένο μὲ ἄσπρο λινὸ
ὅπως και στὰ μανίκια. Ἡ ζακέτα εἶναι
κομὴ μὲ μεγάλο ξεχειλωτὸ γιακά και πέ-
τα. Ἐχει δύο μεγάλες πένες ἔμπρὸς και
εἶναι στρογγυλὴ κάτω. Τὰ μανίκια εἶναι
μὲ μανικοκόλλησι τρουά-κάρ μὲ μανσέτα
στενὴ ἄσπρη. Δυὸ ἄσπρες πᾶτ λοξές σχη-
ματίζουν ψεύτικες τσέπες. Τὰ κουμπία
τοῦ φορέματος και τῆς ζακέτας εἶναι ἀν-
δρικά και προσδίδουν μιὰ ξεχωριστὴ νό-
τα στὸ ὥραίο αὐτὸ ανσάμπλ.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

1 Σταυρόλεξο ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Όνομα τριών αυτοκρατοριών του Βυζαντίου.
2. Έπιπλο του σχολείου. Αρματητικό (δοτική).
3. Όργανο των υχημάτων που μετράει τη δια-νυμεία από-στασι.
4. Μία ξεχωρι-στη, δευτε-ρα, ΣΔ.
5. Αθηναϊκή και ευτική κλινική (έτσι λέγεται από το λαό).
6. Ρωμαίος στρα-τήγος φίλος του Καίσαρος.
7. Νέο κράτος της Μ. Α-νατολής.
8. Αναφορική αντων. — Αρθρο (πληθ.).
9. Ρηινώδης ουσία που χρησιμοποιείται για τα θερμικά των νυχιών.
10. Ο άνθρωπος (Γαλλ.).
11. Τρόφιμα που συντη-ρούνται με αλάτι.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Μεγάλος Συρακούσιος ποιητής, γνωστός για τα ειδυλλία του.
2. Πρόσωπο της Σκανδι-ναβικής μυθολογίας με δύο σύμωνα, — Τρο-φή των ζώων.
3. Πάσασλος που μπαίνει για επίσημοι συνόρων μεταξύ δύο κτημάτων.
4. Αρρώστια των θωών, — Αρχαίο ἀπρόσωπο ρήμα.
5. Ιστορική πόλι της Εύ-βοίας.
6. Πόλις της Αιγύπτου στο Δέλτα του Νείλου, — Δορυφόρος του Κρό-νου.
7. Αν προσέθετε την κα-τάληξι ΟΣ γίνεται ἄ-γιος, — Ο ἀδελφός της Κίρκης (Κλητ.).
8. Κατοικίδιο ζῶο. — Κου-τό (Εναρθρ. ἀντικρ.).
9. Κωμόπολι στο νομό Θεσσαλονίκης, — Κλι-νική.

Β. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

9 Η Πεζοπορία

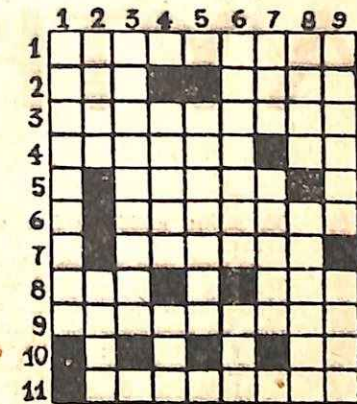
Ο Τζαννής πήγε στὸ χω-
ριό του μὲ τὰ πόδια. Ἀνα-
γκάστηκε ἔτσι νὰ περπα-
τήσῃ 117 χιλιόμετρα, ξε-
κινώντας ἀπὸ τὴν Κυριακὴ
τὸ πρωὶ και φτάνοντας στὸ
χωριό του τὴν Δευτέρα τὸ
ἔσβη της ἄλλης ἐβδομά-
δας. Περπατοῦσε κάθε μέ-
ρα ἔνα χιλιόμετρο παραπά-
νω ἀπὸ τὴν προηγούμενη
ἡμέρα.

Πόσα χιλιόμετρα περπα- τοῦσε κάθε μέρα;

10 Τὸ ντεπόζιτο

Ἐνα ντεπόζιτο νεροῦ γέ-
μιζε ἀπὸ ἔνα σωλῆνα, ὁ
ὁποῖος μπορεῖ νὰ τὸ γεμί-
σῃ σὲ δύο ὥρες. Στὸν πά-
το ὅμως τοῦ ντεπόζιτου ὑ-
πάρχει μιὰ τρύπα, ἀπὸ τὴν
ὁποία, ὅταν εἶναι γεμάτο,
ἀδειάζει σὲ δέκα ὥρες. Ὁ
σωλῆνας ἀρχίζει νὰ ρίχνῃ
μέσα νερὸ ὅταν τὸ ντεπό-

■ Ὅλα τὰ πρόσωπα πού
βλέπετε στὴν εἰκόνα ἐξη-
σαν ἀνὰ δύο σὲ ἑπτὰ δια-
φορετικὰ ἐποχές. Συγκεν-
τρώσατε πρῶτα ἐκεῖνα πού
ἔζησαν μαζί και κατόπι
προσπαθήσατε νὰ εἰδητε σὲ
ποία ἐποχὴ ἔζησαν.

ζιτο εἶναι ἄδειο.
Πόση ὥρα θέλει γιὰ νὰ
νὰς τους;

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ

γεμίση τὸ ντεπόζιτο;

11 Τὰ πρόβατα και τὰ μοσχάρια

Ἐνας κτηνοτρόφος πού-
λησε ἴσο ἀριθμὸ μοσχάρι-
ων και προβάτων, παίρ-
νοντας συνολικά 7.200
δραχμές. Γιὰ τὰ μοσχά-
ρια πληρώθηκε 450 δρχ.
τὸ καθένα και γιὰ κάθε
πρόβατο 150 δραχμές. Πό-
σα ἀπὸ κάθε εἶδος πούλη-
σε;

12 Ἡ κληρονομία

Πεθαίνοντας ὁ θεῖος τοὺς
ἔφησε στὸν Γεώργιο, τὴν
Καίτη και τὸν Κώστα, τὰ
τρία ἀνήψια του, 420 λί-
ρες. Ὁ Γεώργιος πήρε 1)7
περισσότερες ἀπὸ τὴν Κα-
τὴ και ἡ Καίτὴ 1)6 περισ-
σότερες ἀπὸ τὸν Κώστα.
Πόσες λίρες πήρε καθέ-
νας τους;

Μᾶς τὰ εἶπε ὁ γιατρός

ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΑ ΣΤΑ... ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ!

Τὰ ἀντιβιοτικά, ἐκτὸς ἀ-
πὸ τὴ γνωστὴ τους ἐνέργεια
στὶς διάφορες ἀρρώστειες,
εἶναι σπουδαῖστα... δυνα-
μικά. Σὲ πολλὲς ξένες χώ-
ρες τὰ μεταχειρίζονται γιὰ
...τροφή των πουλερικών.
Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αὐτὰ
γρηγορώτερα μεγαλώνουν, δυ-
ναμώνουν, παχαίνουν και γί-
νονται κατὰλληλα πρὸς...
χορησιμοποίησιν, ἀναλόγως
τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὀρνιθοτρό-
φου. Ὑστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴ διαπίστωσι διε-
ρωτώμεθα μήπως τάχα κρατοῦμε στὸ χέρι
μας τὸ...ἐλιξήριον τῆς νεότητος; Δυστυχῶς
ὁμως, ἐπιστομένες μελέτες ἀπέδειξαν ὅτι καί
μὲν τὰ διάφορα αὐτὰ πουλερικά ἐνεφάνιζαν
πρῶτα σφρίγους, πλὴν ὅμως αὐτὸ ἦταν εἰς
βάρος τῆς μακροβιότητος των. Ἐπομένως ἡ
ἄμετρη χρῆσις τῶν ἀντιβιοτικών θὰ ἦταν ἔ-
νας σημαντικὸς παράγων ἐλιγοζωίας.

ΤΑ ΚΑΗΜΕΝΑ ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΑ!

Μέχρι σήμερα ἡ κακὴ τους
τύχη τὰ ἔχει καταδικάσει νὰ
δοκιμάζουν κάθε λογῆς και-
νούργιο φάρμακο και χημι-
κὰ προϊόντα μὲ πάρα πολλὰς
φορὲς τὴ μοιραία κατάλη-
ξι. Καί σὰ... ζῶσι χαζὰ τὰ
κακόμοιρα γιὰ χάρι μας τρα-
δοῦν τὰ πάνδεινα. Νὰ ὅμως
πὺ οἱ σημερινοὶ ἐρευνηταὶ
δάληκαν νὰ τὰ κάνουν ἐξυ-
πνα! Κατάφεραν νὰ τοποθε-
τήσουν στὸν ἐγκέφαλο μερι-
κῶν ἑνα δέκατη τηλεπικοινωνίας τροφοδοτοῦ-
μενο μὲ ὑψίσυχνα ρεύματα. Φαίνεται λοιπὸν
πὺς δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου κατάφεραν τὰ χα-
ριτωμένα αὐτὰ ποντικάκια νὰ δροῦν τὸ δρόμο
τους μέσα ἀπὸ ἕνα λαβύρινθο πού τὰ εἶχαν
τοποθετήσει.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΟΥΧΙΑΣ

Ἐπειδὴ ἡ ποσότης τῆς δι-
ταμίνης Β—12 πού περιέχε-
ται στὸ γάλα τῆς γυναίκος
ἐλαττοῦται σημαντικά ἀπὸ
τὸν 4ο—5ο μῆνα τῆς γαλου-
χίας και μάλιστα καιμιά
φορὰ ἐξαφανίζεται τελείως.
εἶναι σκόπιμο ἡ γυναίκα αὐ-
τὴ, πὺ δίνει γάλα, νὰ κάνῃ
μιὰ σειρά ἐνδομυϊκῶν ἐνέσεων
Β—12. Κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πο ἡ διταμίνη Β—12, ἡ τό-
σο ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἀνά-
πτυξι τοῦ δρόφου, ἐπαναφαινεται στὸ γάλα
ἀφοῦ περάσῃ ἀπὸ τὸν ὀργανισμό τῆς μητέ-
ρας. Μάλιστα γιὰ τὴν περίπτωσι ὅπου τὸ
θρέφος εἶναι καχεκτικό ἡ ὁ τοκετός πρόω-
ρος ἡ διὰ Β—12 θεραπεία ἐπιβάλλεται.
ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΕΡΤΡΙΧΩΣΙ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πολλὲς γυναῖκες ὑποφέρουν
ἀπὸ μεγάλη ὑπερτρίχωσι, χω-
ρὶς νὰ ἀναφαινεται ἐξ ἄλλου
τὸ ὑπερβολικὸ τρίχωμα τους
σὲ σημεῖα τοῦ σώματος τους
ὅπου δέν ὑπάρχει φυσιολογι-
κά. Ὡς γνωστὸν και ἀνδρι-
κὲς ὁρμόνες ἐκκρίνονται
στὸν ὀργανισμό τῆς γυναι-
κας. Ὅταν ὅμως ἡ σχέση
ἀνδρικών ὁρμῶν πρὸς γυ-
ναϊκείας διαταραχθῇ, τότε
και τὸ τρίχωμα ἀκολουθεῖ πο-
ρεία τέτοια, πὺ ἔχει και στὸν ἀνδρικό ὀρ-
γανισμό. Σημειώνουμε τὴν περίπτωσι μιᾶς
γυναίκας πού κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμο-
σύνης τῆς ἀρχισὲ νὰ ἐμφανίζῃ μιὰ ἐκσεση-
μασμένη αὔξησι τοῦ τριχωμάτος τῆς πὺ ἦ-
ταν φυσιολογικὸ προηγούμενος. Καί ὅλλοι
δευτερεύοντες φυλετικοὶ ἀνδρικοὶ χαρακτήρες
ἀρχισαν νὰ ἐμφανίζονται ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑ-
περτρίχωσι (χόνδρινη ἡ φωνὴ τῆς). Ὅλα
αὐτὰ ὅμως πὺ προήρχοντο ἀπὸ πρόσκαιρη
ἐκκρίσι ἀνδρικών ὁρμῶν κατὰ τὴ διάρκεια
τῆς ἐγκυμοσύνης, παρήλθαν μετὰ τὸν τοκετό.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΓΥΝΑΙΚΑ;

200

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΕΡΙ ΤΟΥ ΡΑΦΙΜΑΤΟΣ ΕΞΕΚΟΥΚΟΥΛΩΣΕ ΔΥΟ ΔΙΔΛΙΑ ΠΟΥ ΉΤΑΝ ΧΩΜΕΝΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΈΝΑ ΣΩΡΟ ΚΑΛΤΕΣ.

—Μ' αὐτὰ εἶναι τὰ διδλία γιὰ τίς ἐξετάσεις μου. Πάνω σ' αὐτὰ τὰ δυὸ διδλία θὰ ἐξεπαστῶ γιὰ τὴν χημεία, φώναξε ὁ Γιούλιαν. Γιατί τὰ διαβάσεις αὐτὰ τὰ ἀνισὰρά πράγματα;

Ἡ οἰκοδασκάλια ἐξαπαύλιζε τοὺς χιλιοδιαβασμένους τόμους.

—Θὰ μπορούσα ὅπου ἤθελα νὰ τίς δώσω αὐτές τίς ἐξετάσεις ἐγώ, ἀντὶ γιὰ σὰς. Μὰ βλέπετε ὑπάρχει καὶ κατὶ πού τὸ λένε μοίρα. Σ' ἐσὰς φαίνεται ἡ σπουδὴ σὰν ἕνα βαρὺ φορτίο, κί ἐγὼ τὴ νύχτα, ἀντὶ νὰ κοιμηθῶ, διαβάζω μάλτὰ τὰ διδλία καὶ τὴν ἡμέρα ἐπίσης, μάλτς τὰ καταφέρω καὶ κλέψω ἕνα λεπτῶ.

Ὁ νεαρὸς τὴν κύτταξε ἐξαφισσμένως καὶ σῶπασε. Μὰ αὐτὴ ἡ κοπέλλα εἶναι ἡ ἴδια μ' ἐκείνην πού ἦταν χτές στὸ κνήγι;

—Καὶ γιατί κάθεται ἐδῶ; Τί ζητᾶς ἐδῶ; Ἀφοῦ τέτοια φλόγα νοιώθεις γιὰ τὴ μάθησι, τότε θὰ πρέπει νὰ πᾶς σ' ἕνα Πανεπιστήμιο.

Ἡ κοπέλλα κούνησε τὸ κεφάλι της. Φαινόνταν μάλτιστα καὶ λίγο σὰ θυμωμένη.

—Τί παιδί πού εἰσάστε! Οἱ γονεῖς σὰς ἔχουν δίκαιο νὰ σὰς κηδεμονεύουν ἀκόμα. Πῶς μπορεῖτε καὶ ρωτᾶτε τέτοια πράγματα; Δὲν ἀκούσατε ποτέ σὰς νὰ γίνεταὶ λόγος γιὰ χρήματα, γιὰ κάποιον πού ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα;

Ὁ νέος ἐσκύψε τὸ κεφάλι σὰν ἔνοχος. Σὰν ξένη τοῦ φαίνονταν ἡ φωνὴ πού ἀκούγε.

—Εἴμαστε τέσσερα παιδιά στὸ σπιτί. Τὰ λεπτὰ πού κερδίζει ὁ πατέρας μου, μάλτς φτάνουν γιὰ τὴ σπουδὴ τοῦ ἀδερφοῦ μου καὶ θὰ θέλαμε καὶ οἱ τέσσερις νὰ σπουδάσουμε.

—Μὰ μοῦ ἔχεις πῆ γιὰ μιά ἀδερφή σου, πού σπουδάζει ἤδη στὸ Παρίσι, στὴ Σορβόννη.

—Ναί. Ἡ Μπρόνια.

—Νὰ λοιπόν, τὰ χρήματα φτάνουν γιὰ δυὸ.

Ἡ δασκάλια σῶπασε, ζαρώνοντας τὸ μέτωπό της.

—Ἡ σπουδὴ τῆς Μπρόνιας, εἶναι δι-

κὴ μου ὑπόθεσις, ἀτομική, εἶπε σὲ λίγο, κατασφραγισμένη.

Ἐπὶ τέλους, νὰ πού κατὰλαβε ὁ Γιούλιαν.

—Μάνια! φώναξε καὶ γονάτισε μπροστὰ της. Γι' αὐτὸ ἐγίνες γκουβερνάντα; Τραβᾶς τὸ διάβολό σου ἐδῶ, στὴν ἐπαρχία, μὲ τ' ἀδέρφια μου γιὰ νὰ μπορέση ἡ ἀδελφὴ σου...

Ἡ Μάνια θύμωσε γιὰ μιά στιγμὴ, μὰ ἀπάντησε.

—Σηκωθῆτε ἐπάνω! Μπορεῖ νὰ φανῇ ὁ κηπουρός.

Ἡ νέος σηκώθηκε, στάθηκε μπροστὰ της μὲ τὸ πρόσωπο κόκκινο. Ὁχι, ὄχι, τῶρα δὲν εἶναι πιά διόλου ἐρωτευμένος. Πῶς μπορεῖ καὶ τὰ ἔχασε γιὰ μιά γυναίκα, πού ἐνῶ δὲν εἶναι μεγαλύτερη ἀπ' αὐτόν, εἶναι τόσο πὶν ὥριμη στὴ σκέψι; Τὸ πρόσωπό της ἦταν πάντα ἔτσι σοβαρό; Ἦταν ἔτσι αὐστηρὸ τὸ βλέμμα της, τόσο σταθερό, τόσο ἐνεργητικὸ τὸ μέτωπο, ἔτσι ἀποφασιστικὸ τὸ στόμα της; Ὁ πατέρας ἔχει δίκιο, σκέπτεται. Ἦταν ἀπὸ μέρους μου μιά παιδικὴ παλαβομάρα. Μὰ ἔχει ὥστόσο κί' ἄδικο. Ἡ Μάνια δὲν εἶναι κακιά, δὲν θὰ ἦταν ἀσχημα νὰ γίνῃ γυναίκα μου. Ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ ἦμουν ἀξιὸς γιὰ μιά τέτοια γυναίκα. Ὡστόσο κατὶ μίλησε στὴν καρδίᾳ του.

—Καὶ τί θὰ γίνῃς ἐσύ τώρα; ρώτησε.

—Δηλαδῆ;

—Θὰ ἐξακολουθῆς νὰ μένης ἐδῶ, πού τόσο σὲ στενοχωρέσανε, πού δὲν σὲ θεωροῦν ὁμοίᾳ τους, μὲ τὰ ἴδια δικαιώματα;

Ἡ Μάνια τοιχοτόμησε τὰ μανταρίσματα στὸ πανερί καὶ σηκώθηκε. Ὅλες οἱ πίκρες καὶ οἱ καῦμοι σὰν νὰ φύγανε. Τὸ μειδιάματό της, ἡ φωνὴ της, δειχνανε καὶ πάλι μιά ὑπομονηρικὴ δασκάλια πού ἤθελε κατὶ νὰ μεταδώσῃ σ' ἕνα παιδί μὲ βαρεῖα ἀντιλήψι.

—Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ὑπερηφάνειας τῆς δικῆς σας, Γιούλιαν, ταιριάζει μονάχα γιὰ τὰ πλουσιόπαιδα. Καὶ βέβαια θὰ μείνω. Πουθενὰ δὲ θὰ βρῶ μιά τόσο καλὴ θέσι.

Ὅταν κρατήσω γερά, ἡ Μπρόνια θὰ γίνῃ γιαντρός. Καὶ μιά πολὺ καλὴ γιαντρός μάλτιστα. Αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖο, αὐτὴ ἡ σκέψι δὲν πρέπει νὰ μ' ἀφίει νὰ χάνω τὸ θάρρος μου. Λοιπόν, ἔχετε ὑγεία... καί... καὶ καλὸ ταξίδι.

Ὁ Γιούλιαν ἔμεινε μονάχος στὸν κῆπο καὶ κύτταξε τὸν ἀδελφὸ μπάγκο πού τώρα

δὰ μάλτς καθόταν ἕνα μαυροφορεμένο κορίτσι.

—Γιατί δὲν τρέχω τὸ κατόπι της; Γιατί δὲν τῆς ζητῶ συγγνώμη; Γιατί δὲν τ' ἀφίνω ὅλα στὴν μπάντα καὶ νὰ ζήσω γι' αὐτήν, νὰ δουλέψω γι' αὐτήν; Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ γυναίκα ἡ ἀτσάλνια πού τὴν εἶχα περάσει γιὰ λεπτεπίλεπτο κοριτσόπουλο;

Ἡ Μάνια δρισκόταν στὸ μεταῦ στὴν κάμαρά της κί' ἐκλαίγε, καθισμένη στὴν ἀκρὴ τοῦ κρεβατιοῦ. Ἐκλαίγε γιὰ ἕνα δεινὸ νεανικὸ, γιὰ ἕνα ὁμορφο, λαμπρὸ κοριτσιόστικο ὄνειρο, γεμάτο εὐτυχία καὶ πλοῦτο κοντὰ σ' ἕναν ἀγαπημένον ἀνδρῶλη. Μὰ ὅλ' αὐτὰ, δὲν ἦταν γι' αὐτήν.

Φονταίνεμπλῶ, 1890

ΕΝΑ νεαρό, εὐτυχισμένο ζευγάρι περπατᾶ στὸ λιβάδι πού ἐκτείνεται στὸν κῆπο τοῦ παλατιοῦ. Στὸ πλατὺ, πτυχωτὸ, ἀνοιχτὸ γαλάζιο ταφταδένιο φόρεμα, στὸ στενὸ ριγωτὸ πανταλόνι, πλέκονται τ' ἀγριόχορτα καὶ τ' ἀγριολουλούδα. Σωπαίνει τὸ ζευγάρι, γιατί τὸ σπουδαῖο τὸ ἔχουν ἤδη πῆ. Ὁ νεαρὸς κύριος πού μάλτς τώρα ἀνομιώθηκε δόκτωρ ἔχει ἤδη ρωτήσει τὴ λατρευτὴ του συμφωνητικὰ, ἐάν ἐπιθυμῇ νὰ γίνῃ σύζυγός του καὶ ἡ δεσποινὶς πού ἐπίσης κί' αὐτὴ ἀσχολεῖται μὲ τίς ἐξετάσεις της, ἀπάντησε μ' ἕνα ὁλοεὸ «ναί».

—Υστερὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, ἀφοῦ καθύσανε κί' οἱ δυὸ στὴν οἰκίαν ἐνὸς πλατανιοῦ, ἐξαδερῆκαν τὰ λόγια τους καὶ ἐαναπιάσανε τὰ ὄνειρά τους γιὰ τὸ μέλλον.

—...καὶ τὸ ὥραϊο εἶναι, λέγει ὁ νεαρὸς γιαντρός, πού τὴν εὐτυχία μας τὴν κερδίσουμε μὲ τὴν ἐργασία μας κί' ὄχι μὲ θυμάτα, δὲν τὴν ἀγοράσαμε μὲ δάκρυα τῶν ἀλλοτῶν.

Χάθηκε ἡ χαρὰ ἀπὸ τὰ μάτια τῆς δεσποινίδας.

—Αὐτὸ ταιριάζει νὰ τὸ λὲς ἐσύ, Κάτσιο, μὰ ὄχι ἐγώ.

—Γιατί, Μπρόνια; Μήπως δὲν πεῖνασες τόσα χρόνια στὸ Παρίσι, δὲν ἔγινες χίλια κομμάτια γιὰ νὰ τὰ καταφέρῃς μὲ τὰ λίγα παραδάκια πού σοῦ στέλνανε ἀπὸ τὸ σπιτί σου; Δὲν μπορεῖς νὰ ἔχῃς τύψεις.

—Ἀχ, χρυσέ μου, δὲν ἔχεις ἰδέα πόσο σκληρὸ ἦταν γιὰ τοὺς δικούς μου, νὰ μὲ στέλνουν αὐτὴ τὴ βοήθεια, αὐτὴν τὴν ἐλάχιστη, ἀπάντησε ἡ νέα γυναίκα καὶ κύτταξε πέρα, σκεπτικῇ.

—Ὅταν θ' ἀρχίσουμε νὰ ἐργαζόμεστε, ὅταν θ' ἀνοίξουμε τὸ ἱατρεῖο μας, θὰ μπορούμε νὰ τὰ στείλουμε τὰ χρήματα, μέσα σὲ δυὸ χρόνια.

—Τὰ χρήματα ἴσως. Μά...

Ὁ νεαρὸς γιαντρός χουφτίασε τὸ μπράτσο τῆς ἀρραβωνιαστικίᾳς του καὶ φοβισμένος τὴν κύτταξε κατὰ πρόσωπο, ἐξεταστικῇ.

—Τί ἔχεις, Μπρόνια; Χάθηκε ὅλη σου ἡ χαρὰ. Μοῦ κρύβεις κατὶ; Δὲν μοῦ τὰ ἔχεις πῆ ὅλα τὰ δικά σου;

Πέρασαν ἀρκετὰ λεπτὰ, ὥστόσο λάβει μὴν ἀπάντησι.

—Κάτσιο, ἔτσι εἶναι, δὲν σοῦ τὰ εἶπα ὅλα, εἶπε τέλος πάντων. Μὴ μὲ κυττάξεις ἔτσι. Δὲν τὸ ἐκρυψα ἀπὸ σένα μονάχα, ἀπὸ ὅλους τὸ ἐκρυψα αὐτὸ, ἴσως κί' ἀπὸ μένα τὴν ἴδια. Σ' ὅλα τὰ χρόνια πού σπούδαζα στὴ Σορβόννη, δὲν τὸ φανέρωσα ποτέ μου. Μὰ τώρα ὀφείλω νὰ τὸ ἐκστομίσω.

Ἡ Μπρόνια αἰσθάνθηκε τὸ σφίξιμο θυμωτέρω στὸ χέρι της. Κύτταξε τὸν ἀρ-

ραβωνιαστικὸ της, τὸ χρῶμα τοῦ εἶχε γίνῃ κίτρινον κί' ἀκούσε μιά φωνὴ ἀλλὰ-γμένη.

—Τί εἶναι αὐτὸ πού ὀφείλεις νὰ ξεστομίσῃς;

—Κύττα! ἀρχισε ἐκείνη ἀτολμα. Μίλησες γιὰ ξένα θυμάτα καὶ δάκρυα καὶ μετὰ γιὰ χρήματα. Ὡ! ἀν χρωστοῦσα μονάχα χρήματα, τί ἀστέιο πού θὰ μὲ φαίνονταν τὸ πράγμα! Μὰ γιὰ νὰ μπορέσω νὰ σπουδάσω ἐγὼ θυσιάστηκε πραγματικὰ μιά ἄλλη νέα κοπέλλα στὴν Πολωνία. Τὸ ὅτι ἦρα στὸ καλύτερο Πανεπιστήμιο τῆς Εὐρώπης, τὸ ὅτι σὲ γνώρισα, Κάτσιο, ἐγὼ αὐτὰ καὶ τὰ δυὸ τῆς τὰ χρωστῶ. Τὰ δάκρυά της, τίς ταπεινώσεις πού πέρασε καὶ ὅλα τῆς τὰ χαμένα χρόνια, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τῆς τὰ πληρώσῃ μὲ χρήματα.

—Μὰ γιὰ ποιὸν μιλάς, τέλος πάντων;

—Γιὰ μιά πού εἶναι χίλιες φορές πὶν ἀξία ἀπὸ μένα καὶ τὰ νιάτα της, τὰ καλύτερά της τὰ χρόνια τὰ ξόδεψε γιὰ μιά τόσο σκληρὴ ἐργασία. Περνοῦσε μιά κακομοίρικη ζωὴ, ἦταν οἰκοδασκάλια σ' ἕνα σπιτί εὐγενῶν κοντὰ σὲ ἀνθρώπους χωρὶς μυαλό καὶ χωρὶς καρδιά. Τὶς ἔδινε ὅλες τίς τὶς οικονομίες σὲ μένα, γιὰ τίς σπουδές μου. Δὲν κρατοῦσε οὔτε ἕνα κοπίκι, ὅλα ὅσα κέρδιζε τὰ ἔστελνε σὲ μένα. Εἶμαι βέβαιη ὅτι θὰ φορῇ ἀκόμα τὸ ἴδιο κουρελάκι πού ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια ἦταν ἤδη ἀπαίσιον. Μόνο πού τώρα θὰ εἶναι πὶν μανταρισμένο καὶ πὶν μπαλυνέο, δὲ θὰ εἶναι σὰν τὸ δικό μου, ἐτοῦτο τὸ δικό μου τὸ καινούργιο, τὸ γαλάζιο φόρεμα, πού τὸ φορῶ ἔτσι ξένοιαστα καὶ κάθουμαι χάμω, στὸ χῶμα. Εἶμαι βέβαιη, πῶς τίς νύχτες της θὰ τίς περὶ νὰ μελετῶντας καὶ διαβάζοντας κί' ἀπὸ φόβο ἀκόμα μὴ τυχόν καὶ καταστήσῃ θλάκας μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἀνόητο περιβάλλον πού ζῇ. Ξέρω πῶς διδάσκει στὰ παιδιά, κρυφὰ, νὰ γράφουν καὶ νὰ διαβάζουν πολωνέζικα γιὰ νὰ ἔχῃ μιά κάποια εὐχαρίστησι, γιὰ νὰ μὴν αἰσθάνεται ἀχρηστὴ στὴν κοινωνία. Βλέπετε; Ὅλα τὰ ξέρω καὶ μολταῦτα δέχτηκα νὰ θυσιάσῃ αὐτὴ, ἐπὶ χρόνια, γιὰ μένα.

—Καὶ γιατί τὰ ἔκανε ὅλα αὐτά;

—Γιατί εἶναι ἕνας ἄγγελος. Γιατί εἶναι τὸ πόσο δυσκολὴ εἶναι ἡ ζωὴ γιὰ τὸν πατέρα μας καὶ πῶς τὰ μεγαλύτερα τ' ἀδέρφια δὲν μπορούσαν νὰ μὲ βοηθήσουν.

—Εἶσι, πῆδρε αὐτὴ στὸ λάκκο.

—Πόσο χρονὸν εἶναι τώρα αὐτὴ ἡ χορὴ ἐγωῖσμο γυναικῶν!

Ἡ Μπρόνια κούνησε τὸ κεφάλι της.

—Γιὰ ἡλικία δὲν πρόκειται. Εἶναι νέα, μάλτς εἰκοσι τριὸν χρονῶν. Μὰ ἡ ψυχὴ της γέροσε, δειλίωσε μὲ τὸ νὰ παλεύῃ ἔτσι σκληρὰ.

Ἡ Μπρόνια ἔψαξε στὴν τσέπη της καὶ τράβηξε ἕνα τασακωμένο γράμμα.

—Κύττα, τί ἀπελπισμένη φαίνεται, εἶπε κί' ἔπιασε νὰ διαβάσῃ.

«Ρωτᾶς ποιὰ εἶναι τὰ σχέδιά μου γιὰ

ναὶ πολὺ σκληρότερα ἀπὸ τὰ κεφάλια πού θέλουν νὰ ἐφορμήσουν».

Ὁ νεαρὸς γιαντρός δὲν ἀσχολήθηκε μά-ταια ἐπὶ τόσα χρόνια μὲ τὴν ψυχολογία.

Ὅσο διάστημα ἡ Μπρόνια διάβαζε, αὐτὸς παρατηροῦσε τὸ γραφικὸ χαρακτῆρα τῆς ἐπιστολῆς, αὐτὴ τὴν ἀπρημέλητη γραφὴ, μιάς γυναικῆς ξένης.

—Μερικοὶ ἀνθρώποι ἔχουν σκληρότερα κεφάλια ἀπὸ τὰ τεῖχη πού τοὺς παρουσιάζονται στὸ δρόμο, εἶπε μὲ χαμόγελο. Αὐτὴ πού ἐγραψε τὸ γράμμα, νομίζει σήμε-

Κύτταξε πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη της...

(Εἰκονογρ.: Ἀλ. Κοντ.)

ρα πῶς δρισκεῖται στὸ τέλος τῶν δυνάμε-ων της. Μὰ δὲν εἶναι ἔτσι. Δὲν τὴν χρειάζεται παρὰ ἕνα χέρι πού νὰ τὴν κρατή-σῃ, ὡ! μὰ οὔτε αὐτό! Ἐνὰ δαχτυλίκι μονάχα, κί' ὕστερα αὐτὴ θὰ βρῇ τὸ δρόμο της. Νὰ τῆς γράψῃς ἀμέσως, νὰ ζητήσῃ τὴν παραίτησί της. Θὰ κάθεται σπιτί μας καὶ θὰ τρώῃ σπιτί μας. Τὰ λεπτὰ τοῦ ταξιδιοῦ θὰ τὰ οἰκονομῶμε ἀπὸ κόπου. Τὸ φθινόπωρο, πού ἀρχίζει τὸ νέο ἐξάμη-νο, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐδῶ.

Δὲν μπορεῖ νὰ πῇ περισσότερα. Ἡ ἀρραβωνιαστικίᾳ του τοῦ ρίχτηκε στὸ λαι-

μὲ. Δάκρυα τρέχανε ἀδιάκοπα στὸ δυσ-φο μούτρακι της.

—Τί καλὸς πού εἶσαι, Κάτσιο! Τί κα-λός! τοῦ φώναξε. Τώρα πιά μπορῶ νὰ εἶ-μαι εὐτυχῇ.

—Καὶ μπορῶ τώρα νὰ ρωτήσω ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ γυναίκα πού προσκόλεσα στὸ σπιτί μας; ρώτησε ὁ δόκτωρ γελῶντας.

—Μὰ δὲν σοῦ τὸ εἶπα; Ποιὰ ἄλλη λοιπόν μπορεῖ νὰ εἶναι, ἄλλη ἀπὸ τὴ νεώ-τερη ἀδερφή μου, τὴ Μάνια;

Κάπου, διασχίζοντας τὴ Γερμανία, 1891

Σ' ΕΝΑ υπερπλήρες κουπέ τετάρτης θέ-σεως, κάθεται μιά νέα γυναίκα πάνω στὸ ξύλινο μπασουλάκι της. Κοντὰ της, ἕ-νας σάκκος πού περιέχει τὸ πάπλωμά της καὶ στὰ γόνατά της κρατᾶ ἕνα μεγάλο δε-μα, δεμένο μὲ σπάγγους. Ἕνα ἀνοιχτό, διδλίο ἔχει μπροστὰ της. Τὸ μῦρο ὀρέ-μα πού φορεῖ καὶ τὸ μαντήλι τοῦ κεφαλι-οῦ της δὲ θὰ μπορούσαν νὰ εἶναι πὶν πα-λιά. Τὸ παλτό της αὐτὸ τὸ σκούρο, σί-γουρα θὰ τὸ ἔχῃ ἀγοράσει ἀπὸ τοὺς πα-λιατζήδες πού ἀγοράζουν πάντα τὰ παλιά ρούχα τῶν ἀφενταδῶν.

Κοντὰ στὸ παραθύρου τὸ ἀντικρυνό, στέ-κονται ὀρθοὶ δυὸ φοιτητές πού ἀνέδθηκαν σὲ κάποια ἀπὸ τίς πολυάριθμες

στάσεις τοῦ τοπικοῦ αὐτοῦ σιδη-ροδρόμου. Σκοτώνουν τὸν και-ρό τους, μὲ τὸ νὰ μαντεύουν ποι-ὸς μπορεῖ νὰ εἶναι τάχα ὁ κάθε συνταξιδιώτης τους, τί δουλεῖα νὰ κάνῃ.

Δὲ χρειάζεται δὲ καὶ πολὺ μαντική γι' αὐτοὺς. Ὁ χοντοῦς μὲ τὴν τσιμποῦκα στὰ χεῖλη, αὐτὸν δὲ τὸν γνωρίζεις ἀπὸ τὴ στολή. Εἶναι σιδηροδρομικός. Ἡ ἡλικι-ωμένη γυναίκα κοντὰ του μὲ τὴ μεγάλη δερμάτινη σάκκα καὶ τὸν προσεκτικὰ δεμένο φλόγο

τῆς σκούφας της, θὰ εἶναι κά-ποια νοσοκόμα ἡ ιαμική καὶ τὸ παιδί μὲ τὸ μπλε βρακὶ θὰ εἶ-ναι χωρὶς ἄλλο μαθητευόμενος κλειδαρῆς.

Τέλος ἔρχεται ἡ σειρά γιὰ τὴν κοπέλλα πού κάθεται στὸ εὐ-λίνο μπασουλό.

—Ἄκου, κύτταε τὸ διαβα-τήριό της προητέρα, ὅταν ἤρθε ὁ ἐλεγκτής, μορμούρισε ὁ ξαν-θὸς σπουδαστῆς μὲ τὰ χοντρά γυαλιά. «Βαρσοβία — Παρίσι» ἦταν γραμμένο. Θὰ τὸ φανταζό-σουν;

—Γιατί ὄχι; ἀπάντησε ὁ φί-λος του. Φαίνεται δὲ καθαρά πῶς εἶναι μιά χωρική, ντυμένη μὲ τὰ ρούχα τῆς πρωτεύουσας. Θὰ εἶναι μάλλον μιά Πολωνίδα ὑπηρετρία πού βρῆκε θέσι στὸ Παρίσι.

—Ἔτσι ἔ; Καὶ νομίζεις πῶς μιά χωρική μπορεῖ νὰ θυσιάσῃ σ' ἕνα διδλίο μὲ τέτοιο ζῆλο; Στυλιώθες οἱ χωρικοὶ δὲν ἔχουν μίτε καν νὰ διαβάσουν.

—Ναί, ναί, αὐτὴ ἐδῶ ὅμως φαίνεται νὰ ξέρῃ γράμματα. Θὰ διαβάξῃ ἀσφαλῶς κανένα γαρ-γαλιστικὸ ρομάντο.

Ἡ νέα γυναίκα πού δὲν τὸ πῆρε διόλου εἰδωλὸν ὅτι τὴν πα-ρατηροῦν ἐβγαλε κί' ἕνα τετρα-διο κί' ἕνα μολύδι καὶ ἀρχισε κατὶ νὰ γράφῃ. Οἱ σπουδαστῆς ἀλληλοκυττάχτηκαν ἐξαφισσμέ-νοι. Ὁ νεαρὸς ἔσπασε μὲ τὰ μα-τουγάλια δὲν μπορεῖσε τέλος νὰ κρατήσῃ τὴν περιέργειά του. Προχώρησε πρὸς τὴν κοπέλλα καὶ κύτταξε πίσω ἀπὸ τὴν πλά-τη της. Γύρισε κοντὰ στὸ φίλο του, κου-νώνας τὸ κεφάλι.

Δὲν πρόκειται γιὰ ρομάντο γαρ-γαλιστικὸ. Εἶναι διδλίο φυσικῆς. Καὶ στὸ τετράδιό της ἔχει σημειώσει τίς δυσκολώ-τερες ἐξισώσεις. Ἐργάζεται τόσο γρήγορα, τόσο γρήγορα λογαριά-ζει πού ἂν δῶλό κί' ὅλα μου τὰ δυ-νατά, δὲν θὰ μπορέσω ποτέ μου νὰ τὴν παρακολουθῶ. Δὲν εἶναι ἔ

στείο; Τώρα θα ήθελα όπωςδήποτε να μάθω ποια είναι αυτή η γυναίκα.
— Ό άλλος έδωσε τα γέλια.
— Ποια είναι; Μιά χωριάτισσα! Μιά υπηρέτρια! Έτσι δεν λέγαμε; Έάν τα καταφέρουμε έτσι ωραία και με τους άλλους συνταξιούχους μας, έ, τότε, θα πη-ό-τι οι γνώσεις μας περί του ανθρώπου δεν είναι και τόσο σπουδαίες.

Παρίσι, 1892

Η ΚΥΡΙΑ Ποπινέτ, η θυρωρός της κατοικίας της οδού Φεγγιεντιν αρ. 23, το ξέρει πια ότι στη σοφίτα του σπιτιού κάθονται πολύ «περίεργα υποκείμενα». Κάτι φοιτητές, κάτι καλλιτέχνες και τα όμοια. Έχει παύσει από πολλούς να τους λογαριάζει, δεν δίνει πια σημασία ποιος θα νοικιάσει ένα από τα δωμάτια της σοφίτας με τα κυρτά ταβάνια. Μά η κοπέλα που κατοικεί σ' ένα καμαράκι εδώ και μήνες, αυτή είναι άλλο, αυτήν την σκέπτεται συχνά, όταν τη βλέπει να φεύγει το πρωί με τη σακκά στο χέρι και να γυρίζει τόσο άργα το βράδυ.
— Τι κάνει όλη την ημέρα; ρωτά τον άντρα της που κάθεται στο θυρωρείο με τις παντούφλες του και με το νυχτικό.
— Ο κύριος Ποπινέτ σηκώνει τους ώμους του.
— Πού να ξέρω!
— Πάντα είναι μόνη της και δε φέρει παρα αυτό το μαύρο φουστάνι κάθε μέρα! Στην καμαρά της, στίβες είναι τα τετραδιά και τα διβλία. Θα ήθελα να ήξερα, σε τί όφελει τα σημερινά κορίτσια να σπουδάζουν τόσο πολύ, αντί να χαίρωνται τη ζωή τους.
— Ο θυρωρός όμως δεν ενδιαφέρεται παρά για την ησυχία του, θέλει να διαβάσει ήσυχα την εφημερίδα του. Του είναι απολύτως αδιάφορο αν η νεαρή Σλάβα από το έκτο πάτωμα σπουδάζει ή παίρνει τη ζωή της. Και λέει:
— Ναί, βέβαια, φυσικά, αγάπη μου. Έλπίζει πως μ' αυτόν τον τρόπο τελείωσε πια η συνομιλία. Μά αυτό, δεν είναι αρκετό για τη Μαντάμ.
— Ένα τέτοιο κορίτσι, δεν έχω ξανα-δη ποτέ μου! Ούτε μαγειρεύει, ούτε φωτίζει ανάδει στο δωμάτιό της να ζεσταθεί, ούτε ποτέ κοιμιά επίσκεψη δέχτηκε. Το Φεβρουάριο, μ' αυτό το κρού, τη ρώτησα.
«— Δεν κρυώνετε, δεσποινίς, μ' αυτό το έλαφρό παπλωματάκι σας, σ' ένα δωμάτιο χωρίς φωτιά;
— Καί βέβαια, μου άπάντησε απλά. Μά δεν μπορεί να γίνη αλλιώς. Όμως, όταν είναι πάρα πολύ κρύο, βάζω και την καρέκλα μου πάνω στο παπλωμά μου, ξερετε, είναι πολύ βαρεία κι' έτσι φαντάζομαι πως ζεσταίνομαι».
Περιοσσότερα δεν πρόφτασε να πη η κυρία Ποπινέτ, γιατί πρόβαλε η σπουδαίστρια που έρχονταν από το διάδρομο. Φαινότανε πολύ πιο άσχημα, από κάθε άλλη φορά και σαν να παραπατούσε. Χωρίς να κινήσει, αντιχαιρέτησε τους πορτιέρες και χάθηκε στη σκάλα του σπιτιού.
— Έάν είχα να κάνω με κοιμιάν άλλη, θα έλεγα πως... Μά έτούτη εδώ; Περίεργα! Ήρθε και πολύ νωρίτερα από άλλους στο σπίτι, μουρμουρίζει η γυναίκα.
Μά κάποιος ακούγεται από τη σκάλα, να έρχεται τρέχοντας.
— Γρήγορα! Γρήγορα! Μαντάμ Ποπινέτ! Η φοιτήτρια της σοφίτας έπεσε λιποθύμη πάνω στη σκάλα.
Μετά δέκα λεπτά ο γιατρός για τους άπορους του διαμορίσματος αυτού του Παρισιού, βρισκόταν κοντά στο κορεβάτι της κοπέλλας.
— Μείνετε ξαπλωμένη, ήσυχα, δεσποινίς, είμαι ο γιατρός.
— Καί πως ήρθατε εδώ; Αχ, ναί, μου ήρθε μία τέτοια μαυρίλα στα μάτια, προηγήτερα στη σκάλα.
— Δεν πρέπει τώρα να σηκωθείς. παιδί μου.
— Μά ποτέπι ώστόσο να σηκωθεί. Πρέ-

πει να διαβάσω. Σε δέκα τέσσερις ημέρες έχω εξετάσεις στη Φυσική.
— Τι φάγατε σήμερα;
— Η δεσποινίς φαίνεται πολύ να σκέπτεται.
— Σήμερα; Μά... Μά δεν ξέρω. Θαρρώ δεν έφαγα ακόμα; Μά είναι έξη ή ώρα. Είναι βράδυ. Καί χτές τι φάγατε;
— Χτές; Μιά στιγμή, πρέπει να θυμηθώ. Μά βέβαια, χτές έφαγα. Ένα όλκληρο δεμάτι ρεπανοκία και σοκετά κεράσια.
— Χμμ!... Καί γιατί δε μαγειρεύετε;
— Μά δεν έχω καιρό.
— Ο γιατρός γελά.
— Ο καιρός είναι χρήμα, λέει. Μήπως θέλετε να πητε πως δεν έχω χρήματα;
— Μά... μα κι' αυτό έπίσης. Μά η αλήθεια είναι πως δεν έχω διόλου καιρό να μαγειρέψω. Πρώτα ή ώρα που θα καταναλώση κανείς για το φαγητό, είναι ήδη χρόνος, έπειτα η παρασκευή του φαγητού...
— Τι το σπουδαίο κάνετε λοιπόν, δεσποινίς, και τόσο πολύ δεν εύκαιρείτε;
— Σπουδάζω.
— Όραία, ωραία! Μά η σπουδή γίνεται κατά την ημέρα και η θυρωρός μου εί-πε πως έρχεστε πολύ άργα το βράδυ.
— Μένω στη βιβλιοθήκη. Έκεί είναι ωραία, έχει φως και είναι ζεστά.
— Είναι ανάγκη να κάνετε τόσο μεγάλες οικονομίες;

—Έπί τέλους, γυρίσατε δεσποινίς, από την άδεια σας;

— Ναί, Δηλαδή, να τώρα όλα πάνε καλύτερα, είμαι τόσο ευτυχισμένη! Μαύ δώσαμε μία υπερέπια από την πατρίδα μου, την υπερέπια του Αλεξάντερβιτς. Έξασκα ρουβλία για ένα χρόνο.
«Είναι εύτυχης και όλα πάνε καλύτερα» σκέπτεται ο γιατρός κυττάζοντας γύρω του τα δωμάτια από της σοφίτας, που την επίπλωσέ του, έκτος από το σιδερένιο κορεβάτι, την αποτελούσανε ένα κομμάτι τραπέζι και η περιφημη καρέκλα που η σπουδαστριά της «σκεπαζότανε», εάν δώση κανείς πια τα λόγια της θυρωρού. Ένας γιατρός των άρρων, ώ! κι' αν έχη βή φτώχεια! Μά ποτέ του δεν άκουσε τέτοια λόγια: «Είμαι εύτυχης, τώρα πάνε όλα καλά».
— Δεν έχετε κανέναν από Παρίσι που να μπορεί να νοιασθί για σας;
— Μά βέβαια! Έχω την αδερφή μου και τον άντρα της. Μά σας παρακαλώ πολύ, γιατρέ, δεν υπάρχει λόγος να τους είδωποιήσετε. Ζούν κι' αυτοί στενάχωρα. Είναι κι' αυτοί γιατρέ για τους άρρυνες, όπως κι' έστε και τρέχουν όλκληρη την ημέρα. Καθόμουνα μαζί τους, μα έφυγα, για να μην έχουν και το δικό μου το βάρος μέσα σ' όλα.
— Μά η ύγεια σου, παιδί μου, βρίσκεται σε κίνδυνο. Άφου η αδελφή σου είναι γιατρός, θα μπορούσατε κοντά της ν' άνωλάσετε.
— Όχι, όχι, σας παρακαλώ. Άφήστε με εδώ. Η κατοικία του γαμπρού μου είναι πάντα γεμάτη άσθενες, γεμάτη από κόσμο. Όλοι οι πατριώτες μας που καταφεύγουν από Παρίσι και δεν έχουν που να μείνουν, βρίσκουν στέγη στής αδερφής μου. Είναι ένα σπίτι φιλόξενο, μα έχω δεν έχω εκεί διόλου ήσυχια για να μελετήσω και ποτέπι να μελετήσω.

— Ο γιατρός άφινει την άρρωστή του κυνώντας το κεφάλι. Κάτω, στο θυρωρείο, η κυρία Ποπινέτ είναι άπραχολημένη με το φαγητό. Ο άντρας της δίνει σ' αυτό μεγάλη σημασία. Κρεμμυδόσουπα θα του έχουν σί' έσα κι' έπί πλέον όυελέτα με κινά.
— Τι χρειάζεται η μικρή; ρωτά η Μαντάμ το γιατρό.
— Ο γιατρός, σκεπτικός, παρατηρεί τα όσα η θυρωρός έτοιμάζει.
— Της χρειάζεται..., λέει και δείχνει με το κεφάλι το τηγάνι και την κατσαρόλα που άχνίζει, αυτά της χρειάζονται. Άλλο τίποτα.
— Η θυρωρός κατάλαβε. Το παχουλό της πρόσωπο πήρε μία μπτρική, χαρούμενη όψι. Βάζει σ' ένα πιάτο την ώραιότερη, την πιο ροδ' κκινισμένη όυελέτα κι' ένα φλυτζάνι σουπά στο δίσκο και παίρνει τον άνθρωπο για το έκτο πάτωμα.
— Καί πως όνομάζεται αυτή η νέα κοπέλλα; ρωτά ο γιατρός το θυρωρό, που δεν είδε και με καλό μάτι τα καμώματα της γυναίκας του.
— Πού να ξέρω εγώ; Ποιος μπορεί να συγκρατήσει αυτά τα έόρβαρα όνοματα; Η γυναίκα μου το έχει κάπου γραμμένο.
— Είναι ρούσα;
— Ίδέα δεν έχω. Μά θαρρώ, ναί, είναι ρούσα, μουρμουρίζει ο θυρωρός. Άπό τη Βαρσοβία βαστά, ή από κάποιαν άλλη ασιατική πρλή, όπου τη νύχτα έρχονται οι λύκοι στους δρόμους και μουκρίζουν.
Παρίσι, 1893
Έτήσιες εξετάσεις στη Σορβόνη. Σε μίαν αίθουσα άκρόασης όλκληρη ένα σουόρμ από άνυπόμουνους νεαρούς, περιμένει να φανή ο καθηγητής. Θα διαβάσει τα όνοματα των φοιτητών, που έπέτυχαν στις εξετάσεις της Φυσικής και πέρασαν σ' αυτό το έξόμνηο. Μερικοί πηγαίνονται νευρικά και τα έχουν με τον κανονισμό, που άπαγορεύει το κίνημα στις αίθουσες παραδόσεως. Άλλοι κάθονται στις θέσεις τους και παίζουν με τα δάχτυλα συμπορλο στο τραπέζι. Άλλοι κάνουν τάχα τους αδιάφορους, τους άσυγκίνητους, τους είναι έθθεν το ίδιο εάν έπέτυχον ή εάν τη φάγανε. Μερικές φοιτήτριες υπάρχουν μα κι' αυτές θέλουν να φαίνονται άπαθείς, δεν είναι δά οι εξετάσεις ένα γεγονός που θα τις ταραξή. Συζητούν άμέριμνα με τους συμφοιτητές τους ή κάνουν πως διαβάζουν τα διβλία που έχουν άνοιξει μπροστά τους.
Μόνο πίσω, στην τρίτη σειρά άριστερά, κάθεται μία άδύνατη, κακοντυμένη φοιτήτρια και διαβάει πραγματικά. Έχει μπροστά της έναν όλκληρο τόμο με μαθηματικά περιβλήματα κι' ένα όλλο χαρτί που το γεμίζει με μικρούς κι' εύσυχνιστους αριθμούς. Σά να πετά το μολύβι της πάνω στο χαρτί. Λύνει τα προβλήματα που βρίσκονται στο διβλίο, ξαναφύλακτρα, διαβάει κάτι, λογαριάζει και πάλι παίρνει δεύτερο διβλίο από τη σάκκα της, παραλληλίζει τ' άποτελέσματα, εύχαριστημένη κουνά το κεφάλι της και έξασκαίνει την εργασία της.
Κανέναν δεν την προσέχει. Οι συμφοιτητές της τη βρίσκουν άφοβερά βαρετή και άκόμα «φοβερά ντυμένη».
— Μά τέλος πάντων αυτό το φουστάνι της! Μά δεν καταλαβαίνω! Πως μπορεί κανείς να ζή στο Παρίσι και να ντύεται έτσι!
Έπίσης οι νεαροί κύριοι το ξέρουν ήδη από καιρό, μάταιος κόπος, αν έπιχειρήσης να συγκινήσης την άδύνατη κοπέλλα με τα όνειροπόλα μάτια, δεν θα το πάη είδησι. Πολλοί άπ' αυτούς, στα δύο χρόνια που είναι μαζί της, έχουν πειστή πως είναι ψηλομύτα.
— Δεν είναι δά και τόσο όμορφη, ώστε να δικαιολογείται η περιφάνεια της! Λέμε μερικοί. Καί άλλοι συμπληρώνουν:
— Καί καλλωνή να είναι, τί να το κάνης, όταν δε μιλά παρά για τη Φυσική! Οί πιο πολλοί σηκώνουν τους ώμους και λένε:
— Μία πραγματική έπαρχιώτισσα, άνιστη και περιωρισμένη. Καί σά να μην έφταναν όλα αυτά και ύπόδειγμα φοιτήτριας. Μπρά... Δεν είναι για μας!
Μά όλοι σχεδόν αυτοί οι νεαροί που κρυοπαλουν ή μπκτυρίζουν, της έχουν έ-

τήσει τα γραπτά της να τ' αντιγράψουν, σε δύσκολα διαγωνίσματα έχουν προσπαθήσει να κυττάσουν πάνω από το όμο της, σε έρευνες στα έργαστήρια της ζητούν όηθεία ή συμβουλή. Μονάχα πως όνομάζεται, ποια είναι, πως ζή, σχεδόν κανείς άπ' αυτούς δεν το ξέρει.
— Ο καθηγητής μπαίνει στην αίθουσα. Ο καθένας σπεύδει στη θέση του. Όλοι έξερουν ότι θ' άκουσθουν μονάχα τα όνοματά εκείνων που έχουν έπιτύχει και μάλιστα όχι κατ' αλφαβητική σειρά, άλλα κατ' αείρια έπιτυχίας. Έχουν καρδιοχτύπι. Τούλάχιστον να ήμουν έσω και ο τελευταίος.
— Ηδη ο καθηγητής φωνάζει το πρώτο όνομα.
«Μαρία Σκλοντόβσκα»!
— Ποια είναι αυτή; ψιθυρίζει ένας μορδόνος με πρώτης γραμμής γενάκι, στο αυτό του διπλανού του. Νόμιζα πως τις γνωρίζω όλες τις άξέριστες συμφοιτήτριές μου, και μάλιστα τόσο καλά.
— Άσφαλώς, θα είναι αυτή, στην τρίτη γραμμή, κρυφολέγει ο άλλος.
— Ά! Αυτή! Ό! Μά βέβαια, αυτή! Θα έπρεπε να το είχα σκεφθί.
Παρίσι, 1894
— Περιμένουμε ακόμα έναν έπισκέπτη, άγαπητέ δόκτωρ Κιουρί, λέγει η κυρία του σπιτιού. Έλπίζω να μη στενοχωρηθήτε σήμερα, που θα είμαστε τέσσερις για το τάκο, όχι πια τους, όπως πάντα.
— Καθόλου, άγαπητή κυρία, σπεύδει ν' άπάντησθ ο σοφός. Ποιος είναι αυτός που περιμένουμε;
— Ο καθηγητής Κοβέλσκι, ο κύριος του σπιτιού, άπαντα στη θέση της γυναίκας του.
— Μία νέα κυρία.
— Ο κύριος Πέτρος Κιουρί είναι πολύ «δπως πρέπει» και δεν δείχνει την άπαγοήτεισ του. Οί νεορές κυρίες δεν τον ενδισφύρουν ούτε κατ' έλάχιστον. Δέκα πέντε χούνια έχουν περάσει από τότε που ο πρώτος του έρχεται, ένα χαριτωμένο, ζωηρό πλάσμα, χάθηκε υπό συνθήκες φοβερές. Σ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα ο έπιστήμων αυτός ένομιζε ότι αυτό που όνομάζουν άγάπη, το είχε ήδη όλότελα κατανικήσει.
— Ναί, έξακολουθεί ο κύριος του σπιτιού, είναι μία νεαρή κυρία, μία φοιτήτρια της Φυσικής.
— Μά μπορεί κανείς να πη πως έχει ήδη τελειώσει τις σπουδές της, έξηγει η γυναίκα του καθηγητού. Στη Φυσική ήρθε πρώτη και στη Χημεία δεύτερη, άνάμεσα στους συμμαθητές της. Είναι άξιοπρόσεχτος, για μία ξένη. Δεν είναι έτσι, κύριε δόκτωρ;
— Ό! Βέβαια, άσφαλώς, άγαπητή κυρία. Είναι η κυρία αυτή συμπατριώτισσά σας;
— Ναί, βέβαια, μία παληά γνωριμία, από τα παιδικά μου χρόνια. Πολλές φορές περάσαμε μαζί τις καλοκαιριάτικες παύσεις μας.
«Αχ, κρίμα!», σκέπτεται ο δόκτωρ Κιουρί. Ο λόγος θα είναι για περασμένα, θα έχουμε να κάνουμε με άναμνήσεις από την Πολωνία. Καί είχα τέτοια έπιθυμία να συζητήσω με τον καθηγητή, πάνω σ' ένα θέμα όλωσδιόλου έπιστημονικό»
— Έξ άλλου έξακολούθησε η κυρία του σπιτιού, θα θέλαμε κάτι να σας παρακαλέσουμε, σχετικά με την κοπέλλα που πρόκειται να έρθη. Η μικρή έλαβε την έπτολη από την έταιρεία για την προαγωγή της έθνικής βιομηχανίας, να εξετάση διάφορα ήδη χαλύβος, σχετικά με τις μηχανικές ιδιότητες τους. Η έπτολη αυτή έχει για την κοπέλλα μεγάλη σημασία, γιατί είναι όλότελα άπορη, άρα, δεν θα μπορούσε να μείνη στο Παρίσι έπί πολύ. Μά της λείπει το κυριώτερο: Ένα έργαστήριο, μία θέση, όπου θα μπορούσε άνεύχλητα να γίνεσαι η εργασία της και οί έρευνές της.
— Νομίζω πως δεν θα μπορούσε να τη βοηθήσουν την κυρία, μουρμουρίζει ο κύριος Κιουρί. Το έχετε, βέβαια, ότι το έργαστήριο όπου εργάζομαι εγώ ο ίδιος, δεν είναι παρά μία παλιοπαράγκα στην αλή του σχολείου μου.

— Μά κάτι θα γίνη ώστόσο, άπάντησε η κυρία, με δεβαιότητα. Καί κάτι άλλο ακόμα, άγαπητέ φίλε. Θα σας παρακαλέσω να μην έαφνιασθήτε από την εμφάνισή της νέας κυρίας. Γέλασε κάπως σκεπτικά κι' έξακολουθήσε. Βλέπετε έσεις οι Παριζάκοι είσατε συνηθισμένοι με κυρίες ντυμένες κομψά, της μόδας, χαριτωμένες, ένώ ή φίλη μας...
«Λοιπόν κι' αυτό ακόμα, σκέπτεται ο καθηγητής. Όλα όσα δεν ύποφέρω. Μιά ξένη, ένα κουτορνίθι, που μόλις άφσε το θρανίο του σχολείου και σά να μη έφθαναν όλα αυτά και άτημέλητη». Άπάντησε όμως με ύφος κυρίου:
— Έμεις οι Γάλλοι έχουμε ένα γνωμικό, που άσφαλώς θα το έχετε, κυρία μου. «Οί φίλοι του φίλου μου είναι κι' αυτοί φίλοι μου».
Βγήκε στο μπαλκόνι και κύτταξε τις στέγες του Παρισιού που διαγράφονταν άνάμεσα στο γαλάζιο μούχρωμα. Χτύπησε το κουδούνι. Κάποια πόρτα άνοιξε. Κάποιος μπήκε, οί άνθρωποι του σπιτιού τον χαιρετούν.
«Ό! Ποια φιγούρα θ' άντικρύσω άραγε, όταν θ' γυρίσω το κεφάλι μου», σκέπτεται ο δόκτωρ Κιουρί, άναστενάζοντας.
Κοντά στο Παρίσι, 1895
Τώρα, το Μάη, είναι τα κυριάκατα δρόμα πολύ εύχρηστα στο πανδοχείο «Τό μαλλιάρδ σκυλί». Όλα τα καθήματα πιασμένα, στα τραπέζια βρίσκονται καράφες με κρασί.
Μέσα στη σάλα, ξανακάθισε πάλι κάποιος και παίζει μάγκικα τραγούδια, δάλε, παλές μελωδίες από την «Όραία Έλένη». Μερικοί μάλιστα ήρθαν στο κέφι κι' έπιχειρούν να χορεύουν. Μά που θέσις! Οί σεροβιτόριστες που πρέπει να πηγαιονόρχωνται με γεμάτους τους δίσκους, κυττάζουν μ' άγριο μάτι τους χορευτάδες.
Ένας που το κρασί τον χτύπησε, κατά τα φαινόμενα, ιδιαίτερα στο κεφάλι, πιάνει το τραγούδι:
«Είμαι ο καλός Μενέλαος,
»ο καλός Μενέλαος,
»ο καλός».
Μόνο έξω είναι ήσυχα, στη θεράντα την περιτριγυρισμένη με φυλλωσιά. Οί λάμπες του πετρελαίου φωτίζουν έλαφρά και τρεμοσβύνουν στο βραδινό αεράκι. Μόλις

■ Πράσινο άνοικτό	472
■ Πράσινο	470
■ Πράσινο σκούρο	937
■ Μώδ άνοικτό	211
■ Μώδ	209
■ Μώδ σκούρο	552
■ Μπλέ άνοικτό	813
■ Μπλέ σκούρο	825
■ Κίτρινο	742

ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ
Στο 66ον Παράρτημα Κεντημάτων του προηγούμενου τεύχους μας και στον αριθμό σχεδίου 161 δεν τυπώθηκαν, από τυπογραφική άδλεψία, τα αντίστοιχα σχήματα του κεντήματος στους άριθμούς των χρωμάτων. Κάνουμε ήδη την επανόρθωση και ζητούμε χίλιες συγγνώμες από τις άναγνώστριές μας.

ακούγεται έδώ ή μουσική από το πιάνο. Έδώ ύπηρετεί ή ίδια ή άυραφής οικοκυρά. Της άρέσει να παρακολουθή τα έρρευμένα ζευγαράκια, σαν κρατιούνται από τα χέρια και κυττάζονται, όνειροπόλα, στα μάτια.
— Όχι! Παναγία μου, άναστενάζει πονετικά, μά ήμωνα κι' εγώ κάποτε νέα κι' έρωτευμένη. Τα ώραία χρόνια άσπυρουν πραγματικά λίγο. Έτσι δεν είναι, Άζώρ; Λέει και γυρίζει προς το μεγάλο, μύρο σκυλί, που την άκολουθεί κατά δήμε. Του χαϊδεύει το δασύτριχο κεφάλι. Φεύγοντας, χαμογελά θαρρετά προς μία πολύ ντροπαλή κοπελίτσα, ενώ ο σκύλος δάζει την κεφαλή του στα γόνατα του κοριτσιού, κουνώντας την ουρά του χαρούμενα. Έπειτα η κυρά φοβερίζει με το δάχτυλο έναν νεαρό, γιατί φέρθηκε κάπως άκόσμα και το σκυλί μευτομυγγρίζει, σαν να θέλν να πη: «Έ, έσύ! Τι τρόπος είναι αυτός μέσα στο μαγαζί μου!»
Τό ζευγάρι που κάθεται πέσα, στο τέταρτο τραπέζι, δεν διαφέρει καθόλου από τ' άλλα ζευγαρία. Κι' έδώ άνταλλάσσονται ματιές και σφίγγονται χεράκια.
«Αυτός εκεί, αυτός είναι καιρός του να την φορέση πια την κουλούρα», σκέφτεται η κυρά, «θα έχη πια περάσει τα τριάντα. Μά έμένα θα μου έρχονταν πολύ σοβαρός αν ήμουν στη θέση της κοπέλλας, ώστόσο αυτή μοιάζει εύχαριστημένη».
Η μικρή, όχη ξαθούλα δεν έχει είδησι ότι ή νοικοκυρά του μαγαζιού άσכולείται μαζί της. Τώρα, κοβεί ένα χτυπητό κίτρινα λουλουδάκι από το μπουκέτο με τ' άγριολούλουδα που βρίσκεται μπροστά της και βάζει στο πόνο του ψηλού κυρίου με το έξυπνο πρόσωπο.
— Τ' άγαπάς κι' έσύ αυτά έδώ τα κίτρινα λουλουδάκια, Πέτρο; τον ρωτά.
— Η νοικοκυρά και το σκυλί της άλληλοκυττάζονται και άλληλοκαταλαβαίνουνται.
«Εδώ μοιάζει να είναι τα πάντα σε πλήρη τάξη. Πως πρέπει να καρφώνεται ένα μαγιάτικο λουλουδάκι στη μπουτονιέρα. Ό! το ξέρουν καλά οί δυό τους, το έχουν τόσες φορές ξαναδθ. Έπίσης και την άπάντησι του άνδρα: «Είσαι όμορφότερη άπ' όλα τα λουλουδάκια» κι' αυτήν την έχουν ήδη έακουσέσαι. Ήσυχασμένοι πηγαίνουν πίο πέσα, σε άλλα τραπέζια.
— Μπιά! Τ' είναι αυτά; άναστενάζει η κυρά, όταν έπειτα από λίγα λεπτά ξαναγυρίσε στο τραπέζι αυτό, με δυό ποτήρια κι' ένα καραφάκι κρασί. Μά τσακώνονται οί δυό τους; Οί φωνές του δυναμώνσαν, λές. Ά, όχι, την κρατά πάντα από το χέρι. Μά γιατί πράγμα συζητούν έτσι; Καί γιατί τα πρόσωπά τους γινήκανε τόσο σοβαρά;
— Ραίντγκεν... εύαισθησία... ήλεκτρομέτρο... Άκτινες...
Κάτι τέτοιες λέξεις έρχονται στ' αυτιά της γυναίκας, την ώρα που άφινει τα ποτήρια στο τραπέζι. Καί το σκυλί στέκεται εκεί δά και δεν ξέρει αν πρέπει να μουνγύρη ή να κουνήσει την ουρά του, κυττάζοντας πότε την άφεντικία του και πότε τους έρωτευμένους.
Έπί τέλους η χοντρή γυναίκα φεύγει από κεί και ο σκύλος την άκολουθεί, ξαλαφρωμένος.
— Μά τί κωμικούς ανθρώπους που μπορείς σήμερα να συναντήσης, μουρμουρίζει. Στον καιρό μου ήταν έτελώς άλλωίτικα τα πράγματα, έ; τί λές κι' έσύ, Άζώρ, δεν είναι έτσι;
— Βγάζου... βγάζου... άπαντά ο Άζώρ.
Παρίσι, 1895
ΜΙΑ γυναίκα κοντή και στρογγυλωτή καταφθάνει χωρίς άνάσα πια, στο έκτο πάτωμα και ψάχνει με τα μυαλά της μάτια να βρη την πόρτα άριθμού 43.
— Μά τί σκοτεινός διάδρομος, σκέπτεται. Μήπως είναι αυτή εκεί ή πόρτα; Δεν έχει όνομα άπέξω, ούτε καν ένα έπισκεπτήριο. Θα χτυπήσω και θα ρωτήσω. Μία άδύνατη νέα κοπέλλα άνοίξει:
— Τι έπιθυμείτε;
— Σεις είσθε ή δεσποινίς Σκλοντόβσκα;
— Ναί.
— Είμαι ή δεσποινίς Έλοντί, ή ράφτρα. Έχω μία έπιστολή από την κυρία γιστρίνα για σας.
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Δίμα Λανίτου (Παλ. Φαλήρου)	Φανή 'Αργυρίου (Πανιώνιου)	Σοφία Λερίου (Πανιώνιου)	Αλή Κλωνάρη (Πανιώνιου)	Δανάη 'Ορφανουδάκη ('Αρσακείου)	'Ελένη Μασσέρα (Πανιώνιου)	Φωφό Σαδάτιανος (Α. Ο. Κηφισιάς)
60 μ.: 7.7 100 μ.: 12.4 80 μ. έμπ.: 12.2 "Υψος: 1 μ 50	Μήκος: 5 μ 44 'Ακόντιον: 36 μ 92 Πένταθλον: 3.776	Δισκοβόλ.: 40 μ 40 Σφαιροβόλ.: 12 μ 40	80 μ. έμπ.: 12.2 Τρίathlon: 6. 1.211	50 μ. έμπ.: 9.6 200 μ.: 27.3	800 μ.: 2.25.8	

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ... ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

προκαλούν τη στασιμότητα και τον μαρasmus του γυναικείου αθλητισμού μας στίβου

ΟΤΑΝ κάτι στον τόπο αυτό δεν πηγαίνει καλά ή κριτική που τις περισσότερες φορές γίνεται με άρκετη δόση επιπολαιότητας συνοψίζεται σε τρεις συνήθως λέξεις: «Φταίνε οι άμοιδοι».

Γιατί δεν έχουμε γυναικείο αθλητισμό στίβου;

— «Ας είναι καλά ό Σ.Ε. Γ.Α.Σ. που ενδιαφέρθηκε να διαδόσει τον αθλητισμό στον κοριτσάκοσμο. Μόνας τους θα ξεκλειδώσουν οι κοπέλλες μας τα γυμναστήρια»;

Η πεποίθησις αυτή άπρηχέ τη γνώμη του μεγαλύτερου ποσοστού των φάλαγγων μας. Είναι όμως άραγε σωστή;

Φταίνε λοιπόν οι άμοιδοι που δεν κινήθηκαν με δραστηριότητα για να προσελκύσουν την 'Ελληνίδα στο στίβο; Τί λέτε σεις κ. 'Ιωνά;

Μπορούμε να διαβεβαιώσουμε τους φίλους του κλασσικού αθλητισμού κατηγορηματικά, ότι εμείς που δροθήκαμε κατά διαστήματα στην εξαιρετικά δύσκολη θέση να διευθύνουμε την τύχη τη γυναικείας αθλήσεως, έχουμε διαθέσει ως τώρα απόθέματα ενέργειας και δραστηριότητας στον τομέα αυτόν τόσης έκτασεως, όσης δεν νομίζω ότι κατησλώθη για την πρόοδο καμιάς άλλης αθλητικής έκδηλσεως στον τόπο μας.

Ο κ. Αιμίλιος 'Ιωνάς έπωμίζεται έντεκα περίπου χρόνια το άγριο έργο του προέδρου της Τεχνικής 'Επιτροπής γυναικείου αθλητισμού του Σ.Ε. Γ.Α.Σ. από το 1946. Θα διερωτηθώ, λοιπόν, που βρίσκουν το κουράγιο αυτός και τα άλλα μέλη της επιτροπής και συνεχίζουν τις προσπάθειές τους. 'Απαντών στα δικαιολογημένα ερωτήματα λέγει:

— Δεν άφινουμε τον γυναικείο μας αθλητισμό να έκπνευση, με την έλπίδα ότι κάποια μέρα οι προσπάθειές μας ίσως καρποφορήσουν

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

— «Ας άκούσουμε όμως την άποψη των ενεργών της Τ.Ε.Α.Γ. που μας άθβεται λεπτιμερώς ό κ. 'Ιωνάς.

— Η έπιτυχία μίας προσπάθειας, λέγει, σπιρίζεται δι-

ΟΙ Κ.Κ. ΑΙΜ. ΙΩΝΑΣ, Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ ΚΑΙ Η Κ. ΔΟΜΝΑ ΛΑΝΙΤΟΥ - ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΣΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΟΥΝ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΤΟ ΜΑΡΑΣΜΟ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Το Β' μέρος της έρευνής ειδικού συνεργάτου μας

χωρίς άμφιβολία στην καλή προπαγάνδα, και στην προκειμένη περίπτωση πήραμε έπαινελλημένα, γραμμή όλα τα ιδιωτικά και δημόσια σχολεία και τις γυναικείες οργανώσεις. Ζητήσαμε από γυμνασιάρχες, διευθύντριες γυμναστίων και προέδρους να μας βοηθήσουν. Να καταρίσουν ομάδες αθλητριών

και να τις έμφανίσουν σιγά—σιγά στις έμμεριδες στίβου που οργανώνουμε

— Ποία ήταν η άπάντησις τους;

— Συγκινητική. Μας συνεχόσαν όλοι για την ώραία μας πρωτοβουλία. Τους εύχαριστήσαμε κι' εμείς προκαταβολικά για το ένδιαφέρον που

θα εξέδηλωναν και φύγαμε με πολλές έλπίδες. Δυστυχώς μας έσχασαν πολύ γρηγορώτερα απ' ό,τι περιμέναμε!...

ΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

— Λέγεται ότι ένα λόγος που απέχουν οι κοπέλλες από το στίβο είναι ότι δεν μπορούν να γυμναζούνται κάτω από τα βλέμματα των άγορών.

— Δεν είναι άπόλυτα σωστό αυτό. Σύμφωνα. Να μη γυμνάζονται οι κοπέλλες με τους αθλητάς όπως γίνεται σ' όλα τα ξένα κράτη, μια και δεν άντέχει το έλαστικό σ' άλλα παρεμφερή σημεία κοινωνικής καταστατικής. Πρό μνημόνυ Γυμναστική 'Ακαδημία διέθεσε το γυμναστήριό της, τρεις φορές την έβδομάδα για το σκοπό αυτό. Ο Σ.Ε.Γ.Α.Σ. προσέλαβε άκόμη ειδική γυμναστρια την άλλοτε πρωταθλήτρια Χόροδης. 'Ε, λοιπόν είναι ζήτημα αν παρουσιάστηκαν πάνω από δέκα κοπέλλες για τακτική προπόνησι. Συμπεράσμα: 'Αδιαφορία πλήρης νεανίδων και συλλόγων!

— Και η έπαρχία;

— 'Εκεί είναι που δεν υπάρχει διόλου ένδιαφέρον όχι μόνο των συλλόγων άλλα και των ποσοδετικών στοιχείων που κατέχουν επικίρες θέσεις. Στείλαμε έγκύκλιο σε όλα τα έπαρχιακά σωματεία με την παρακάλησι να οργανώσουν κάποια τοπική κίνησι και με την διαβεβαίωσι ότι ό Σ.Ε. Γ.Α.Σ. με δικά του έξοδα θα έφερε στην 'Αθήνα, τις κοπέλλες εκείνες που θα παρουσίαζαν εξέλιξι, για πλήρη τεχνική κατάρτισι. 'Από τα περισσότερα δεν πήραμε καν άπάντησι... Το ίδιο συνέβη και με την προσπάθεια διορισμού υπευθύνου ποσώπου στα έπαρχιακά κέντρα για τη δημιουργία κινήσεως γύρω από τη γυναικεία άθλησι.

— ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

— ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΕΝΔΕΙΧΜΕΝΕΣ ΑΥΤΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΣ ΤΗΣ Τ.Ε.Α.Γ. ΔΕΝ ΕΘΕΡΑΝ ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ;

— ΟΙ γυμναστρίες των σχολείων που περιορίζουν τα καθήκοντά τους στο επάνω τα χε-

■ Η Σοφία Λερίου, πρωταθλήτρια της σφαιροβολίας, κοτέρριψε και το ρεκόρ της δισκοβολίας, πρό ημερών, με έπίδοσι 40μ.40.

ράκια, κάτω τα χερσάκια. Οι συλλογοί που άδιαφορούν για την εξέρεσι καταλλήλων ποσώπων που θα άδηγήσουν τα τόσο διατακτικά, λόγω της ηλικίας, δήματα των νεανίδων μας στα γυμναστήρια. Οι γονείς με την καθυστερημένη αντίληψι ότι ό αθλητισμός ταυτίζεται με την ανηθικότητα ενώ τα πάστω, οι άκδομες και οι διάφορες άλλες συγκεντρώσεις έγγυώνται την ήθική διαπλάσι των κοριτσιών. Και τέλος η έλλειψις οικονομικών μέσων και κρατικού ένδιαφέροντος για τη δημιουργία ειδικών γυμναστηρίων για τις νέες μας.

ΥΛΙΚΟ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Και ό κ. 'Ιωνάς καταλήγει: — 'Εν τούτοις, παρά τις δυσκολίες αυτές, σήμερα ό γυναικείος αθλητισμός του στίβου από τις είκοσι τριάντα κοπέλλες που γυμνάζονται έχει να παρουσιάσει ταλέντα αξιόλογα. Την θυσία Λερίου που ήδη με τη νέα έπίδοσι της που έδημιούργησε στο δίσκο, 40 μ.40 πλησιάζει τη διεθνή κλάσι, την Κλωνάρη την Μιχαλαρέα την Μασσέρα και την 'Ορφανουδάκη. 'Επομένως υλικά υπάρχει και μάλιστα ποίότητος, όταν στις τριάντα αθλήτριες οι πέντε άποτέλουν σημαντικές μονάδες. Και αυτό είναι έκμενο που με κάνει να πιστεύω ότι, αν βοηθήσουν τη γυναικεία άθλησι το σχολείο οι συλλογοί και η οικογένεια, ή χώρα μας έχει τη δυνατότητα να πορροιάσει γυναικείο αθλητισμό άνωτερο από τον άνδρικό μας!

— Η έλληνική οικογένεια, ούδέποτε είδε με καλό μάτι τον γυναικείο αθλητισμό! Το μεγαλύτερο ποσάτο της δημοιουγεί άντιερόβλητα έμπόδια στην κοπέλλα που θέλει να γυμναστή μόλις τελειώσι το σχολείο, συνεχίζοντας την έπαφί της με τα σπόρ. Και ή περιωρισμένη σχετική διάθεσι των νεανίδων μας κάτω από την άστηρη άπαγορευτική διαταγή του οικογενειακού συμβουλίου έξαφανίζεται. Παρά το γεγονός αυτό αν το ύπόλοιπο, το έλάχιστο ποσάτο της έλληνικής οικογενείας που δεν άρνείται στην κοπέλλα να γυμναστή συνοδευόταν με τη ζωηρή έπιθυμία της νέας να κάνει σπόρ και στα 22 και στα 25 και στα 28 άκόμη χρόνια της δεν θα ύπήρχε αυτή την στιγμή θέμα μαρasmus στη γυναικεία άθλησι.

— Ο «ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΦΕΡΕΤΖΕΣ»

Τό λόγο δίνουμε τώρα στον κ. Δημήτριο Καραμπάτη, άντιπρόεδρο του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και πρόεδρο του Πανιώνιου, του συλλόγου που άπέτέλεσε και άποτελεί τη σπονδυλική στήλη της γυναικείας άθλήσεως.

— ΔΥΟ βασικοί, νομίζω, λέγει ό κ. Καραμπάτης, είναι οι λόγοι που δημιουργούν τροχοπέδη στην εξέλιξι του γυναικείου αθλητισμού. 'Αντίθετα με άλλα μέρη του κόσμου, στην 'Ελλάδα ή φιλοδοξία της κοπέλλας μας να διακοινηθ στην άθλησιμό είναι περιωρισμένη. Οι ποσάτοτερες νέες θεωρούν τα σπόρ σαν κάτι το περιττό κάτι που δεν έχει καμιά σημασία κάτι που ίσως θα βλάψη την υγεία και την παρθενική τους φρεσκάδα. Αυτός είναι ό πρώτος λόγος.

— Και ό δεύτερος;

— Οι κοινωνικές συνθήκες. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

— ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

— ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

— ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΓΝΩΜΗ

Αυτά μας εξέθεσαν υπεύθυνα πρόσωπα του άνδρικού φύλου γύρω από το θέμα της φθίνουσας γυναικείας άθλήσεως. Προχωρούμε όμως και σε μία τρίτη συνέντευξι. Η γυναικεία γνώμη.

Ομιλεί ή κ. Δόμνα Λανίτου —Καβουνίδου, ή μεγαλύτερα μορφή που άνέδειξε ό ελληνικός αθλητισμός γυναικών και που τώρα κατέχει τη θέση της γενικού γραμματέως της Τ.Ε. Α.Γ.

Και ή κ. Καβουνίδου συμφωνεί βασικά με τις άποψεις των κ.κ. 'Ιωνά και Καραμπάτη. Οι άποψεις της όμως γύρω από το ρόλο που διαδραματίζει ή έλληνική οικογένεια στο θέμα μας και παράλληλα ή νοοτροπία της νέας σχετική με τα σπόρ κάνουν ιδιαίτερη άίσθησι.

— Η έλληνική οικογένεια, ούδέποτε είδε με καλό μάτι τον γυναικείο αθλητισμό! Το μεγαλύτερο ποσάτο της δημοιουγεί άντιερόβλητα έμπόδια στην κοπέλλα που θέλει να γυμναστή μόλις τελειώσι το σχολείο, συνεχίζοντας την έπαφί της με τα σπόρ. Και ή περιωρισμένη σχετική διάθεσι των νεανίδων μας κάτω από την άστηρη άπαγορευτική διαταγή του οικογενειακού συμβουλίου έξαφανίζεται. Παρά το γεγονός αυτό αν το ύπόλοιπο, το έλάχιστο ποσάτο της έλληνικής οικογενείας που δεν άρνείται στην κοπέλλα να γυμναστή συνοδευόταν με τη ζωηρή έπιθυμία της νέας να κάνει σπόρ και στα 22 και στα 25 και στα 28 άκόμη χρόνια της δεν θα ύπήρχε αυτή την στιγμή θέμα μαρasmus στη γυναικεία άθλησι.

— Ο «ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΦΕΡΕΤΖΕΣ»

Τό λόγο δίνουμε τώρα στον κ. Δημήτριο Καραμπάτη, άντιπρόεδρο του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. και πρόεδρο του Πανιώνιου, του συλλόγου που άπέτέλεσε και άποτελεί τη σπονδυλική στήλη της γυναικείας άθλήσεως.

— ΔΥΟ βασικοί, νομίζω, λέγει ό κ. Καραμπάτης, είναι οι λόγοι που δημιουργούν τροχοπέδη στην εξέλιξι του γυναικείου αθλητισμού. 'Αντίθετα με άλλα μέρη του κόσμου, στην 'Ελλάδα ή φιλοδοξία της κοπέλλας μας να διακοινηθ στην άθλησιμό είναι περιωρισμένη. Οι ποσάτοτερες νέες θεωρούν τα σπόρ σαν κάτι το περιττό κάτι που δεν έχει καμιά σημασία κάτι που ίσως θα βλάψη την υγεία και την παρθενική τους φρεσκάδα. Αυτός είναι ό πρώτος λόγος.

— Και ό δεύτερος;

— Οι κοινωνικές συνθήκες. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

— ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

— ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

— ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ. Πριν από μερικά χρόνια στην Τουρκία οι κοπέλλες φορούσαν φερετζέ για να κρύβουν από τους άνδρες το πρόσωπό τους. Τώρα τα γυμναστήρια των διαφόρων τουρκικών πόλεων είναι γεμάτα από νέες που άθλούνται με ένθουσιασμό ντυμένες φυσικά με την διεθνή αθλητική περιβολή. Στην 'Ελλάδα οι κοπέλλες μας δεν φόρεσαν ποτέ καλύπτρα στο πρόσωπο. Όμως ανέκαθεν και ως τώρα, τις συνοδεύει ό κοινωνικός μας φερετζέ. Στο θέμα του αθλητισμού, παρά το γεγονός ότι διοικούμαστε στο 1957, το ελληνικό σπύτι έξοκολοθεί να διατηρή άγεφύρωτο το χάσμα της φούστας από το αθλητικό παντοφλάκι. Να γιατί μοιραίνεται μέσα με την ημέρα και δεν προκύβει ό αθλητισμός γυναικών στα μάτια μας.

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Η ήθοποιός του κινηματογράφου Ροζαλιντ Ράσσελ λέγει το μυστικό της έπιτυχίας της

ΔΕΝ ήμουν παρά 13 έτών έκείνο το ήλιόλουστο καλοκαίρινό άπόγευμα, κι' όμως, έκείνο που μου είπε τότε ό πατέρας μου μου έντυώθηκε καλά στο μυαλό και έαυγύρισε από τότε συχνά στη μνήμη μου.

Ήμουν ψηλή και λεπτή, και θυμάμαι άκόμα τον έαυτό μου να έτοιμάζεται να βουτήξει στη θάλασσα, απ' την εξέδρα μιάς πλάζ, που βρισκόταν κοντά στο σπίτι μας. Ήταν ήμερα άγώνων, και παρόντας θάρρος απ' τα χειροκροτήματα των φίλων μου, είχα καθαρώσει να φτάσω στους τελικούς ενός διαγωνισμού καταδύσεως.

Ή ανταγωνιστριά μου μόλις είχε κάνει τη βουτιά της. Είχε περίφημο στυλ και, επί πλέον, ήταν ολόκληρη γυναίκα 17 έτών, κι' είχε τις άναλογίες μίας σύγχρονης 'Αφροδίτης.

Παρατήρησα, άχι χωρίς όρηγή και λύπη, πως όλα τα χειροκροτήματα άποτεινόνταν σ' αυτήν. Τα «ζήτω» και «μπράβο» που την χαίρεσαν όταν δέχτηκε απ' το νερό έδειχναν ένα θαυμασμό που δεν τον έκαιολογούσε μόνο ή έπιτυχία της βουτιάς της. Άισθανόμουν δυστυχισμένη και άνάξια να μετρηθώ μαζί της.

Έκείνη τη στιγμή, ενώ όλα τα βλέμματα ήταν καρφωμένα επάνω μου, το κυριότερο κομμάτι του μαγιού μου έλησθήκε! 'Αντί να ζητήσω την άδεια ν' αλλάξω μαγιό, έβρηκα για πρόσχημα αυτό το έπεισόδιο για να εγκαταλείψω τον άγώνα.

Ό πατέρας μου με περίμενε σ' ένα καφ' και μου είπε χωρίς προκαταρκτικά:

— Ρόζαλιντ, πρέπει να μάθης ένα πράγμα! Πως όποιος εγκαταλείπει τον άγώνα είναι δέδωτο ότι δεν πρόκειται να κερδίση ποτέ!

Δεν τον άφησα να μου το ξαναπεί άλλη φορά. «Όποιος εγκαταλείπει τον άγώνα, είναι δέδωτο ότι δεν πρόκειται να κερδίση ποτέ», ψιθύριζα μέσα απ' τα δόντια μου όταν προσπαθούσα να μιμηθώ τα κατορθώματα των παιδιών της γειτονιάς μου.

ΑΡΚΕΤΑ χρόνια άργότερα, έβρήκα μια μέρα σ' ένα σταντιό. Έκανα μαθήματα χορού, για να προετοιμαστώ για το ρόλο μου σε μια μουσική κομωδία. Οι φιγούρες που έπαναλαμβάνονταν άδιάκοπα ήσαν τόσο δύσκολες, ώστε νομίζα ότι δεν θα κατάρθωνα ποτέ να τις μάθω.

Φοβάμαι μου είπε άντιπρόεδρος ό καθηγητής, ότι αυτός ό ρυθμός είναι πολύ γρήγορος για τα μακριά σας πόδια.

Κατέβασα τα μούτρα μου και, θυμωμένη, φόρεσα τη ζακέτα μου και κατευθύνθηκα προς την πόρτα. 'Αλλά, έαφνικά, θυμήθηκα το έπεισόδιο των άγώνων καταδύσεως. Ξαφάχλα τη ζακέτα μου, γύρισα στη θέση μου κι' έξασκήθηκα ως το σημείο που δεν ένοιωθα πια τα πόδια μου απ' την κόπωση.

άλλά τελικά δέχθη νικητρία απ' τη δοκιμασία.

Τα λόγια του πατέρα μου άρχισαν να παίρνουν μεγαλύτερη σημασία όσο μεγάλωνα ή πείρα μου. Μόλις έφτασα στο Χόλλυγουντ είχα κάποια έπιτυχία, άλλα έπειτα ή σταδιοδρομία μου πήρε κακή τροπή: Μ' έβαλαν πάντα να παίζω γυναικές έπιχειρηματίες!

Ένα άπόγευμα, μη μπορώντας πια να υποφέρω αυτή την κατάσταση, πήγα στον παραγωγό και του είπα:

— 'Επαιεί αυτό το ρόλο δεκαενηντά φορές και τον βαρέθηκα! Δεν έχω πια καμιά πιθανότητα να κερδίσω τίποτα από δαυτό! Κατάτησε να μου δίνετε πια το ίδιο γραφείο σε όλες τις ταινίες.

Ό παραγωγός δεν καταδέχτηκε καν να μ' άκούση.

Τέλος, παρουσιάστηκε ή εύκαιρία να έμφανιστώ στην κομωδία. Είχα ζητήσει πολλές φορές κάποιο ρόλο, και για να με κατευθύνουν, δέχτηκαν να γίνή μια δοκιμή. Τον έπαιεί με τέσσερις διαφορετικούς τρόπους, σύμφωνα με τις άδηγιές του σκηνοθέτη.

Μπορώ να τον παίξω μόνο μια φορά με το δικό μου τρόπο; ρώτησα τέλος.

Ό «δικός μου τρόπος» ήταν μια έρμηνεία που είχα προετοιμάσει επί ολόκληρης έβδομάδας μπροστά σ' έναν καθρέφτη, στο καμπαρίνι μου, άν και με είχαν διαβεβαιώσει πως δεν θα είχα ποτέ την εύκαιρία να τον παίξω.

Όταν τελείωσα, ό συνθέτης μου είπε:

— Ρόζαλιντ, υπάρχει κάτι ξεχωριστό στην έρμηνεία σου. Μ' έδωσε να παίξω το ρόλο της Σούλδια στην ταινία «Γυναικές», κι' αυτό ήταν ή άρχή μιας έντελες νέας σταδιοδρομίας.

Η συμβουλή του πατέρα μου με βοήθησε και στην ιδιωτική μου ζωή. Μετά τη γέννησι του πρώτου γιου μου, ή άρρωσταια —ένα πράγμα άγνωστο ως τότε για μένα — δεν μ' άφινε πια καθόλου. Πήγαινα από το κακό στο χειρότερο και βρήκα στον πειρασμό να χρησιμοποιήσω ναρκωτικά και ύπνωτικά.

«Τί ώφειλε ν' άγωνίζωμαι;» — συλλογίζαμουν. «Θα μπόρεσα να προσαρμοστώ ίσως σ' αυτή την κατάσταση!»

Αλλά είχα μάθει πια ν' άγωνίζωμαι. Χρειάστηκε να περάσουν τέσσερα ολόκληρα χρόνια ώσπου να μπορέσω να έαυαρχίσω μια κανονική και δραστήρια ζωή.

Δεν έπαψα να εύλογώ τον ούρσανό που έτυχε ό πατέρας μου να βρίσκεται στους άγώνες και να με πάρη στο κανό του την ώρα που εγκατέλειψα τον άγώνα της καταδύσεως.

Χωρίς τα λόγια του πού, έκείνη την ήμερα, μ' έβαλαν στο σωστό δρόμο, θα είχα χάσει πολλές εύκαιρίες έπιτυχίας...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΕΡΤΣΟΣ

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΟΙΑΣΕΤΕ Μ'ΑΥΤΑ, ΕΔΩ, ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

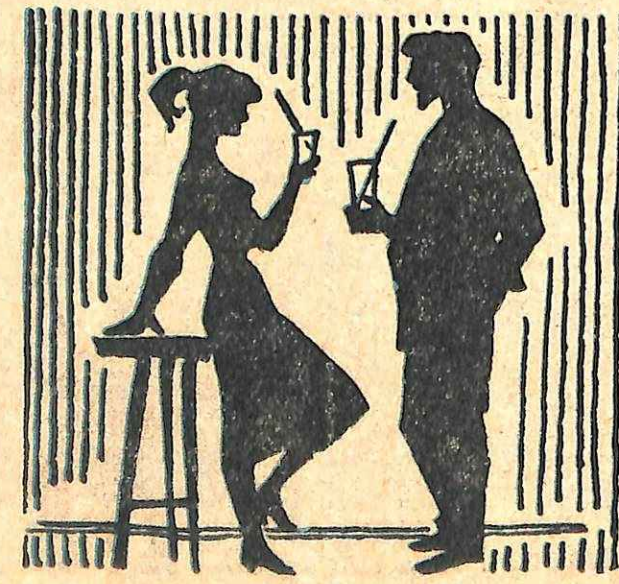
Πολλές φορές βλέπετε πρόσωπα, άντρες και γυναίκες, που ο χαρακτήρας τους εκ πρώτης όψεως, φαίνεται συμπαθητικός. Προσοχή, όμως γιατί οί τύποι αυτοί δεν γίνονται, στο τέλος, ούτε καλοί σύζυγοι, ούτε καλές σύζυγοι

ΤΑ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η «ΜΟΝΤΕΡΝΑ»

Είναι η κοπέλλα που θέλει πάντα να είναι πρώτη: πρώτη στο να μάθει έναν καινούργιο χορό, πρώτη σε κάθε τι το μοντέρνο. Είναι εκείνη που μόλις βρεθεί κάπου, θέλει να αλλάξει τόπο. Δεν διαβάζει βιβλία, αλλά περιλήψεις. Όλα αυτά είναι ακίνδυνα σημάδια εκ πρώτης όψεως. Όταν όμως παντρευτεί, θα προσπαθήσει να επιβάλει στην οικογένεια τις απόψεις της ως προς τις κοινωνικές σχέσεις και τις διασκεδάσεις, να διαχειρίζεται αυτή τα οικονομικά κ.λ.π. Κι' αν ο άνδρας της δεν υποταχθεί, στο τέλος η οικογένεια θα διαλυθεί οπωσδήποτε !!

Η «ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ»

Αδύνατο να μην την έχετε δη: είναι εκείνη που κάθε στιγμή αδειάζει το σταχτοδοχείο, στο ξεστιατόριο σκουπίζει με την πετσέτα τα μαχαίροπήρου να πλύνει τα χρησιμοποιήσει, τα κτοποιεί με προσοχή την καμπαρντίνα σας που τυχόν ρίξατε σε μια καρέκλα. Αυτά δέβαινα επιφανεϊσκά είναι καλά σημάδια, γιατί δείχνουν μια καλή νοικοκυρά. Άλλα το νόμισμα έχει κι' άλλη όψη: με τα «μη έδω!», «μη έτούτο!», «μη εκείνο!» μπορεί να κάνει τον άνδρα της, όταν παντρευτεί, να βλέπει το σπίτι σαν... πειθαρχείο και φυσικά να μη το συμπαθεί καθόλου!

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ. ΦΑΝΕΡΑ ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΗ

Είναι η κοπέλλα που αφιερώνει τον περισσότερο χρόνο της στα φορέματά της, που αλλάζει φόρεμα, ακόμα και σκουλαρίκια για να πηδή στο περίπτερο της γωνίας να πάρει μια εφημερίδα, που πηγαίνει παντοτε όπου μπορεί να επιδειχθεί. Ως σύζυγος θα είναι τόσο πολυέσθη, που γρήγορα θ' απογοητευτεί τον άνδρα της, όταν αυτός θα διαπιστώσει ότι παντρεύτηκε μια μταιιοδόξη κι' εγωίστρια, ανίκανη να συγκλονισθεί από βαθύτερα αίσθήματα.

Η «ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ»

Είναι η κοπέλλα που κάθε μήνα καταστρώνει κι' από ένα διαφορετικό σχέδιο για το που θα παραθερίσει. Που κάθε μέρα αποφασίζει και κάτι καινούργιο χωρίς όμως να το εφαρμόζει ποτέ, π.χ. «α κόψη το τσιγάρο. Η κοπέλλα που θα σας κάνει δώρον ένα πουλόβερ που δεν σας έρχεται ή έχει χρώμα ίδιο σαν αυτό που φοράτε. Κι' ως σύζυγος θα είναι γυναίκα των αποφάσεων που ποτέ δεν πρόκειται να πραγματοποιηθούν, θα επηρεάζεται εύκολα από τους άλλους, θα απογοητεύεται από τις ίδιες της τις απότυχίες, μια θλιβερή με άλλα λόγια σύντροφος της ζωής και μάλιστα όσο περνούν τα χρόνια και χειρότερη.

Η «ΜΠΕΜΠΕΚΑ...»

Είναι η κοπέλλα με το όθωο ύφος, που δεν καπνίζει, δεν πίνει, θέλει να την παραχαϊδεύουν, που δεν την ελπίσει κανείς ποτέ μακρύτερα από το πατρικό σπίτι. «Αμα παντρευτεί θα γίνει μια γυναίκα από την οποία δεν θα πρέπει να περιμένει κανείς βοήθεια. Θα έχει ανάγκη από υπηρετριά ακόμα και για ένα σπίτι με δυο δωμάτια κι' από παραμάνη νύχτα - μέρα μόλις κάνει το πρώτο μωρό της. Με την πάροδο των χρόνων θ' αρχίσει να παραπονιέται για διάφορες αρρώστιες, πραγματικές ή φανταστικές, δεν θάβει σε θέσι να προσφέρει τίποτα στο σπιτικό κι' όλα θα τα περιμένει από τους άλλους.

Η «ΡΟΜΑΝΣΑ»

Είναι η κοπέλλα που είναι όμορφη και θέλει να γοητεύει όλους τους άνδρες που συναντά, αφίνει το λημέρι ντεκολτέ, χορεύει κολλημένη σφιχτά - σφιχτά στον καρδιά της, ρίχνει επιμονές ματιές και παραπονιέται ότι τη φλερτάρουν τρομερά. Φυσικά αυτή τους απωθύνει με τη φλερτάρουν. Ως σύζυγος δεν θα είναι ίσως άπιστη, με το χαρακτήρα της όμως πάντα θα τραβά πίσω της τους άνδρες. Θα αποτελει μια δυσάρεστη σύντροφος, όχι για την απιστία της, μα για την επιπολαιότητά της, που δυστυχώς, δεν γιαιτρεύεται με τίποτα.

Η ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΗ

Είναι μια κοπέλλα τελείως διαφορετική από τις άλλες, ιδιόρρυθμη σε όλα, που δέχεται επίσκεψεις φορώντας ανδρικό δελουδινό πανταλόνι, που αντί να καθήσει σε μια πολυθρόνα, κάθεται στο χαλί ή που πάει σε μια έσπερίδα με σπόρ φόρεμα. Ως σύζυγος θα είναι μετρία, και όχι οίκονόμα.

Η ΥΠΑΚΟΥΗ

Είναι η υπάκουη κοπέλλα με τον ώραίο χαρακτήρα: έτοιμη να δώσει μαζί σας από τη μια στιγμή στην άλλη, έτοιμη να παραιτηθεί από ένα περιπάτο αν παρουσιασθεί ξαφνικά μια δυσκολία. Δυσπιστήτε όμως σ' αυτόν τον πολύ ωραίο τύπο. Είναι πιθανό να υποχωρή σε όλα για να παντρευτεί.

ΛΑΛΑ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΤΡΕΧΕΙ

Είναι ο νεαρός που με τ' αυτοκίνητό του τρέχει μ' εκατό χιλιάδες, έστω κι' αν πηγαίνει μόνο για ν' αγοράσει τσιγάρα. Θα σας πη ότι μπορεί να το κάνει γιατί ξέρει να οδηγεί καλύτερα από τους άλλους. Ως σύζυγος θα είναι αλαζονικός. Θα είναι αδιαφορη για τα δικαιώματά σας σαν γυναίκα και θα έχη κλίση να σας κατηγορή άδικα.

Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΝΗΣ

Είναι ο νεαρός που αναφέρει διαρκώς σπουδαία πρόσωπα, δηλαδή φίλους του. Η Σουλβάννα Παμπανίνι ήτανε συμμαθήτριά μιας εξοδελφής του. Ο τάδε υπουργός, φίλος του. Μακριά από αυτόν τον τύπο! Είναι ένας φιλόδοξος και μεγαλομανής. Όταν γίνει άνδρας σας, αν δεν τον υποστηρίξετε στις παραδοξολογίες του, θα σας προσβάλλει.

Ο... «ΕΤΣΙ ΘΕΛΩ;»

Είναι ο τύπος που σταθμεύει το αυτοκίνητό του όπου του άρεσει, που προσπαθεί να περάσει πρώτος σε μια ουρά και ανάβει τσιγάρο εκεί που είδε την επιγραφή «Απαγορεύεται το κάπνισμα». Είναι αλαζονικός, δεν σεβεται τους κανονισμούς κι' όταν πιαστή επ' αυτοφώρω να τους παραδαιν φωνάζει περισσότερο απ' όλους. Του άρεσει να τον πιστεύουν εύθυμο τύπο, ευχάριστο. Σκορπίζει τα λεφτά άμα τα έχη. Καλό όμως είναι να τον αποφεύγετε. Δεν μπορεί να αναλάβει ευθύνες και θα είναι κακός πατέρας. Στα 70 όταν φθάση θα έχη την ψυχολογία μωρού.

Ο ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ

Είναι ο τύπος που καθώς περπατάει δρόμο βάζει συνεχώς χέρι στην τσέπη για να βεβαιωθεί ότι δεν του κλεισαν το πορτοφόλι. Ο τύπος που φοβάται ν' αφήσει την πόρτα του σπιτιού ανοιχτή ή φοβάται ότι έχει χάσει τα εισιτήρια. Είναι τύπος πολύ απαισιόδοξος, με τον οποίο μια γυναίκα θα ζήσει άσχημα. Αν τυχόν τον παντρευτείτε, φροντίστε να τον κρατάτε εύθυμο. Δεν θα έχη σχέδια για την καλύτερη μελλοντική σας και εκτός από αυτό θα είναι και τσιγγούνης.

Ο ΚΟΥΒΑΡΝΤΑΣ

Είναι ο τύπος ο πάντοτε έτοιμος να προσφέρει χρήματα να δανείσει πράγματα, που έχει τη μανία να κάνει δώρα. Έχει την αξίωση να είναι κι' οι άλλοι το ίδιο γενναίοδωροί απέναντί του κι' όταν δεν συμβαίνει αυτό, προσβάλλεται. Προσοχή! Θα είναι σύζυγος που περιμένει από τη γυναίκα του μεγάλες θυσίες. Αν η γυναίκα του προσπαθήσει να του κόψει κάπως τις γενναϊοδωρίες του στους άλλους, θα την κατηγορήσει ότι προσπαθεί να του κόψει προτερήματα.

Ο ΠΟΛΥΦΑΓΑΣ

Είναι ο τύπος που τρώει πολύ. Κι' όχι μόνο τρώει σαν ελέφαντας στο τραπέζι, αλλά διαρκώς «τσιμπάει» κάτι. Είναι μάλλον σωματώδης και γενικά εύθυμος. Προσοχή όμως! Ο άνθρωπος, που πρνώει σαν μωρό είναι συνήθως άγροικος τύπος. Ως σύζυγος θάναυ ασουλούπωτος, φλύαρος, θα διηγείται στους φίλους του τις πιο μυστικές υποθέσεις σας. Εκτός από αυτά, λίγες πιθανότητες έχει να ζήσει πολύ.

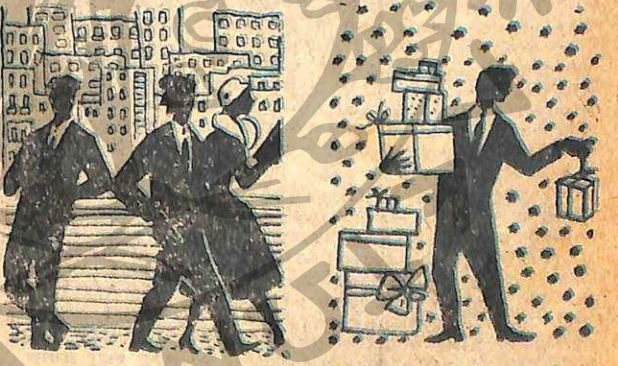
Ο ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟΣ

Είναι ο νεαρός που θέλει να φιγουράρει στην κοινωνία σκορπίζοντας χαμόγελα, κομπλιμέντα και κολακείες σ' όλες τις κοπέλλες που είναι μπροστά. Μη πιστεύετε πως με το γάμο θ' αλλάξει. Θα σας κάνει να υποφέρετε ταπεινώσεις και θα σας κατηγορήσει για ζηλοτυπία. Θα προσπαθήσει να σας πείσει ότι μια γυναίκα πρέπει να έχη κατανόηση για τις άθώες τρυφερότητες που ο άνδρας της επιδοσιλεύει στις άλλες.

Ο «ΣΙΓΟΥΡΟΣ»

Είναι ο τύπος που είναι πάντοτε σίγουρος ότι δεν τον ξεχάσαν, σίγουρος ότι έδωσε το φως, σίγουρος ότι έχει τα εισιτήρια, έτοιμος να δαχτεί οποιαδήποτε πρόσκληση, ακόμα και την πιο παράλογη, ικανός να πέσει στη θάλασσα χωρίς να ξέρει κολύμπι. Ως σύζυγος θα είναι φιλόδοξος και καιροσκοπός μέχρι γελοιοτήτος, κυριαρχώντας από την ιδέα ότι οι άνθρωποι κρίνονται μόνο από τα εξωτερικά φαινόμενα.

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

—Έχετε γειά μου! —
—Ωρα καλή σας κόρη μου!

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ του γάμου στη Μακεδονία βαστάει τέσσερις δλάκερες ημέρες και κρατάει σ' αληθινή αναστάτωση το χωριό. Πάντα η στέψη γίνεται Κυριακή και γάμος που θα γίνει άλλη μέρα θεωρείται ξεστράτισμα απ' την παράδοση, σημάδι πως η ένωση είναι διασπαστική και δεν προμηνύει ευτυχία.

«ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΑ ΚΙ' Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ»

Αυτό το λένε γι' ανθρώπους χωρίς τάξι κι' άρχοντιά στη ζωή τους, που το χωριό δεν τους γνωρίζει για δικούς του και δεν θέλει μήτε να τους ανταμώσει. Κυριακή θα γίνει το στεφάνωμα μα οι έτοιμασίες και τα πάρε - δώσε θ' αρχίσουν απ' την Παρασκευή. Τη μέρα αυτή το σπίτι του γαμπρού και της νύφης θα ζυμώση κουλούρες και θα τις στείλη στους «μπρατίμους», τους γνωστούς δηλαδή που θα παρασταθούν στο γαμπρό και τη νύφη σ' όλα τα πάει κι' έλα πριν και μετά το γάμο και θ' αποτελέσουν την «υψηλότητα» τους. Η άποστολή της κουλούρας σημαίνει το επίσημο διάλεγμα κι' αυτός που την πήρε ξέρει πως τούγινε η τιμή της «μπρατιμιάς» απ' την οικογένεια. Η οικογένεια του γαμπρού θα στείλη κουλούρα και στο «κονά», στον κομπάρσο δηλαδή, κι' είναι κι' αυτό ένα σημάδι της επίσημης έγκλησης της. Την ίδια μέρα, Παρασκευή, οι φιλενάδες της νύφης θαρθούν σπίτι της να ξεδιπλώσουν τα προικία και να τα καμαρώσουν και οι ανύπαντρες να πάρουν μάθημα και γι' τα δικά τους.

Απ' το Σάββατο το βράδυ αρχίζει το φαγοπότι και το χωριό θ' αντήχη πια από τραγούδια και όργανα ως τη Δευτέρα το πρωί. Τη μέρα αυτή μαζεύονται χωρία οι συγγενείς του γαμπρού στο σπίτι του και της νύφης στο δικό της κι' αρχινάει το γλέντι. Πειράζουνε τους μελών τους για το τι τους περιμένει και οι γονοτόντορες δίνουν συμβουλές γι' τη ζωή, που θάβει γιομάτη θύνοιες από δω και μπρος. Την Κυριακή όλοι είναι στο πόδι κι' όσο ζυγώνει η ώρα ο περτεός ανάβει. Απ' τα χαράματα το σπίτι της νύφης έτοιμάζει τα προικία. Άνοιγουν οι κασέλες και βγαίνουν τα παστρούκια, ρούχα, που σιδεάζονται εκεί από χρόνια κι' αΐξιναν σε κάθε καλή σούδα και χλογιούνταν απ' τους παπάρδες σε ώρα αγιασμού. Άνοιγουν και τα χρυσοσέντουκα και τα βαρειά μπαούλα, πούχουν τις φλοκαφές τις ολοκόκκινες, τα χαλιά, τα μεγάλα σεντόνια, τα κράμια και τ' άλλα υφάδια πουκάνε η νύφη, σαν ήττανε κοπέλλα, στον όργαλειό με τραγούδια κι' όνειρα. Ξετυλίζονται κι' απ' τους φυλαγμένους προσεκτικά μπόλους οι νταντέλες και τα κεντίδια που θα στολίζουν το νέο σπιτικό μα και την ίδια την καινούργια κυρά τις λαμπρές και τις μεγάλες σκόλες, όλα φτιαγμένα στα δαχτυλά της σε χειμωνιάτικα νυχτέρια, που μαρτυράνε στα μάτια όλου του χωριού πόσο χρυσοχέρα είναι η άφέντισσα που θ' ανοίξη νοικοκυριό σήμερα. Άραδιάζονται και παρέκει τα χαλάσματα, τ' άσημικά και τα μαλαματικά, όλα πλούσια κι' άρχοντικά.

Η ΝΥΦΗ ΑΦΙΝΕΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ

Όλα πρέπει νάναι έτοιμα σ' άθροη με τα όργανα μπροστά όλη η συνοδεία των συμμεθερών και των άλλων συγγενών του γαμπρού να τα πάρει. Σαν θάρθουν αυτοί, πριν τα πάρουν και τα φορτώσουν στ' άμαξι που περιμένει, κερνιούνται κι' εύχονται ευτυχία κι' άγάπη στο σπιτικό, γι' να γίνουν τα πλούτη τάσα κι' άλλα πόσα. Ύστερα αρχίζει το φάσμα στο άμαξι, μα δεν φορτώνονται όλα τα πράγματα. Μερικά απ' αυτά, τα πιο διαλεχτά, τα παίρνουν παιδιά και τα τρέχουν στο γαμπρό, που «τάζει» γλυκά και δώρα γι' να τα πάρει.

Στο μεταξύ φτάνει και το άμαξι στο σπίτι του γαμπρού. Άκροβατούν καινούργια κεράσματα κι' εύχες κι' ύστερα τα προικία άδειάζονται. Όλοι μαζί τότε, με τα όργανα πάλι μπροστά, ξεκινάει γι' το σπίτι του «κονού» κι' από κεί, παρασημένο μισσημέρι, γαμπρός, νονός και συμ-

πέθεροι έρχονται στο σπίτι της νύφης να την πάρουν. Η ώρα που θ' αφήση τούτη το πατρικό σπίτι γι' πάντα είναι απ' τις πιο επίσημες. Γι' αυτό εκεί τραγουδιούνται απ' τους καλύτερους τραγουδιστάδες τα πιο όμορφα τραγούδια κι' ακούγονται σε γάμο και πού εκφράζουν το πιο πολύ τα συναισθήματα της νύφης, των γονιών και όλου γενικά του σπιτιού. Κλαίει η νύφη που χωρίζει απ' την αλή, με το δέντρο και το παγάδι, που γνώρισε τα πηδήματα και τα γέλια της, όταν ήττανε κοριτσάκι. Κλαίει ακόμα γι' ατι πονάει τη μάνα της και φοβάται να τη χάση. Βαρύς ο χωρισμός και ραγίζουν κι' οι πέτρες που στέκουν και βλέπουν:

Μέσα σε τούτη την αλή, πέρδικα στέκει και λαλεί:

«Το πούστε σεις, άφέντη μου, πονετικά μ' άδερφια»

και σεις πρώτα ξαδέρφια μου; Όλοι σιμά μ' έλατε κι' όλοι γιουφέκια ρίξετε να μη μ' άδράξη ο σταυραητός».

Και το τραγούδι τ' αποχαιρετισμού, λιτό και πονεμένο:

Θέλω να πώ «έχετε γειά» και δεν μ' άφινει ή καρδιά»

—Έχετε γειά, μονούλα μου! —Ωρα καλή σου, κόρη μου!

Κι' άμέσως οι φόβοι κι' οι λαντάρες πώς η άκριβοθυγτέρα η χαϊδεμένη δε θάρη εκεί που πάει της μάνας την άγάπη:

Άητός την κόρη άδραξε, απ' της μάνας τα χέρια.

Σαράντα μέρες πάει μακριά, σαράντα μερονύχτια,

Έκει που πάισε κι' έκατσε σε πράσινο λειβάδι έκει έσκιος δεν έλαχε, έσκιος να κάτση η κόρη.

ΤΑ ΠΑΙΝΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

Μα γρήγορα τα σύννεφα διαλύονται κι' η αίσιοδοξία πλημμυρίζει όλους. Άρχινάει τα παιχνίδια της νύφης και τα καλοτυγίσματα του γαμπρού, που τούλαχε τέτοια κοπέλλα. Όλοι το γαμπρό πια άπόφασι πως η κόρη θα περάση το πέρασμα για να πάη στα ξένα, μακριά, στο γαμπρό το σπίτι. Μόνο όσοι ζήσανε σε παλιότερα χρόνια σε χωρία μακριά του γάμου, ακόμα κι' όταν τη σημάδια του «παταμιού» και γι' ατι τούτο έμεινε στα τραγούδια του γάμου, ακόμα κι' όταν το σπίτι που θα πάη η νύφη είναι δίπλα απ' το πατρικό της. Το ποτάμι —δίκως γέφυρα στο χωριό— που το χειμάνα φουσκώνει και κλείνει το χωριό απ' τους άλλους ανθρώπους, είναι το σύνορο του «έδω» απ' τον «έκει» κόσμο.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Το ξεκίνημα γι' την έκκλησία γίνεται χωρία. Απ' άλλο δρόμο ο γαμπρός με τη συνοδεία του κι' απ' άλλο η νύφη, που την κρατάει ο πατέρας ή ο άδελφός απ' το χέρι. Μπροστά πάντα τα όργανα. Στην πόρτα της έκκλησίας γίνεται η όριστική συνάντησι. Άκολουθεί το στεφάνωμα και ύστερα, ένομήνιο όλοι οι συγγενείς φτάνουν στο σπίτι του γαμπρού. Στην πόρτα περιμένει η πεθερά της νύφης, που κρατά σ' ένα πιάτο δαύτο. Οι νιόνυφοι παίρνουν απ' αυτό με το δαχτυλά τους και κυττάνε ν' άλειψουν τον τοίχο όσο πιο ψηλά μπορούν. Ύστερα η πεθερά κρεμάει άσπρο μαλλί στους ώμους τους, ευχή κι' ζήσυν, να γεράσουν και τ' άσπρα μαλλιά να εσπλωθούν στις πλάτες τους. Άμέσως ύστερα αρχίζει ο χορός, που τον σέρνει πρώτα ο νονός, έπειτα η νύφη, ο γαμπρός κι' άκροβατούν τα συμπεθερικά. Το γλέντι βαστάει ως το πρωί και η «έστια» που άνοίξε είναι το κέντρο της χαράς όλου του χωριού.

Τη Δευτέρα θάρθουν έδω οι φιλενάδες της νύφης, θα της φέρουν γλυκά κι' ύστερα θα την πάνε στη βρύσι του χωριού, να γνωρίση τα μέρες απ' όπου θα κουβιλάνε το νερό να δροσίξη το σπιτικό της. Η νύφη έχει πάρει απ' το σπίτι μια στάμνα και βούτυρο. Άλείφει πάλι σταυρωτά τη βρύσι με βούτυρο κι' ύστερα παίρνει με το σταμνί νερό, άφου ρίξη μέσα νομίσματα. Το άδειάζει έκει δίπλα και τα παιδιά που την έχουν περικυκλώσει μαζεύουν από κάτω τα νομίσματα που κύλησαν.

Έτσι η βρύσι, το κέντρο δηλαδή του χωριού, γνώρισε την άπλοχερία της καινούργιας νοικοκυράς, που δίνει έτσι υπόσχεσι να βοηθή και να συντρέχη τους συγγενικούς της. Αυτή είναι η τελευταία άπαραίτητη υπόσχεσι ύστερα από κείνη που δώσε στο Θεό και στον άντρα της στην έκκλησία, η υπόσχεσι γι' ατι καλή συντροφιά με το χωριό όλο, που έτσι άναγνωρίζει και καλοδέχεται το καινούργιο σπιτικό.

ΕΠΑΡΧΙΩΤΗΣ

ΠΟΛΥ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΕΦΕΥΡΕΣΟΥΛΕΣ!

■ Για να μη σκονίζεται ύπερβολικά η ταβανόσκυπα σας, μη την τοποθετήτε, μετά τη χρήση της, με τη θύρα προς τα κάτω, αλλά με τη θύρα προς τα πάνω. Για το σκοπό αυτό, καλά είναι να υπάρχει ένα ραφι κομμένο λιγάκι στο πλάτος του, ώστε να μπορεί να περνάτε ανάμεσα το κοντάρι της σκούπας (είκόνα 1). Από το κάτω μέρος του ραφίου μπορείτε να κρεμάσετε μικρότερη σκούπια και βούτσες.

■ Για να καθαρίζετε τις θύρες σας, θυθείτε τις από καιρό σε καιρό μέσα σε αμμονία και σαπουνάδα, τρίβοντας τις δυνατά με τη μιά με την άλλη (είκ. 2).

■ Τι παλιές πετσέτες της κουζίνας σας μπορείτε να τις διπλώσετε ή να βάλετε τη μιά πάνω στην άλλη και να τις κάνετε οριζόντιες και κάθετες ραφές με τη ραπτομηχανή σας (είκ. 3). Προς το σκοπό αυτό, είναι προτιμότερο να χρησιμοποιήσετε κοκκινό ή μπλε κλωστή. Έτσι, από μια ή δυο παλιές πετσέτες αποκτάτε μια μικρότερη, καινούργια.

■ Τα πολύ μεταχειρισμένα και βρώμικα σφουγγάρια ή γάντια του μπάνιου μπορείτε να τα καθαρίσετε σε πολύ άραιωμένο υδροχλωρικό όξύ, ξεπλένοντάς τα έπειτα με καθαρό νερό και κρεμώντάς τα γι' να στεγνώσουν (είκ. 4).

■ Τα ξεσκονόπανα ή σφουγγαρόπανα, που χρησιμοποιείτε για το καθάρισμα του πιατώματος μπορείτε να τα καθαρίσετε πάλι καθαρίζοντάς τους από μέσα ένα τετράγωνο κομμάτι ύφασματος, που τα περνάτε με διαγώνιες ραφές στη μηχανή σας (είκ. 5).

■ Τέλος, ο καλύτερος τρόπος για να καθαρίζετε τις θύρες σας είναι, εύκολα μετά τη χρήση, να τις επενέχετε με μια ειδική σκόνη (είκ. 6).

ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Το μπάνιο του μωρού

ΕΝΑ γερό μωρό πρέπει να κάνει μπάνιο κάθε μέρα. Τις δύο πρώτες εβδομάδες, έως ότου δηλαδή κλείση ο άφαλός, μπάνιο δεν γίνεται.

Μετά όμως το μωρό πρέπει να μπαίνει, ει δυνατόν κάθε μέρα στο μπάνιο. Το μπάνιο γίνεται το πρωί πριν από το μεσίο θηλασμό ή το βράδυ, πριν από το βραδυνο γούμα και τον ύπνο. Πάντως μετά την κένωσι των έντερων.

Το δωμάτιο πρέπει να έχη θερμότητα 20—25°, γιατί μεγαλύτερη θερμοκρασία ιδρώνει το μωρό και το έκθετε σε κίνδυνο κρυολογηματος. Αν δεν μπορείτε να ζεσταίνετε όσο πρέπει το δωμάτιο του μωρού, πάρτε το κεί όπου υπάρχει η κατάλληλη ζέση.

Η μητέρα θα πλύνει καλά τα χέρια της πριν άρχισή το μπάνιο. Θα πάρη κοντά της ό,τι της χρειάζεται: καθαρά ρούχα, πανιά, σαπούνι, δοχείο για να ρίξη τα άκαθαρτα ρούχα του μωρού, τάλκ ή κατερά πούδρα Προντέρμ. Θα βγάλη από πάνω της κάθε τι που μπορεί να πληγώσει το μωρό, καρφίτσες, βελόνες κ.λ.π.

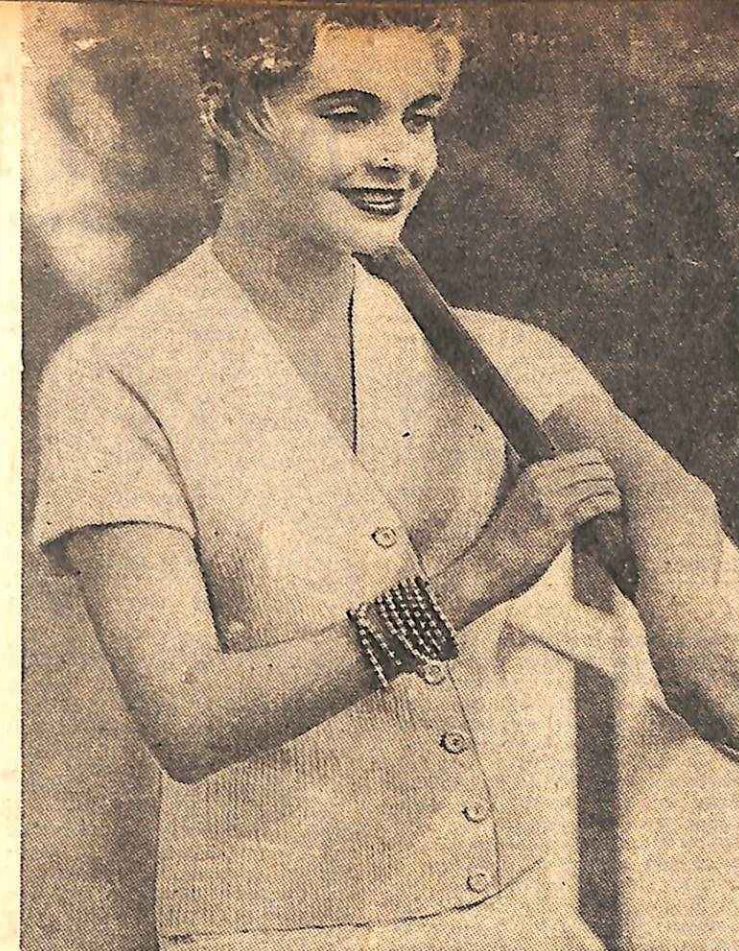
Μετράτε τη θερμοκρασία του νερού με θερμομετρο μπάνιου ή καλύτερα με τον αλάθητο τρόπο της κάθε μητέρας, βουτώντας στο νερό τον άγκώνα σας, τη στιγμή που το μωρό είναι πια έτοιμο για πλύσιμο, μουσδυμένο και σκουπισμένο από κάθε άκαθαρσία. Πλύνετε πρώτα το πρόσωπο του παιδιού με ένα μαλακό, ελαφρά σαπουνισμένο πανάκι. Ξεπλύνετε το και σκουπίστε το. Βάλτε το στην ποδιά σας ανάσκελα, το κεφαλάκι του στα δεξιά σας λίγο χαμηλά. Σαπουνίστε το πανάκι, θουτήξτε το στο ζεστό νερό και σαπουνίστε το κεφαλάκι του, ξεπλύνετε το, σκουπίστε το. Ούτε ίχνος σαπουνιού δεν έπληγε στα μάτια του. Κατόπιν θα βγάλετε και τα άλλα ρούχα και θα το σαπουνίσετε γρήγορα-γρήγορα, μετά θα το βάλετε μέσα στο νερό του μπάνιου.

Στεγνώστε το με ζεστά πανιά το χερίμα, γρήγορα και ελαφρά χωρίς να τρίβετε το πονί έπάνω στο δέρμα, αλλά με ελαφρά χτυπήματα. Ντύστε το γρήγορα, βάλτε τάλκ στις διπλές του σάμας, όχι όμως με την άκα γι' ατι φράζει τους πόρους του δέρματος. Το τάλκ μπαίνει μόνο σε καλά στεγνωμένο δέρμα, ποτέ σε όγρο.

Όταν το παιδί δεν άγαπά το μπάνιο, πλύνετε το με το καλό, με το χέρι, με παιχνίδια λαστιχένια που θα κολυμπούν μέσα στο νερό, ώστε να έχασση το φόβο του νερού. Βάλτε το στο μπάνιο έτσι, που να μην ιδη το νερό. Αν το έχαστε κάποτε βάλτε σε νερό πολύ ζεστό ή πολύ κρύο και γι' αυτό το έμεινε ο φόβος, βάλτε του πρώτα ένα πόδι ή ένα χέρι στο νερό και αφήστε το λίγο να παίξη γι' να ησυχάση, να αίσθανθή πως είναι εν τάξει. Καμιά φορά και μόνο αν του αφήσετε το πλύσιμο του προσώπου γι' ατι μετά, το μωρό συμφιλιώνεται με το μπάνιο.

Ποτέ μη μεταχειρίζεσθε δια. ά. πότισμα κινήσει ή φωνές ούτε γι' ατι το μπάνιο ούτε γι' ατι τίποτα απ' ό,τι πρέπει να γίνουν ή δεν πρέπει να κάνει το μωρό. Το μόνο που θα έπρεπε είναι να το τρομάξετε, να νευρικό του σύστημα να ταράχη και το μωρό να γίνη νευρικό, δυσκολομεταχειρίστο, ενώ και σεις θα νευρικό και θα κλαίτε χωρίς να φται έκενο παρά η ίδια της νευρικότητα. Ηρεμία, ήσυχες κινήσεις, γλυκεία φωνή, λίγα λόγια (τα καλά ταράζουν το μωρό που δεν καταλαβαίνει τι λέτε και γι' αυτό είναι θάρους ή ενοχλητικοί), είναι ο καλύτερος τρόπος να τελειώση κάθε τι που άφορά το μωρό εύκολότερα και ώφελιμότερα γι' ατι έκενο.

Ε. Ν. Π.

ΖΑΚΕΤΑ

ΣΕ ΓΡΑΜΜΗ ΑΠΛΗ

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. μαλλί Πανγκούν Μπεμπέ σε χρώμα ζωηρό κίτρινο. Βελόνες Νο 1½ και 2. 6 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Φανταίσι πλέξις = 1η βελόνα: 1π καλή, 1π ανάποδη. 2η βελόνα καλή. Έπανάλαβετε συνεχώς αυτές τις 2 βελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 έκατ. πλέξετε 44π επί 60 βελόνες.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 95π και πλέξετε 7 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας τη φανταίσι πλέξι. Στην 1η βελόνα θα κλείσετε 10π, πλέκοντας σε κανονικές άποστάσεις 2π μαζί. Στα 7 έκατ. από πάνω από το λάστιχο, προσθέστε άριστερά κάθε 14η βελόνα από 1π (5 φορές) κάθε 4η βελόνα 1π (5 φορές) και κατόπιν κάθε 2η βελόνα 1π (4 φορές) και 2π (8 φορές). Όταν θα έχετε πλέξει 25 έκατ. με τη φανταίσι πλέξι, κλείστε δεξιά κάθε 6η βελόνα από 1π (20 φορές). Σε γενικό άκρος 39 έκατ. προσθέστε άριστερά από 1π κάθε 10η βελόνα (2 φορές) * 1 φορά ύστερα από 2 βελόνες και 1 φορά ύστερα από 4 βελόνες * (4 φορές) και κατόπιν κάθε 2η βελόνα (5 φορές). Κατόπιν σχηματίστε τον όμο κλείνοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 2π (13 φορές) και 7π (12 φορές).

Πλέξτε και το άριστερό μπροστινό άντικρυστό.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 180π και πλέξετε 7 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας τη φανταίσι πλέξι και κλείνοντας στην πρώτη βελόνα 20π σε κανονικές άποστάσεις. Όταν θα έχετε πλέξει 9 έκατ. πάνω από το λάστιχο προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 8η βελόνα από 1π (6 φορές) και κατόπιν κάθε 2η βελόνα 1π (5 φορές) και 2π (5 φορές).

Το δαχτυλίδι των άρραβώνων ΕΝΑΣ ΛΑΪΚΟΣ ΘΡΥΛΟΣ

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ των άρραβώνων, —ή αλλιώς βέρα ή βερνέτα ή βούλα— επεκράτησε σήμερα να γίνεται από χρυσάφι σε ραβωναστικά που φερουν το καθένα από μέσα χαρωμένα τα άραβωνάσματα του άλλου και την ημερομηνία των άρραβώνων. Πριν από 50—60 χρόνια όμως και σε πολλά άπομακρυσμένα χωρία κι' ως τώρα υπήρχαν και υπάρχουν χίλιες δυο παραδοτικές βέρες με πολύτιμες πέτρες. Οι φτωχοί τις έκαναν κοσμήματα. Στα Τρίκαλα της Κορινθίας χρησιμοποιούσαν διπλά δαχτυλίδια, δυο όμοις χρυσά ή άσημένια. Τα καλύτερα ήταν όταν είχαν και διαμαντόπετρα (διαμαντένια δαχτυλίδια). Για να νάναι κα ή βενέτα κα φλουριά.

Στη Σιάτιστα της Μακεδονίας φτιαγνάν χρυσά δαχτυλίδια με πολύτιμες πέτρες, που τις έλεγαν αιματοστάδια. Στο Μόλυβο της Λέσβου τα παλαιότερα χρόνια το δαχτυλίδι του άρραβώνων άρραβωνιστικό της μαζί μ' ένα κεντημένο μαντήλι. Δαχτυλίδι και μαντήλι είχαν και τα δυο την όνομασία: σημάδια δαχτυλιδία δεν ήταν χρυσά αλλά άσημένια. Στην Κάρπαθο λεγαν χαλάδες. Γίνονταν όμως και από άλλα μέταλλα. Στη νο μαντήλια.

Στην Κεφαλλονιά, στον Πόντο, στα χωρία των Κωδικών και άλλου υπήρχε η συνήθεια στη φτωχολογιά να δανείζεται τα δαχτυλίδια του άρραβώνων από άνδρόγυνο εύγονικο.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΧΑΒΑΗ

Πριν 169 χρόνια ο πλοίαρχος Κούκ ανακάλυψε τυχαία «κάπου στον Ειρηνικό» την πατρίδα του Έρωτα

Η ΧΑΒΑΗ ανακαλύφθηκε έντελως τυχαία. Το 1788, ο διάσημος Άγγλος θαλασσοπόρος πλοίαρχος Κούκ, διέκρινε μέσα στην απέραντη σύνη του Ειρηνικού Ωκεανού ένα σύμπλεγμα από μικρά νησάκια, και αποβιβάστηκε ένα πρωινό σ' ένα απ' αυτά. Οι ιθαγενείς κάτοικοι μόλις είδαν τον Κούκ πίστεψαν ότι είναι Θεός γιατί οι θρησκευτικές τους παραδόσεις προφήτευαν πως μία μέρα θαφάνε στα νησιά τους ένας λευκός Θεός.

Ο Κούκ και οι άνδρες του πληρώματός του εξήσαν κάμποσο καιρό στα παραδείσινα αυτά νησάκια. Την ημέρα όμως που οι Άγγλοι έτοιμάστηκαν ν' αποπλεύσουν, ο Κούκ παρατήρησε με τους ιθαγενείς γιατί του έκλειναν μ' αβράκια. Στη συμπλοκή που επακολούθησε, ένας από τους ιθαγενείς χτύπησε τον Κούκ. Ο πλοίαρχος έπεσε κάτω δογγώντας από τον πόνο.

— Αυτός πονάει... Άρα δεν είναι Θεός!... είπε ένας ιθαγενής.

Οι άλλοι, ακούγοντας αυτά τα λόγια χύθηκαν επάνω στον Κούκ και τον σκότωσαν.

Όταν, έπειτα από καιμιά όγδονταριά περίπου χρόνια, η βασίλισσα της Χαβάης Λιλιουκαλάι επισκέφθηκε στο Λονδίνο τη βασίλισσα της Άγγλιας Βικτώρια, της είπε:

— Καί στις δικές μου φλέβες ρέει άγγλικό αίμα. Οι πρόγονοί μου, έφαγαν τον πλοίαρχο Κούκ!...

Το 1820, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής έστειλε μια ομάδα από οκτώ άντρες με τις γυναίκες τους για να εκπολιτίσουν τους Χαβανέζους. Απ' την ομάδα αυτή οι τρεις ήσαν κληρικοί, ένας γεωργός, ένας τυπογράφος, ένας γιατρός και δύο δάσκαλοι.

Όταν η βασίλισσα της Χαβάης Κααχουμανού, ντυμένη μόνο με το χορταρένιο φόρεμα, έπισκέφθηκε τους ξένους στην κατασκήνωσή τους, οι πορτιζάνες γυναίκες των ιεραποστόλων σοκαρίστηκαν τόσο από το ντύσιμο της μεγαλειότητας ώστε έσπευσαν να κρύψουν τα μάτια τους από ντροπή.

Την άλλη μέρα, ο επί κεφαλής της αποστολής Χίραμ Μπίγκαμ με τη γυναίκα του, ανταπέδωσαν την επίσκεψη της βασίλισσας και της έδωσαν ένα αλφειογράμμο με χτυπητές εικόνες ζώων. Ο ιεραπόστολος της εξήγησε ότι το βιβλαράκι εκείνο μπορούσε να της πηξεί ένα σωρό ωραία πράγματα. Η Κααχουμανού ένθουσιάστηκε τόσο πολύ από το βιβλαράκι, ώστε έγινε άμεσως φανατική οπαδός των ιεραποστόλων. Το παράδειγμα της βασίλισσας έσπευσαν να μιμηθούν όλοι οι υπήκοοί της.

Τότε οι Χαβανέζοι δεν είχαν γραπτή γλώσσα. Σε λίγα χρόνια όμως οι ιεραπόστολοι έπαιρναν μια γραπτή γλώσσα και έμαθαν τους ιθαγενείς να γράφουν και να διαβάζουν.

Στη γλώσσα αυτή μεταφράσανε και τη βίβλο. Μέσα σε τριάντα χρόνια οι Χαβανέζοι ήταν όλοι έγγραμμοι λαός του κόσμου!

Όταν οι ιεραπόστολοι άρχισαν να τους δίδασκουν τους θρησκευτικούς ύμνους, οι Χαβανέζοι δεν είχαν ιδέα μουσικής! Σήμερα, τα τραγούδια των Χαβανέζων συθέτων έχουν την πρώτη κυκλοφορία σ' όλο τον κόσμο.

Το αποχαιρετιστήριο τραγούδι «Αλόχα», που θα πη «Σ' αγαπώ» που το τραγουδούν οι Χαβανέζοι, όταν φεύγουν τα πλοία απ' τα λιμάνια των νησιών τους, το έγραψε η βασίλισσα Λιλιουκαλάι και πρωτοπαίχτηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες απ' τη βασιλική ορχήστρα της Χαβάης, το 1883.

Την κιθάρα την έφεραν, για πρώτη φορά, κάτι Πορτογάλοι μεταναστες. Οι Χαβανέζοι τρέλθηκαν κυριολεκτικά απ' τη χαρά τους όταν την άκουσαν και την ώδυσαν «Ούκουλε-λές», που σημαίνει «Πληθχτό μυγάκι!».

Το πρώτο κουνούπι το έφερε στη Χαβάη, γι' αυτό, λόγους εκδικήσεως, ο κυβερνήτης ενός φαλαινοθηρικού.

Ο πλοίαρχος αυτός συνήθιζε όταν έφτανε στη Χαβάη να παίρνει στο πλοίο του νεαρές Χαβανέζες και να τις ταξιδεύει, χάριν ανασυχνής, στα γύρω νησιά. Όταν λοιπόν το 1824 έφτασε και πάλι στα ωραία νησιά με τις γοητευτικές κοπέλλες, και ζήτησε την ευχάριστη συντροφιά τους, έδωκε τα πράγματα διαφορετικά. Όλες οι γυναίκες, χωρίς καιμιά εξαίρεση, άρνηθηκαν την προσφορά του... κρουαζιέρα. Η άρνηση ήταν αποτέλεσμα της διδασκαλίας των ιεραποστόλων οι οποίοι αγωνίστηκαν να καταπολεμήσουν την πρωτότυπη αυτή σωματεμπορία. Ο άσυνείδητος αυτός ναυτικός, ωρκίστηκε τότε να εκδικηθεί σκληρά όλους τους κατοίκους των παρασημένιων νησιών. Και δύο χρόνια αργότερα, όταν ξαναπέρασε από εκεί, άφησε στην ακτή Λαχάνα, του νησιού Μαμουί, ένα σωληνάριο με αποσυμθεμένο νερό γεμάτο κουνούπια...

Η ανανώρρη απ' τη Χονολουλού, την πρωτεύουσα του συμπλέγματος των νησιών Χαβάης, προκαλεί άεχαστη συγκίνηση. Ένα πλήθος από καλόκαρδους ανθρώπους — άνδρες, γυναίκες, γέροι, παιδιά — σας αποχαιρετίζουν στεφανωμένοι με λουλούδια τραγουδώντας με περίφημο «Αλόχα» Ωρλές Χαβανέζες περνούν στο λαιμό του ξένου που φεύγει, ένα θαυμάσιο κολλέ από σπανάκι αρωματικά λουλούδια. Κι όταν πιά το πλοίο απομακρυνθεί, οι ξένες ρίχνουν στη θάλασσα το λουλουδένιο κολλέ και προσέγει να δει αν τα κύματα το φέρουν ποτέ την ακτή. Μά πασάδοσι λείει πως αν τα κύματα φέρουν τα λουλούδια πρὸς τη στεριά, είναι σημείο ότι ο ξένος θα ξαναγυρίσει στον έπιγειο αυτόν παράδεισο.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΛΙΝΟ ΑΝΣΑΜΠΛ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ.—ΝΑ, ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΛΙΝΟΥ ΑΝΣΑΜΠΛ, ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΕΝΤΟΝΑ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΜΙΑ ΚΟΜΨΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ

Η πρωτοτυπία του ανσάμπλ αυτού είναι τόσο στη γραμμή όσο και στο σχέδιο του έμπριμέ του. Είναι από λινό λευκό στολισμένο με κόκκινες καρδιές. Το φόρεμα είναι στενό σε τμήση γραμμή και μονοκόμματο. Δύο πένες που ξεκινούν κάτω από το στήθος ως την τάγια σχηματίζουν τη μέση και προεκτείνονται σε δύο όριζοντια κοψίματα στο πλάι. Το γιακάδακι τείνεται σε δύο όριζοντια κοψίματα στο πλάι. Το γιακάδακι του είναι στρογγυλό και δεν έχει καθόλου μανίκια. Συνδυάζεται από ένα ζακετάκι κόκκινο λινό πολύ κοντό, το οποίο κουμπώνει με τρία κουμπιά. Δύο μικρές πένες το άψυξάνουν στο στήθος. Μανικάκια κοντά με μανικοκόλλησι και ρεβέρ φαρδύ, στήθος ντυμένα απ' το ίδιο. Γάντια άσπρα κοντά και μεγάλο Κουμπιά ντυμένα απ' το ίδιο. Γάντια άσπρα κοντά και μεγάλο ψάθινο καπέλο ρελεδέ. Ένα σύνολο—άναμφιδόλως—πολύ σικ.

ΒΗΓΗΚΕ από το σταθμό κι άρχισε να περπατά στον κεντρικό δρόμο ο Τζάκομο Φαράρι. Οι δυο τεράστιες βαλίτσες που κρατούσε από κάθε του χέρι δεν φαινόταν να τον βαρύνουν. Επί χρόνια και χρόνια είχε σηκώσει τόσα βάρη στα διάφορα λιμάνια της Αμερικής, που είχε πιά συνηθίσει.

Όταν πριν από είκοσι χρόνια είχε φύγει από τον τόπο του, ήταν ένα αδύνατο ψηλό παλληκάρι, που διψούσε να κατακτήσει τον κόσμο. Δούλεψε σκληρά, μα η τύχη δεν φάνηκε άχαριστη, κάποτε τον χάρειψε με το μαγικό ραβδί της κι από τότε η ζωή άλλαξε όψη. Δεν ήταν πιά υποχρεωμένος να γυρίζει από λιμάνι σε λιμάνι και να ξεφορτώνει βαπόρια.

Άνοιξε ένα μαγαζί σε κάποιο προάστειο της Ν. Υόρκης, παντρεύτηκε μια νόστιμη κοπέλλα κι έφτιαξε οικογένεια. Άλλα μια μέρα, τον κυριεύσε ο πόθος της έπιστροφής. Η έπιθυμία να ξαναδύ τον τόπο του. Τις πέτρες, τα σπίτια, τους ανθρώπους. Δεν είχε πιά κανένα συγγενή. Οι γονείς του είχαν ήδη πεθάνει όταν έφυγε από το χωριό. «Μα πάντα κάποιος θα βρεθεί να χαρή για το γυρισμό μου», συλλογίστηκε.

Θα λείπω για λίγο καιρό μόνο, είπε στη γυναίκα του. Προσέχε τα παιδιά και το μαγαζί. Κι έφυγε.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ είχε αλλάξει. Τα σπίτια του φάνηκαν πιο μικρά, πιο παλιά, αλλοιωμένα. Άλλα ήταν γκρεμισμένα και στη θέση τους είχαν χτιστεί καινούργια. Οι άνθρωποι είχαν αλλάξει κι αυτοί. Άντε δίνοντας στον κεντρικό δρόμο ο Τζάκομο διαπίστωσε με έκπληξη, ότι δεν γνώριζε κανένα. Στην άκρη του χωριού ήταν το σπίτι του, τελείως έρημο.

Ο Τζάκομο άφησε κάτω τις βαλίτσες του, σταμάτησε και το κύταξε. Ύστερα χτύπησε την πόρτα. Δεν πήρε καιμια απάντηση. Την ώρα εκείνη ένας χωρικός πέρασε δίπλα του και καντοστάθηκε. Παιόν ζητάτε; ρώτησε. Έδώ δεν μένει κανείς.

«Περίεργα, σκέφτηκε ο Τζάκομο. Το σπίτι ήταν χρωμένο στο Νικόλα Μπαρλότι. Έπρεπε να το έχη αυτός». Ο χωρικός του έλυσε την απορία.

Όταν πέθανε ο τελευταίος ιδιοκτήτης, Νικόλα Μπαρλότι, μια και δεν είχε κληρονόμους, το σπίτι έμεινε στην Κοινότητα.

Και πρὶν: Ένωσά πριν απ' αυτόν, ποιος το είχε; Ήταν θαρρώ κάποιου που έφυγε για το εξωτερικό να κάνει την τύχη του. Ύστερα άκούστηκε πως πέθανε. Πάνε πολλά χρόνια από τότε. Ποιος τον θυμάται πιά. Πάντως δεν σας συμβουλεύω να μείνετε εδώ τη νύχτα.

Γιατί; ρώτησε ο Τζάκομο με περιέργεια.

Χμ... Διηγούνται άσχημα πράγματα γι' αυτό το έρειπίο, είπε ο χωρικός. Συχνά βλέπουν τη φλόγα ενός κεριοῦ να περνά από δωμάτιο σε δωμάτιο, κι ακούγονται τότε μέ-

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

σα στο σπίτι ποράζονοι θόρυβοι. Κάποιος είδε μια νύχτα τη σκιά μιας γυναίκας. Εγώ... δεν τα πιστεύω. Μα μια και το λένε όλοι, καλά είναι να φυλάγεται κανείς. Πηγαίνετε καλύτερα στο ξενοδοχείο που είναι δίπλα στο σταθμό.

Ο χωρικός χαιρέτησε κι απομακρύνθηκε.

Ο Τζάκομο έμεινε για λίγο εκεί, ακίνητος, ώσπου ο χωρικός χάθηκε στην άκρη του δρόμου. Ύστερα δάκισε να ανοίξει την πόρτα. Τη βρήκε κλειστή, μα τα τζάκια του υπογείου ήταν σπασμένα. Πήδηξε μέσα στο σπίτι, κι ανέβηκε στο πρώτο πάτωμα. Τα δωμάτια ήταν άδεια σχεδόν. Μερικά σπασμένα έπιπλα και τίποτ' άλλο. Ένοιωσε την καρδιά του να σφίγγεται. Είχε κάνει χιλιάδες μίλια για να ξαναδύ το πατρικό του σπίτι, κι εύρισκε ένα έρειπίο. Όσο για τους ανθρώπους, δεν άξιζε τον κόπο. Κανείς πιά δεν τον θυμόταν, μάλιστα τον νόμιζαν πεθάνενο. Ένοιωσε μονομιάς όλη την καύρασι του ταξιδιού να του κόβει τα γόνατα. «Θα μείνω εδώ να κοιμηθώ, συλλογίστηκε. Ανάμεσα σ' αυτούς τους τοίχους. Είναι οι μόνοι που με θυμούνται. Κι ίσως τη νύχτα να μ' έπισκεφθεί κανένα γνώριμο φάντασμα».

Έπεσε καταγής, σκεπτάστηκε με το παλτό του κι αποκοιμήθηκε.

ΗΤΑΝ ακόμη σκοτάδι όταν ξύπνησε. «Είναι επειδή έπεσα πολύ νωρίς», συλλογίστηκε. Κι όμως είχε το συναίσθημα ότι τον ξύπνησε κάποιος κρότος. Συγκέντρωσε την προσοχή του και του φάνηκε πως άκουσε θόρυβο δημάτων. «Μυστήριο», μουρμούρισε. Κι όμως τα δημάτα ακούγονταν τώρα πολύ καθαρά. Πεταχτηκε όρθιος, πήρε το ηλεκτρικό φανάρι που είχε δίπλα του και κατέβηκε τις σκάλες.

Στην άκρη του δωματίου σκεκόταν μια γυναίκα. Δεν ήταν φάντασμα, ήταν μια αληθινή γυναίκα. Μέσα στο μισοσκοτάδι ο Τζάκομο δεν μπορούσε να διακρίνη τα χαρακτηριστικά της, αλλά από το σύνολο έδειχνε να είναι μέσης ηλικίας.

Τι θέλεις; τη ρώτησε. Η γυναίκα δεν απάντησε. Τι ζητάς εδώ; επανέλαβε ο Τζάκομο.

Εσύ ποιος είσαι; έκανε εκείνη. Ένας ξένος, ένας περαστικός. Είδα πως το σπίτι ήταν άδειο κι έμεινα για να περάσω τη νύχτα. Στο ξενοδοχείο δεν υπήρχε δωμάτιο.

Η γυναίκα φάνηκε να ησύχασε με τα λόγια του. Έγώ είμαι ντόπια, είπε. Καιμια φορά, όταν πηγαίνο να δουλέψω στο γειτονικό χωριό, στα κτήματα, περνάω και κάθωμ λίγα εδώ μέσα.

Γιατί; ρώτησε ο άντρας με περιέργεια. Τι σχέσι έχεις με αυτό το σπίτι;

Με αυτό το σπίτι; Η γυναίκα δίστασε λίγο, ύστερα με φωνή απαλή, γλυκιά, είπε:

Έδώ έμενε κάποτε ο άρραβωνιαστικός μου.

Η καρδιά του Τζάκομο πήγαινε να σπάσει.

Πως τον έλεγαν τον άρραβωνιαστικό σου;

Τζάκομο Φαράρι. Είχε πάει στην Αμερική για να δουλέψει. Από τότε που έφυγε δεν μου έστειλε ποτέ ένα μήνυμα. Εγώ όλο τον περιμένα, αλλά μάταια. Ύστερα από χρόνια μάθαμε πως πέθανε.

Τότε αποφάσισα να παντρευτώ. Μα εκείνον δεν τον έχασα ποτέ. Κάθε τόσο περνώ από το σπίτι του και θαρρώ πως οι άδειοι τοίχοι θα μου μιλήσουν για κείνον και θα μου πουν γιατί δεν μου έγραψε ποτέ, γιατί δεν μου έστειλε ποτέ ένα μήνυμα. Μήπως αλήθεια δεν με είχε αγαπήσει; Η σκέψη αυτή με θασανίζει ακόμη.

Ο Τζάκομο είχε σβύσει το φανάρι και άκουγε μέσα στο σκοτάδι τη φωνή της γυναίκας. Τώρα τη γνώριζε εκείνη τη φωνή. Ω, πως τη γνώριζε!

Είσαι η Μαρία; ρώτησε θραχνά.

Που το ξέρεις; έκανε η γυναίκα ξαφνιασμένη.

Είχα γνωρίσει τον άρραβωνιαστικό σου. Πριν πεθάνει με παρακάλεσε να ρθώ μία μέρα να σε βρω και να σου φέρω το μήνυμά του. Είχε σκοπό να μαζέψει λίγα χρήματα και να γυρίσει να σε παντρευτεί. Μα δεν πρόφτασε. Μου έπεσε ακόμη να σου πω πως ποτέ του δεν σε έχασα.

Μου λες την αλήθεια;

Ναι, περίμενε. Μαύ έ-

δωσε κι ένα σημάδι για σάς. Ανέβηκε στο δωμάτιο κι όταν γύρισε έβαλε στο χέρι της Μαρίας ένα μικρό σταυρό.

Τού τον είχες χαρίσει, μου είπε, την τελευταία βραδυά που ήσαστε μαζί.

Σταμάτησε. Οι άναμνήσεις φούντωναν μέσα του. Δεν είχε πιά τη δύναμη να συνεχίσει. Μέσα στο σκοτάδι ακουγόταν το σιγανό κλάμα της γυναίκας.

Σε λίγο η Μαρία σηκώθηκε.

Ξημερώνει, τού είπε, πρέπει να φύγω.

Πήρε το χέρι του και το έφερε στα χείλη της.

Εύχροιστώ, ψιθύρισε, εύχριστώ. Μου κάνετε ένα μεγάλο καλό.

Λίγη ώρα πιά ύστερα ο Τζάκομο Φαράρι ξαναπήρε τις δυο βαλίτσες του και τράβηξε για το σταθμό. Δεν είχε πιά κανένα σκοπό να μείνει στο χωριό. Μα τώρα δεν σκεπτόταν πιά πως έκανε άδικα τόσες χιλιάδες μίλια. Ο κόπος του δεν είχε πάει χαμένος. Βρήκε κάποιον να τον περιμένει στο γυρισμό του. Κι έδωσε λίγη χαρά στη Μαρία. Θα ήθελε να μπορούσε να της δώσει πολύ περισσότερη. Να έμενε κοντά της για πάντα. Μα η ζωή τους είχε χωρίσει και τίποτα πιά δεν μπορούσε να γίνει.

Στ' αυτήιά του άντηχούσε ακόμη η φωνή της:

«Σ' εύχριστώ, σ' εύχριστώ. Μου έκανες ένα μεγάλο καλό».

«Μαρία, ψιθύρισε ενώ τα δάκρυα κυλούσαν από τα μάτια του. Τι κι αν δεν σου είπα όλη την αλήθεια, το έκανα για το καλό σου. Γιατί δεν είναι ψέμα, πως ποτέ δεν θα πάψω όλοτέλα να σ' αγαπώ, Μαρία».

ΑΠΟ τη μέρα εκείνη οι κάτοικοι του χωριού δεν ξαναείδαν πιά φαντάσματα να τριγυρίζουν τις νύχτες στο παλιό έρειπωμένο σπίτι.

ΝΕΡΙΝΑ ΜΑΡΣΕΤΙ

—Δεν σας ενδιαφέρει; Τότε πάρτε πίσω τη σκιά σας!

ΤΑ ΠΡΩΤΑ

1 Φόρεμα από ριγέ βαμβάκερο ύφασμα. Το κορσάκι έχει μεγάλο τετράγωνο ντεκολτέ, που ανοίγει εμπρός στη μέση σε σχήμα Υ. Φούστα φαρδιά με μια κουφωτή πιέτα εμπρός, μια πίσω και δυο πένες στη μέση. Το φόρεμα αυτό γίνεται και από λινό μονόχρωμο με μια ζώνη ντραπέ σε άλλο τόνο.

2 Φόρεμα έμπριμέ με φαρδιά φούστα και ένα ύψλο κορσελέ που καλύπτει ψηλά τις περιφέ-

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

ρειες και φθάνει ως κάτω από το στήθος. Το κορσάκι είναι κρουαζέ με μεγάλο ντεκολτέ χωρίς μαρσέ. Η φούστα είναι με σούρες. Το φόρεμα αυτό γίνεται ακόμη και από δυο διαφορετικά υφάσματα.

3 Φόρεμα από φινιράν. Πένες που αρχίζουν από τις μασχάλες και καταλήγουν σε πιέτες άσπαστες στην περιφέρεια άχυστάρουν πολύ στη μέση σ' αυτό το φόρεμα. Δυο ιδιότροπα τσάπια έ πάνω στο κορσάκι του προσθέτουν πιο νεανικό τόνο.

4 Φόρεμα από σατινέ έμπριμέ. Ένα στρογγυλό άμπρισμάν που τελειώνει εμπρός σε μύτη, μ' ένα κουμπί συγκρατεί λίγες σούρες, που δίνουν χάρι στο κορσάκι. Ζώνη φαρδιά ντραπέ, φούστα κλος με πιέτες άσπαστες.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΟΥ 1957

5 Ένα φόρεμα με παραλλαγές. Κάνετε ένα κορσάκι με μπρετέλες και μια φούστα ξεχωριστή κλός με σούρες από μουςελίν έμπριμέ. Όταν θέλετε να το φορέσετε σε μια πιο σοβαρή περίσταση, του προσθέτετε μια έσάρπα που δίνει σαν μεγάλος ντραπέ γιακάς. Μπορείτε να κάνετε κι' ένα φουρό μονόχρωμο με μια μπάντα από το έμπριμέ. Αυτό δε το ίδιο φουρό μπορεί να φορεθί και σαν φούστα με έμπριμέ κορσάκι.

6 Φόρεμα από ποπλίνα ριγέ. Ένας μεγάλος φιόγκος είναι τοποθετημένος στη μέση του τετράγωνου ντεκολτέ. Το κορσάκι με όριζόντιες ρίγες είναι πολύ άχυστέ. Η φούστα είναι πολύ φαρδιά με σούρες πολλές και με μια μπάντα από αντίθετες ρίγες στο εμπρός μέρος.

7 Φόρεμα σε στύλ άμπριο έμπριμέ με πολύ άχυστέ κορσάκι κλειστό εμπρός και ντεκολτέ στην πλάτη, όπου δίνει με χάρι με κορδέλα.

8 Στην ίδια περίπου γραμμή με το προηγούμενο είναι και το ριγέ αυτό φόρεμα του οποίου το εμπρός τμήμα είναι μονόκομματο. Η πλάτη και τα πλάγια κοβονται χαμηλά στην τάγια και οι σούρες σκεπάζονται με μια κορδέλα - ζώνη.

9 Φόρεμα ριγέ με όμικτη κλειστό και όριζόντιες ρίγες. Το ύψλο είναι μονόκομματο και σηματοδοτεί μπλουζάν κορσάκι. Δυο μεγάλες τετράγωνες τσέπες.

ορισμούς: "Έχουν περάσει τό-
σες ώρες από τότε..."

«Όσο μπορούσαμε να κρύ-
ψαμε την απουσία του Χίντλεϋ,
κοιμώμεν απ' τις δυό μας, φυσι-
κά, δεν θα την μαρτυρούσε. Γι'
αυτό κι' εγώ είπα πως το πεί-
σμα της μόνο κι' ο κακός της
χαρακτήρας έφταιγαν για όλη
αυτή. Η Κάθριν δεν με διέψευ-
σε. Η μέρα ήταν πια ώραία
και καθαρή. "Ανοιξα τα παν-
τζούρια, κι' όλη η κουζίνα γέ-
μιζε μυρωδιές απ' τον κήπο.
Μα η Κάθριν ζάρωσε ακόμα
πιο πολύ κοντά στη μισοσβη-
σμένες στάχτες, και μου φώ-
ναξε δύστροπα, τουρτουρίζον-
τας:

— "Έλλην, κλείσ' το παρά-

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΣΑΡΚΟ

Παρασκευασμένα επί τη
βάσει των τελευταίων επι-
τεύξεων της Βιοχημείας.
Εφάμιλλα των καλύτε-
ρων ευρωπαϊκών.
*Οδός Έρμου αριθ. 21
Τηλέφωνον 20.887

"ΜΕΛΙΣΣΟΡΩΜΗ"
ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ
ΣΕ ΒΑΣΙΛΟΚΥΤΤΑΡΑ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ2
ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΔΙΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
*Ακαδημίας 78 Τηλ. 25.226

**Ζητήστε το μοναδικό κατά-
 της πανουκρίας ΣΑΜΠΟΥΑΝ**
ΜΙΤΑΝΙΟΥ Stephen'S

θυρο. Δεν μπορώ...

«Και τα δόντια της έρχισαν
να χτυπούν.

«Ο Χίντλεϋ πλησίασε και
της έπιασε το σφυγμό.

— «Είμαι άρρωστη, είπε.
Φαίνεται πως γι' αυτό δεν πή-
γαινε να πείσει στο κορβέτι.
Μα την αλήθεια, δεν θέλω άλ-
λες άρρώστιες εδώ μέσα! Τι
διάβολο γύρευε και βράχηκε έ-
τσι;

— «Τί άλλο, παρά να γρέξη
πίσω απ' τ' άγόρια! Έκραξε
ο Τζόζεφ, βρίσκοντας εύκαιρία
να χύση το φαρμάκι του. "Αν
ήμουν στη θέση σου, κύριε, θα
ήμουν έσπασα τα μούτρα όλων
άφεντικών και δουλικών μαζί!
Κάθε φορά που λείπεις, έρχε-
ται εδώ εκείνος ο Λίντον. Και
τούτη δω η Νέλυ κρατάει τσι-
λιες στο παράθυρο... "Απ' τη
μια πόρτα μπαίνει η άφρητιά
του, απ' την άλλη τόν σκάει ο
λεγάμενος... Κι' η άλλη, η μι-
κρή, πού ο ένας δεν της φτά-
νει, πάει και ζαχαρώνεται, νύ-
χτα — μεσάνυχτα, στα χωρά-
φια μ' εκείνο το γύφτο, τόν
Χήθκλιφ! Νομίζουν πως είμαι
τυφλός — μα εγώ τα μάτια
μου τάχω για να βλέπω... Τόν
είδα εγώ τόν Λίντον πού ήρθε
κι' έφυγε, κι' είδα κι' έσένα,
κυρία Νέλυ, πονηρό παλιοθήλυ-
κο, πού πήδησες και κρύφτηκες
στο σπίτι όταν άκουσες τόν ά-
φεντικό με τ' άλογο νάρχεται
απ' τόν δρόμο...

— «Πάψε, ώτακουστή! φώνα-
ξε η Κάθριν. Νά λοιπόν εί
αυθάδεις μπροστά μου! Χίντ-
λεϋ, ο "Εντγκαρ Λίντον ήλθε
χθές εδώ πέρα τυχαία, μα εγώ
ή ίδια τόν έδιωξα, γιατί ήξερα
πως δεν θάθελες να τόν συναν-
τήσης, έτσι κουρασμένος πού
ήσουν...

— «Ψέματα λές, Κάθριν, ά-
σφαλώς, είπε ο Χίντλεϋ, κι' εί-
σαι μιά κουτοπόνηρη! Μα ως
άφήσαμε τόν Λίντον πρὸς τόν
παρόν, και πές μου, ήσουν ά-
λήθεια χτές τόν βράδυ με τόν
Χήθκλιφ; Πές μου την αλήθεια
και μη φοβάσαι, δεν θα τού
κάνω κακό, όσο κι' αν μου εί-
ναν άχώνευτος, γιατί μούκανε
τις προσόψεις ένα καλό, κι' έ-
τσι έσωσε τόν καταραμένο τόν
τομάρι του. "Αλλά για να μη
μου ξανάρθη ο πειρασμός να
τού στρίψω τόν λαρύγγι, θα
τόν στείλω σήμερα κιόλας από
κει πού ήρθε, κι' όταν πια
τσακιστή, σάς προειδοποιώ να
προσέχετε όλοι σας πολύ, γι-
ατί δεν θάχω παρά έσας για
να ξεσπάσω!

— «Δεν συνάντησα τόν Χήθ-
κλιφ χτές τόν βράδυ, άπάντησε
η Κάθριν, με πικρά άναφυλλη-
τά. Κι' αν τόν διώξεις, όπως
λές, θα φύγω κι' εγώ μαζί του!
Μόνο πού φοβάμαι πως δεν
θάχης πια τήν εύκαιρία να τόν
διώξεις — γιατί ίσως έφυγε για
πάντα!

«Τά λόγια της πνίγηκαν σί-
νάναφλητά, και κοινές πια
δεν μπορούσε να τήν παρηγο-
ρήσει.

«Ο Χίντλεϋ εξέπασε τότε
σ' ένα χείμαρρο από βλαστή-
μιες και βρισιές, και της είπε
να τσακιστή να πάη στην κά-
μαρά της. "Εγώ τήν έπαισα να
υπακούση, και δεν θα ξεχάσω
ποτέ τη σκηνή πού έκανε όταν
φτάσαμε στο δωμάτιό της.
Τρόμαξα πραγματικά, γιατί
νόμισα πως θα τρελλανόταν,
και παρακάλεσα τόν Τζόζεφ να
τρέξη για γιάτρο... Πραγματι-
κά, είχε παραμιλητό. Ο κ.

Κένεθ, μόλις τήν είδε, άπο-
φάνθηκε πως ήσαν βαρείες άρ-
ρώστη. Είχε πολύ πυρετό. Ο
γιάτρος της έκανε άφαιμαξη,
και είπε να κάνει άύστηρη δι-
αιτα, και να προσέχω να μην
πάη και γκρεμιστή απ' τις
σκάλες ή απ' τόν παραθύρο. "Ε-
πειτα έφυγε, γιατί είχε πολλή
δουλειά στην ένορία, όπου κά-
θε σπιτί άπείχε δυό και τρία
μιάια από τ' άλλο.

«Δεν μπορώ να πώ πως εί-
μαι σπουδαία νοσοκόμος, ούτε
πως ο Τζόζεφ και τόν άφεντικό
μας ήσαν καλύτεροι. Παρ' όλο
όμως πού κι' η άρρωστη μας
ήταν απ' τις πιο δύσκαλες κι'
έπιμονες πού υπήρξαν ποτέ,
τα βγάλαμε πέρα μιά χαρά.
Συχνά έρχόταν κι' η ήλικιωμέ-
νη κ. Λίντον για να βάλη τα
πράγματα στη θέση τους, και
μάς μάλλυνε κι' έδινε σ' όλους
διαταγές. Κι' όταν η Κάθριν
έγινε καλύτερα, έπέμεινε να τήν
πάρη μαζί της στο Θράσκιον
Γκρέιντζ. Γι' αυτό τόν τελευ-
ταίο αίσθανθήκαμε μεγάλη εύ-
γνωμοσύνη απέναντί της. "Αλ-
λά η καμένη ή κυρία θα με-
τάνιωσε για τήν καλωσύνη
της, γιατί κι' αυτή κι' ο άντρας
της κόλλησαν τόν πυρετό, και
μέσα σε λίγες μέρες πέθαναν,
ο ένας ύστερα απ' τόν άλλον.

«Η κοπέλλα μας γύρισε στο
σπίτι φρέσκια — φρέσκια, πιο
κακότροπη και ψηλομύτα από
κάθε άλλη φορά. Δεν είχαμε
άκουσει πια τίποτα για τόν
Χήθκλιφ απ' τήν ήμερα της
μοιραίας εκείνης καταιγίδας,
και κάποτε πού με βασάνιζε
και τόνησα να της πω κατά-
μουτρα πως εκείνη έφταιγε ά-
ποκλειστικά γι' αυτή τήν έξα-
φάνση, έκανε μήνες να μου πη
έναν καλό λόγο, και με είχε
σαν άπλη ύπνέτρια.

«Και τόν Τζόζεφ επίσης τόν
κρατούσε σε απόσταση. Αυτός
ήθελε πάντα να λήη τα δικά
του και να τή συμβουλεύη σά
νάταν μικρό παιδί. "Εκείνη δ-
μως θεωρούσε τόν έαυτό της
γυναίκα και κυρά μας, και νό-
μιζε πως ή τελευταία της άρ-
ρώστια της έδινε άλλον ένα
λόγο για να τήν έχωμε μ' στά-
ξη και μη βρέξη. Τό είχε πη
άλλωστε κι' ο γιάτρος να μην
τήν έκνευρίζωμε, και να πηγαί-
ωμε με τα νερά της. "Αλλω-
στε, γινόνταν κυριολεκτικά έ-
ξαλλη όταν κάποιος της έφερνε
αντίρρηση. "Ο κ. "Ερνσω κι' οι
φίλοι του δεν έμπαιναν σχεδόν
καθόλου στη μέση. "Ο Κένεθ,
κι' ο "σοβαρός φόβος να πάη
καμιά κρίση πάνω στα ξεσπά-
σματά της, είχαν πείσει τόν
άδελφό της να τής κάνει όλα
τα καπρίτσια και ν' άποφεύγη
να τή συγχύξη. Δεν τόκανε βέ-
βαια από στοργή, αλλά από
ψωροπερηφάνεια. "Ηθελε πολύ
να σμίξη ή φαμίλια του με
τούς σπουδαίους Λίντον, κι' ό-
σο εκείνη δεν τού έμπαινε στη
μύτη, τήν άφινε να μάς βασα-
νίζει έμάς σαν σκλάβους και
να μάς τυραννάη όσο ήθελε!
"Ο "Εντγκαρ Λίντον, όπως τό-
σοι άλλοι πριν απ' αυτόν, είχε
τάσοι άλλοι στο μέλλον, είχε
τοιμηθή στα γερά και θεώρη-
σε τόν έαυτό του σαν τόν πιο
εύτυχισμένο άνθρωπο στη γή
τήν ήμερα πού τήν ώδήγησε
στο παρεκκλήσι τού Γκίμμερ-
τον για να τήν κάνει γυναίκα
του, τρία χρόνια μετά τόν θά-
νατο τού πατέρα του.

«Παρ' όλο πού δεν τ' άβηλα,
μ' έπεισαν να φύγω απ' τ' "Α-

νεμοδομένα "Υψη και να τή
συνδεώμεν εδώ πέρα. "Ο μικρός
"Ερτον ήταν τότε σχεδόν πέν-
τε χρονών, και μόλις είχα άρ-
χίσει να τού μαθαίνω τα πρώ-
τα γράμματα. "Αποχωριστήκα-
με με πολλή λύπη, μα τα κλά-
ματα της Κάθριν ήσαν δυνατώ-
τερα απ' τα δικά μας. "Όταν
εγώ άρνήθηκα να πάω μαζί
της κι' εκείνη είδε πως οι ί-
κεσίες της δεν με συγκινούσαν,
πήγε και κλάφτηκε στον άντρα
της και στον άδελφό της. "Ο
πρώτος μου πρόσφερε έναν άρ-
κετά μεγάλο μισθό, κι' ο δεύ-
τερος με πρόσταξε να φύγω:
Δεν ήθελε — είπε — γυναίκες
στο σπίτι, τώρα πού δεν υπήρ-
χε κυρά. Κι' όσο για τόν "Ερ-
τον, θα τόν αναλάμβανε σιγα-
σιγά ο έφημέριος. "Ετσι, δεν
μούμενε παρά να υπακούσω.
Είπα σ' άφεντικό πως διώ-
χνοντας όλους τούς καλούς άν-
θρώπους βράδιζε γρηγορώτερα
πρὸς τήν καταιστροφή του, και
φίλησα τόν μικρό "Ερτον πολ-
λές — πολλές φορές. "Από τότε
έγινε για μένα σαν ξένος, κι'
όσο κι' αν φαίνεται παράξενο,
δεν άμφιβάλλω πως θάχη ξεχά-
σει όλως διόλου, τήν "Ελλην
Ντήν, πού πάντα τόν είχε σαν
τόν πιο πολύτιμο πλάσμα στον
κόσμο, κι' εκείνος αυτήν!».

Σ' αυτό τόν σημείο, ή οικο-
νόμος μου έτυχε να κυττάξη τόν
ρολόϊ πάνω απ' τόν τζάκι. Κα-
τάληκτη είδε πως ήσαν μιά-
μιση — και δεν θύνησε να κα-
θήρη ούτε λεπτό παραπάνω.
Κι' εγώ ο ίδιος άλλωστε σκε-
πτόμουν να διακόψωμε τήν Ι-
στορία κάπου εκεί. "Αφού λοι-
πόν άποτραβήχτηκε η Νέλυ κι'
εγώ έμεινα καθισμένος εκεί
μιά — δυό ώρες ακόμα, βυθι-
σμένος στη συλλογή, σκέπτο-
μαι τώρα να μαζέψω όση δύνα-
μι έχω και να πάω για ύπνο,
παρ' όλο πού τόν κεφάλι και τα
μέλη μου είναι πολύ βαρεία...

*

"Όραία αρχή, μα τήν αλή-
θεια, για μιά έρμηική ζωή!
"Ενας μήνας βάσανα — άρρώ-
στεια κι' αναγκαστική άκίνη-
σία! "Αχ, τί φοβερό πράγμα
όλοι αυτοί οι παγεροί άνεμοι
κι' οι σκοτεινισμένοι ούρανοι
τού βορρά, κι' οι αδιάβατοι δρό-
μοι, κι' οι άργοκίνητοι έπαρ-
χικοί γιάτροι! Κι' ίδιος αυτή
ή έλλειψις της ανθρώπινης συ-
τροφίας! Καί, πάνω απ' όλα,
ή τρομερή προειδοποίηση τού
Κένεθ πως δεν θα μπορούσα να
δγώ έξω πριν απ' τήν άνοιξη!

"Ο κ. Χήθκλιφ μούκανε τήν
τιμή να μ' επισκερτή. Πριν ά-
πό μιά βδομάδα μου είχε κιό-
λας στείλει ένα ζευγάρι αγριό-
κοτες — τις τελευταίες της έ-
ποχής. "Ο παλιάνθρωπος! Δεν
είναι και τελείως άσχετες με
τούτη τήν άρρώστια μου —
θέλησα να τού τώ κατάνο-
μα... "Αλλοίμονο όμως! Δεν
μπορείς να προσβάλεις έναν άν-
θρωπο πού είχε τήν καλωσύνη
να τήν ώρα δίπλα στο κρεβάτι σου
και να σου μιλήση για κάτι άλ-
λο από χάπια, ρεύματα και δι-
αιτες! Τώρα αίσθάνομαι κα-
πως καλύτερα, μόνο πού είμαι
άκόμα αδύνατος για διάβασμα.
"Όμως θα μπορούσα ν' άκούσω
κάτι ένδιαφέρον. Γιατί να μη
φωνάξω τήν κ. Ντήν να μου
άποτελειώση τήν Ιστορία της;
Θυμάμαι ακόμα, σε γενικές
γραμμές, τόν σημείο όπου είχε
φτάσει. "Ο ήρώας της έφυγε

μιά νύχτα και δεν ξαναφάνηκε
για τρία χρόνια, κι' ή ήρωίδα
τό άναμεταξύ παντρεύτηκε.
"Ας χτυπήσω τόν κουδούνι. "Η
κ. Ντήν θα εύχαριστηθή πολύ
πού θα με δρή σε θέσι να κου-
δυνίσω.

"Ηρθε σχεδόν άμέσως.
— Δεν είναι ώρα, κύριε, για
τό φάρμακό σας, άρχισε. Πρέ-
πει να περάσουν άλλα είκοσι
λεπτά...

— Νά λείπη, να λείπη, ά-
πάντητα. Θά ήθελα...

— "Ο γιάτρος είπε να μην
παίρνετε πια σκονάκια!
— Μη με διακόπτετε! "Ελα-
τε και καθήστε εδώ — και για
τό θεό... μακριά τα χέρια σας
απ' αυτά τα καταραμένα μπου-
καλάκια! Βγάλτε και τόν πλε-
κό σας, έτσι μπράβο! Και
τώρα συνεχίστε μου τήν Ιστο-
ρία τού κυρίου Χήθκλιφ, από
εί πού τήν αφήσατε ως σήμε-
ρα... Τί άπόγινε; Πήγε στην
Ευρώπη να τελειώση τις σπου-
δές του, και γύρισε πίσω άλ-
λος άνθρωπος; "Η μήπως μπή-
κε ύπότροφος σε κανένα δικό
μας κολλέγιο; "Η μήπως τώ-
σκασε στην "Αμερική; "Η μή-
πως έκανε περιουσία στα μο-
νοπάτια των θουνών μας, λη-
στεύοντας τόν κόσμο;

— "Ισως να τάκανε δλ' αύ-
τά, κ. Λόγγουντ, ίσως και τί-
ποτα — κανένας δεν τόν ξέρει!
Σας είπα κι' άλλοτε πως δεν
ξέρω με ποιά τρόπο έκανε τα
χρήματά του, και πως κατάρ-
θωσε να μορφωθή απ' τήν αυ-
ρη άγνοια όπου ήταν δυσιμέ-
νος. Με τήν άδειά σας, όμως,
θα συνεχίσω τήν Ιστορία μου
με τόν δικό μου τρόπο, αν φυ-
σικά σας διασκεδάξη και δεν
σας κουράξη. Αισθάνοστε κα-
λύτερα σήμερα τόν πρωί;
— Πολύ καλύτερα.

— Αυτό είναι εύχαριστο...
"Όπως σας έλεγα λοιπόν, συ-
νέδεσα τήν Κάθριν στο Θρά-
σκιον Γκρέιντζ και, πρὸς με-
γάλη μου έκπληξη, μού φέρε-
κε πολύ καλύτερα απ' ό,τι εί-
χα φανταστώ. Φαινόταν να λα-
τρεύη τόν κ. Λίντον, κι' έδει-
χνε πολλή στοργή ακόμα και
στην άδερφή του. Κι' εκείνοι
άλλωστε τήν φρόντιζαν πάρα
πολύ. "Η Κάθριν δεν έκανε πα-
ραχωρήσεις, αλλά προσπαθεύ-
σαν κι' οι δυό τους να μην τής
δίνουν άφορμή. Ποιός μπορεί
να είναι κακότροπος και νευ-
ρασμένος όταν δεν βρίσκει ού-
τε αντίσταση ούτε άδιαφορία;
Παρατήρησα πως ο κ. "Εντ-
γκαρ φοβόταν διαρκώς μήπως
της χαλάση τόν κέφι. Δεν τής
τόδεννε αυτό, μα όταν μ' ά-
κουγε να τής άπαντάω άπότο-
μα, ή έβλεπε έναν άλλον ύπη-
ρέτη να θυμώνη για κάποια
παράλογη διαταγή της, σκο-
τενιόαζε ο ίδιος, πράγμα πού
ποτέ δεν έκανε για δικό του
λογαριασμό. Πολλές φορές με
μάλλυνε για τήν αυθάδεια
μου, και με βεβαίωσε πως κά-
θε ένόχλησι της γυναίκας του
ήταν γι' αυτόν μιά μαχαίριά.
Για να μην πικραίνω τόν καλό
μου κύριο, συνήθισα να μην
πειράζωμαι εύκολα — κι' έ-
ται, για πεντέξη μήνες, όλα
πήγαιναν καλά. Κάπου — κάπου
ή Κάθριν βυθιζότανε σε μιά
μελαγχολία, κι' έμενε ώρες ά-
μιλητη. "Ο άντρας της δεν τήν
ένοχλούσε τότε καθόλου, τής
φερόταν με κατανόηση, και
φανταζόταν πως αυτή ή κακο-
διαθεσία όφειλόταν σε μεταβο-
λή της Ιδιοσυγκρασίας της έξ

αίτίας της επικίνδυνης άρρώ-
στιας πού είχε περάσει, γι-
ατί άλλοτε δεν είχε ποτέ κρί-
σεις μελαγχολίας. Κι' όταν
περνούσε ή κρίσι κι' ο ήλιος
φαινόταν ξανά στο πρόσωπό
της, έλαμπε και τόν δικό του
πρόσωπο από χαρά. "Αρχισα
να πιστεύω πως ήσαν κι' οι
δυό τους βαθειά εύτυχισμένοι.

«Μα αυτό δεν κράτησε πολ-
ύ. "Όσο κι' αν αλλάξωμε τόν
έαυτό μας, στο τέλος θα ξανα-
φανή. Οι καλοί κι' οι πρoαί-
εχον τόν δικό να είναι έγωϊ-
σταί απ' τούς άλλους, τούς πε-
ρήφανους, και δεν μπορούν να
ήσυχάσουν όταν δούν πως ο
άνθρωπος πού φροντίζουν με
τόση προσοχή δεν ένδιαφέρε-
ται τόν ίδιο γι' αυτούς. Μιά δ-

μορφή βραδιά τού Σεπτεμβρί-
ου, ερχόμουν απ' τόν κήπο μ'
ένα μεγάλο καλάθι μήλα, πού
τάχα μαζέψει μόνη μου. Είχε
πια νυχτώσει, και τόν φεγγάρι
είχε ξεπροβάλει πάνω απ' τόν
ψηλό τοίχο της αυλής, φωτί-
ζοντας θαλά τις σκιές τού
κούρνιαζαν στις γωνίες. "Αφη-
σα τόν καλάθι μου στις σκά-
λες της κουζίνας και στάθηκα
να ξεκουραστώ και να ρουφή-
ξω ακόμα λίγο τόν όμορφο, ά-
παλό αέρα. Μα έτσι, καθώς
κύτταζα τόν φεγγάρι, με τήν
πλήρη γυρισμένη στην είσοδο,
άκουσα πίσω μου μιά φωνή
να λέει:

— Νέλλυ! "Εσύ είσαι;
«"Ηταν μιά φωνή βαθειά κι'
αλλόκοτη, μα έτσι καθώς είπε

τ' όνομά μου, μού φάνηκε γνω-
ριμη. Τρομαγμένη, γύρισα να
ίδω ποιός είχε μιλήσει. Οι
πόρτες ήσαν κλειστές, και δεν
είχα δει κανένα να πληγήθη
στις σκάλες. Κάτι κοινήθηκε
κοντά στην είσοδο και, πλη-
σιάζοντας, είδα έναν ψηλό άν-
θρωπο, ντυμένο στα μαύρα, με
μελαχρινό πρόσωπο και μαλ-
ιλιά. Ακούμπησε στο παραπέ-
το κι' άγγιξε τήν πόρτα, έ-
τοίμος να τήν άνοίξη μόνος
του. «Ποιός μπορεί νάσαι;
συλλογίστηκα. «"Ο κ. "Ερνσω;
"Αδύνατον! Δεν μοιάζει ή φω-
νή του...».

— Περίμενα εδώ μιά δ-
ρα, ξανάπε ο ξένος, ενώ εγώ
έξακολουθούσα να κυττάζω
πρὸς τόν μέρος του. Μα όλο

ΥΓΙΕΝΑ

Είδη άρτου

- Σινδόνια
- Μαξιλάρια
- Σερβίς
- Προσόψια
- Κουβέρτες

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

γυρω ήταν ησυχία σαν το θά-
νατο, και δεν τόλμησα να μπω.
Δεν με άνογνωρίζεις; Κύτταξέ
με, δεν είμαι ξένος!

»Μιά άχτιδα του φεγγαριού
έπεσε στο πρόσωπό του. Τά
μάγουλά του ήταν σκαμμένα,
μισοσκεπασμένα από μαύρες

φαβορίτες, τα φρύδια του σμι-
χτά, και τα μάτια του θαδεύα
και περίεργα. 'Αναγνώρισα αύ-
τά τα μάτια...

»Πώς; φώναξε, σκεπάζοντας
τα μάτια μου με τα χέρια, σί-
γουρα πώς ήταν φαντάσμα.
Πώς; 'Ηρθες πάλι; 'Εσύ, εί-

σαι, αληθινά;
»Κύτταξε τα παράθυρα που
καθρέφτιζαν το φεγγάρι χωρίς
να φωτίζεται από μέσα.

»Ναι, έγω είμαι, ο Χήθ-
κλιφ, απάντησε. Δεν είναι κα-
νείς στο σπίτι; 'Εκείνος που
είναι; Νέλλυ, δεν χαιρέσαι πού
με βλέπεις; Γιατί ξαφνίστηκε
με Πέες μου, δεν είναι μέσα
ή Κάθριν; Θέλω να της μιλή-
σω, να της πω κάτι... Πήγαι-
σε να της πεις πως θέλει να τη
δω κάποιος απ' το Γκιμμερ-
τον!

»Πώς θα το πάρει; ρώτη-
σα. Πώς θα το δεχτεί; 'Αφού
έγω ξαφνίστηκε, εκείνη, που
ήταν κι' άρρωστη, μπορεί να
πάθει τίποτα! 'Όστε πραγμα-
τικά είσαι ο Χήθκλιφ; Πώς
άλλαξες! Δεν το χωράει ακό-
μα ο νους μου! Είχες πάει
στρατιώτης;

»Κάνε μου τη χάρη να
της το πής, με δέκαφεν άνυπο-
μονα. Στέκομαι σε άνοιγμα
κάρβουνα...

»Γύρισε ο ίδιος το πόμο-
λο, και μπήκε μέσα. Μά όταν
έφτασε έξω απ' το σαλόνι, ο-
που καθόνταν ο κ. κι' η κ.
Λίντον, δεν βρήκα κουράγιο να
προχωρήσω. Στο τέλος απο-
φάσισα να μπω για να ρωτή-
σω τάχα αν ήθελαν ν' ανάψω
τά κεριά, κι' άνοιξα την πόρ-
τα.

»Κάθονταν δίπλα στο άνοι-
το παράθυρο, που έδλεπε, πέ-
ρα απ' τα δέντρα του κήπου
και το φουντωμένο δάσος, προς
την κοιλάδα του Γκιμμερτον,
όπου ξετυλιγόταν μία πλατεία
γραμμή από πάχνη. (Θάχετε
κι' έσεις παρατηρήσει πώς, ύ-
στερα από την έκκλησιά, το
ρέμα που έρχεται από τους
βάτους σμίγει μ' ένα μικρότε-
ρο, που ακολουθεί την κομψή
των χωραφιών). Τ' Άνεμοδο-
μένη 'Υψη πρόβαλλαν πάνω
απ' τον άσημνο αυτό άχνό-
μα το ίδιο το σπίτι δεν φαί-
νόταν, γιατί πέφτει στην πίσω
πλαγιά... 'Όλα είχαν μία θψι
μακρίας γαλήνης. Πώς να
τους πω το άναπάντεχο νέο;
Πήγα να φύγω, άμυλητη, μα
κάτι άγνωστο μέσα μου μού-
δωσε κουράγιο:

»Κάποιος απ' το Γκιμ-
μερτον θέλει να σάς διη, κυρία,
ψιθύρισα.

»Τι με θέλει; ρώτησε η
Κάθριν.

»Δεν μου είπε...

»Κλείσε τις κουρτίνες,
Νέλλυ, έκαν' εκείνη, και φέρε
μου το τσάι. Θά γυρίσω άμέ-
σως, 'Εντγκαρ...

»Όταν δγίηκε, ο 'Εντγκαρ
ρώτησε άδιάφορα, ποιός ήταν
ο έπισκέπτης.

»Κάποιος που η κυρία
δεν περιμένει, απάντησα. 'Ε-
κείνος ο Χήθκλιφ... θα τον
θυμάστε ίσως, έμενε μαζί μας,
στού κ. 'Ερνω.

»Τί, εκείνος ο γύφτος, το
παιδί που δούλευε στα χωρά-
φια; φώναξε ο κ. Λίντον. Για-
τί δεν τόπες άκόμα στην Κά-
θριν;

»Σωπάτε! Μη λέτε αυτά
τά λόγια, κύριε! Έκανα. 'Η κυ-
ρία θα λυπηθ' αν σάς άκούση
να μιλάτε έτσι! 'Όταν έφυγε
έκείνος, ράγισε η καρδιά μου.
Και φαντάζομαι πώς τώρα, ο
γυρισμός του θάνατι γιορτή γι'
αυτήν...

»Ο κ. Λίντον σηκώθηκε και
πήγε στο άλλο παράθυρο που
ήταν πάνω απ' την ούλη. Το
άνοιξε κι' έσκυψε έξω. Σίγου-

να οι δυο τους βάσαν από κά-
τω, γιατί άμέσως φώναξε:

»Κάθριν, άγάπη μου,
μην κάθεται έξω στην ψυχρά!
'Αν είναι κανένας γνωστός,
πες του ναρόθρε μέσα!

»'Υστερ' από λίγο άνοιξε η
πόρτα της κουζίνας, κι' η Κά-
θριν έτρεξε άπάνω, λαχανια-
σμένη κι' άγρια. 'Ηταν τόσο
έκνευρισμένη, που αντί για τη
χωρά που θα περίμενε κανείς,
έδειχνε άγωνία, σά να την εί-
χε βρή μεγάλη συμφορά. 'Αγ-
κάλλισε τον άντρα της, με κομ-
μένη άνάσα και τον έσφίξε δυ-
νατά:

»'Ω, 'Εντγκαρ, 'Εντ-
γκαρ! Έκανε. 'Εντγκαρ, ά-
γαπημένε μου! 'Ο Χήθκλιφ γύ-
ρισε! Γύρισε, τ' άκούω!

»Καλά, καλά! φώναξε ο
άντρας της θυμωμένος. Δεν εί-
ναι άνάγκη να με πνίξεις... Πο-
τέ μου δεν φαντάστηκε πως
πρόκειται για κανένα πολύτι-
μο θησαυρό... Δεν βλέπω το
λόγο να γίνεται έτσι έξαλλη!

»Ξέρω πώς δεν τον συμ-
παθείς, είπε εκείνη καταπνί-
γοντας λιγάκι την ένταση του
ένθουςισσμού της. 'Όμως, για
χάρη μου, θα πρέπει τώρα να
συμφιλιωθ'ε. Να του πω νά-
ρη άπάνω:

»'Εδώ; Στο σαλόνι;

»Πού άλλου;

»'Ο 'Εντγκαρ φανόταν ένο-
χλημένος, και πρότενε την
κουζίνα, σαν τόπο πιο κατάλ-
ηλο. 'Η κ. Λίντον τον κύττα-
ξε κοροϊδευτικά, μισοθυμωμέ-
νη, μα γελώντας μαζί για την
περηφάνειά του.

»'Οχι! Είπε σε λίγο. 'Ε-
γω δεν μπορώ να καθίσω στην
κουζίνα! Βάλε δυο τραπέζια έ-
δώ, 'Ελλεν; 'Ενα για τον κύ-
ριο και την μίς 'Ισαβέλλα, που
είναι άρχοντες, κι' ένα για τον
Χήθκλιφ και για μένα, που εί-
μαστε από κατώτερα στρώμα-
τα! Σε ίκανοποιεί αυτό, άγά-
πη μου; 'Η μήπως θέλεις η
ανάψουμε φωτιά σ' άλλο δωμά-
τιο; 'Αν θέλεις, πρόσταξε...

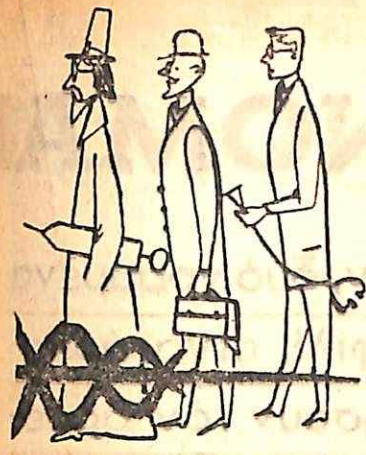
»'Εγώ στο άναμειάτο θα πάω
κάτω να τον φέρω... 'Αχ, φο-
βόμαι πώς η χαρά μου είναι
πολύ μεγάλη για να άναι αλη-
θινή!

»'Ετοιμαζόταν να ξεκινήσει,
χοροπηδώντας, μα ο 'Εντγκαρ
τη σταμάτησε.

»'Εσύ θα πäs να τον
φέρεις, είπε, μιλώντας σε μέ-
να. Κι' έσύ, Κάθριν, μην το
παρακάνεις με τη χαρά σου!
Δεν χρεάζεται όλο το σπίτι
να σε διη να υποδέχεται σαν
άδερφό έναν υπρέτη που κά-
ποτε τόσκασε...

»Κατέβηκα, και βρήκα τον
Χήθκλιφ στην ούλη, να περι-
μένει κάποια πρόσκλησι για να
μπή μέσα. Με άκολουθούσε ά-
μίλητος, και τον ώδηγούσε στον
κύριο και την κυρία, που τα
μάγουλά της ήταν κόκκινα σά
νάχε τσακωθ'. 'Αλλά με την
έμφάνισι του Χήθκλιφ, τα μά-
τια της Κάθριν πήσαν άλλη
έκφρασι: 'Ετρεξε μπροστά, του
έπρεσε τα δυο χέρια και τον έ-
φερε στον Λίντον. 'Υστερα πή-
ρε τα δισταχτικά δάχτυλα του
Λίντον και τσάιωσε με τα δι-
κά του. Τώρα που τον φωτί-
ζαν καλά τα κεριά κι' η φωτιά
απ' το τζάκι, ξαφνίστηκε πε-
ρισσότερο με τη μεταμόρφωσι
του Χήθκλιφ. Είχε ψηλώσει, κι'
οι ώμοι του έδειχναν δύναμι
κι' ύγεια, πράγμα που έκανε
τον κύριό μου να φάνεται κοι-
λά του άσθενούς και μικρού-
λης.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ

ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ:

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Μ. Ν. — Στο μακροσκελέστατο
γράμμα σας καθρεφτίζεται όλος
σας ο καμμός. 'Αδίκως όμως θα-
νανίζετε τον έαυτόν σας. 'Η ά-
φαιρεσι της ώσθητης δεν έπηρεά-
ζει τις αισθήσεις και δεν προκα-
λεί τέτοιες άνωμαλίες, που σεις
νομίζετε ότι έχετε. Κακάς κάνουν
οι γονείς σας που σάς βάζουν τέ-
τοιες ιδέες. Αυτές σάς προδιαθέ-
τουν δυσμενώς ψυχικά και σάς
κάνουν να πιστεύετε ότι μειονε-
κτείτε. 'Εφόσον έρ'ηκατε τον άν-
θρωπο, που, όπως γράφετε, σάς
γέμισε την καρδιά σας και σεις
τη δική του, αφήστε τον έαυτόν
σας ελεύθερο να εκδηλωθ'. Δεν
πρόκειται περί παθολογικής κατά-
στάσεως.

ΣΩΤΑΝΟ ΠΤΩΜΑ. — 'Οχι μό-
νο να μην πάτε κοντά του το κα-
λοκαίρι για να διη την κατάστα-
σι στην οποία σάς έφερε η έγκυ-
τάλειψι του, αλλά και να φροντι-
σετε να μην το μάθ. 'Αν μάθ
ότι γίνεται νευροπαθής θα σάς έγ-
καταλείψη όριστικά και άμετάκλη-
τα. 'Εν'ν, αντίθετα, αν προσέξετε
να μην το μάθ και φροντίσετε να
γίνετε καλά, υπάρχει έλπίς μετά
την άποκατάστασι της άδελφής
της να έανασυνθ'ε. Γιατί, ό-
πως γράφετε, ο φίλος του σάς εί-
πε ότι αυτό είναι που τον έμπαδι-
ζει να σάς μ'ημφευσ'. Μη νομί-
σετε ποτέ ότι θα τον συγκινήσει λέ-
γοντας του ότι αυτός φταίει για
την κατάστασί σας. Κυττάξτε λοι-
πόν την ύγεια σας. Να πάρετε ένα
δισκίο Προμπαμύλ πρωί, μεσημέ-
ρι και βράδυ και εάν δεν σάς φέ-
ρη άποτέλεσμα να κάνετε συστη-
ματική ειδική θεραπεία, γιατί ό-
πως φαίνεται, ήδη έχετε πάθει κά-
ποια ψυχονευρίσι.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΝΕΑ. — Τα κουφέ-
τα 'Ανζολυζέν των 10 χιλιοστ. θα
μπορούσαν στην περίπτωση σας να
σάς φανούν χρήσιμα. 'Αλλ' όταν
τα παίρνετε πρέπει να παρακαλου-
θ'η την πεισι σας γιατρός, γιατί
καμιά φορά μ' αυτά το φάρμακο
η πεισι κατεβαίνει άποτομα. Χω-
ρίς όμως ιδιαίτερες προφυλάξεις
μπαρρεί να παίρνετε πρωί, μεση-
μέρι και βράδυ από ένα κουφέτο
Μπελεργκά.

ΔΥΣΤΥΧΙ ΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ. —

10 χειρουργός
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ Ο. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
Αίματι καθ' έκάστην 11—1
εις το Ιατρείον του
άδελφ. Διδάτου 44,
τηλ. 615.305
και χειρουργεί
εις την κλινικην
«ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ»
Θέρρας 16 (Πλ. 'Αμερικής),
τηλ. 870.923.

Σ' αν μητέρα προσπαθείτε να θρη-
τε έλαφρυντικά για τη θέσι του
παιδιού σας. Δυστυχώς όλα αυτά
που μου γράφετε δίνουν ύπόνοιες
μηνίας καταδύσεως με ψευδαίσθη-
σεις. Πολύ φοβάμαι ότι το παιδί
σας πάσχει από σχιζοφρένεια και
άλλοια παρανοιακή μορφή και
πορώ γιατί δεν το πήγατε άκόμη
έ ψυχίατρο. Πρέπει όπωσδήποτε
ά αφήσετε τις αισθηματολογίες
αί να το βάλετε σε νευροψυχια-
τρική κλινική, για να διη την ύ-
γεια του.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΕΛΠΙ ΣΜΕΝΗ. 'Αμαλιάδα. —
Νομίζω ότι μόνο η διορθώσι της
παρεκκλίσεως του ριγικού διαφρά-
γματος θα μπορούσε να διορθώση
την κατάστασι. Πρέπει να το κα-
ταφέρετε να την πραγματοποιή-
σετε γιατί άλλοιως θα έσσανίζεστε
έτσι. Παίρνετε Νετρώδ. — Βιού από
2 χάπια πρωί, μεσημέρι — βρά-
δυ, μετά το φαγητό.

ΗΛ. ΕΛ. 7-5. — Τίποτα δεν μπο-
ρώ να σάς πω τόσο που με
ρωτάτε. Θα έπρεπε να έχω τον
μνηστήρα σας να τον εξέτασω.
Πάντως όλα αυτά, νεφρά, στομά-
χι, σκωληκοειδής, πόδι, δεν έ-
χουν άσχεσι μεταξύ τους και ούτε
οφείλονται σε μία ίδια αίτια. Το
άριστερό πόδι και το χέρι έχουν
την άσχεσι ότι είναι και τα δυο ά-
ριστερά. Νομίζω ότι για τους πό-
νους θα του έκαναν καλό τοπικές
διηθήσεις με Νοβοκαΐνη η Βελονι-
σμός.

ΜΙΑ ΧΟΝΤΡΗ. — Δυστυχώς να
τρώτε και να μην παχαίγες δεν
γίνεται. Τα καλά σας λόγια με
σκαλώσαν αλλά δυστυχώς παρ'
όλα αυτά δεν μπορώ να σάς ίκα-
νοποιήσω. Τα Πρελντιν, είναι κα-
λά και να τα χρησιμοποιήσετε
άκόμη ημέρα παρά ημέρα. Συγ-
χρώνως κάνετε στα μεσοδιαστή-
ματα των περιόδων από μία ένεσι
Λουτεάλ κάθε 5—6 ημέρες και
μία ένεσι έκχυλιματών Προσθίου
λοδού της ύποφύσεως, επίσης κά-
θε 5—6 ημέρες. Κρεμάστε στην
τραπέζα σας ένα μαγιά σάς ό-
ταν ελπίτε, παχειά η μία άνάλογη
ρόμπα σάς και... κυττάξτε την ό-
ταν σάς έρχεται λαϊμαργία και λι-
χουδιά να φάτε. 'Ισως αυτό να
σάς κόβη την όρεξι. Μην τρώτε
λίπαρά και χάρχαρες. Και πάλι
σας εύχριστώ.

ΛΟΛΑ. — Σας θεαίωνω ότι
πρώτη μου φορά πήρα ένα τόσο
εύθυμο, έξυπνο, χαριτωμένο και
σπριζέζικο γράμμα. Δεν έξω τι
θα κάνετε με τις άμοιβάδες άλ-
λά με το χιουμοριστικό ταλέντο
σας κάτι θα πρέπει να κάνετε. Θα
βελώ το γράμμα σας σάν κ.
Μπακόπουλο που είναι ειδικός. Το
βιβλίο μου εύχριστάς να σάς το
χρησιώ... αν έπιμένετε. 'Η θερα-
πεία των άμοιβάδων είναι πάντα
έπιπονη και ποτέ δεν έπιχειρείται
μία τέτοια θεραπεία αν δεν είναι
σίγουρη η ύπαρξι άμοιβάδων.
'Αρα δεν σάς τη συμβούλεύω. 'Ο-
σο για την εξέτασι... υπάρχουν κι'
άλλα χειρότερα.

ΛΙΑΝ Κ. Π. — Πονοκέφαλοι, όπως
έγραψα και άλλοτε, υπάρχουν πολ-
λόν είδων. Μόνον μία λεπτομερής
έξέτασι μπορεί να τους διευκρί-
νισ'η και αυτό όχι πάντοτε. Μην
τρώτε πολλά αλάτια και παχειά
και κάνετε τοπικό μασάζ στον αυ-
χένα, όποτε μπορείτε, πρωί — βρά-
δυ αν είναι δυνατό. Παίρνετε Πα-
σινεβόλ για καταπραυντικό των
νεύρων.

ΣΟΥΖΑΝΑ Σ. Π. — Και σάς
οι γιατροί φαίνε όπως φαίνεται.
'Αλλά τι φταίνε οι γιατροί αν 'ο
σύνεργός σας έχει αλιμορροΐδες;
Στο βιβλίο μου (Πορτραίτα 'Υ-
γείας) έχω δυο άρθρα για τις
αλιμορροΐδες και την ύγιεινη — θε-
ραπεία τους. 'Όλες οι άλοιφές
που κυκλοφορούν για τις αλιμορρο-
ΐδες είναι καλές. Ρωτήστε στα
φαρμακεία και αν βρήτε καμμία
αυσεκυσία με λεπτά σπληνέριο
χρησιμοποιήστε αυτήν. 'Εχω π'η
τόσες φορές και ξαναλέω σε σάς
ότι το μυστικό, το άπλο μυστικό
της θεραπείας των αλιμορροΐδων
είναι μαλακός και άκαλός κενός.

σεις. Κενώσεις δηλαδή χωρίς
προσπάθειά, χωρίς άπαισία. Μαύ-
ρο ψωμί, χόρτα, παραφινέλαιο (4
— 3 — 2 κουτάλις της σούπας)
για να κατορθώνεται αυτό. Στα-
γόνες 'Εντραί Μαρόν ίντ έωατερι-
κάς και τοπική καθαριότητα. 'Η
'Επατοφρίνη είναι επίσης χρήσι-
μη περιοδικώς.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΑΣΠΡΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ. — Δεν θα
πρέπει να διαίξεστε τόσο πολύ. 'Ε-
άν έβέβαι έπείγη το ζήτημα τόσο,
θα πρέπει να γίνη εξέτασι σπέρ-
ματος συζύγου και εάν το ίδιο εί-
ναι φυσιολογικό να υποβληθ'ε
σεις σε λεπτομερή γυναικολογική
έξέτασι και σάλπιγγογραφία.

ΑΤΥΧΗ. — Μ. — Μάλιστα, γίνε-
ται αυτή η θεραπεία που ζητάτε.
Τα μικροσκοπικά εύρηματα δεν
άποδεικνύουν την ύπαρξι γονοκόκ-
κων στην περιπτώσι σας κι' ούτε
προϋποθέτουν μόλυνσι διά γονο-
κόκκων, αλλά εμφανίζονται εις
πάσχη φύσεως κολλίτιδες και τρα-
χηλίτιδες και συνεπώς άνάλογος
πρέπει να είναι και η θεραπεία.

«ΝΤΟΡΙΣ — ΛΟΥΤΡΑ». — Πρωί
— βράδυ να τοποθετήτε έντός του
κόλπου από ένα δισκίο Ζυνοπλ'ι.
Κάθε βράδυ επίσης θα χρησιμο-
ποιήτε κι' ένα δισκίο Μυκαστατίν
Βατζινάλ. Το βράδυ, πρ'ό της το-
ποθετήσεως των δισκίων θα κάνε-
τε μία καλκή πλύσι. Τη θερα-
πεία αυτή θα την συνεχίσετε επί
10 ημερών και θα την επαναλαμά-
νετε 5 ημέρες πρ'ό και 5 μετά την
περίοδο για 2—3 περιόδους. Θα
πρέπει να τηρήτε άσπληρη εξωτε-
ρική καθαριότητα και να προσέ-
χετε τις άναμολύνσεις διότι η νό-
σος ύποτροπιάζει.

ΒΕΡΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΑ. — Να κά-
νετε 2—3 ένεσεις Τεστοδιδρόν ανά
2 ημέρες από μία και έν συνεχεία
3 ένεσεις Θεμινόρ των 10.000 Μ,
και δισκία 'Εβίτ 2 ημερησίως.
'Ός πρ'ός το ζήτημα της τεκνοπο-
ίσεως θα πρέπει να γίνη εξέτασι
σπέρματος συζύγου και σάλπιγγο-
γραφία δική σας.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ. — ΑΙΣΙΟΔΟΞΗ. —
Θά πρέπει να γίνη μικροβιολογική
έξέτασι των υγρών και άνάλο-
γως του πορίσματος θα έπακολου-
θ'η και η θεραπεία.

ΠΑΝΔΩΡΑ. Θεογνίκη. — Δυστυ-
χώς πέραν από όσα έχετε χρησι-
μοποιήσι δεν μπορούμε να σάς
συστήσουμε κάτι άποτελεσματικό
τερο, γιατί δεν ύπάρχει τέτοιο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΤΟΥ ΚΝΟΥΤ ΧΑΜ-
ΠΟΥΝ. — Πρέπει να όπλιστείτε με
όποινή. Ταυτοχρόνως να παίρνε-
τε δυο δισκία 'Ενίτ, την ημέρα
και να κάνετε μία φορά την ήμέ-
ρα καλκή πλύσι με χλιαρό νερό
(1 κιλό) μέσα στο όποιο να ρίχνε-
τε μία κουταλιά του γλυκού δι-
ταναθρακικού Νατρίου (κοινή σά-
δα). 'Αμέσως μετά την περίοδο
να κάνετε 2 ένεσεις Θεμινόρ των
10.000 Μ από μία την ημέρα έν-
δομιάκις. Πρέπει να γνωρίζετε
ότι η γόνιμη περίοδος κυμαίνεται
μεταξύ της 11ης — 16ης ημέρας
από την πρώτη ημέρα της τελευ-
ταιας περιόδου, όταν βέβαια η πε-
ρίοδος έρχεται κανονικά.

ΝΤΑΛΙΑ Κ. — 'Εντός 15 ημε-
ρών θα κάνετε 4 ένεσεις Πριμαν-
τρόν των 1.000 μονάδων και μετά
3 ένεσεις Πριμογκονίλ των 1.000
μ, κάθε 2η ημέρα. 'Εάν όητε ά-
ποτέλεσμα θα συνεχίσετε τη θερα-
πεία μετά από την περίοδο με μι-
κρότερες δόσεις, δηλ. 3 ένεσεις
Πριμαντρόν μεταξύ 5ης και 14ης
ημέρας μετά την περίοδο και έν
συνεχεία την 15ην, 17ην και 18ην
ημέραν από μία ένεσι Πριμογκο-
νίλ των 300 — 1.000 μ. 'Εάν δεν
όητε άποτέλεσμα θα κάνετε 5 ένε-
σεις Θυλακίνης των 50.000 μ. (Θε-
μινόρ) και μετά διακοπήν 8 ημε-
ρών 5 ένεσεις 'Αρχίνης Λουτόρμ
των 10 χιλιοστών. Πάντως η περι-
πτώσι σας έχει άνάγκη συμπλη-
ρωματικών εξέτάσεων και ιδιαίτε-
ρας του καλκήν έκκρίματος,
προσδιορισμού των Μετοστερνοει-
δών στα όσα και παρακολούθησε-
ως της θερμοκρασίας επί 2 μηνί
τουλάχιστον.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

• Κάθε γυναίκα μπορεί
να άποκτήση μεγάλες
βλεφαρίδες.
• Μεγαλώνει και δυνα-
μώνει τις κοντές σπα-
σμένες και αδύνατες
βλεφαρίδες.
• 'Αποκτήσατε και σεις
τά ωραιότερα λαμπερά
μάτια.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ
"ΣΑΜΠΡΙΝΑ"

Να
ή πούδρα σας

Πολύ άπολή στρώνει
θαυμάσια στο δέρμα,
έξαιρετικά όμοιόμορφη,
άρωματισμένη με το
λεπτότερο άρωμα, η
νέα πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ
σε κουτί «CRYSTALE»
θα σάς καν' να φαίνεσθε
νεώτερη, ώμορφότερη,
πραγματικά γοητευτική!

Ζητήστε το μοναδικό καίρι
της παιχνοδοκίας ΣΑΜΠΟΥΑΝ
ΜΗΛΙΟΥ Stephen'S

Θέλετε ένα υαλό υαφε μέ γάλα;

Νεσκαφέ και λίγο ή πολύ Γάλα «Βλάχας»,
κατ' άρέσκειαν, ίδού ένα ρόφημα που παρα-
σκευάζεται γρήγορα και που θα σάς ίκα-
νοποιήση τόσοον ως πρωινό, όσον και μετά
τά γεύματα ή άργά το βράδυ.
Τό Γάλα «Βλάχας», έξαιρετικά πλούσιον σε
κρέμα, άναδεικνύει άκόμη περισσότερο τον
θαυμάσιον άρωμα των έκλεκτών καφέδων από
τους όποιους παρασκευάζεται το Νεσκαφέ.

ΣΥΜΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝΟΝ
ΣΑΚΧΑΡΟΥΧΟΝ
ΓΑΛΛΑ
ΒΛΑΧΑΣ
ΠΡΟΪΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

■ Με τη γυναίκα του, την πολιά ή-θοποιό Βιρτζίνια Γκίλμορ, σε μία δεξίωση.

"ΑΠΕΧΘΑΝΟΜΑΙ ΤΟ ΦΙΛΙ!"

Δυο μάτια πού μαγνητίζουν, δυο γραμμένα χείλια, πού άρνούνται τó φιλί, είναι άρκε-τά όπλα για νά δημιουργήσουν τόν άρσε-νικό πάνθηρα πού χοητεύει τίς γυναίκες!

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ συνέβη εδώ και λίγον καιρό, στο έστιατόριο τών στούντιο τής «Παραμούντ» και, παρ' όλη τή χιουμοριστική επι-φάνειά του, προξένησε βαθύτα-την εντύπωση σε όσους τó είδαν ή τó άκουσαν.

«Ο Γιούλ Μπρύννερ στεκόταν δρθιος, κατ'εμείς στην αίθουσα, με τὰ χέρια στις τσέπες, όταν μπήκε μέσα ό γνωστότατος κωμικός Τζέρρυ Λιούις, μαζί με τó γυιό του. Οι δυο νεοφερμένοι, μόλις αντίκρισαν τó «φαλακρό γόη», έπεσαν άμέσως και τόν... προσκύνησαν, σαν ανατολίτη μεγιστά-να! Φυσικά, όλοι όσοι βρίσκονταν εκεί, ξεσποσαν, σε γέλια με τó άστείο τού Τζέρρυ Λιούις και τού γυιού του. Πιο πολύ απ' όλους γέλασε ό ίδιος ό Γιούλ Μπρύν-νερ. Λίγο άργότερα, όμως, ό Τζέρρυ Λι-ούις μιλώντας για τó κάπως άπροσδόκητο «άστείο» του, είπε:

— Κατά δάθος, δέν ήταν και τόσο ά-στείο! Είναι γεγονός, ότι ποτέ μου δέν θά σκεπτόμουν να κάνω κάτι παρόμοιο, μπροστά σε κάποιον από τούς άλλους «γόητες» τού σινεμά. Τό σκέφτηκα με τόν Γιούλ Μπρύννερ, γιατί ό άνθρωπος αυτός έχει, χωρίς άμφιβολία, κάτι από τόν «άέ-ρα», τó ύφος και τήν έπιβολή, ενός αλη-θινού μεγιστάνα, ενός βασιλιά!

Αυτά τὰ λίγα λόγια έπιγραμμатίζουσιν, κατά κάποιο τρόπο, τó μαγνητισμό πού διαθέτει ή φυσιογνωμία τού Γιούλ Μπρύν-νερ. Και έξηγούν τήν εκπληκτική έπιβολή του στο Χόλλυγουντ. Είναι ένας άντρας με μία καταπληκτική χοητεία, πού έχει τρελλάνει όλες τίς γυναίκες τού κόσμου και πού κατώρρωσε να έπιβληθώ και σαν καλλιτέχνης μέσα σε λίγο διάστημα, κερ-δίζοντας πριν λίγες μέρες τó «Όσκαρ τού 1956».

«Ο Γιούλ Μπρύννερ ήταν άγνωστος πριν λίγο καιρό άκόμη. Μά με τήν πρώτη του ταινία έγινε διάσημος. Μία και μόνο εμ-φάνισή του στην όδον έκανε όλες τίς γυ-ναίκες να θέλουν να γίνουν σκλάβες του. Πώς έξηγείται τó φαινόμενο αυτό;

«Όλοι οι μεγάλοι γόητες τής όδονς πού είχαν κατά καιρούς μεγάλη δημοτι-κότητα αντιπροσώπευαν κι' ένα τύπο άνδρι-κής όμορφιάς. «Ο Ροδόλφος Βαλεντίνο, ό Ραμόν Νοβάρο, ό Τάυρον Πάουερ, ό Ρό-μπερτ Τάιπλορ, ό Σάρλ Μπουαγιέ κι' απ' τούς νεώτερους, ό Μάρλον Μπράντο, ό Τζάιμς Ντίν, ό Ρόκ Χάντσον. «Ο Γιούλ Μπρύννερ όμως δέν έχει καμμία τέτοιου είδους όμορφιά και επί πλέον είναι και χωρίς μαλλιά! «Αλλά όπως λέει κι' ό ίδι-ος «Ο άνδρας μπορεί να έκφράση τόν έ-ρωτά του με τὰ μάτια μόνο!».

«Όλη ή δύναμι τής χοητείας τού Γιούλ Μπρύννερ είναι στα μάτια του. Τό βλέμ-μα του έχει τέτοιον μαγνητισμό πού αιχ-μαλωτίζει όποιον κυττάζει.

— «Όταν σε κυττάζει νομίζεις πως τó βλέμμα του σε διαπορεύει. Αισθάνεσαι πως δέν έχεις κανένα μυστικό πιά απ' αυτόν

και... καταθέτεις τὰ όπλα!» είπε κάποια γνωστή στάρ.

Οί άνδρες συνάδελφοί του τόν βρίσκουν άσχημο και κοντό. Δέν έχουν δικίο. Για-τί έκτός από τὰ μάτια του πού είναι άκα-ταμάχητα έχει και ώραίο αισθησιακό στό-μα. Βέβαια ή μήτη του είναι μάλλον μογ-γολική. «Αλλά οι γυναίκες βρίσκουν κάτι τó έξωτικό σ' αυτό πού... αυξάνει τή χο-ητεία του! «Όσο για τὰ μαλλιά του πού έπιμένει να τὰ ξυρίζει κάθε πρωί βρίσκουν πως είναι ένα έξυπνο διαφημιστικό κόλπο. «Ο ίδιος όμως λέει:

— Δέν νομίζω πως έχει καμμία σημα-σία ή όμορφιά στόν άνδρα. Οί σκέψεις και οι πράξεις του έχουν άξία. Γι' αυτό δέν μπορώ να βλέπω έναν άνδρα να στολίζε-ται και να χτενίζει τὰ μαλλιά του μπρο-στά στόν καθρέφτη σαν γυναίκα!

ΕΝΑ ΚΕΦΑΛΙ...ΓΟΥΛΙ ΦΕΡΝΕΙ ΓΟΥΡΙ!

ΠΙΝ να παίξη στο έργο «Ο Βασιλη-άς κι' έγώ» στο Μπροντγουάι, όπό-τε ξύρισε για πρώτη φορά τó κεφάλι του είχε τὰ μαλλιά του κομμένα πολύ κοντά. «Ο δέν χρειαζόταν να τὰ χτενίζει. Τώρα όμως δέν σκοπεύει να τ' άφήση να μεγα-λώσουν ούτε τόσο! Χρειάστηκε να γίνη τó κεφάλι του γουλί, για να γνωριστή με τήν τύχη! Κάθε πρωί λοιπόν πού ξυρίζε-ται, ξυρίζει κι' όλόκληρο τó κεφάλι του. Στην τελευταία του όμως ταινία πού γυ-ρίζει τώρα με τόν τίτλο «Ο Πειρατής» και στην όποιαν έχει τó ρόλο τού περιόδη-του κουρσάρου Ζαν Παφιέ θά φορέση.... περούκα!

Παρ' όλο ότι τó ανάστημα του δέν εί-ναι ψηλό έχει κάτι τó έπιβλητικό στην έμ-φάνισή του, και ή παρουσία του γίνεται ά-μέσως αισθητή όπου κι' αν βρίσκεται. Εί-ναι αυτό πού είπε ό Τζέρρυ Λιούις. «Έχει τήν έπιβολή ενός βασιλιά!

«Αλλά ή ζωή του και ιδιαίτερα ή παιδι-κή ήλικία του ήταν κάθε άλλο παρά «βα-σιλική». Απέφευγε να μιλήσει γι' αυτήν, όχι γιατί ντρεπόταν ούτε για διαφημιστι-κούς σκοπούς αλλά γιατί τού έφερνε όδυ-νερές αναμνήσεις.

Δέν γνώρισε μητέρα γιατί πέθανε φέ-ροντας τόν στόν κόσμο. «Ήταν Ρουμανίδα κι' ό πατέρας του αν και «Ελβετός ήταν μογγολικής καταγωγής. Γεννήθηκε στη Σαχαλίνη τής Ρωσίας, ένα νησάκι κοντά στην «Ιαπωνία.

«Ανατράφηκε από τή γιαγιά του. «Η γυναίκα αυτή τού έμαθε πολλές γλώσσες και μουσική. Μία όλες σχεδόν τίς άσια-τικές γλώσσες, έκτός από πολλές ευρω-παϊκές. Μαζί τής ήρθε στο Παρίσι όπου πέρασε όλη τήν παιδική και έφηβική του ήλικία. «Από δώδεκα χρονών άρχισε να τραγουδά με τήν κιθάρα του σε διάφορα παριζιάνικα «μπιστρό» (ταβερνώκια) για να γράλη τó ψωμί του. «Όταν μεγάλωσε περισσότερο θέλησε να γίνη ακροβάτης. Προσέλθηκε στο τσίρκο Μεντράνο όπου εργάστηκε άρκετό καιρό και έκανε τὰ ά-

κροβατικά νούμερά του χωρίς τó προστα-τευτικό δίχτυ από κάτω. Μά μία μέρα έ-πεσε και τσακίστηκε άσχημα. Αυτό τόν έκανε να έγκαταλείψη τó μονόζυγο. Θέλη-σε να γίνη κλόουν μά απέτυχε.

Τότε θυμήθηκε πως είχε έναν πατέρα πού βρίσκονταν στην Κίνα. Τού έγραψε ζη-τώντας του να τόν πάρη εκεί. «Ο πόλεμος είχε ήδη κηρυχτή στην Ευρώπη μά δέν μπορούσε να υπηρετήσει γιατί με τó πέ-σιμό του είχε σπάσει άρκετά πλευρά.

«Ο πατέρας του τόν πήρε στην Κίνα κι' έμεινε στο Πεκίνο άρκετά χρόνια. Τό 1941 πήγε στη Ν. «Υόρκη με κάποιο θίασο πού έπρόκειτο να παίξη εκεί σσιζπηρικά έρ-γα. «Ο θίασος όμως αυτός διαλύθηκε κι' ό Γιούλ Μπρύννερ περιώδεσε σε διάφο-

■ Παίζει κάπου - κάπου κιθάρα, για να θυμάται τή «δύσκολη ζωή», — όταν κέρ-διζε τó ψωμί του, τραγουδώντας υτά πα-ρισινά «μπιστρό».

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΜΠΡΥΝΝΕΡ

ρες πόλεις τής «Αμερικής μ' ένα άλλο «μπουλούκι» αλλά ως... σωφρό τού αυτο-κινήτου τους. «Αργότερα προσελήφθη ως θυρωρός σε άλλο θέατρο, γνωρίστηκε με τόν κόσμο τού θεάτρου και δέν άργησε να δγη στη σκηνή, χωρίς όμως τήν άναμενό-μενη έπιτυχία.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΚΙ' ΕΓΩ!

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ δέν ήρθε, παρά εδώ και τρία χρόνια όποτε πρωταγωνίστησε στο θεατρικό έργο «Ο Βασιλιάς κι' έγώ» πού παιζόταν άρκετό καιρό στο Μπροντ-γουάι.

«Όταν θέλησαν να γυρίσουν τó ίδιο αυ-τό έργο σε ταινία σκέφτηκαν φυσικά τόν ίδιον πρωταγωνιστή. Στην όδον είχε ά-κόμη μεγαλύτερη έπιτυχία κι' έγινε πα-σίγνωστος σ' όλο τόν κόσμο. Για τόν ρό-λο του αυτόν κέρδισε πριν λίγο καιρό τó φετινό βραβείο «Όσκαρ. «Όταν τού τó έ-δωσαν τó πήρε συγκινημένος λέγοντας:

«Ευχαριστώ όλους πάρα πολύ. «Ελπίζω να μην έγινε κανένα λάθος, γιατί δέν εί-μαι διατεθειμένος να τó επιστρέψω πί-σω!».

Και για νάνα πιό σίγουρος κάρφωσε τó περίφημο χρυσό άγαλματάκι στο γρα-φεύ του!

Στην ταινία αυτή είχε τó ρόλο τού Μογγόλου Βασιλιά και στην «Αναστα-σία» πού έπαιξε κατόπιν έμφανίστηκε ως στρατηγός Μποννίν με τó ίδιο ξυρισμένο κεφάλι όπως και ως Ραμής στις «Δέκα «Έντολες». «Ο Μογγόλος Βασιλεύς και ό Φαραώ Ραμής σύμφωνα με τήν παράδο-σι έξυρίζον τὰ κεφάλια τους αλλά και τó ρωσικό Σύνταγμα πού άνήκει ό στρατη-γός Μποννίν έκανε τó «Σικ

«Η μετριοφροσύνη δέν είναι από τίς ά-ρετές πού τόν χαρακτηρίζουν αλλά και με-τότες έπιτυχία δέν είναι εύκολο νάνα με-τριοφρόν. Κανείς δέν μπορεί ν' άρνηθώ τήν αλήθεια πως είναι ένας άνθρωπος με μεγάλη ζωτικότητα, άεικίνητος, πωρίε-ρος, ένας τελείως διαφορετικός τύπος.

«Ο σκηνοθέτης Γιάν Νεγκουλέσκο, είναι στενός του φίλος και πιστεύει πως ό Γιούλ δέν καταπίσνεται με τίποτα αν δέν τó κά-νει τέλειο. «Ασχολείται με διάφορα πρά-γματα έκτός από τή δουλειά του με με-γάλο ένθουσιασμό. Είναι τόσο καλός έρα-σιτέχνης φωτογράφος πού θά μπορούσε να κάνει μεγάλη πειρασία μόνο απ' αυτό. Στο θαλάσσιο σκι κάνει πηδήματα ύψους 85 ποδιών και τó παγκόσμιο ρεκόρ είναι 125 πόδια. Σχεδιάζει και φτιάχνει μοντέρ-να έπιπλα. Και δίνει διαταγές σαν μεγά-λος άξιώματικός.

ΟΙ...ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΚΙ' ΕΓΩ!

ΕΚΕΙΝΟ πού κυριολεκτικά τόν έξοργί-ζει είναι οι επιθέσεις τών δημοσιογρά-φων και ή περιέργεια τού κοινού γύρω ά-πό τήν ιδιωτική του ζωή.

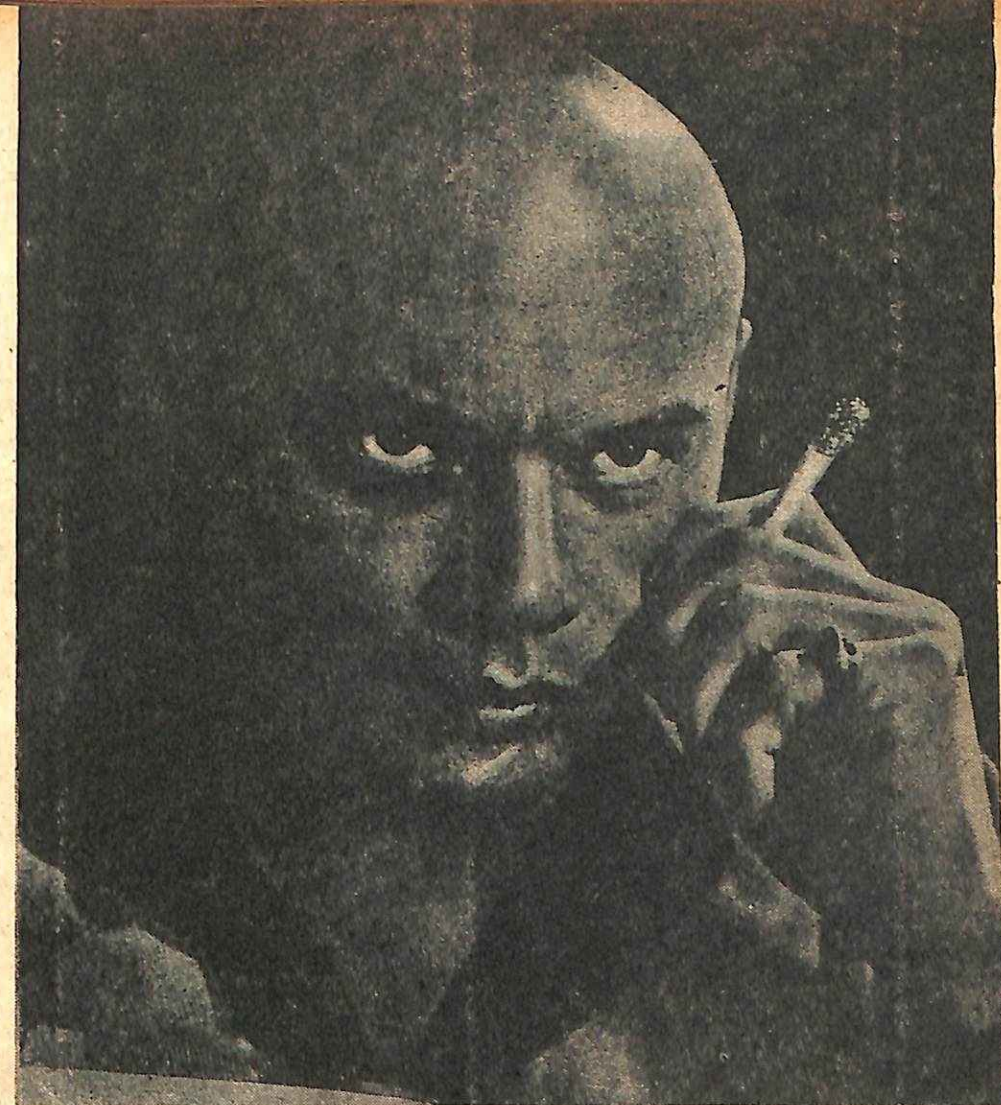
Τελευταία διαδόθηκε ότι συμφώνησε με τή γυναίκα του τήν πρώην στάρ Βιρτζί-νια Γκίλμορ να ζούν λίγο καιρό χωριστά. Είναι παντρεμένοι από τó 1943 κι' έχουν ένα άγοράκι δέκα ετών τόν Ρόκυ. «Ο Γι-ούλ έγινε έξω φρενών όταν τόν ρώτησαν γι' αυτό.

— Τό πως βουρτσίζω τὰ δόντια μου και τί γίνεται στην οικογένειά μου δέν εί-ναι δουλειά τού κοινού. «Εάν ενδιαφέρεται για μένα άς αγοράσει εισιτήρια!

Σε μία «πρές κόνφερανς» τόν ρώτησαν έσ' όσον ποτ'έκανε όταν κοιμάται.

— Μήπως οι άναγνώστες ή άναγνώστρι-ές σας έχουν σκοπό να κοιμηθούν μαζί μου; Δέν βλέπω τó λόγο για ν' άποκα-λύψω τίς συνήθειές μου κι' ούτε πρόκειται να κοιμηθώ με τούς δημοσιογράφους!

Τό 1951 είχε πη πως γεννήθηκε τó

■ Τό «πιστεύω» του: Ένα βαθύ, μαγνητικό βλέμμα, άρκει για να ξυπνήση τόν έρωτα. Προς Θεού, όμως, μην άκολουθήση φιλί! Θά τόν καταστρέψη!

1915 και τώρα λέει ότι γεννήθηκε τó 1920. Αυτό δάζει σε σκέψεις άκόμη και τούς φίλους του σε βαθμό πού να διερω-τώνται αν και ή ζωή του είναι όπως τή διηγώθηκε.

Μία μέρα ένας φίλος του είδε τήν κο-πέλλα με τήν όποιαν συνδεόταν να κυττά-ζή μ' έκστασι στα μάτια τόν Γιούλ Μπρύν-νερ.

— Τί έχεις, τόν ρώτησε κατάπληκτος και οι γυναίκες σε ποθούν;

— Πού να έξω; Δέν είμαι γυναίκα!

— Εύτυχώς! συμπλήρωσε ή κοπέλλα καταγοητευμένη όπως κι' όλες όσες τόν αντικρύσουν.

«Ενα από τὰ μυστικά τής έπιτυχίας του όπως γράφωμε και σ' άλλο σημείωμα είναι ότι δέν παίζει έρωτικές σκηνές στην όδον. Τουλάχιστον δέν τις παίζει με τόν τρόπο πού τις παίζουν οι άλλοι. Γιατί ό-ποιος είδε τήν ταινία «Ο Βασιλιάς κι' έ-γώ» θά παρατήρησε πως ή σκηνή πού ζή-τησε από τή Ντέμπορα Κέρ να χορέψουν ήταν ή πιό παθητική πού δόθηκε ποτέ από τήν όδον και ή πιό τρυφερή. «Αλλά ό Γι-ούλ τήν έξηγεί έτσι:

— Όταν πλησίασα τή Ντέμπορα Κέρ και τή ζήτησα να χορέψουμε, ή χειρονομία αυτή χωρίς καθόλου λόγια ή δράσι εξέ-φραζε έναν μεγάλο πόθο, πού δέν μπο-ρούσαν να τó κάνουν δεκά σελίδες έρωτικού διαλόγου!

ΤΟ ΦΙΛΙ ΣΒΥΝΕΙ ΤΟΝ ΠΟΘΟ!

ΤΟΝ ρώτησαν γιατί δέν φίλησε καθό-την Ντέμπορα Κέρ — αλλά ούτε και τήν «Ιγκριντ Μπέρνερμαν στην «Αναστα-σία».

— Αυτό θά χαλούσε τή σκηνή. «Η όρ-μή τού πόθου είναι πιό δυνατή. Όταν ή-κανοποιηθί σβύνει. Προσπαθώ να παίζω κάθε ρόλο μου πιστά. «Ο δικός μου ένθος

σιασμός για κάθε τύπο πού ένσαρκώνω δημιουργεί κι' ένα ποσοστό ένθουσιασμού στο κοινό. Μή περιμένετε να ήτε έρωτι-κές σκηνές σαν κι' αυτές πού ξέρετε από μένα. Σας ύπόσχομαι όμως πολύ.... «σεξ-άππλ» όπως λένε εδώ.

— «Όστε δε θά δούμε από σας φιλί στο σινεμά;

— Καταστρέφει τήν έρωτική σκηνή! Γι' αυτό τό... απέχθνομαι!

— Στο σινεμά, βέβαια!

— Μα... για σινεμά μιλάμε!

— Και στη ζωή;

«Εδώ ό Γιούλ ξαναγίνεται σιωπηλός.

Δέν έχει τó ταίρι του στη γυνάϊ πώς να μεταχειρίζεται τούς ανθρώπους. Τό παιδάκι πού έπαιζε στην ταινία «Ο Βα-σιλιάς κι' έγώ» τόν διάδοχο είναι ένα όρ-φανό από τίς Φιλιππίνες πού ό πατέρας του πέθανε σ' ένα στρατόπεδο συγκεντρώ-σεως. Τό έχει μεγαλώσει σχεδόν ό Γιούλ Μπρύννερ. «Ήταν έξη χρονών όταν τó πα-ρουσίασε στο θέατρο για να πρωτοπαίξη αυτό τó ρόλο. «Ο Γιούλ τόν δίδασκε και τόν ώδηγούσε τί να κάνει. «Επέμενε δε να παίζει τó παιδί αυτόν τó ρόλο και τó έ-πέτυχε.

Οί συνεργάτες και συνάδελφοί του λένε πως είναι μεγαλοφυία στο σημείο αυτό και πως θά γινόταν μεγάλος σκηνοθέτης. «Αλλά κι' ό ίδιος έχει αυτή τή φιλοδοξία. «Ακόμη και τώρα πού έχει τόση μεγάλη έπιτυχία θά προτιμούσε να ήταν ένας σκη-νοθέτης έστω και στην τηλεόρασι. Και κάποτε θά γίνη...

Αυτό όμως είναι για τó μέλλον. Προς τó παρόν είναι ένας γόης πού ύπνωτίζει με τó βλέμμα του, χοητεύει με τήν εμφάνισή του, ένας άρσενικός πάνθηρας πού οι γυ-ναίκες σ' όλη τή γή από όκτώ χρονών μέ-χρι όγδόντα ποθούν να κατασπαράξουν απ' τὰ νύχια του!

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Ευθύμο γαλλικό διήγημα

ΛΕΓΟΤΑΝ τότε Βάλ. "Ετσι την έλεγαν οι δικοί της και τα φλέτ της Φλερτάραμε πολύ στα ξενοδοχεία της Σαβοΐας, γιατί στις διακοπές του καλοκαιριού έτοιμαζονταν οι γάμοι του χειμώνα.

"Ημιασαν δύο ποί της κάναν καράτε... Τουλάριστο, το χρόνο εκείνο, ο Λαμπέρ κι' εγώ ημιασαν τα δύο φαβορί... Οι άλλοι αφού στρίφογυρίσαν για κάμποσο καιρό γύρω της αποθαρήνθηκαν και απελπισμένοι στράφηκαν προς άλλες κοπέλλες του ξενοδοχείου, που πολύ πρόσθυμα δέχτηκαν να κληρονομήσουν αυτό που είχε περιφρονήσει εκείνη.

"Όταν φεύγαμε για έκδραμη στο βουνό, μαζί με άλλες παρτές, ο Λαμπέρ, τραβούσε το μαντί της Βάλ κι' εγώ το πλάν σκαμνάκι της. Γιατί ένα πλάνι δεν ξέρω. Καθόμιασαν πάντως στο χορτάρι. Μα ήταν μία λεπτότης της Βάλ που ήθελε να κρατώ κι' εγώ κάτι δικό της.

"Η παρτέα μας, που ξεκινούσα όλα μαζί, δεν αγρόυσε να σκορπίσει κατά τη διαρκεία της αναβάσεως. Όμιλοι — όμιλοι σχηματίζονταν, λίγο—πολύ μακριά ο ένας από τον άλλον, ανάλονα με τα πλεονάκια και τα κότσια του καθενός.

"Η Βάλ, ο Λαμπέρ κι' εγώ ημιασαν οι απρόμητοι πιονέρες, πάντοτε εμπροσθοφυλακή. Λοιπόν, μία φορά θέλοντας να συμτομεύσουμε την ανάβαση, κάναμε λάθος και πήραμε άλλο μονοπάτι από κείνο που έπρεπε να έχουμε πάρει. "Ετσι, φρεθήκαμε αποκομμένοι και άπρομονωμένοι πάνω στο βουνό.

"Επρεπε να τρέξωμε να βρούμε τους άλλους. "Η Βάλ ακολουθούσε το μονοπάτι. "Ο Λαμπέρ κι' εγώ απομακρυνόμασαν δεξιά και αριστερά για να έξευρευνούμε το έδαφος. Ξαφνικά μία φωνή αγωνίας αντήχησε μέσα στη σιγή του βουνού. "Ήταν η Βάλ που μάς φώναζε.

— Τί έχετε, Βάλ;
— Νομίζω ότι κάτι με τσί-

μπησε καθώς μάχευα μυρσίνες. "Ενώ μιλούσε, σήκωσε το μαντί της και, πολύ ψηλά πάνω στο λευκό και στρογγυλό μπράτσο της είδαμε δύο μικρές τρυπίτσες που ήταν λίγο ματωμένες.

Κάναμε κι' οι δυο μας την ίδια σκέψη: Τσίμπημα έχιδνας. "Η Βάλ έδειχνε θάραος. "Ο Λαμπέρ κι' εγώ είχαμε κιτρινίσει.

— Πρέπει να μου σφίξετε το μπράτσο, πολύ δυνατά, μάς είπε η Βάλ.

Με το μαντί της της κάναμε έναν επίδεσμο σχεδόν κάτω από την μασχάλη. Τον κάμπο τον έκανε ο Λαμπέρ. "Εγώ, δεν είχα τη δύναμη να τον δέσω γιατί η συγκίνησή μου γινόταν μεγάλη.

— Λύτρη από την ταραχή που μου προκαλούσε η επαφή με τη σάρκα της.

— Βάλ, της είπε ο Λαμπέρ, μη ταραξέσθε. Ξανακατεβήτε σιγά—σιγά μαζί με τον Ρομπέρ. "Εγώ θα τρέξω μπροστά για να είδαταιήσω και να ζητήσω βοήθεια.

Και με άφησε μόνο μαζί της.

Μόλις εξοφανίστηκε, πλησίονα την Βάλ.

— "Υπάρχει ένας τρόπος για ν' απομακρυνθεί κάθε κίνδυνος, της είπα. "Αφήστε με να πιπιλίσω την πληγή και να ρουφήξω το δηλητήριο... "Εχω ακούσει ότι είναι ο καλύτερος τρόπος για να γλυτώσει κανείς.

— Όχι, απάντησε εκείνη, δεν θέλω να διακινδυνεύσατε τη ζωή σας... Θα προσπαθήσω μόνη μου να το κάνω αυτό.

Μα όσο κι' αν έσκυβε το κεφάλι της, όσο κι' αν σήκωνε τον ώμο της, το χεϊλή της δεν μπορούσαν να φτάσουν την πληγή.

Τότε της πήρα το μπράτσο αυταρχικά, και χωρίς να της ζητήσω την άδεια, εγώ που δεν θα τολμούσα να της φιλήσω την άκρη των δακτύλων της, άκούμμησα τα χεϊλή μου απλυστά πάνω στο χλιαρό δελουδίνο δέρμα της κι' άρχισα να ρουφώ με όλη μου τη δύναμη... με όλη μου την καρδιά. "Όταν ξανασή-

κωσα το κεφάλι μου για να πάω να κοιμηθώ, τα χεϊλή μου είχαν μελανιάσει γύρω—γύρω.

— Φτύστε! Φτύστε γρήγορα, μου συνέστησε εκείνη. "Αλλά αυτή η κίνηση που προκαλεί την άηδία μου φάνηκε ιερουσία και μετέβαλε ευλαβικά το μαντίλι μου σε λειψανοθήκη.

Δύο φορές ακόμη ξαναόρμισα το ίδιο πράγμα, γιατί, τώρα που είχα διατρέξει τον κίνδυνο, δεν κουραζόμουν να συγκομίζω τα όφελή. "Εκείνη ήταν που ζήτησε χάρι κοκκινίζοντας.

"Εξ άλλου ο Λαμπέρ ξαναγύριζε. Δεν άκούσαμε ακόμη αυτό που έλεγα, μάς δέξαμε ότι κρατούσε στο χέρι ένα παράξενο δοχείο.

"Επί τέλους μπόρεσε να εξηγηθεί:

— Βρήκα κάτι καρδουιάρηδες όχι μακριά από δω... να η χάβαλη που μου έδωσαν... πρέπει να κάθουμε την πληγή. Κράτα την, Ρομπέρ, ώπου να της βάλω φωτιά...

— Μα, είπε η Βάλ, ο Ρομπέρ ρουφήξε όλο το δηλητήριο.

— Αυτό είναι παιδαριώδες και όχι αποτελεσματικό, δήλωσε ο Λαμπέρ με τόνο αυταρχικό. Θάρρος! Βάλ... Είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου.

Και μου έκανε νόημα να φανώ ενεργητικός.

"Αμέσως άκινητοποιήσα την Βάλ αγκαλιάζοντάς την σφιχτά και ο Λαμπέρ πλησίασε ελεύθερα ένα αναμμένο κάρβουνο.

Τότε η Βάλ τινάχτηκε με τόση δύναμη που μου ξέφυγε και τρέμοντας άμολόγησε:

— Δεν είναι τσίμπημα έχιδνας, με τσίμπησε μία άγριοτριανταφυλλιά... "Ήθελα να δά ποιος από τους δυο σας θα είχε το κουράγιο να πιπιλίσει την πληγή.

ΕΛΟΙΠΟΝ, να με πιστέψετε! αν θέλετε, δεν ήταν ο Λαμπέρ εκείνος που φάνηκε πιο αποσβολωμένος, αλλά εγώ.

Προσκόλλησα ακόμη κι' όταν είμαι αληθινή γίνεται γρήγορα γελοία αν ο κίνδυνος είναι φανταστικός. Είχα πιστέψει ότι θα κατακτούσα με τον ήρωισμό μου το θαυμασμό και την ευγνωμοσύνη της Βάλ... και είχα άπατηθεί, ενώ εκείνος, με τη φρόνησή του και την διαδιότητά του, είχε επιτύχει ν' αποπιάσει την ομολογία της απάτης. "Ίσως εκείνη να είχε ελπίσει ότι άκείνος θα ήταν ο ήρωας.

Τώρα, η Βάλ γελούσε και το γέλιο της εσήμαινε: «Πώς θέλετε να πάρω τη χειρονομία σας στα σοβαρά, αφού δεν την είχα ανάγκη; Είμαστε πάτσι, πληρωθήκατε πάνω στο μπράτσο μου... Μα, Θεέ μου, πόσο διασκεδαστικός ήσαστε όταν φτύνατε με τόση ευλάβεια...»

Θα έδινα οτιδήποτε για να τη τσιμπούσε μία αληθινή έχιδνα την ώρα που ξανακατεβαίναμε. "Αλλά οι έχιδνες είναι σπάνιες στα μέρη εκείνα και η ευχή μου δεν πραγματοποιήθηκε.

"Από την ημέρα εκείνη η Βάλ διηγήθηκε για μένα ένα είδος ειρωνικού οίκτου και παντρεύτηκε τον Λαμπέρ.

"Ετσι έμαθα, πληρώνοντας ο ίδιος τη νύφη, ότι όταν πρόκειται να σώσεις τη ζωή άλλου ο σκοπός δεν άρκεί.

Η πατάτα

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΖΑΡΖΑΒΑΤΙΚΟ

ΟΙ ΠΑΤΑΤΕΣ έχουν πάρα πολλές ιδιότητες. Είναι θρεπτικές γιατί περιέχουν σημαντική ποσότητα άμυλου, που εύκολα χωνεύεται και άφομοιώνεται, καθώς και μικρή ποσότητα πρωτεΐνης (2%). "Εξ άλλου περιέχουν Ισχυρή ποσότητα της αντισκοβουτικής βιταμίνης C. "Επειδή όμως είναι φτωχές σε ασβέστιο, δεν μπορούν ν' αντικαταστήσουν εξ ολοκλήρου τα φρέσκα λαχανικά. Γι' αυτό πρέπει να συμπληρώνονται με γαλακτερά και φρέσκα λαχανικά.

Οι πατάτες συνιστώνται Ι. διαίτερως (100 έως 170 δράμια την ημέρα) στα άτομα, που καταβάλλουν νυχθήμερη εργασία.

"Επίσης, πατάτες μπορούν να φάνε άτομα που πάσχουν από ασθένειες του στομάχου, του ήπατος, των εντέρων.

Μπορείτε να δώσετε πατάτες στα παιδιά μετά τους 8—10 μήνες (10 έως 18 δράμια φτιαγμένες σε λεπτό πουρέ). "Από 2 έως 4 ετών, δώστε 23—26 δράμια την ημέρα και από 4 έως 10 ετών, 35—50 δράμια την ημέρα περίπου). "Ο χυμός της πατάτας (που θα επιτύχετε τριβοντας τις πατάτες) έχει πολύ καλό αποτέλεσμα σε περιπτώσεις εκποσής του στομάχου.

● Τρόποι μαγειρικής

● Οι πατάτες βραστές ή ψητές, με τη φλούδα, συνιστώνται σε όλους, ακόμη και στους ασθενείς και τα πιο δύσπεπτα στομάχια.

● Μαγειρεμένες με βούτυρο ή ελαιόλαδο να είναι εύπεπτες υπό τον όρον, ότι η βράση να είναι σύντομη. Μαγειρεμένες με λίπος είναι δύσπεπτες.

● "Ως πούρες, οι πατάτες είναι ελαφρές και χωνεύονται εύκολα, ιδίως αν ο πούρης γίνεται με νερό.

● Οι πατάτες σουφλέ ή τηγανητές είναι μόνο για όσους έχουν πολύ γερό στομάχι, γιατί είναι βαρείες και δύσπεπτες. "Απαγορεύονται στους δύσπεπτους, στους ήπατικούς και στους κανόνες διαίτας οδοντογνώστους (οι τηγανητές πατάτες απορροφούν κατά τη διάρκεια του τηγανίσματος περισσότερο από 10% λιπαρές ουσίες).

● Οι πατάτες άναμειγμένες με λαχανικά (καρότα, φασολάκια, άρακα κ.λ.π.) και εμπλουτισμένες με γάλα, αυγά, τυρί κ.λ.π. γίνονται θρεπτικά και εύπεπτα φαγητά.

● "Αν θέλετε ν' αδυνατίσετε μη τρώτε «σίτις». Τίποτα δεν είναι πιο επικίνδυνο για να αυξήσετε το βάρος σας, από αυτό να μασουλάτε «σίτις», που είναι συνήθως πολύ αλατισμένα και σας υποχρεώνουν να πίνετε πολύ νερό. Τέλος, τα «σίτις», όπως όλες οι τηγανητές πατάτες, είναι δύσπεπτα.

● Οι πατάτες πρέπει να είναι άλόκληρες, κίτρινες, φρέσκες, χωρίς ματίες ή στίγματα και να έχουν λεπτή φλούδα.

Μιά όμορφη καλοκαιρινή καζάκα

■ Πολύ συνηθίζονται οι καζάκες αυτού του στυλ, δηλ. χωρίς γιακάδες και μανίκια και που φοριούνται πάνω από ντεκολτέ καλοκαιρινά φορέματα ή χωρίς φόρεμα πάνω από ένα παντελόνι ή φούστα. Γίνονται σε άσπρο ή παστέλ χρώμα και είναι πολύ ελαφρές.

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμμ. καλή Πευκουέν "Άλπεν 4κλωνο σε χρώμα κίτρινο λεμονιού. Βελόνες Νο 2 και 2½. 6 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Μούς = όλες οι βελόνες πλέκονται καλή.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξτε 33π επί 48 βελόνες.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 85π και πλέξτε Λάστιχο 1+1π. "Αφού πλέξετε 2 εκατ. σχηματίστε την πρώτη κουμπότρυπα κλείνοντας τους 4π που είναι μετά τους 4π άκρινους 6π. Στην επόμενη βελόνα θα προσθέσετε αυτούς τους πόντους. "Όταν θα έχετε πλέξει 5 εκατ. εν 8κλωνο θα γονδρύσετε βελόνες κεί αφού προσθέσετε 2π κεί ά συνχέσετε με ζέρσευ. "Όταν θα έχετε πλέξει 5 εκατ. πάνω από το λάστιχο, σχηματίστε την 2η κουμπότρυπα, κατά την εξέλιξη τρόπου: Πλέξτε 6π και αφήστε τους να περιμένουν. Πάρετε τους επόμενους 6π και (4φ) προσθέστε και στις 2 άκρες τους από 2π, πλέξτε 3 βελόνες ζέρσευ και κλείστε τους. Βάλετε χωριστά στις βελόνες σας 10π και πλέξτε 3 βελόνες ζέρσευ. Στην επόμενη 6-

βελόνα κλείστε τους 2π κάθε άκρης και τοποθετήστε αυτούς τους 6π μεταξύ των πόντων που είχατε αφήσει να περιμένουν, στη θέση δηλαδή των πόντων που έκλεισατε. Με τον ίδιο τρόπο σχηματίστε άλλες 4 κουμπότρυπες με 8 εκατ. απόστασι μετξύ τους. "Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μάκρος 21 εκατ. προσθέστε αριστερά 11π για την πένσα και κατόπιν κλείνετε προς αυτή τη μεριά κάθε 10η βελόνα από 1π (5 φορές). Σε γενικό μάκρος 32 εκατ. σχηματίστε τη μασχάλη, κλείνοντας αριστερά κάθε 2η βελόνα από 5π, 4π, 3π κα' 1π (3 φορές). "Όταν η μασχάλη έχει ύψος 8 εκατ. προσθέστε αριστερά κάθε 5η βελόνα από 1π (5 φορές). Σε γενικό μάκρος 45 εκατ. σχηματίστε δεξιά το πάριμο του λαιμού κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 26π, 10π, 6π, 5π (2 φορές), 4π, 3π, 2π (6 φορές). "Όταν θα υπολείπονται τα 4 τελευταία κλεισίματα σχηματίστε τον ώμο κλείνοντας συγχρόνως κάθε 2η βελόνα από 3π (4 φορές). Με τις λεπτές βελόνες σκώστε στην άκρη του ντεκολτέ 71π αρχίζοντας 12 χιλ. από την άκρη του έμπροσ. Πλέξτε τους πόντους αυτούς Λάστιχο 1+1π κλείνοντας αριστερά για

τον ώμο κάθε 4η βελόνα από 1π (6 φορές). Ταυτοχρόνως κάνετε δεξιά κάθε 12η βελόνα από 1 διπλό κλείσιμο (2 φορές). Για το διπλό κλείσιμο θα πάρετε άπλεκτο το δεύτερο καλό πόντο του λάστιχου θα πλέξετε τους επόμενους 2π μαζί καλή και θα περάσετε τον άπλεκτο πάνω από τον καλό. "Όταν θα έχετε πλέξει 5 εκατ. Λάστιχο κλείστε τους πόντους.

Πλέξτε και το αριστερό μπροστινό αντίκρουστά, αλλά χωρίς κουμπότρυπες. Στο λάστιχο του ντεκολτέ για να σχηματίσετε τα κλεισίματα στο μέσον πλέξτε 3π μαζί αντί να κάνετε 1 διπλό κλείσιμο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 147π και πλέξτε 5 εκατ. Λάστιχο 1+1π. Συνχέστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του πλεκτού κλείστε κάθε 4η βελόνα από 1π (6 φορές). "Όταν θα έχετε πλέξει 10 εκατ. πάνω από τα λάστιχα προσθέστε κάθε 8η βελόνα και στις 2 άκρες από 1π (10 φορές). "Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μάκρος 32 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 2π (3 φορές) και 1π (2 φορές). "Όταν η μασχάλη έχει ύψος 9 εκατ.

προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 6η βελόνα από 1π (5 φορές). Τέλος σε γενικό μάκρος 46 εκατ. σχηματίστε το πάριμο του ντεκολτέ κλείνοντας τους μεσαίους 51π. Πλέξτε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά κλείνοντας προς το μέσον κάθε 2η βελόνα από 15π, 8π, 7π, 6π και 3π. "Όταν θα υπολείπονται τα 4 τελευταία κλεισίματα σχηματίστε τον ώμο κλείνοντας ταυτοχρόνως κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές) και 2π (2 φορές). Με τις λεπτές βελόνες σκώστε 131π γύρω στο ντεκολτέ και πλέξτε 5 εκατ. Λάστιχο 1+1π κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 4η βελόνα από 1π (6 φορές). Κλείστε τους πόντους.

ΔΕΞΙΑ ΜΟΥΣΤΡΑ

Βάλετε στις χονδρότερες βελόνες 13π και πλέξτε: 4π μούς, 8π ζέρσευ και 1π μούς. "Αφού πλέξετε 5 εκατ. κλείστε τους 6π που είναι μετά τους άκρινους 4π για να σχηματίσετε την 1η κουμπότρυπα. Στην επόμενη βελόνα θα προσθέσετε αυτούς τους πόντους. Θα σχηματίσετε άλλες 4 κουμπότρυπες με 8 εκατ. απόστασι μετξύ τους. "Αφού πλέξετε 39 εκατ. εν 8κλωνο κλείστε τους πόντους. Πλέξτε και την αριστερή μούστρα αντίκρουστά και χωρίς κουμπότρυπες.

ΛΟΞΟ ΤΩΝ ΜΑΝΙΚΙΩΝ

Βάλετε στις βελόνες 12π και πλέξτε ζέρσευ, προσηβόντας δεξιά και κλείνοντας αριστερά κάθε 2η βελόνα από 1π. "Όταν θα πλέξετε 40 εκατ. εν 8κλωνο αφήστε τους πόντους να περιμένουν.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΗ

Κάνετε σε κάθε ένα από τα μπροστινά από 1 λοξή πένσα για το στήθος που θα έχει βάθος 2 εκατ. και μήκος 12 εκατ. Την πένσα αυτή θα αρχίσετε στα 21 εκατ. από κάτω και θα την τελειώσετε στα 28 εκατ. Κάνετε επίσης και από 1 κάθετη πένσα για να σφίξη λίγο τη μέση. "Η πένσα αυτή θα έχει βάθος 1,5 εκατ. και μήκος 18 εκατ., θα τη σχηματίσετε δε 10 εκατ. από τη μπροστινή άκρη. Το κάτω μέρος της πένσας θα σταματήσει στο Λάστιχο. Ράψτε όλες τις ραφές. Κλείστε στρογγυλά τα λοξά των μανικιών αφού εηλώσετε την πρώτη βελόνα και ενώσετε τους πόντους με ψαροκόκκαλο ένα ένα. Γυρίστε στα μανίκια ένα στρίψμα 1 εκατ και ράψτε εκεί τα λοξά με κρυφές βελονιές. "Ενώστε στα μπροστινά τις μούστες. Κάνετε φεστόνι γύρω στις κουμπότρυπες. Ράψτε τα κουμπιά.

ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΣ

ΤΟΚΕΤΟΣ ΜΕ ΤΟΜΗ

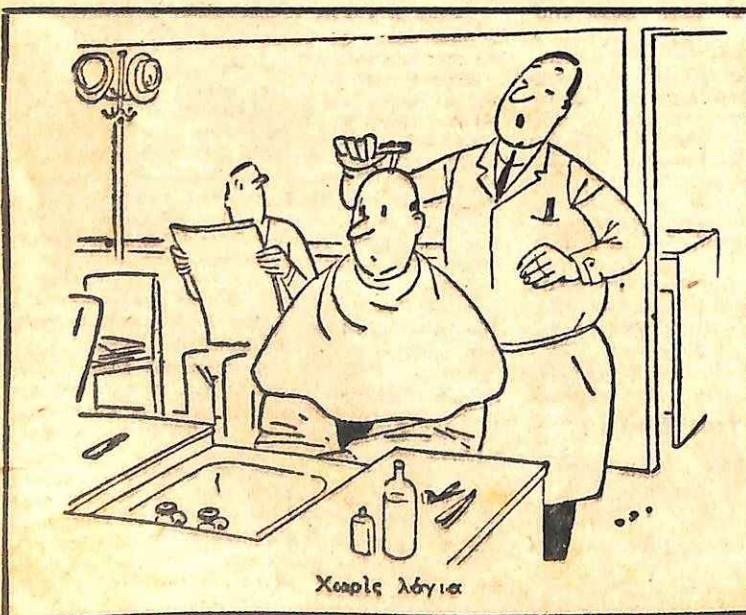
"ΚΑΙΣΑΡΙΚΗ"

Η ΑΠΙΣΤΙΑ μιάς γυναίκας, έδωσαν άφωρμή στο θεό της "Ιατρικής "Απόλλωνα, να εφάρμοση την καισαρική τομή. Και γνωρίζουμε, ότι με την επέμβαση αυτή οι γιατροί, σε ώριμες περιπτώσεις, συμπληρώνουν τον τοκετό. "Ετσι εξασφαλίζεται η ζωή του παιδιού και απαλλάσσεται η γυναίκα από κινδύνους.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η ιστορία της έπεμβασης αυτής είναι πολύ παλιά. "Ο μύθος έχει ως εξής: "Ο βασιλιάς της Θεσσαλίας Φλεγύας είχε μία πεντάμορφη κόρη, την Κορωνίδα, που την αγάπησε τρελά ο "Απόλλωνας. Τη ζήτησε σε γάμο και την παντρεύτηκε. "Υστερα όμως από λίγο, η Κορωνίδα έπιασε κάποιον φίλο. Και όπως γίνεται συνήθως, όλοι ήξεραν το μυστικό έκτός από το σύζυγο, που το έμαθε τελευταίος. "Ενα άγαπημένο του πουλί, το κάτασπρο κοράκι, πήγε και τού το μαρτύρησε. "Όλη η αγάπη του άμορφου θεού έσβησε μονομιάς. Και πρώτα απ' τη λύπη του καταράστηκε το άτυχο πουλί για την φοβερή είδηση. Και το κοράκι μαύρισε. "Επειτα καταδίκασε την άπιστη γυναίκα σε θάνατο και μάλιστα με φωτιά. Πριν όμως, οι φλόγες ζώσουν καλά—καλά την άπιστη, ο "Απόλλωνας θέλησε να σώσει το παιδί γιατί η Κορωνίδα ήταν έγκυος. Της άνοιξε λοιπόν την κοιλιά και έπειτα τη μήτρα, άρπασε το έμβρυο και το πέταξε στο Πήλιο. Εκεί έπάνω ζούσε ένας σφοδρός γεροκένταυρος, ο Χείρωνας. "Ήτανε μάντης και γιατρός. Σ' αυτόν έδωσε έντολη ο "Απόλλωνας να αναβρέψη το παιδί και να το διδάξη ιατρική.

"Ο Χείρωνας, εξεπλήρωσε την έντολή και έβγαλε ο γιος του "Απόλλωνα έμαθε την τέχνη. "Επειδή μάλιστα ήταν ικανός από τα νοσήματα τ' άσκευε και η πιασμένη άσκησής του. Δεν πρέπει λοιπόν να νομίζουμε ότι η καισαρική τομή είναι καινούργια μέθοδος (1581). "Ενας άλλος μεγάλος γιατρός δικός μας, ο Γαληνός, την έκανε στα ζώα καίως έγκύμας άνωταμών άπέλυτα της μήτρας το έμβρυον (Γαλ. 8 443).

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΕΡΑΣ

Χωρίς λόγια

ΥΒ ΕΚΔΕΡ

Η ΤΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑ

Από τη σειρά: «Γυναίκες που πολύ αγάπησαν!»

.....Μ' αν δε στεριώσετε άνθρωπο
γιούφουρι δε στεριώνει!
καί μη στεριώστε όρφανό,
μη ξένο, μη διαβάτη,
μόνο του πρωτομάστορα
την όμορφη γυναίκα...
(Δημοτικό τραγούδι)

Ο ΘΡΥΛΟΣ αρχίζει έτσι: Σ' ένα άρχοντικό
στην Άρτα, έζησε ένα άντρώνο με
τρεις πανέμορφες κόρες. Ήρθε καιρός και τα
κορίτσια μεγάλωσαν κι' έφτασαν στην ώρα
που θα έπρεπε πια να κάνουν δικά τους
πιτικά και να φύγουν από τους γονιούς τους.

Πρώτη, κατά το συνήθειο, παντρεύτηκε η με-
γαλύτερη. Τη ζήτησε ένας ξακουστός μάστο-
ρας από τα μέρη του Δούναβη κι' οι δικοί της
με μισή καρδιά γιατί θα έφευγε μακριά τους
η πρωτοθυγάτρα τους, είπαν το «ναί».

Έγιναν με χαρές και με τραγούδια οι γά-
μοι και έπειτα η κόρη κίνησε για να πάει στο
μέρος του γαμπρού. Τη φίλησαν οι γονιοί της,
έκλαιγαν οι αδερφάδες της, της εύχθηκαν όλοι
συγγενείς και φίλοι. Ύστερα φόρτωσαν τ' α-
κριβά προκιά σε ζωντανά και την ξεπροβόδι-
σαν ως τη γωνιά του δρόμου.

ΤΟ ΚΑΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΑΝ ΠΡΟΛΑΒΑΝ να χαρούν για τους γά-
μους της κι' ήρθε το κακό μήνυμα. Η ό-
μορφη κοπέλα θυσιάστηκε για την αγάπη του
άντρα της για να στεριωθεί γιούφουρι πάνω από
το Δούναβη.

Έτσι ήταν το συνήθειο: "Αν γιούφουρι δε στε-
ριωνόταν στις δυό όχθες ποταμού γιατί τα
χώματα ήταν μπόσικα, θα είχε πέσει κατάρα
και θα έπρεπε άνθρωπος να θυσιάσει στα θε-
μέλια του.

Το έμαθαν οι γονιοί της και μισοφόρεσαν.
Το έμαθαν οι αδερφάδες της κι' ώρκιστηκαν να
μη παντρευτούν.

ΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟΞΕΝΙΑ

ΜΕ ΤΟΥΣ θρήνους για τον καύμο της αδι-
κοχημένης κοπέλλας πέρασε καιρός κι' ήρ-
θε άλλη προξενιά. Ένας άρχοντάς τους από
τα μέρη του Εύφρατη ήρθε περαστικός στην
Άρτα για δουλειές, είδε τη δεύτερη θυγάτριά
των χαροκαμένων γονιών κι' έχασε τα συλλοι-
κά του. Ήταν ψηλή και λυγρή, μ' ένα πρό-
σωπο σά φεγγαί και με μεγάλα ψαχιστά
μάτια όλο συλλογή και λαχτάρα.

Είδε κι' απόειδε και τη ζήτησε από τους
δικούς της:

—Δε δίνουμε τη θυγάτριά μας να ξενητευτή,
είπε ο πατέρας.

Ο ξένος όμως από τα μέρη του Εύφρατη
ήταν όμορφος και λεβέντης. Κι' ό,τι δέν υπό-
ρεσε να καταφέρει από τους γονιούς της όμο-
φοκέλλας, το κατάφερε απ' την καλή του.
Της έφτιασε τραγούδια και της τα τραγούδησε
κάτω από τα παράθυρά της, της είπε έρωτά-
λογα και τέλος τη γήτηψε με τα τσακίρικα
μάτια του που της έταξαν παραδείσους.

Έτσι, όταν την ξαναζήτησε απ' τους δικούς
της, αυτοί δε μπόρεσαν πια να πουν όχι.

ΤΟ ΚΑΚΟ ΔΕΥΤΕΡΩΝΕΙ

ΡΗΓΟΡΑ όμως ήρθε και δεύτερο μαύρο
χαμπερί από τον τόπο του γαμπρού. Την
κόρη την έθωψαν για να στεριώσει γιούφουρι
πάνω από τον Εύφρατη.

Αμπάρωσαν πόρτες και παραθύρια οι δυ-
στυχισμένοι γονιοί, έβαλαν μαύρα σεντόνια
στα κρεβάτια και σφάλισαν το σπίτι τους.

—Δέν είμαστε πια για χαρές, είπαν. Δυό
κόρες μας αδικώθηκαν. Το σπίτι μας είναι
καταραμένο.

Μαζί τους σφάλισε στο πένθιμο σπίτι κι' η
ερίτη θυγάτριά τους, η Μαρουδιά, τα τρο-
φαντά νιάτα της.

—Εγώ θα μείνω κοντά σας, έλεγε και έσ-
τάλεγε στους γονιούς της. Δε θα σας άρνηθώ,
μακάρι και να μου τάξουν βασίλειο.

Ο ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ

ΜΕΓΑΛΟ λόγο όμως ξεστόμισε η Μαρουδιά.
Η καρδιά νόμους δέν ακούει όταν ο έ-
ρωτας τη σημάδεψε με τα θέλη του.

Από καιρό οι άρχοντες του χωριού ήθελαν
να στήσουν γιούφουρι πάνω απ' το ποτάμι της
Άρτας για να περνάν τα ζωντανά τους να τα
πληγώνουν στην άλλη όχθη και να μη χρειά-
ζεται να κάνουν δολοκλήρη θόλα. Δέν έβρισκαν
όμως μάστορα τεχνίτη κι' επέδείο για να
κάνη αυτή τη δουλειά. Τότε άκουστηκε πως
σε άλλες μεγάλες πολιτείες ένας πρωτομάστο-
ρας, που σαν κι' αυτόν δέν ήταν στον κόσμο
άλλος, έχτιζε εκκλησιές και κάστρα κι' ήταν
κάθε του έργο κι' ένα τέλειο οικοδόμημα. Α-

ποφάσιαν λοιπόν να τον φωνάξουν και στην
Άρτα να στήση γιούφουρι πάνω απ' το ποτάμι
τους.

Έτσι ήρθε ο πρωτομάστορας κι' απ' την
πρώτη μέρα κίδλας άρχισε να εξετάζει τα χώ-
ματα και να ετοιμάζει το μεγάλο έργο. Είχε
άκούσει πως κι' άλλοι πριν από αυτόν προσπά-
θησαν να στήσουν γιούφουρι, μα έβηκαν τα χώ-
ματα μπόσικα κι' άφησαν τη δουλειά στη μέ-
ση. Αυτός όμως όχι. Θα έκανε ό,τι μπορούσε
και στο τέλος θα κατάφερνε να φτιάξη τούτο
το μεγάλο έργο να τον εύλογαν οι άρχοντες
κι' οι νοικοκυραίοι του χωριού και ν' άπλωθη
ακόμη περισσότερο η φήμη του στον κόσμο...

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΕΜΠΡΙΜΕ

Οι βούλες είναι φέτος πολύ της
μόδας καθώς και οι ντραπέ ζώνες.
Το μοντέλο αυτό του Λανδέν συν-
δυάζει και τα δυό. Είναι από σου-
ρά με πούα σε τρία χρώματα κι' έ-
χει στρουγγυλό ντεκολτέ και ζαπα-
νέ μανίκια τα οποία έχουν στο έ-
πάνω μέρος τους μία πιέτα και
σφίγγουν με μανσέτα. Το κορσάκι
στη μέση είναι έφαρμωστό και
σφίγγει με μία πολύ φαρδιά ντρα-
πέ ζώνη της οποίας η άκρη τυλί-
γεται στο ένα πλάι αυτό σχηματίζει
φούστα στο πλάι αυτό σχηματίζει
πολλές σούρες και γύρω - γύρω έ-
χει έλαφρό κλώδ. Μεγάλη κοσπελί
και γάντια λευκά συμπληρώνουν.

ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ ΜΕ ΤΗ ΜΑΡΟΥΔΙΑ

ΜΙΑ ΜΕΡΑ συναπαντήθηκε στο δρόμο με τη
Μαρουδιά. Πήγαινε αυτή ν' άνιξη κα-
τήλι στην εκκλησία του χωριού και έρέθηκε
πρόσωπο με πρόσωπο με τον πρωτομάστορα.
Στάθηκαν κι' οι δυό ακίνητοι, θουδοί. Πρώ-
τη φορά η Μαρουδιά έβλεπε τόσο όμορφο άν-
τρα και πρώτη φορά ο πρωτομάστορας, που
ήταν πολυταξιδεμένος, συναντούσε τέτοια κο-
πέλλα.

Την καλημέρισε χαμογελαστός ο πρωτομά-
στορας κι' αυτή, κυτώντας δλόγυρα μη την
δη κανείς, του χαμογέλασε και τον αντίχαι-
ρέτησε.

Από τότε ούτε η Μαρουδιά ούτε ο πρωτο-
μάστορας μπορούσαν να έρουν την ήσυχία
τους. Φωτιές άναψαν στις καρδιές τους και
τους έκαμαν δλάνκερους. Παράτησε τα σχέδια
για το γιούφουρι κι' άρχισε να κόβη δόλτες κα-
τώ από τα παραθύρια της μνήν τη δη και του
χαμογελάει. Κι' αυτή πάλι έβγαλε τα μαύρα
κι' έστεκε πίσω απ' τα παντζούρια για να τον
βλέπη να πληγώνεται και να του πετάει
πότε ένα γαρύφαλο και πότε ένα κλωνί άν-
θισμένο βασίλικο.

Τον έβλεπαν οι άρχοντες του χωριού να χα-
σμεράει και να μην άποτελειώνει το έργο και
άνησυχούσαν. "Ωσπου κι' αυτός τους είπε ξε-
καθάρη πως άγαπούσε τη Μαρουδιά κι' άλλη
έννοια δέν τον έτρωγε απ' την αγάπη της.

Έπεσαν όλοι από κοντά στον πατέρα της,
έκλεισε και δάρθηκε κι' αυτή στα πόδια του
κι' ο πατέρας με σφιγμένη την καρδιά είπε το
«ναί». Έτσι έγιναν οι γάμοι κι' ο πρωτομά-
στορας μπήκε σώναμπρος στο σπίτι των πεθε-
ρικών για να μένη κι' η μονακλή πιά κόρη
τους κοντά τους.

ΤΟ ΓΙΟΥΦΟΥΡΙ ΔΕ ΣΤΕΡΙΩΝΕΙ

ΑΦΟΥ τη στεφανώθηκε, ρίχτηκε άμέσως στη
δουλειά μ' όλη την καρδιά του. Το γιούφουρι
προχωρούσε κανονικά κι' όλοι εύλογούσαν τον
άξιο πρωτομάστορα, που έστηνε στο χωριό
τους τέτοιο σπουδαίο έργο.

Η γυναίκα του τον καίρισε κι' ήταν πε-
ρήφανη που είχε τέτοιο άντρα. Άλλά λίγο
βάστηξε η χαρά τους. Μία παγωμένη νύχτα
του χειμώνα σηκώσαν λυπητρά οι καμπάνες
του χωριού και το κακό μαντάτο κύλησε από
στόμα σε στόμα:

— Έπεσε το γιούφουρι... Γκρεμίστηκε το γιού-
φουρι.

Πήγε να τρελλασθί από τη λύπη του ο πρω-
τομάστορας. Πρώτη φορά του τύχαινε τέτοια
συμφορά. Άλλά η γυναίκα του προσπάθησε
να τον έγκαρδιώσει:

—Δέν είναι τίποτα, καλέ μου, που δε διο-
ρθώνεται. Τα χώματα είναι μπόσικα ο' αυτό το
μέρος και πρέπει πού γερνά να θεμελιώσει το
γιούφουρι.

Κατέβασε θλιμμένα το κεφάλι του ο πρωτο-
μάστορας και ξανάρχισε να στήνει απ' την ά-
ρη το γιούφουρι. Μά πάλι γκρεμίστηκε. Και
τότε άκούστηκε η τρομερή προφητεία...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΥΣΙΑ

Για να στεριώσει το γιούφουρι έπρεπε να θα-
φτεί ζωντανή στα θεμέλια του η όμορφη
γυναίκα του Πρωτομάστορα. Τ' άκουσε αυτός
κι' ένοιωσε τη γη να σαλεύη κάτω από τα
πόδια του.

—Κάλλιο να πεθάνω εγώ, παρά να κάνω τέ-
τοιο κρήμε.

Άλλά οι εργάτες θρυγνοκομόσαν κι' όλοι
έλεγαν πως με τούτο το έργο θα σωζόταν το
χωριό κι' οι άνθρωποι του θα ζούσαν ευτυ-
χημένοι. Είδε κι' απόειδε ο πρωτομάστορας, πα-
σμένο. Είπε και την καρδιά του κι' έστειλε μήνυμα
λεψε με την καρδιά του κι' έστειλε μήνυμα
στη γυναίκα του να ρηέ γρήγορα στον τόπο
που έχτιζε το γιούφουρι, γιατί τη χρειαζόταν.

Ανύποπτη η Μαρουδιά τυλίξε με το καλό
μαντήλι το κεφάλι της, φόρεσε πλουμιστό φο-
ρεμα και κίνησε για να έρθι τον άντρα της.

Τον έβλεπε όλη συλλογιμένο. Της είπε
πως του έπεσε το δαχτυλίδι του γάμου τους
στην πρώτη την καμάρια και...

(Ποιός να μπη και ποιός να βγί
το δαχτυλίδι να βρω)

— Για τούτο συλλογάζαι, καλέ μου, να
ρώτουμε χαμογελαστό η Μαρουδιά. Έγώ
μωά να έρω το δαχτυλίδι που μας ένωσε.

Έτσι αποφασίζεται η θυσία της. Κι' όταν
κατεβαίνει στ' ανοιχτά θεμέλια άρχίζουν οι
τη χτίζουν οι εργάτες ζωντανή. Πάει να κοι-
ραστή η Μαρουδιά αλλά γρήγορα άλλαζει
λόγο και ψιθυρίζει με βαθύ κούμπο:

Τρεις αδελφάδες είμαστε

κι' οι τρεις κακογραμμένες

Η μία έχτισε το Δούναβη

κι' άλλη τον Εύφρατη

κι' εγώ η πιο μικρότερη

της Άρτας το γιούφουρι

και ο πρωτομάστορας

κυντάει με θουρκωμένα μάτια τους εργάτες να

χτίζουν τα θεμέλια με το εξιλαστήριο θύμα

Έτσι πληρώσε η Μαρουδιά την αγάπη της

για τον όμορφο πρωτομάστορα. Κι' έγινε θύμα

λόγος και ποίημα, κι' έγινε τραγούδι που κλη-
λάει από στόμα σε στόμα και της χάρισε την
αλωνιότητα.

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΜΑΤΣΑΣ

Σκεφθήκατε ποτέ

ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΗΛΘΑΝ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΝΩ-
ΣΤΟΤΑΤΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ,

Ρωτήστε μας και θα σάς άπαντήσουμε

«ΠΗΓΑΝ ΓΙΑ ΜΑΛΛΙ ΚΑΙ ΒΗΚΑΝ ΚΟΥΡΕΜΕΝΟΙ»

Η ΜΑΡΙΑ Παπασταύρου από
το Κρανίδιον Έρμιονίδος,
θέλει να μάθι την ιστορία της
εκφράσεως «πήγαν για μάλλι
και βήκαν κουρεμένοι».

Μιά από τις πιο σκοτεινές
εποχές που έζησε η Έλλάδα,
ήταν όταν στα παράλια της,
έκαναν επιδρομές οι διάφοροι
πειρατές, προ παντός όμως οι
Άλγερινοί, που περνούσαν απ'
το μαχαίρι όλα τα γυναικό-
παιδα ή άρπαζαν τις όμορφες
κοπέλλες για να τις πουλή-
σουν στα σκλαβοπάζαρά τους.

Στη Μήλο υπήρχαν τότε μεγά-
λα εργαστήρια ταπητουργίας,
που έφτιαχναν χαλιά με ωραι-
στά σχέδια, από ένα είδος
μαλλι. Τα χαλιά αυτά τα που-
λούσαν πανάκριβα στους δια-
φόρους παυσίους της Πόλης,
της Κύπρου ή της Βενετίας.

Την εποχή εκείνη δρούσε στο
Αιγαίο ένας φοβερός κουρσά-
ρος ο Άλη Μερέτ Χάν. Μία
κατασκοτεινή νύχτα λοιπόν,
βγήκε μαζί με τα παλληκάρια
του στη Μήλο για να την κουρ-
σάει. Οι πειρατές μπήκαν και
στα εργαστήρια των χαλιών
και άρχισαν να φορτώνουν
στα ζώα όλες τις μπάλλες των
μαλλιών που βρίσκονταν εκεί.

Οι νησιώτες όμως τους πήραν
ειδίση, τους κύκλωσαν και
τους έβγαλαν χωρίς αίματοχυ-
σία. Άντι να τους σκοτώσουν
όμως, τους έβρισαν το κεφάλι
και τα γένεια και τους έβαλι-
σαν δάρο στον αυτοκράτορα
του Βυζαντίου. Άπό τότε έ-
μεινε και ο λόγος που τον λέ-
με συχνά και σήμερα σε ανά-
λογες περιπτώσεις: «Πήγαν
για μάλλι και βήκαν κουρε-
μένοι».

«ΑΥΤΟΣ ΚΑΛΙΓΩΝΕΙ ΤΟΝ ΨΥΛΟ»

Η ΕΚΦΡΑΣΙ «καλιγώνει τον
ψύλλο», που λέγεται για
να χαρακτηρίσει ανθρώπους ί-
κανούς και τετραπέρατους, εί-
ναι ρωσικής προελεύσεως.

Στα Ουράλια, γύρω από τα
όποια είχε αναπτυχθεί από πολ-
λά χρόνια η σιδηροβιομηχα-
νία, καταικούσαν από τον πα-
λιό καιρό οι πιο ικανοί σιδη-
ρουργοί, που το επάγγελμά
τους έκληρονομήτο από γενιά
σε γενιά, έτσι που κάθε νεώ-
τερη γενιά γινόταν πιο ικανή
από την προηγούμενη της.

Για να εξάψουν, λοιπόν, τον
ζήλο των νεωτέρων και να τους
φιλοτιμήσουν να γίνουν καλοί
τεχνίτες, τους διηγούντο οι γε-
ροντότεροι διάφορα παραμύθια
σχετικά με το επάγγελμά τους.

Ένα από τα πιο περιπετειώ-
δη, αλλά και τα πιο δημοφιλή
παραμύθια του είδους αυτού,
είναι εκείνο που διηγείται
για τους δαγώνες που έκαναν
κάποτε μεταξύ τους οι πιο ι-
κανοί σιδηρουργοί, για να έ-

ναδείξουν τον άσσο των άσ-
σων». Νικητής θα ήταν εκείνος
που θα κατόρθωνε να πιάση έ-
ναν ψύλλο και να τον καλλι-
γώσει. Έτσι από στόμα σε
στόμα έμεινε η φράσι για να
λέγεται μέχρι σήμερα.

*

ΚΑΙ τώρα να η προέλευσις
μίας λέξεως για την οποία
έχει ιδιαιτερή ευαισθησία το
περιοδικό μας. Η λέξις: Μη-
τέρα! Μπορεί να πη κανείς με
θεβαιότητα ότι η πρώτη λέξι,
που προφέρει ο άνθρωπος εί-
ναι η ίδια, σχεδόν σε όλη την
έπιφανεια της γής. Η λέξις
αυτή είναι η ονομαστική α-
λών των μικρών παιδιών, είναι
η λέξις «Μαμά».

Στις περισσότερες γλώσσες
οι λέξεις που έχουν την έννοια
«Μητέρα» μοιάζουν μεταξύ
τους κατά τρόπον εκπληκτικό.
Όλες σχεδόν περιλαμβάνουν
το σύμφωνο «Μ», που υποδει-
κνύει την Μητέρα, ακριβώς ό-
πως το σύμφωνο «Π» υποδει-
κνύει τον πατέρα. Οι σοφοί έ-
ρευνηται άναγουν την καταγω-
γή όλων των φθόγγων—δσον ά-
φορά τις ινδοευρωπαϊκές γλώσ-
σες—στην κοινή σανσκριτική
ρίζα «Μα», που έχει τη διπλή
έννοια του «παράγω» και «δι-
ατρέφω».

Έτσι λοιπόν η σανσκριτι-
κή λέξι «Μάταρ» γίνεται στα
ελληνικά μήτηρ, στα λατινικά
«μάτερ» που όργότερα θα δώ-
σουν τη γαλλική λέξι «μέρ».

Κατόπιν με τη μεσολάβη-
σι του νεολατινικού τύπου
Μέντερ, έχουμε την Ιταλική και
ισπανική λέξι «μάντερ». Στην
αιγυπτιακή λέγεται «μαούτ»
και εβραϊκά «Εμ».

Θα μπορούσε όμως έξε ίσου
κολά, να πη κανείς ότι οι γε-
νείς όλων των χωρών της γής,
περιμένοντας με ανυπομονησία
του πρώτους φθόγγους που θ'
άκουστούν από το στόμα του
παιδιού τους, τους νομίζουν
συνήθως σαν πρόσκλησι του
δντος που συγκεντρώνει την ά-
γάπη του παιδιού: της μητέρας.

Η περίεργη και έπιμονη πα-
ραμύθια του γράμματός «Μη»
στη λέξι μητέρα, φαίνεται ά-
πο τον πιο κάτω πίνακα:

Έλληνικά: Μητέρα. Άγγλι-
κά: Μάδερ. Ισπανικά: Μάν-
ταρ. Ιταλικά: Μάντερ. Πορ-
τογαλικά: Μάο. Γερμανικά:
Μάιτερ. Δανικά: Μόντερ. Σου-
ηδικά: Μόντερ. Νορβηγικά:
Μάο. Όλλανδικά: Μέντερ.
Βουλγαρικά: Μάμα. Ρουμανι-
κά: Μουμέ. Τσιγγάνικα: Μα-
μό. Τσεχικά: Μάρμα. Πολωνι-
κά: Μαμούσα. Ρωσικά: Μάτα.
Σερβικά: Μάτι. Άρμενικά:
Μάερμ. Κινεζικά: Μάου. Σια-
μικά: Μέε.

Έξαιρέσεις άποτελούν η
τουρκική, η ουγγρική, η φιλ-
λανδική, η αϊθιοπική, η εβραϊ-
κή και μερικές άλλες.

ΤΑΚΗΣ ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ

Αδοκλήσατε

και σεις δρσσερε και νε-
σνικσ πρόσωπο με τη

ΛΑΛΟ-ΚΡΕΜ "ZINNIA"

Στ καθάρσ και εύενη σν-
στατικά της ΛΑΛΟΛΙΝΗΣ
τό όποια περίεσχ, τρέφου-
ν την έπιδερμίδα, τονώνου-
ν τους ιστούς του προσώπου
και αντίκαθιστούν τα βιολο-
γικά στοιχεία που λείπουν
από το δέρμα.

Η ΛΑΛΟ-ΚΡΕΜ "ZINNIA"

δύνάται να χρησιμοποιηθί δι-
όλα τα δέρματα και συνιστά-
ται δι' όλας τας περιπτώσεις

Zinnia

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ!

Για κάθε ζήτημα το όποιον δυνατόν να
σας άποσυχλή άσχετικά με την όμορφη-
νύα, έπικοινωνήτε ή γράψατε στο επί-
σημόνικον κέντρον ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
ZINNIA ΣΟΦΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 8 Άθηνων
θα εξυπηρετηθήτε άπολύτως χωρίς κομ-
μίαν έπιδερμιναν.

ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ

Πλεκτομήχαναι

PASSAP

Τιμή 2.950

Ποικιλία το παρόν και

άποστέλλεται το με το όνομα

και την διεύθυνση σας στην

όντιπροσώπειον:

PASSAP

Νίκης 21 - Άθηναι

και θα λάβετε

ΔΩΡΕΑΝ

εικονογραφημένον περιγρα-
φικόν φυλλάδιον

ΤΥΠΟΣ

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΛΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΜΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ - ΥΠΕΡΩΓΗΝΗ - ΑΝΩΔΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
Me KASTRIOTIS
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΟΝΑΚΗ Τηλ. 612-010

Κυρίες και Δεσποινίδες

Δοκιμάσατε τα νέα

Femex

με άφή δελουδινη και σε κατάλλη-
λη μέγεθος. Είναι τα πλέον έ-
ναυαυτικά και εύχάριστα. Ζητήσα-
τέ τα από τα φαρμακεία και τα
Άρωματωπώλεια. Πωλούνται εις
κυτία των 6 και των 12 τεμαχίων.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ

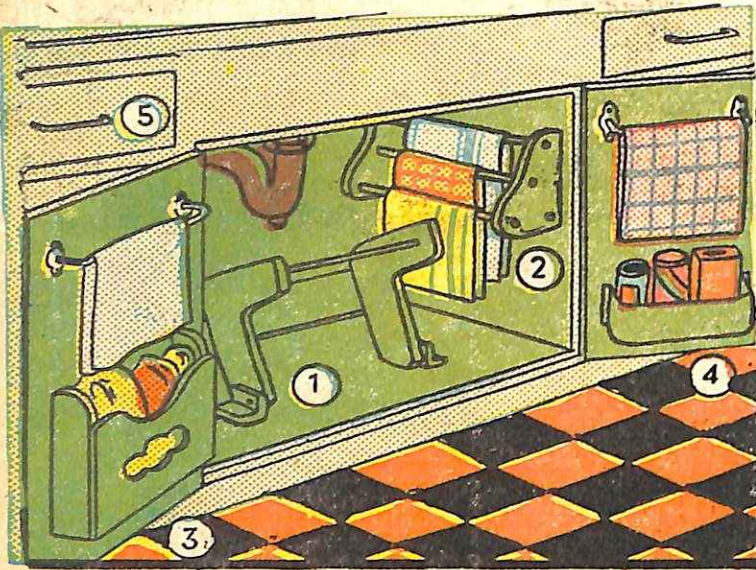
MANTAM ZANNET

Οδός Θεριοπουλών και Πειραιώς

αριθ 1 Τηλέφωνον 52.940

Διατηρησε την ομορφειά σας
ΜΕ ΣΑΜΠΟΥΑΝ
ΜΠΑΝΙΟΥ Stephen's

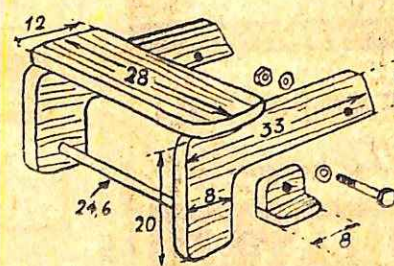

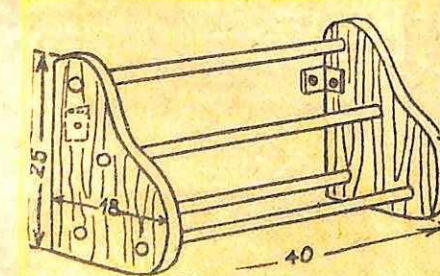
ΕΝΑ ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟ-ΧΥΤΗ. ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ :

Φώνετε πάνω στα δυο πλευρικά σανίδια. Βερ νικώστε κι' ύστερα δι- δώνετε τις μικρές ξύ- λινες γωνίες στο δά- πεδο της ντουλάπας από τις δυο μεριές του μπάγκου. Αυτός θα περιστρέφεται γύ- ρω σε δυο μπουλόνια, που έχουν και από τις δυο μεριές δυο μεταλλικές ροδέλες

ΕΝΑ ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟ με τέσσερις βέργες, προωρισμένο για τις πετσέτες και τα πανιά που σκουπίζουμε τα πιάτα. Οι πλευ- ρές κόβονται όπως δείχνει το σχέδιο. Τις κορφώνετε μαζί προ- κειμένου να τις κόψετε, για να επιτύχετε να είναι όπου- τως όμοιες στο σχήμα.

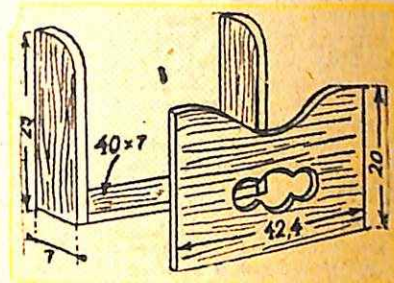

Ανοίγεται ταυτόχρονα 4 τρύπες διαμέτρου ενός εκατοστού στις ό- πειες θα περάσετε τις τέσσερις ξύλινες βέρ- γες διαμέτρου ενός ε- κατοστού και μήκους 40 εκατ. Δυο μεταλ- λικές γωνίες θα δίδω- θούν πρώτα στις εσω- τερικές πλευρές και στο αυτό ύψος κι' ύ- στερα στα τοιχώματα του ντουλαπιού.

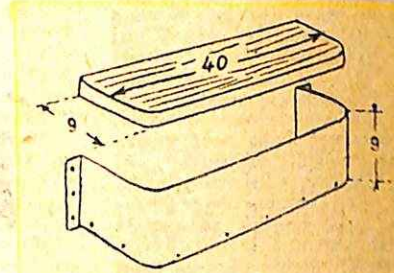
ΕΝΑ ΝΤΟΥΛΑΠΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΕΡΟΧΥΤΗ

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΔΙΝΟΥΜΕ ΠΑΡΑΚΑΤΩ, ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΣΤΟ ΜΑΞΙΜΟΥΜ ΤΙΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ. ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΑ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΦΤΙΑΞΗ ΟΠΟΙΟΣ ΔΗΠΟΤΕ ΜΑΡΑΓΚΟΣ. ΕΠΑΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΣΥ- ΝΟΛΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΩΝ. ΟΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΟΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΡΙΘΜΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΚΑΤΟΣΤΑ

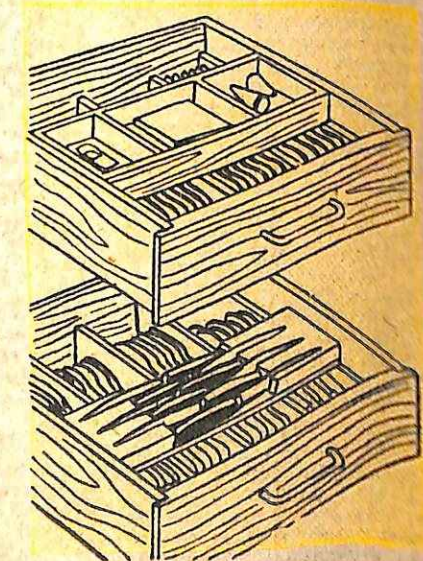
ΜΙΑ ΣΚΕΥΟΘΗΚΗ ΒΑΘΕΙΑ για την το- ποθέτηση πραγμάτων. Αποτελείται από ένα πλαίσιο φτιαγμένο α- πό δυο πλευρικές σα- νίδες, που οι επάνω γωνίες έχουν στρογγυ- λευθη κι' από μια κά- τω επίπεδη, που συγ- κρατεί τις δυο πλευρι- κές με πρόκες και ψα- ροκόλλα. Το μπροστι- νό μέρος, κολλημένο και καρφωμένο στο πλαίσιο, μπορεί να έ- χη μπροστά ένα δια- κοσμητικό άνοιγμα για αερισμό. Το χρωματίζετε και το καλ- λάτε στο εσωτερικό τοίχωμα του ντουλαπιού. Το δίδω- ντε με τέσσερις βίδες, που χώνετε απ' έξω προς τα μέσα. Τα κεφάλια των βιδών θα γίνουν χωστά και θα στοκαρισθούν με προσοχή.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΣΚΕΥ- ΟΘΗΚΗ για την το- ποθέτηση διατηρημέ- νων τροφίμων. Κι' α- πό αυτήν από επάνω υπάρχει μια πετατο- κρεμάστρα. Την φτιά- νετε με μια σανίδα, που έχετε στρογγυλέ- ψει τις δυο μπροστι- νές γωνίες και μια ταινία από αλουμίνιο 65 εκατοστών μήκους και λυγισμένη όπως δείχνει το σχέδιο. Στο σχέδιο, επίσης, φαίνεται πώς θα δι- δωθη. Κολάτε και δίδω- ντε την ταινία στη σανίδα και στο ε- σωτερικό τοίχωμα του ντουλαπιού. Χρωματίζετε ή βερνικώνετε. Η ταινία του αλουμινίου μπορεί ν' αλλάχτη από σανίδες.

ΣΥΡΤΑΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ. Το εσωτερικό τους θα δια- σκευασθή σε χωρίσματα, που το ύψος τους θα είναι τα τρία τέταρτα μόνο του βάθους το οποίο θα έχη το συρτάρι μας.

Για να κερδίσετε το χώρο που μένει κενός σε βάθος, τοποθετείτε ένα άλλο χωρίσμα με πάτο, που τοποθετείτε κατά πλάτος, σε δυο ταβλίτσες που είναι κολλημένες και καρφω- νες από κάθε πλευρά. Για το ένα απ' τα συρ- τάρια, η επάνω θήκη θα διαιρεθώ σε μικρά διαμερίσματα για δι- άφορα μικροπράγματα (βουλωματα, τριμπου- σόν κ.λ.π.). Το άλλο συρτάρι, θα αποτελε- σθή από δυο ξύλινα στελέχη, που κολλάτε στον πάτο και κόβετε έτσι που να μπορείτε να τοποθετήσετε μα- χαίρια. Οι επάνω θή- κες γλιστρούν προς γιά εμπρός ή πίσω κα- ρά βούλησιν, ανοίγον- τας έτσι τις κάτω θή- κες του συρταριού.

ΔΙΕΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Α. ΚΡΟΝΙΝ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΓΑΡΥΦΑΛΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ
Η Κάθριν Λόρμερ, που σε ήλι- κία 35 ετών διευθύνει έναν οικο- είδων τέχνης στο Λονδίνο, αντιμε- τάζει οικονομικές δυσκολίες. Α- γοράζει λοιπόν μια περιφημη μι- νιατούρα του Χολμπάιν, την «Κυ- ρία με τα Γαρυφαλλά», προς 10. 000 λίρες, με το σκοπό να τη με- ταπωλή στην «Αμερική», στον πάμπλουτο έμπορο ειδών τέχνης Μπράντ, σε διπλάσια τιμή. Η «Κυ- ρία με τα Γαρυφαλλά» είναι ένα ιστορικό πρόσωπο, η Λουκία ντε Κερύ, κόρη του Γάλλου πρέσβους στην Αύλη του «Ερρίκου Η'», που έγινε μοναχή επειδή ο άρραβω- ναστικός της σκοτώθηκε σε μο- ναχία στις παραμονές του γά- μου τους. Η άνεψιά της Κάθριν, η Νάνσυ, μία ήθοποιος 24 ετών, που η Κάθριν την προστάτευε από μικρή, της γνωρίζει τον άρραβω- ναστικό της, τον Κρίσ Μάντεν, «Αμερικανό επιχειρηματία. Στην αρχή, η Κάθριν δεν τον συμπαθεί καθόλου, αλλά σιγά - σιγά δια- πιστώνει πως είναι άνθρωπος με μεγάλη καλλιέργεια. Γνωρίζονται περισσότερο, κι' η Κάθριν του δι- ηγείται τα δύσκολα χρόνια της ζωής της και τη σταδιοδρομία της. Έν τω μεταξύ, ένας παλαι- ός γνωστός της, ο πλούσιος σα- ρανταπεντάρης Γάβριλ «Απτον», ε- νας γοητευτικός άνθρωπος, που δεν έχει δουλέψει ποτέ στη ζωή του, την φλερτάρει επίμονα και τη ζητάει σε γάμο, αλλά η Κά- θριν αναβέβαιε διαρκώς την α- πάντησή της. Μια μέρα, η Νάνσυ παρακαλεί την Κάθριν να μεσο- λαβήσιν στον γνωστό της θιασάρ- χη Σάμ Μπέρτραμ για να της δώση ένα ρόλο που της ταιριάζει πολύ σ' ένα έργο που θα παιχθή στην «Αμερική». Έτσι, θα μπορού- σαν να πάνε κι' οι τρεις μαζί στην «Αμερική». Η Κάθριν πείθει τον Σάμ, και φεύγουν πραγματι- κά κι' οι τρεις τους — η Κάθριν για να πουλήσει τη μινιατούρα της, η Νάνσυ για να παίξη στο έργο, κι' ο Μάντεν, που πρόκειται να την παντρευτεί στην «Αμερική», για να επιστρέψι στο εργοστάσιό του. Μέσα στο πλοίο, η Κάθριν κι' ο Μάντεν παρακολουθούν μια κινηματογραφική παράσταση, μα καθώς αρχίζει τρικυμία, και καθώς ο Μάντεν πιάνει την Κά- θριν στην αγκαλιά του για να μην πέση απ' το κάθισμά της, εκείνη καταλαβαίνει πως είναι έρωτευμέ- νη μαζί του. Αυτή η διαπίστωση της φέρνει μεγάλο κλονισμό, γιατί αγαπάει πολύ την άνεψιά της, σ' αγαπών στην «Αμερική», κι' η Κά- θριν κι' η Νάνσυ προσκαλούνται στο Γκρανσέιλ, στο σπίτι της κ. Μάντεν, της μητέρας του Κρίσ. Η έπαρχιακή ατμόσφαιρα του σπιτιού έρεθίζει τη Νάνσυ, που δεν σκεπάζεται παρά τότε να εα- ναγυρίση στο θέατρό της, στη Νέα «Υόρκη». Αντιθέτως, η Κά- θριν είναι γοητευμένη απ' την α- λότητα και την πατριαρχική γα- λήνη που επικρατούν στους Μάντεν. Όταν γυρίζουν στη Νέα «Υόρκη», ο Μάντεν, που αισθάνεται τελευ- ταία πολύ νευρικός, παρακαλεί τη Νάνσυ να παντρευτούν όσο το δυ- νατόν πιο γρήγορα, και συμφω- νούν να γίνι ο γάμος μετά την πρεμιέρα. Στο άνωμεταξύ, η Κά- θριν έχει κλείσει ραντεβού με την Μπράντ για να του πουλήσι την «Κυρία με τα Γαρυφαλλά», και τον

περιμένει μαζί με τον αντιπρόσω- πό της Μπρεζέ στο γραφείο του τε- λευταίου. Μα ο Μπράντ άργει να έρθη.
7ον
Η Κάθριν τον διέκο- ψε, ύψωνοντας τους ώ- μους:
—Ο Μπράντ θα δε- χτή τους δρους μας, είτε με απόλυτη βεβαιότητα. «Επειτα απ' όλα όσα είπα... Τον ξέρο- με καλά, δεν είν' έτσι; Πρόκει- ται για άνθρωπο που κρατάει το λόγο του.
«Έγινε πάλι σιωπή, και σκέ- φτηκαν κι' οι δυο τον διάσημο πελάτη τους. Σύμφωνα με την έκφραση της Κάθριν, ο Μπράντ ήξερε τι ήθελε, και το άπο- κτούσε πάντα. Ήταν ένας με-

λινός και γεροδεμένος ανθρω- πός, που έκρυβε το διαπερα- στικό του βλέμμα κάτω απ' τα γυαλιά του, και που είχε κάνει μυθική περιουσία με τον επι- δεξίο συνδυασμό δυο επαγγελ- μάτων, των μεταφορών και του εμπορίου ξυλείας οικοδομών. Σ' όλη τη χώρα, τ' όνομά του συμβόλιζε ένα εξαιρετικό επι- χειρηματικό μυαλό. Η ιστορία των δημιουργημάτων του, απ' την τεράστια αλυσίδα ξυλαπο- θηκών στη Βορειοδυτική «Αμε- ρική», ως το καινούργιο αυτό ινστιτούτο χημείας που είχε χτίσει στον «Αγιο Φραγκίσκο» για ανθρωπιστικούς λόγους, εί- χε γίνει σχεδόν θρυλική. Κι' η αξία των θησαυρών που ή- ταν συγκεντρωμένοι στον «Ι-

σπανικό πύργο του, στο παλά- τι του της Βενετίας και στο μεγάλο σπίτι του, ρυθμού Μπαρόκ, του Χή Ουέστ, ανε- ρχόταν σε πολλά εκατομμύρια.
Απ' το άτομό του αναδιδό- ταν τόση ζωτικότητα, ώστε ε- φτανε να τον σκεφτή κανείς για νάχη το αίσθημα της πα- ρουσίας του. Η Κάθριν ανα- πήδησε όταν παρατήρησε, βγαί- νοντας απ' τις ονειροπολήσεις της, πως ήταν πάντα μόνη μα- ζι με τον Μπρεζέ. Το ρολόι του γέρου, με το αμειλικτό τικ- τικ του, έδειχνε τώρα τρεις και τέταρτο.
—Δεν είναι παράξενο, μίς Λόρμερ, είπε καθαρίζοντας το λαιμό του. Μήπως πρέπει ίσως να του τηλεφωνήσω;
Η Κάθριν έκανε νόημα πως όχι.
—Ας μὴν τον πιέσωμε. «Αν δεν έχει κάποια άλλη σοβαρό- τητη απασχόλησι, θάρη. Είδ' άλλως, θα μάς τηλεφωνήσ' ο ίδιος.

—Μάλιστα, μίς Λόρμερ.
Ο Μπρεζέ δεν μπορούσε δι- μως να υποφέρει την έντασι της άναμνησ. Γλιστρώντας στο μεγάλο γραφείο, στάθηκε πί- σω απ' την τζαμινία πόρτα, απ' όπου φαινόταν ένα μεγάλο μέρος του δρόμου. Η Κάθριν άκουμπησε τους άγκωνες στο τραπέζι κι' έμεινε ακίνητη. «Α- φουγκραζόταν τον κάθε ήχο, αλλά μόνο ο θόρυβος του δρό- μου κι' οι φωνές των εφημερι- δοπαλών έφταναν σ' αυτή της. Αυτές οι φωνές, άγνωστα γιατί, τη νευριάζαν ιδιαίτερα. Την ίδια στιγμή, ο Μπρεζέ ώρμησε προς το μέρος της, με μια εφημερίδα στο χέρι. Είχε ένα ύψος παραξιασμένο, σ' α να είχε δεχτή ένα δυνατό χτύ- πημα στο κεφάλι. Στην αρχή, του ήταν αδύνατο να πη έστω και μία λέξη. Λαχανιασμένος, με τα μάτια γουρλωμένα, με το πρόσωπο χλωμό σαν το πα- νί, έμεινε κορφομένος στο κα- τώφλι.
—Κυττάστε, μίς Λόρμερ, φώναξε τέλος με μισοκοιμένη φωνή, κυττάστε!
Η Κάθριν ώρμησε προς το μέρος του, γεμάτη από έναν οδυνηρό φόβο.
—Τί συμβαίνει;
—Ο Μπράντ... ο Μπράντ δεν θα μπορούσε ν' αγοράσι τη μινιατούρα...
Η φωνή του πνίγηκε μες στο λαιμό του. Τα χαρακτηρι- στικά του συσπασθηκαν, και σωριάστηκε σε μία καρέκλα, κλαίγοντας σαν παιδί.
Η Κάθριν του άρπαξε την εφημερίδα μες απ' τα χέρια, και της έρ- ριξε μια βιαστική μα-

Η Νάνσυ, που έτοιμαζόταν να πάη στην πρόβα της, ώρμησε προς το μέρος της...

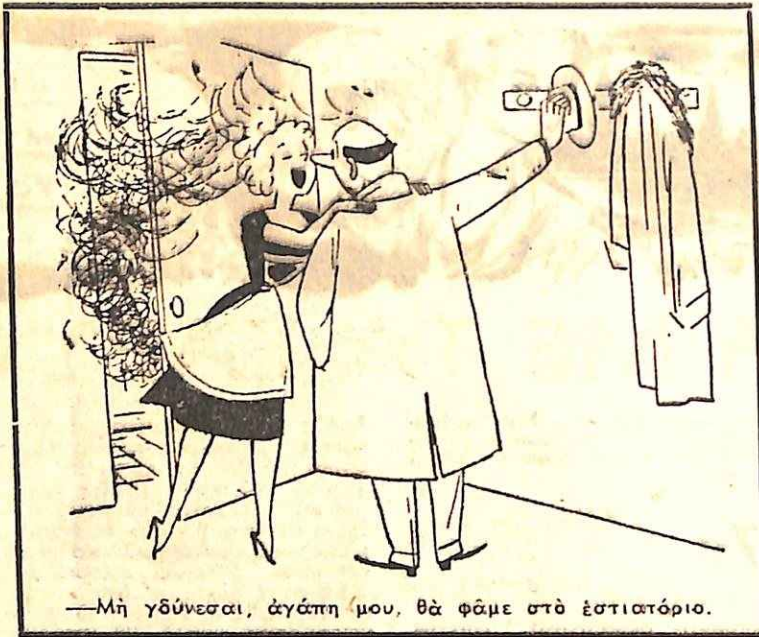
τις. "Ενας μεγάλος τίτλος, στην πρώτη σελίδα, την πληροφορήσε πως ο Μπράντ είχε σκοτωθεί μαζί με δέκα άλλους επιβάτες, σ' ένα μεγάλο, τρομερό αεροπορικό δυστύχημα.

Η Κάθριν έφυγε απ' το γραφείο τρικλιζώντας και, χωράοντας μέσα στην πυκνή ομίχλη, δεν είχε πιά παρά μία μόνο επιθυμία — να μη δει και να μην ακούσει κανένα, να μείνει μόνη με τη δυστυχία της. Με το κεφάλι ψηλά, με τα μάτια αδειανά και καρφωμένα πίσω μπροστά της, κατέβηκε στο δρόμο. Διασχίζοντας τη Μάντισον Άβενιου, κατευθυνόταν, μ' ένα είδος σκοτεινού ενστίκτου, προς μία έρημη περιοχή του Σέντραλ Πάρκ, του Κεντρικού Πάρκου. Περιπλανήθηκε λίγα λεπτά ακόμα, κι' έπειτα σωριάστηκε σ' ένα πάγκο, κοντά στην παγωμένη λίμνη, κι' αγωνίστηκε απεγνωσμένα για να ξαναβάλει λίγη τάξη στις ιδέες της.

Η είδησι του τραγικού τέλους του Μπράντ της είχε φέρει κατάπληξι και λήγιο. Τον συμπαθούσε πολύ αυτόν τον άνθρωπο Σ' όλες τις δουλειές είχε φερθεί πάντα έντελώς άψογα. Κάτω απ' την αίγλη της τεράστιας περιουσίας του, η Κάθριν είχε ανακαλύψει ένα χαρακτήρα τόσο απλό και τόσο γενναίο, ώστε είχε συνηθίσει να τον θεωρεί όχι μόνο σαν ένα μαϊκίον, μα και σαν ένα πραγματικό φίλο. Και να τώρα που είχε πεθάνει...

Ακίνητη και μοναχική, στο βάθος του μεγάλου πάρκου, αισθανόταν ολόενα εγκαταλειμμένη. Μέσα στη γλυμή αντανούγεια του δειλινού, οι σιλουέτες των κτιρίων και των μνημείων έμοιαζαν σά σύμβολα ενός δυνατού πολιτισμού, που ξεχειλίζει από ζωή. Εκείνη όμως ήταν μόνη. Μερικά παιδιά είχαν περάσει μπροστά της, στη λίμνη, αλλά ήταν άπρα τώρα που είχαν φύγει, αφήνοντας πάνω στον πάγο τα άριστουργήματα που σχηματίζουν τα πατινιά τους. Στο καταφύγιο ενός μικρού νησιού, οι νερόκοιτες, με τα παγωμένα φτερά τους πεσμένα πάνω σ' ανοιχτά τους δάχτυλα, ήταν παραδομένες στους ήρεμους ρεμβασμούς τους. Τα φώτα της δεινροστοχίας σχημάτιζαν μια ατέλειωτη αλυσίδα, που χανόταν μακριά μέσα στο τίποτα. Όλα δεν ήταν παρά σκιά, αγωνία και σιωπή.

Σιγά — σιγά, η Κάθριν άρχισε να βλέπει πιο καθαρά την κατάσταση της. Ήταν χαμένη. Με την εξαφάνισι του Μπράντ, οι πιθανότητες να μεταπωλήση τη μινιατούρα της, γρήγορα και σε καλή τιμή, είχαν γίνει ανύπαρκτες. Η προσέσμια της Τράπεζας πλησίαζε. Για να την εξοφλήση, και ν' αντιμετωπίση και τις άλλες υποχρεώσεις της, έπρεπε να ρευστοποιήση ό,τι είχε και δεν είχε: Τα αποθέματα της, τις παραγγελίες της, τις πιστώσεις της, ακόμα και την κοινωνική της θέσι, με τη φήμη που τη συνόδευε. Όα ήταν μαλίστα εύτυχισμένη αν κατόρθωνε ν' αποφύγη τη ντροπή της χρεωκοπίας. Αλλά με κάθε τρόπο ήταν νικημένη και κατεστραμμένη. Ήταν το τέλος της σταδιοδρομίας της, ή αξιοθρήνητη κατάρρευσις του οικοδομήμα-

τος που είχε χτίσει με τόσο κόπο. "Ενας οξύς πόνος της σπάραξε την καρδιά όταν θυμήθηκε τις ελπίδες της που διαφεύσθηκαν τόσο γρήγορα, τη γλυκειά μέση της εφήμερης επιτυχίας της... Όλα είχαν εκμηδενισθεί και σκορπισθεί σαν τη στάχτη στον άνεμο.

Έπειτα συλλογίστηκε αυτούς που παρέσυρε μαζί της στη δυστυχία της, και το βασανιστήριό της έγινε πιο μεγάλο. "Ο Ουάλτερς κι' η μίς Μύλλερ, ο Μπρεζέ — άχ, ο καημένος ο Μπρεζέ! — και ιδίως η μητέρα της, θα υφίσταντο τις σκληρές συνέπειες της καταστροφής της. Μόνο η Νάνσυ, δόξα σοι ο Θεός, δεν είχε πιά την ανάγκη της.

Αλλά όλοι οι άλλοι! της ήταν ανυπόφορη η σκέψη πως θα υπέφεραν εξ αιτίας της. Φυσικά, θα εξακολουθούσε να εργάζεται, και αφού ήταν ακόμα νέα, θαδρίσκε ένα καταφύγιο στη δραστηριότητά της, στις αδιάκοπες προσπάθειες και στην αυταπάρνησί της, που άποτέλουσε σ' αυτήν κληρονομιά του πατρικού πουρτανισμού. Αλλά θα κατόρθωνε ποτέ να ξανακατακτήση μία θέσι ανάλογη μ' αυτήν που είχε χάσει; "Αλλοι — συλλογιζόταν τον Μπρεζέ — ήταν ικανοί να χάσουν αφήφιστα, μία περιουσία, και να την ξανακάνουν μέσα σ' ένα χρόνο. Αυτή όμως δεν ήταν από κείνους τους ανθρώπους. Η τροχιά του άστρου της ήταν καθωρισμένη από αστηρούς νόμους. "Αν έπεφτε, δεν θα ξανασηκωνόταν πιά. Τον τελευταίο καιρό την κατείχε ένα παράξενο κι' επίμονο αίσθημα αδυναμίας, σά να ήταν παραδομένη ανυπεράσπιστη στα χτυπήματα της μοίρας. Αυτή τη στιγμή, συνειδητοποιούσε καλύτερα το πεπρωμένο της. Με δυο λόγια, δεν ήταν παρά μία δυστυχισμένη κι' αφοπλισμένη γυναίκα, και θα χρειαζόταν ένα ισχυρό μπράτσο για να γαντζωθεί, θα χρειαζόταν την προστασία μιας πιο δυνατής θέλησης.

Μέσα σ' αυτή την απόγνωση και την απελπισία, βρέθηκε στον πειρασμό να δώσει τέλος στη ζωή της. Όταν τόσο εύκολο να γλυστρήση στα σκο-

τεινά και φιλόξενα βάθη της λησμονιάς! Οι άλλοι δεν θα μάθαιναν τίποτα. "Ενα απλό παραπάτημα, μπροστά σ' ένα περαστικό άμαξι, ένα συνηθισμένο δυστύχημα, θ' άκούσε για να ελευθερωθεί απ' όλη της την αθλιότητα. Θα κοιμόταν για πάντα, και σ' λίγο κανείς δεν θα τη σκεπτόταν πιά.

Την ίδια όμως στιγμή, μία λάμψη πέρασε απ' το μυαλό της, κι' έδωσε όλες αυτές τις εικόνες, που της φάνηκαν σκοτεινές και θλιβερές. Θάρρος! Αυτή η λέξη ήταν πάντα το έμβλημα της ζωής της. Μόνο το θάρρος είχε αξία, και για ν' αντιμετωπίση αυτή την ήττα χρειαζόταν περισσότερη ενεργητικότητα από κάθε άλλη φορά. Σηκώθηκε απότομα, έσφιξε ακόμα περισσότερο το παλτό της πάνω στο σώμα της και προχώρησε με σταθερό βήμα προς το ξενοδοχείο.

Η Νάνσυ, που έτοιμαζόταν εκείνη τη στιγμή να πάη στην πρόβα της, ώρμησε προς το μέρος της και την αγκάλιασε.

—Κάθριν, αγαπημένη μου, φώναξε, πόσο είμαι στενοχωρημένη!

Είχε διαβάσει την είδησι στις εφημερίδες, κι' εξακολουθούσε βιαστικά:

—Κι' όμως, πρέπει να έλπιζω με πως δεν είναι όλα χαμένα! Τι άτυχία! Τουλάχιστον αν είχε γίνει το δυστύχημα μετά κι' όχι πριν!

Η Κάθριν είχε ξαναβρεί την αυτοκυριαρχία της:

—"Ο Μπράντ πέθανε, μην το ξεχνάς, απάντησε με ήρεμια. —Ναι, ναι, αγαπημένη μου, έκανε η Νάνσυ. "Εσύ... έσ' έτσι βλέπεις πάντα τη ζωή!

"Εμεινε ακόμα μία στιγμή, δείχνοντας στην Κάθριν όλη της τη συμπάθεια και γεμίζοντας της την με περιποιήσεις. Την έβαλε να καθήσει, της προσέφερε ένα κοκταίλ κι' ένα τσιγάρο, την πίεσε να φάη κάτι. Μα όλα αυτά ήταν ολωσδιόλου έπιφανεϊκά. Στο βάθος, φλεγόταν απ' την επιθυμία να τρέξη στο θέατρο, να παραστή στην πρόβα και να γυρίση στις προσωπικές της μικροπιοθέσεις. Τέλος, έφυγε, με μία μικρή χειρονομία στοργικής λύπης.

Η Κάθριν αισθανόταν τό

λαιμό της σφιγμένο, και δεν μπορούσε να φάη. Είπε να της φέρουν ένα ποτήρι ζεστό γάλα, και το κατάρπη, μαζί με δυο υπνωτικά χάπια. "Ο ύπνος ήταν τώρα γι' αυτήν η μοναδική ανακούφισι. Γδύθηκε, κι' έπεσε σχεδόν άμέσως.

Το ναρκωτικό την έκανε ν' αποκοιμηθεί βαθιά, αλλά μία σειρά από εφιαλτικά όνειρα δεν την άφησαν να βρεί ήσυχία.

Την καταδίωκε η τρελή ιδέα που της είχε περάσει στο νου από καιρό, και που έκανε τον πόνο της ακόμα χειρότερο: "Η Λουκία ντε Κερέν, η γυναίκα που παρίστανε η μινιατούρα, ξαναζωντανέυε και ταυτίζονταν με την προσοπικότητα της Κάθριν. Συμμεριζόταν τη δυστυχία της και την εγκατάλειψη της. Αυτή η ίδια, η Κάθριν, που έζησε την ελπίδα, είχε ζωγραφίσει ο Χαλμπάιν, αυτός του θύματος της ζωής και της αγάπης. Δικά της ήταν τα χείλη που προσπαθούσαν να διαγράψουν αυτό το ύπνολο και σταθερό χαμόγελο. Δικό της το χέρι που, με μία κουρασμένη χειρονομία, κρατούσε το μπουκέτο με τα γαρύφαλλα. "Όλες οι συνθήκες που είχαν συντελέσει ώστε να γίνει το πορτραίτο ιδιοκτησία της ήταν αναπόσπαστα κι' αμελί-κτα συνδυασμένες αναμεταξύ τους. "Η μινιατούρα δεν ήταν μόνο μία ανάνησι, αλλά και μία προφητεία. Επαναλαμβανόταν στο πρόσωπό της, όχι μόνο η ιστορία, μα και η μοίρα της δυστυχισμένης Λουκίας ντε Κερέν. Κι' η βεβαιότητα αυτού του πεπρωμένου, που έμφανίστηκε αταπόδεκτη μες απ' τις κινούμενες σκιές του εφιαλτή της, την έκανε να βγάλει μία μεγάλη κρουνη τρομου.

Με στεγνό λαιμό, αναπνέοντας, "Ο ιδρώτας κυλούσε απ' το μέτωπό της. Είπε πως είχε ημερώσει. "Αμέσως ξαναθυμήθηκε την κατάσταση στην οποία κε την κατάρπισε η ευβρισκόταν, κι' ο πόνος της επληνσε πάλι, πιο οξύς, πιο ζωντανός. Για να ξεφύγη, πήδησε έξω απ' το κρεβάτι της, έκανε ένα ντους και ντύθηκε βιαστικά. "Ενα βλέμμα στο γειτονικό δωμάτιο την έκανε να διαπιστώση πως η Νάνσυ κοιμόταν ακόμα.

Η Κάθριν βγήκε. Δεν είχε κανένα σχέδιο. Δεν ήθελε να γυρίση στο γραφείο της, γιατί της ήταν ανυπόφορη η ιδέα πως θαδρίσκε τον Μπρεζέ και τον τόπο της δουλειάς της. Είχε την εντύπωσι πως οι χρεονομίες της γίνονταν μέσα σ' ένα σταυροδρόμι, μπήκε σ' ένα μπαρ και παράγγειλε ένα φλυτζάνι καφέ κι' ένα ψωμάκι. "Επειτα πέρασε την Τάιμς Σκουαίρ, κι' άφησε να την παρσύρη στο πλήθος που άρμασε σ' αυτήν το πλάθος της. "Εκείνη τη στιγμή, η Κάθριν έβλεπε με τον πόνο της, πως η ζωή της ήταν ένα παιχνίδι, και πως η μόνη της σωτηρία ήταν να τρέξει, να φύγη, να φύγη!... Βρέθηκε μεσ' ένα διαμέρισμα γεμάτο κόσμο, κι' ο συρμός άρμασε σ' αυτό σκοτάδι. Η Κάθριν δεν σκεπτόταν παρά ν' αποδράση, και γρήγορα βρέθηκε στον τελευταίο σταθμό. Στην ήρεμη αποβάθρα, ο αέρας έφερε μία άλμυρη γεύσι, και έσφαυ ηρθε σ' αυτή της το μακρινό χτύπημα των κυμάτων. "Ακ-

λούθησε ένα γκρίζο και βρώμικο δρόμο, γεμάτο ακατάστατα μαγαζάκια, μπαρ όπου έτρωγαν στρείδια και ψάρια, σκοπευτήρια με παλιούς ζωγραφισμένους τοίχους και με παλιές σχισμένες πινακίδες. Μπροστά της ύψώθηκαν οι σκελετωδεις και χονδροειδεις εγκαταστάσεις ενός Λούνα-Πάρκ. Το μυαλό της σκοτίστηκε, κι' ένωωσε ένα αίσθημα πικρής απογοητεύσεως. Τα χείλη της σφίχτηκαν σ' ένα δεινρή σύσπασι. Βρισκόταν στην Κόνυ "Αϊλαντ.

Λίγο πιο πέρα, μία έρημη αποβάθρα συνώρευε ως εκεί που έφτανε το μάτι, με το διπλό μηδενικό της θάλασσας και τ' ουρανού. "Ο αέρας ήταν καθαρός και ψυχρός. Η Κάθριν ακολούθησε πολλή ώρα τον έρημο δρόμο. Περπάτησε όλη την ημέρα, με το κεφάλι σ' υψό και τα μάτια σταθερά, σά ναψαχνε να βρεί κάτι. "Αλλά παρ' όλο που ξαναβρήκε λίγο τη διαύγεια και την ισορροπία της, δεν υπήρχε στην ψυχή της παρά εγκατάλειψη κι' απελπισία. "Επειτα η δύσι την έκανε να γυρίση προς τα φώτα της πόλης, την ξανάριξε στον ερωτικό και τρελλό στρόβιλο της Νέας Υόρκης, στα έκθαμβωτικά και πολύχρωμα φώτα, στην άγρια πολυκοσμία των δρόμων της.

Γυρίζοντας στο ξενοδοχείο, αισθανόταν πιά στο τελευταίο σκαλοπάτι της καταπτώσεως και της εγκαταλείψεως, όταν έσφαυ το βλέμμα της έπεσε σ' ένα άσπρο χαρτάκι που έγραφε: "Ενα μήνυμα σ'ας περιμένει στο γραφείο". Την ίδια στιγμή, χτύπησε το έσωτερικό τηλέφωνο.

—"Ω, μίς Λόρμερ, είπε μία ευγενική και μελωδική φωνή, ο κ. Μπρεζέ έψαξε μάταια να σ'ας βρεί όλη την ημέρα. Τηλεφώνησε πολλές φορές, και πολλές φορές ήρθε κι' ο ίδιος. "Α, ώστε δεν ήταν παρά ο Μπρεζέ, σκέφτηκε η Κάθριν μελαγχολικά.

—Καλά, ευχαριστώ, απάντησε. Θα του τηλεφωνήσω άργότερα.

"Ετοιμαζόταν να ξανακρεμάση το ακουστικό, με μία κουρασμένη χειρονομία, όταν η φωνή ξανακούστηκε:

—Μία στιγμή, παρακαλώ, μίς Λόρμερ! Είπ' εδώ ο ίδιος ο κ. Μπρεζέ.

"Εγινε μία στιγμιαία παύσις κι' ο Μπρεζέ πήρε το ακουστικό:

—"Εμπρός, εμπρός! "Εσείς είστε, μίς Λόρμερ; Για όνομα του Θεού, που είχατε κρυφτή; Κρατώντας με το χέρι τον πονεμένο της κρόταφο, η Κάθριν προσπάθησε να πάρη ήρεμο ύπνο:

—Περιπλανήθηκα λιγάκι όλη την ημέρα, Μπρεζέ. Δεν υπάσχει λόγος ν' ανησυχήτε. —Μά, διάβωλε! φώναξε. Δεν έχετε λοιπόν τί συνέβει; "Εφαρμονική απ' την έξασψ του Μπρεζέ, η Κάθριν έδρεξε τα χείλη της.

—Σ'ας γυρεύω παντού απ' το πρωί, φώναξε ο Μπρεζέ λαχανιασμένος. Δεν μπορώ να συγκρατηθώ περισσότερο, γιατί άλλοιως θα σκάσω σαν υπα-λόνοι! Μίς Λόρμερ, αγαπητή μίς Λόρμερ, πουλήσαμε τον πίνακα!

—Τι;

—Μά ναι, αλήθεια σ'ας λέω!

Κι' οι νέες γυναίκες πρέπει να περιποιούνται το δέρμα τους με κρέμα NIVEA. "Οσο νωρίτερα αρχίζετε τόσο καλλίτερα. Η NIVEA αυξάνει το δέληγτρο του νεανικού δέρματος και το διατηρεί τρυφερό και μαλακό. Το δέρμα που είναι περιποιημένο με κρέμα NIVEA διατηρεί την ελαστικότητά του μέχρι τα γηρατειά. Δεν υπάρχει τίποτε ωραιότερο από το νεανικό δέρμα το περιποιημένο με NIVEA.

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΒΕΙΕΡΣΔΟΡΦ, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Μόνον η NIVEA περιέχει EUCERIT ούσια συγγενή προς τα συστατικά του δέρματος και αυτήν άκρίβως έχει καθομερινώς ανάγκη το δέρμα σ'ας για να είναι ώρωτο.

Μουρχειται να γελάσω, μουρχειται να τραγουδήσω, μουρχειται να χορέψω απ' τη χαρά μου! Η Κάθριν είχε την εντύπωσι πως το δωμάτιο στριφογύριζε γύρω της. Δεν μπορούσε να πιστέψη τ' αυτή της, και σκέφτηκε πως ο γέρος θα είχε χάσει τα μυαλά του. Πιέζοντας το ακουστικό σ' αυτή της, είπε με άργη και διαπεραστική φωνή:

—Μπρεζέ, τρελλαθήκατε; Την δίκωμε μ' ένα κύμα από θυροδώρας λέξεις:

—Δόξα σοι ο Θεός! Καθόλου! Οί πέντε αίσθησεις μου λειτουργούν κανονικάτα, μίς Λόρμερ. "Ακούστε λοιπόν! "Αφήστε με να σ'ας εξηγήσω, παρακαλώ, αλλιώς θα πάθω καμιά συκοπή. Σήμερα το πρωί εμφανίστηκε ο "Άσερ, φιλικός κι' εγκαρδίας. Ορμησας με το θάνατο του Μπράντ, φλυαρήσαμε μισή ώρα για διάφορα πράγματα, και τέλος μου απέκάλυψε τον σκοπό για τον οποίο είχε έρθει: Του είχαν αναθέσει να μάς προσφέρει 100.000 δολάρια για τη μινιατούρα.

"Ενας καινούργιος ήλιγγος έπιασε την Κάθριν. Γαντζώθηκε στην άκρη του τραπεζιού, και χρειάστηκε όλη της την ενεργητικότητα για να μην πέση. Ήταν φανερό πως έπρεπε να πιστέψη αυτά που της διηγόταν ο Μπρεζέ.

—"Ελπίζω, ψιθύρισε μ' αδύ-

νατη φωνή, πως δεχτήκατε, έ;

—Είναι να το ρωτάτε! ούρλιασε ο Μπρεζέ.

"Εγινε σιωπή, κι' έπειτα η Κάθριν ψέλλισε, με τρεμάμενη φωνή:

—"Ωστε λοιπόν, την πουλήσαμε παρ' όλ' αυτά... προς έκατο χιλιάδες δολάρια...

—Είναι γεγονός! φώναξε ο Μπρεζέ πνιγμένος απ' τη χαρά. Πήρα την έπιταγή, και την πήγα στην Τράπεζα στις έντεκαμισή. Τα χρήματα είναι στη διάθεσή μας! Μείνετε στο ξενοδοχείο, μίς Λόρμερ, έρχομαι άμέσως!

Νοιώθοντας τις δυνάμεις της να την εγκαταλείπουν, η Κάθριν άφησε το ακουστικό να της πέση απ' τα χέρια. "Ενα δυνατό αναφυλλητό βγήκε απ' το λαιμό της, και κυλίστηκε στο ντιβάνι. Όλα έγιναν νύχτα γύρω της. Για πρώτη φορά στη ζωή της, η Κάθριν είχε λιποθυμήσει.

XYI

Η ημέρα προχώρησε, καθαρή και ψυχρή, κάτω από έναν τεράστιο γαλάσιο ουρανό. "Ο ήλιος πλημμύριζε την πόλι. Η Κάθριν, που η ταραχή της είχε αντικατασταθί από μία βαθεία και γαλήνια ευτυχία, ήταν καθωσμένη στο δωμάτιό της κι' έγγραφε στο Λονδίνο. Είχε κιόλας τηλεγραφήσει την καλή είδησι στον Ουάλτερς, δίνοντας του οδηγίες για τα μέτρα που έπρεπε να λάβη

στην Τράπεζα, κι' ήθελε τώρα να τ'α διηγηθεί όλα στη μητέρα της.

Μόλις είχε τελειώσει, χτύπησε η πόρτα. Ήταν ένα τηλεγράφημα. Τ' άνοιξε και διάβασε:

"Φτάνω Δευτέρα "Ευρώπη", στόπ. Πρόσχημα πρεμιέρα Νάνσυ, στόπ. Πραγματικότης, έρχομαι να σε βρώ, στόπ. Σ' αγαπώ, Τσάρλως.

"Ωστε λοιπόν ο Τσάρλως πραγματοποιούσε την απειλή του; Το χαμόγελο της Κάθριν έγινε πιο γλυκό καθώς ακούμπησε το τηλεγράφημα. Αισθανόταν ένα είδος ανακούφσεως στην ιδέα πως θα τον ξανάβλεπε. Ήταν ένας πιστός και σίγουρος φίλος. Είχε, βέβαια, τις τρελλές ελπίδες του. "Ως τώρα δεν του είχε επιτρέψει να έλπιζε πολύ, και φυσικά, κατά μείζονα λόγο δεν θα τ'εκανε τώρα! "Όμως καταλάβαινε πως θαδρίσκε πάντα κοντά του ένα καταφύγιο κι' ένα στήριγμα. Βρισκόταν κοντά της κάθε φορά που εκείνη χρειαζόταν βοήθεια. Δεν ήταν άραγε αυτή μια λύσι του προβλήματος που δημιουργούσε η αγάπη της προς τον Μάντεν — η εύκολη απάντησι σ' όλες τις αγωνίες της;

Για μία στιγμή, έμεινε βυθισμένη στις όνειροπολήσεις της, και το πρόσωπό της ξαναπήρε μελαγχολική έκφρασι. "Επειτα ξαναβρήκε την αυτοκυριαρχία της, έκλεισε τα γράμματά της, τους κόλλησε τα γραμματόσημα, και τα έριξε στον αυτόματο απορροφητήρα του ξενοδοχείου. "Όταν γύρισε στο δωμάτιό της, κτύπησε απ' το παρτάβυρο. "Ο καιρός είχε μία ακατανίκητη όμορφια. "Ω, τί χαρά να νιώθης κανείς πάλι τη γή σταθερή κάτω απ' τα πόδια του! Μά για να γίνει αυτό, είχε χρειαστή ένα πραγματικό θαύμα.

"Ο "Άσερ είχε αγοράσει τη μινιατούρα. "Ασφαώς όχι γι' αυτόν, μα για κάποιον πελάτη. "Ο Μπρεζέ υποφιαζόταν πως θάταν ο Τζό Σάρπ, ο μεγιστάν του χάλυβος του Πίτσμποουργκ, που για λογαριασμό του δουλεύει συνήθως ο "Άσερ. "Ως τότε, ο Σάρπ δεν αγοράζε παρά έρωτα της προροαφλικής σχολής, αλλά ίσως να τούρθε μία τρέλλα και να τον ένδιεφταν τώρα άλλες μορφές τέχνης. Τί σημασία είχε, άλλωστε, ποιός είχε αποκτήσει τη μινιατούρα! Μ' αυτά τα χρήματα, η Κάθριν είχε ξαναβρεί την τύχη της, κι' ήταν βαθιά σίγουρη πως δεν θα την ξαναχανε πιά ποτέ.

Το τηλέφωνο χτύπησε:

—"Ο κ. Μάντεν ζητάει να σ'ας δ'α, μίς Λόρμερ. Μπορεί ν' ανέβη;

Η Κάθριν έμεινε ακίνητη απ' την έκπληξι, και το αίμα απ' τα μάγουλά της ξαναγύρισε στην καρδιά της. "Αρχισε να νιώθει πάλι εκείνο το συγκροκόπημα που έκανε το στήθος της να πονάη και το λαιμό της να σφίγγεται.

—Ναι, κατόρθωσε ν' άπαντήση. Πέστε του ν' ανέβη.

Ήταν φυσικό να ξαναγυρίση με την πρώτη παραστάσι της Νάνσυ, αλλά και μόνο το γεγονός ότι έκανε να προφέρεται "δνομά του, την βύθισε σ'ε μία ταραχή γεμάτη φοβο και χαρά.

Μπήκε με ασυνήθιστη βια-

σύνη, αλλά για τον ένα ή τον άλλο λόγο, έχασε να της σφιγεί το χέρι. Στάθηκε μερικά βήματα πιο πέρα, και την κύταξε με μια παράξενη επιμονή.

—Η Νάνσυ είναι στο θέατρο, είπε η Κάθριν. Έχει πολλή δουλειά, και δεν είναι σχεδόν ποτέ εδώ. Μά θα την είδοπαίχσω αμέσως.

—Οχι, μην το κάνεις, απάντησε εκείνος. Θα δώ τη Νάνσυ πιο άργα.

Η Κάθριν άφησε να πέσει το χέρι της, που είχε κιάλας σηκωθεί για να πιάσει το τηλέφωνο. Αν και ο Μάντεν φερόταν με τη συνήθειά του επιφυλακτικότητα, η Κάθριν αισθανόταν πως τον κατείχε μια υπερένταση που την φόβιζε. Παρ' όλη την ανησυχία της, προσπάθησε να χαμογελάσει.

—Πότε έφτασες;

—Τώρα, μόλις. Πέρασα δλη τη νύχτα στο τραίνο.

Εσφίγγει τα δόντια του, μα η φωνή του είχε έναν παράξενο αδιάφορο τόνο.

—Κάθριν, θέλω να σου μιλήσω, αν δεν έχεις αντίρρηση.

Τον κύταξε ξαφνισμένη. Τό άρχο και βαθουλωμένο του πρόσωπο έδειχνε, κάτω απ' την άκαμψία του, έναν βαθύ πόνο.

Ήταν ντυμένος ακόμα πιο άφρόνιστα από άλλοτε, και τσαλάκωνε το καπέλο του άνομέσας στα χέρια του. Έντελώς ξαφνικά, η Κάθριν υποψιάστηκε πως θα είχε επαγγελματικές δυσκολίες.

Πολλές φορές, η Κάθριν είχε σκεφτεί πως ο Μάντεν έδωσε περισσότερα χρήματα απ' ό,τι θάπρεπε. Είχε φιλονικίες τελευταία με τη Νάνσυ γι' αυτό το ζήτημα. Είχε επίσης υποχρεώσεις στο Γκραντ Στρίτ: τη μητέρα του, το σπίτι κι' όλα τα σχετικά. Και τώρα, έπειτα από μεγάλες και πολυδάπανες διακοπές, είχε γυρίσει στο Κληδελαντ, κι' ασφαλώς είχε βρή το εργοστάσιό του σε πολύ κακή κατάσταση — αν και δεν είχε αποδείξεις για τις εικασίες της αυτές, έτσι έξηγουσε τη στενοχώρια του Μάντεν.

—Επειτα απ' τα δικά της, τα πρόσφατα βάσανα, αισθανόταν γεμάτη συμπτώνα, κι' έννοιωσε μια τρυφερή επιθυμία να τον βοηθήσει και να τον ανακουφίσει, αν μπορούσε, απ' τις φροντίδες του. Ευτυχώς, ο ίδιος της έδωσε την ευκαιρία.

—Άκουσε, είπε με όσο γινόταν πιο αμέριμνη φωνή. Είναι τόσο ωραία μέρα, ώστε δεν μπορεί κανείς να μείνει κλεισμένος μέσα. Τι θάλεγες αν τρώγαμε μαζί;

—Να τρώγαμε; Έκαν' εκείνος, σά να ήταν το τελευταίο πράγμα που θα είχε σκεφτεί.

—Ναι, να τρώγαμε, είπε η Κάθριν αποφασιστικά. Θα μπορούσαμε έτσι να μιλήσουμε ήρεμα. Αν άρχισαμε, πρέπει να φτάσουμε ως το τέλος. Φαίνεται γεμάτος έννοιες. Ο καθάρως άερας θα σου κάνει καλό, κι' η Νάνσυ δεν θα γυρίσει πριν απ' τις τέσσερις. Έχω μια ιδέα: κι' ανεβούμε τον Χούδσον ως στο Μπέρ Μάουντιν.

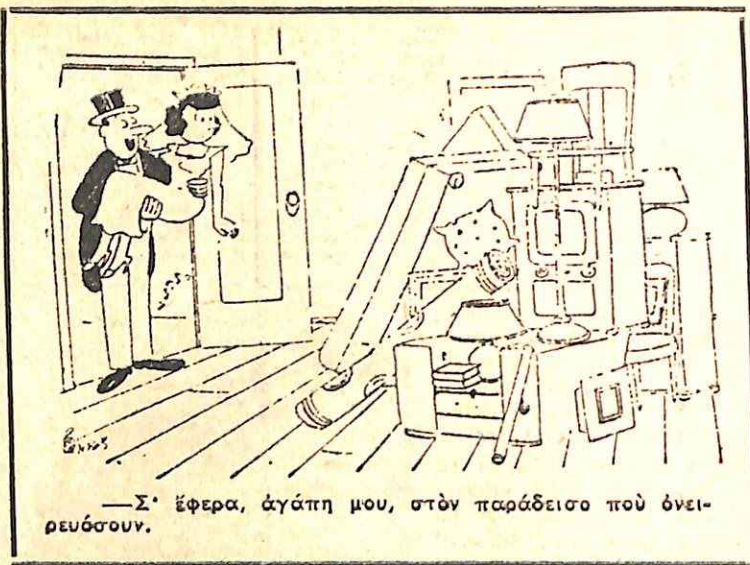
—Ναι, Μ' αυτό τον καιρό, θα είναι θαυμάσια!

Τό πρόσωπό του φωτίστηκε. Επανέλαβε τα λόγια της:

—Θα είναι θαυμάσια!

—Εγινε μια σιωπή, που φάνηκε να τον ξαναφέρνει στην πραγματικότητα.

—Πάω να βρώ ένα αυτοκίνητο, πρόσθεσε.

—Σ' έφερα, αγάπη μου, στον παράδεισο που όνειρεύσου.

—Οχι, έκανε η Κάθριν αποφασιστικά. Αυτό είναι δική μου δουλειά! "Αν νομίζεις πως θα εξακολουθήσεις να πετάς τα χρήματά σου απ' το παράθυρο, κάνεις λάθος!

Τηλεφώνησε στο γραφείο, παράγγειλε ένα αυτοκίνητο, και δέκα λεπτά αργότερα, βολικά τυλιγμένοι μέσα σε κουβέρτες, στο βάθος μιας μεγάλης λιμουζίνας, κυλούσαν μες απ' τους πολυάνθρωπους δρόμους. Διάσχισαν τη γέφυρα Γκωρτς Ουάσιγκτων κι' έφτασαν στην άριστη οχθη του ποταμού. Αφού πέρασαν τα πρόστασια, ώρμησαν προς την έξοχη, κατά μήκος του Χούδσον, που τα νερά του μούγκριζαν, φουσκωμένα απ' το λυώσιμο του χιονιού. Απ' την άλλη μεριά άψώνονταν χιονισμένα λόφοι, σκεπασμένοι με μικρά έλατα. Ο άερας ήταν καθαρός και παγερός, ο δρόμος σκληρός σαν πέτρα, κι' όλα ήταν λουσμένα με μια φωτεινή ατμόσφαιρα.

Η Κάθριν δεν καταλάβαινε ούτε η ίδια πως της είχε έρθει η ιδέα αυτής της έκδρομης. "Ισως της την είχε υπαγορεύσει η μυστική της επιθυμία να ξεναβή την ατμόσφαιρα του Βέρμοντ. Η καρδιά της ξεχείλιζε από χαρά. Ήταν αδύνατον να ξεφύγει κανείς απ' τη γοητεία του τοπίου. Μά μια γρήγορη κίνηση, γεμάτη συντροφικό πνεύμα, γύρισε προς τον Μάντεν και τον ρώτησε, μ' έναν τόνο που προσπάθησε να κάνει όσο πιο έλαφρο μπορούσε:

—Δεν μετανοείς που ήρθες;

—Οχι, απάντησε χωρίς να την κυτάξει, είμαι πολύ ευτυχής.

Χαμογέλασε, και καθώς δεν μπορούσε να μη συγκρίνει αυτή την ημέρα με την προηγούμενη, του περιέγραψε την ατελπισμένη περιπλάνησή της και την ευχάριστη λύση της περιπέτειας.

—Ωστε λοιπόν, πούλησες τον πίνακα; είπε ο Μάντεν όταν τελείωσε. Αυτό μ' ευχαριστεί πολύ.

—Ναι, τώρα είμαι πλούσια απάντη. Η Κάθριν, κι' είναι κατάλληλη η στιγμή για να μου ζητήσουν δανεικά!

Ο Μάντεν δεν πρόσεξε αυτή την παρατήρηση, που θάπρεπε όμως να του δώσει φάσμα για μιλήση για τις υποθέσεις του.

—Ναι, τώρα είμαι πλούσια απάντη. Η Κάθριν, κι' είναι κατάλληλη η στιγμή για να μου ζητήσουν δανεικά!

Ο Μάντεν δεν πρόσεξε αυτή την παρατήρηση, που θάπρεπε όμως να του δώσει φάσμα για μιλήση για τις υποθέσεις του.

—Ναι, τώρα είμαι πλούσια απάντη. Η Κάθριν, κι' είναι κατάλληλη η στιγμή για να μου ζητήσουν δανεικά!

Ο Μάντεν δεν πρόσεξε αυτή την παρατήρηση, που θάπρεπε όμως να του δώσει φάσμα για μιλήση για τις υποθέσεις του.

—Ναι, τώρα είμαι πλούσια απάντη. Η Κάθριν, κι' είναι κατάλληλη η στιγμή για να μου ζητήσουν δανεικά!

Ο Μάντεν δεν πρόσεξε αυτή την παρατήρηση, που θάπρεπε όμως να του δώσει φάσμα για μιλήση για τις υποθέσεις του.

—Ναι, τώρα είμαι πλούσια απάντη. Η Κάθριν, κι' είναι κατάλληλη η στιγμή για να μου ζητήσουν δανεικά!

Ο Μάντεν δεν πρόσεξε αυτή την παρατήρηση, που θάπρεπε όμως να του δώσει φάσμα για μιλήση για τις υποθέσεις του.

—Ναι, τώρα είμαι πλούσια απάντη. Η Κάθριν, κι' είναι κατάλληλη η στιγμή για να μου ζητήσουν δανεικά!

Ο Μάντεν δεν πρόσεξε αυτή την παρατήρηση, που θάπρεπε όμως να του δώσει φάσμα για μιλήση για τις υποθέσεις του.

—Ναι, τώρα είμαι πλούσια απάντη. Η Κάθριν, κι' είναι κατάλληλη η στιγμή για να μου ζητήσουν δανεικά!

Ο Μάντεν δεν πρόσεξε αυτή την παρατήρηση, που θάπρεπε όμως να του δώσει φάσμα για μιλήση για τις υποθέσεις του.

Χωρίς ν' αποπειραθί καν να συνεχίσει τη συζήτηση, βυθίστηκε σε σιωπή. Με το κεφάλι λίγο σκυμμένο προς τα εμπρός φαινόταν απορροφημένος από ένα βαθύ στοχασμό, χωρίς συγκεκριμένο σκοπό.

Ξαφνικά, ένας τοίχος από βράχια ώρθώθηκε εμπρός τους, αλλά μέσ' από ένα ρήγμα, που φαινόταν να χάνεται απ' τη γροθιά ενός γίγαντα, τα μάτια τους ανακάλυψαν ένα τοπίο με απαλές γραμμές, όπου περνούσε το ποτάμι. Αφσαν τότε την όχθη, πήραν έναν ιδιωτικό δρόμο κι' έφτασαν σ' ένα μικρό εστιατόριο. Σ' αυτό το σημείο, το χιόνι ήταν πιο πυκνό, και στις χαμηλότερες πλαγιές του Μάουντιν Μπέρ, μερικοί νέοι έκαναν σκι.

Η Κάθριν κι' ο Μάντεν κατέβηκαν απ' τ' αυτοκίνητο. Τό χιόνι έτριξε κάτω απ' τα βήματά τους. Ένας γερο-θυρωρός με σκούφο και χοντρά γούνα γάντια τους ώδηγησε στο χιόνι κι' ανέβηκε μαζί τους σε μια φαρδιά σκάλα, που οι τοίχοι της ήταν διακοσμημένοι με γυάλινα κουτιά, που είχαν μέσα εξωτικές πεταλούδες. Μπήκαν στην τραπέζαρία. Είχε ολόκληρη μπουζαφέρ, ήταν στολισμένη με κυνηγετικά τρόπαια, και σ' έκανε να αισθανόσαι πολύ άνετα. Μέσα σ' ένα ήμισυ κλικό τζάκι άναβε μια φωτιά από τεράστια κούτσουρα.

Την τελευταία φορά που η Κάθριν είχε έρθει εδώ, ήταν καλοκαίρι, κι' η αίθουσα ήταν γεμάτη έκδρομείς. Ο διακόσμος, με την αγροτική του απλότητα, της άρεσε πολύ. Είχαν τό δωμάτιο στη διάθεσή τους, ίσως γιατί ήταν περασμένες δύο. Κάθισαν μπροστά σ' ένα παρόθυρο, κοντά στο τζάκι, έχοντας μπροστά τους τό θαυμάσιο πανόραμα των βουνών.

Τό φονητό ήταν απλό, αλλά γευστικό. Ο Μάντεν δεν είχε μεγάλη όρεξη. Δεν μιλούσε καθόλου, αλλά ήταν πολύ περιποιητικός απέναντι στην Κάθριν, και τό έρευνητικό και βαθύ του βλέμμα δεν ξεκολλούσε από πάνω της. Αυτά τα μάτια την έκαναν να νοιώθει μια άδυστη αδυναμία. "Επειτα από μια σειρά από, την πλησίασε, μία ιδιαίτερη μεγάλη σιωπή, τού είπε χαμογελώντας κάπως ψευτικά:

—Είχαμε να συζητήσουμε, δεν είν' έτσι;

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

—Ναι, συμφώνησε εκείνος.

αργά. "Η τουλάχιστον, σέ έχω παρακαλέσει να μ' ακούσεις, γιατί έχω κάτι να σου πω, Κάθριν.

Η Κάθριν χαμήλωσε τα μάτια. Ο Μάντεν είχε προσφέρει τ' όνομά της μ' έναν τρόπο που της έφερε ταραχή, της άναστατώνε την καρδιά. Ποσο εύτυχισμένη βόταν αν μπορούσε να τον βοηθήσει, και γενικά να τόν διευκολύνει!

—Έχεις πολλές φροντίδες, τού είπε, αλλά πρέπει να ξερής πως μπορείς να υπολογίζης σ' εμένα.

Κι' έπειτα από μια μικρή παύση, πρόσθεσε:

—Μήπως πρόκειται για χρηματικά ζητήματα;

Μια ξαφνισμένη έκφραση ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό του. Την κύταξε και κούνησε άργα το κεφάλι.

—Πως σου πέρασε αυτή η ιδέα, Κάθριν; Δόξα σοι ο Θεός, έχω αρκετά χρήματα.

Τό ήρεμο ύφος του ήταν περισσότερο απ' όλες τις διαμαρτυρίες. Δεν υπήρχε καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Τρομαγμένη, η Κάθριν παρατήρησε πως είχε κάνει λάθος στη διάγνυσή της. Μά τί είχε λοιπόν τότε;

—Άρχισε να τρέμει. Δεν μπορούσε πια να τον κυτάξει στο πρόσωπο.

Με ήρεμη φωνή, σάν άνθρωπος που διαπιστώνει μια αδιαφισηγήτη αλήθεια, ο Μάντεν είπε:

—Είναι κάτι πολύ σημαντικό, Κάθριν—πολύ, πολύ σημαντικό. Σ' αγαπώ!

Η Κάθριν είχε μείνει εντελώς ακίνητη στην καρέκλα της. Αρχισε να κυλά σε βιαστικά κύματα, σάν ένας άγριος χειμάρρος. "Η ζεστή της φωτιά είχε χαλαρώσει τό σώμα της κι' ένα αίσθημα ευεξίας είχε απλωθεί στα μέλη της.

—Νομίζα πως αγαπούσα τη Νάνσυ, εξακολουθώ με την ίδια χαμηλή και συγκρατημένη φωνή, σά να ήταν μια φανταστική επιδράση ενός ωραίου πρόσωπου έπειτα από τόσα χρόνια σκληρής δουλειάς... "Η ομορφιά, η Μεσόγειος, κι' όλες οι διακοσμοί... Τώρα όμως, είσαι βέβαιος! Δεν τό ήξερα πριν σ' αγαπώ. Είναι η μεγάλη αγάπη, που δεν έρχεται παρά μία φορά στη ζωή. Δεν είναι ποτέ σκεπτική πως ήταν δυνατό να υπάρχει. Είναι μέρες τώρα που προσπαθώ ν' αγωνιστώ. Μά δεν έχει νόημα. Δεν μπορώ να κάνω τίποτα, απολύτως τίποτα. Τουλάχιστον ξέρω τό Σ' αγαπώ, Κάθριν, ναι, σ' αγαπώ.

Μη μπορώντας να υποφέρει περισσότερο αυτά τα λόγια, Κάθριν απόστρεψε τό πρόσωπό της.

—Οχι, είπε με αλλεργική φωνή, δεν είναι αλήθεια.

—Είναι αλήθεια.

—Δεν μπορεί, είναι αδύνατον!

Τα μάτια της ήταν δακρυσμένα. Σάν τυφλή, σηκώθηκε κι' ακούμπησε στο παράθυρό της. Συγχωρέσε με, Κάθριν, "Επρεπε να σ' πω. Προσπάθησα να σιωπήσω, μά ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

νότα στο τοπίο. "Ολόκληρη η φύση ήταν έντελώς ακινητοποιημένη. Τα δέντρα έμοιαζαν σάν φουροί με άσπρες γούνες. "Ο ούρανος είχε ένα χρώμα κιρρινό σάν τού θειαφιού, και κάτω απ' τόν ατέλειωτο θάλο του, η γη άπλωνόταν άσπρη και λαμπρή. Αυτή η ήρεμία κι' αυτή η ομορφιά ήταν η χαρακτηριστική βολή για την καρδιά της Κάθριν. Επίασε τούς κροτάφους της με τα χέρια της. Αισθανόταν νικημένη και χωρίς δύναμη.

—Άφησέ με μόνη, ψιθύρισε, σέ παρακαλώ, άφησέ με μόνη!

Ξαφνική σιωπή, μια σιωπή βαθιά και βασανιστική. Οι νιφάδες πετούσαν τώρα πιο γρήγορα, σάν μικροσκοπικά άσπρα πουλιά, που παρσσύρονταν στο διάστημα.

—Καταλαβαίνω, είπε τέλος εκείνος με βαρεία φωνή, δεν μ' αγαπάς!

Τότε, η τελευταία αντίσταση της Κάθριν έσπασε. "Η καρδιά της χτυπούσε τόσο δυνατά στο στήθος της, ώστε όλες οι σκέψεις της θώλωναν. Μια ανατοχίλα τρυφερότητας πέρασε ολόκληρο τό σώμα της, και πνιγνόντας ένα αναφυλλητό, γύρισε προς τό μέρος του:

—Κρίσι, τό ξέρεις πολύ καλά πως σ' αγαπώ μ' όλη την ψυχή μου...

Βρέθηκε στην άγκαλιά του, με τό χείλη παραδομένα στα δικά του, με τό μάγουλο μουσκεμένα απ' τό δάκρυα. Γιά μερικά δευτερόλεπτα, που της φάνηκαν αιώνες, τόν έσφιξε δυνατά απάνω της. Μια ανειπωτή ελπίδα, που η καρδιά της δεν μπορούσε να τη χωρέσει ολόκληρη, κόντευε να την πνίξει. "Επειτα, βάζοντας μία φωνή, απότραβήχτηκε.

—Κρίσι! Δεν πρέπει! Είναι αδύνατο! Πρέπει να σκεφτούμε τη Νάνσυ.

—Ακόμα πιο χλωμός από κείνην, ο Μάντεν άρπαξε τό χέρι της, σά να μην ήθελε να την αφήσει ποτέ πιά.

—Πρέπει να σκεφτούμε και τούς εαυτούς μας. "Αγαπιόμαστε. Τίποτ' άλλο δεν έχει σημασία.

Η Κάθριν είχε ξαναβρή τη διαύγεια της. Ήταν αναστατωμένη, ως τα κατάσθα της ύπαρξής της, μά αγωνιζόταν απειγνόμενα για να κατορθώσει να συγκρατηθεί.

—Κι' όμως, Κρίσι, υπάρχει και κάτι άλλο: "Η Νάνσυ σ' αγαπάει. Αυτό δεν θα μπορέσω να νά τ' αλλάξω ποτέ. Ποτέ, ποτέ, ποτέ! "Εχεις υποχρεώσεις απέναντί της, κι' απέναντί μου ακόμα.

Ο Μάντεν έσφιξε τα δόντια, και θέλησε ν' αντισταθί μ' όλη του τη δύναμη.

—Κάθριν, αγαπημένη μου, άκουσε με! Μ' αγαπάς, μου άνηκεις...

—Σ' άκούω, Κρίσι! απάντησε εκείνη. Μά θάπρεπε πρώτα να μπορές να μου άνηκεις, κι' εσύ, μά εσύ άνηκεις στη Νάνσυ. Ξέρεις τί αντιπροσωπεύω γι' αυτήν; Δεν μπορώ να της κάνω κακό. Ποτέ! Κι' εσύ όμως δεν μπορείς.

Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

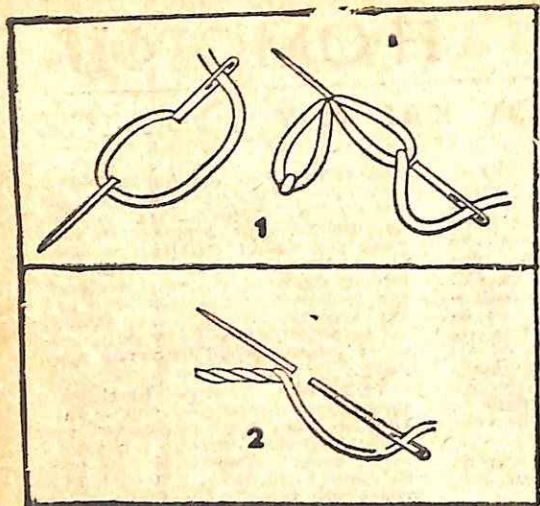
—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύδια.

—Ο Μάντεν δεν άπαιτησε. Τά χαρακτήριστικά του ήταν σκαμμένα απ' τον πόνο. Την κύταξε σ' αμάτια, μά εκείνη υπομένει τό βλέμμα του, κι' ο Μάντεν χαμήλωσε τό βλέφαρό του. "Εξω είχε ξαναρχίσει να χιονίζει. Πυκνές νιφάδες περνούσαν πίσω απ' τα παράθυρα, σ' αμύδια, σ' αμύ

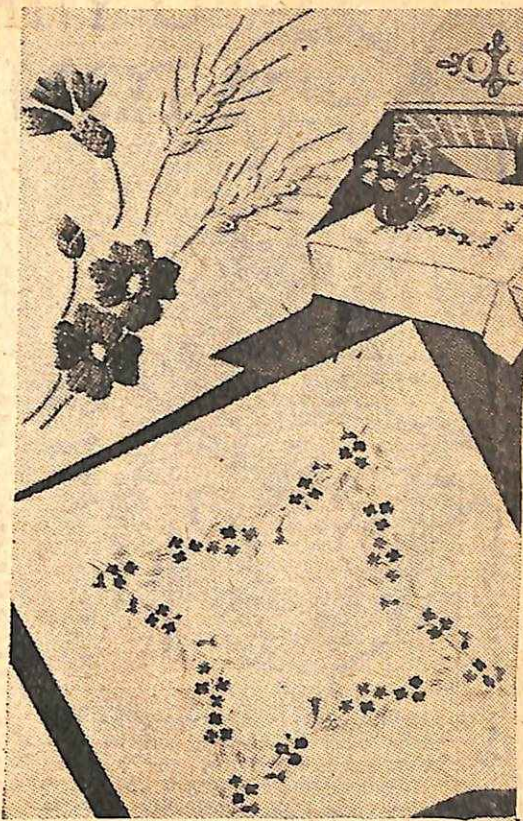
ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

Λουλούδια του άγρου

Ασφαλώς θα θέλατε να είχατε ένα χαρμυμένο τραπεζομάντηλο στολισμένο με α-
ριολούδια. Δεν είναι τόσο δύσκολο να
το αποκτήσετε, αφού σ'ας δίνουμε αυτό το
μορφο σχέδιο. Θα το κεντήσετε σε κρέμ-
ινο με κλωστές μουλινέ D.M.C. (NTE-MI-
E) : Μαύρο No 310, μπλε No 798 και
99, κίτρινο No 743 και 744, κόκκινο No
50 και πράσινο No 320.

Θα ξεσηκώσετε σε τσιγαρόχαρτο το σχέ-
ο που σ'ας δίνουμε ενώνοντας απ' τη μία
λευρά τα Α, Β και Γ κι' έτσι θα έχετε το
πρώτο τμήμα του τραπεζομάντηλου σας. Θα
το ζωγραφίσετε κατόπι στο ύφασμα, κανο-
νίζοντας τη μέση και θ' αρχίσετε το κέν-
τημα. Τα στάχυα γίνονται κίτρινα: οι σπό-
ροι με το κίτρινο No 744 θα κεντηθούν με
η δελονιά 1 και καθέναν θα έχη στο μέ-

σον μία ριχτή δελονιά (σχ. 3), τα αγάνια
και οι μίσχοι με το No 743 πίσω δελονιά
(σχ. 2). Για τα πέταλα των παπαρουδιών
θα μεταχειρισθώ το κόκκινο μουλινέ. Θα
τα κεντήσετε με τη δελονιά 1, αλλά ή κά-
θε θηλιά θα γίνη πολύ μακρυνά και σφι-
κτκή. Πάνω από τα πέταλα κάνετε μερικές
ριχτές δελονιές με μαύρη κλωστή και με
το ίδιο χρώμα κάνετε γύρω από την καρ-
διά ένα στεφάνι με κομπάκια (σχ. 4). Τα
μπουμπουκάκια κεντιούνται κόκκινο ανεβα-
τό (σχ. 5), τα πέταλα και ο κάλυκας πρά-
σινο. Τα πέταλα των μπλουέτ κεντιούνται
με τη δελονιά 6 με το μπλε μουλινέ No
799 και στη βάση με το No 798. Θα γεμί-
σετε το κέντρο με κίτρινα κομπάκια. Ο
κάλυκας ανεβατό πράσινο και από πάνω
θα πλέξετε τη δικτυωτή δελονιά (σχήμα 7).

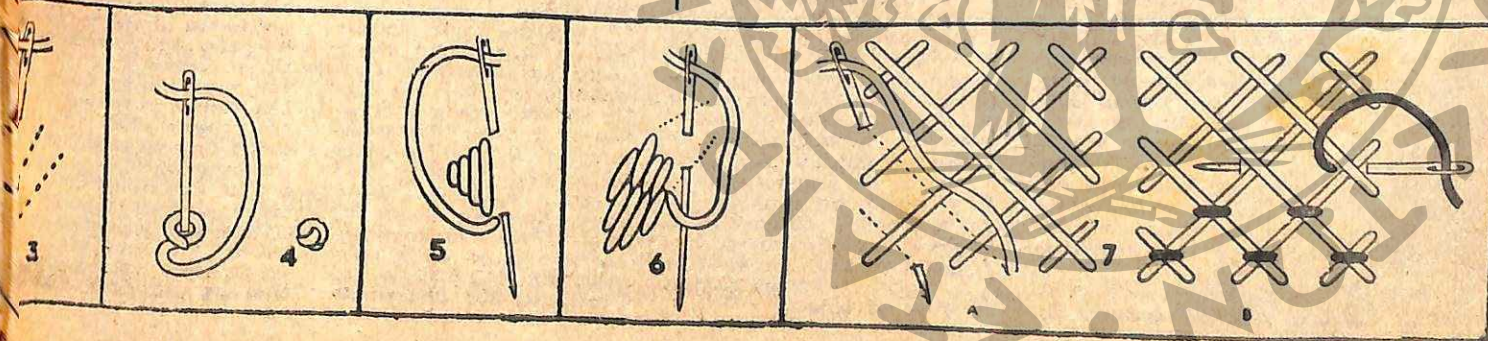

Μέσον

Β

Μέσον

Κεντήστε ούτο το ωραίο τραπεζομάντηλο

Ο ΥΠΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΝΟΣ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

νάμεων: της φυγόκεντρης και της κεντρομόλου. Η φυγόκεντρη δύναμη τινάξει τα πέταλα προς τα έξω και το λουλούδι, ανοίγει, ενώ η κεντρομόλος τα περιμαζεύει γύρω από τον ύπνο ή το μίσχο, όπως συμβαίνει με τον «κρόκο» και τις διπλόχρωμες ιριδωτές μοργαρίτες, και τότε το άνθος κλείνει και παύει να ευωδιάζει.

Οι δυνάμεις αυτές μας αποκαλύπτουν την ύπαρξη ενός νευρικού συστήματος, που ρυθμίζει τις ποικιλοτρόπες αυτές κινήσεις, και ενεργεί ακόμη και σε βέκτης των εξωτερικών ερεθισμών.

Τα λουλούδια, με βάση τον ύπνο τους, διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες: α) Στα μετεωρολογικά, που κανονίζουν τον ύπνο και το ξύπνημα τους ανάλογα με την ένταση των ηλιακών ακτίνων και την ατμοσφαιρική υγρασία. β) Στα ήλιακα, που ξυπνούν τόσο πιο πρώιμα, όσο πιο λίγο απέχει η μέρα από το ηλιοστάσιο και γ) Στα ίσημερινα, που έχουν μοιραίοι έξι ή οκτώ ώρες του ύπνου και της αγρύπνιας τους.

Πιο πάνω είπαμε πως το νευρικό σύστημα των φυτών δέχεται και τους εξωτερικούς ερεθισμούς, καθώς μπορούμε να δειχθούμε αγγίζοντας τη γωνιά της Μιμόζας. Υπάρχουν όμως και άλλοι ερεθισμοί, που εκδηλώνονται στο φυτό και που δεν μπορούμε να τους αντιληφθούμε ή να

κάθε τι που ζή, πάσχει και κινείται μέσα στην επικράτεια του πόνου. Το φυτό, λοιπόν, που είναι και αυτό ένας ζωντανός οργανισμός, δεν έχει απαγκιστρωθεί από τη μοίρα του πόνου. Ασφαλώς δεν τον νοιώθει ψυχικά, όπως ο άνθρωπος, τον δεν κινιάζει όμως σε μια βιολογική του ανωμαλία. Τη στιγμή που κόβουμε ένα άνθος ή αποσπώμε ένα φυτό, δεν ακούει καμμία διαμαρτυρία ούτε συλλαβάνουμε κανένα λυγμό. Και φεύγουμε στολίζοντας μ' αυτό τη μπουτιέρα μας ή παρεχόμε στην δσφρησι μας την ευχαρίστηση του ερωματος. Τι θα λέγαμε όμως αν κάποιος μας αποκάλυπτε, πως τη στιγμή εκείνη έβαλε τη σφραγίδα του πόνου στο εύγενο λουλούδι, πως ένα δούλο δρούα ξετυλίχτηκε στο εσωτερικό του φυτού, που πολλές φορές το εγκαταλείψουμε σαν τον πληγωμένο χωρίς επίδεσμο, γιατί δεν είδαμε το στασιμό του;

Ας αγαπούμε, λοιπόν, τα λουλούδια μας και ας είμαστε προσεκτικοί στην ευγενική τους δυναστεία κι' ολίγωτερο στο ταλόνι στην προσφορά του πόνου στα άνθη, που λέμε πως ομορφάνουν τη ζωή μας και μας ξεκουράζουν ψυχικά με την παρουσία τους. Ας αναλογισθούμε πως ο πόνος παρακολουθεί και τα χαριτωμένα αυτά δημιουργήματα, που μαζί με τη γυναικεία αποθεώνουν την ανθρωπότητα.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΠΙΣ ΝΕΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ: Η ΑΝΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

...είναι η διαρκής φροντίδα όλων των μητέρων. Μπορούν όμως χάρις στις τελευταίες εφευρέσεις όχι μόνο να λύσουν αυτό το πρόβλημα, αλλά και να ελαφρυνθούν από πολλές δουλειές.

Ο ρουχισμός του

Τα πιο κατάλληλα υφάσματα για τα μωρά σας είναι τα συνθετικά. Από σκέτο, ή αναμειγμένο με μαλλί ροβίλ, οι πάνες, οι φασκίες, τα κυλοτάκια κ. τ. λ. γίνονται ελαφρά, μαλακά, ζεστά (24% πιο ζεστά από το μαλλί) εφόσον είναι άνετα, δεν σηκώνουν χνούδι και δεν στενεύουν στο πλυσίμο. Το πλυσίμο τους είναι απλό: χλιαρό νερό με λίγο σαπούνι ή νερό με λίγο καθαρισμού κάποιου σκόνη καθαρισμού πιέζοντάς τα ή τρίβοντάς τα ελαφρά. Καλό έβελυμα χωρίς να τα στίψετε. Το στέγνωμα γίνεται πολύ γρήγορα και είναι περιττό το σιδέρωμα.

Το κυλοτάκι από πλαστική ύλη δεν είναι βέβαια μια καινοτομία, αλλά έχει τελειοποιηθεί. Το υλικό είναι πιο μαλακό, πιο άπαλό. Τέλος, η άνετη φόρμα του δεν ενοχλεί το παιδί.

Ο υντόσκακος από ύφανση δαμπακερό συγκρατείται με μπράτρες (που κανονίζονται ανάλογα με το μέγεθος του μωρού) κι' έτσι αποφεύγονται οι παραμένοντες που είναι δυνατόν να ανοίξουν και να πληγώσουν το δέρμα.

Το καροτσάκι του

Μπορεί να γίνει σ' ένα χαρούμενο χρώμα, σε δύο αποχρώσεις, σε σκατωμένο κ.τ.λ. Παρ' όλα αυτά όμως, το μπλέ μαρνέ εξακολουθεί να κρατά τη σκήπτρα. Τα πιο πρακτικά καροτσάκια είναι τα αναδιπλούμενα. Τα αμαξάκια αγγλικού τύπου με τις μεγάλες ρόδες εξασφαλίζουν μια καλή ισορροπία. Μια μεγαλύτερη ιδέα: μπορείτε να εγκαταστήσετε στο εσωτερικό του καροτσιού ένα πόρτ - μπλεμπέ ενοδιασμένο με δυο χέρια. Σε μια επισκεπή θα μεταφέρετε εύκολα το παιδί χωρίς να υπάρχει ανάγκη να το ξυπνήσετε και πρόπαντός χωρίς να το ξεσκεπάσετε.

Και τώρα η τελευταία μόδα: καροτσάκι με ραδιόφωνο! Πολλοί ισχυρίζονται ότι η μουσική γαληνεί τα παιδιά και τα αποκοιμίζει, αλλά το πιο σίγουρο είναι ότι αυτή η ανακάλυψη έγινε για τις μαμάδες...

Ανάμεσα στις κούνιες που είναι γεμάτες κεντήματα και δαντέλες, είναι προτιμότερα και πιο άνετα τα κρεβατάκια από λυγιά ή έυλο. Αρχίζοντας από 0,95 μ. μπορούν να φθάσουν σε μήκος 1,65 μ. και να χρησιμεύσουν έτσι σε παιδιά 10 ετών ή 12 ετών. Είναι πιο κατάλληλα όσα έχουν ψηλά κάγκελα που κατεβαίνουν και στρώματα που απορροφούν

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κεντημάτων

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ ΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, Μαϊάμι, Φλόριδα. — Τα μονογράμματα που μας ζητήσατε θα δημοσιευτούν προσεχώς.

ΠΟΠΗ ΣΠΕΡΔΟΥΚΗ, Πειραιά. — Σχέδιο για τραπεζομάντηλο τσαγιού με τέτοια μοτίφ δεν έχουμε δημοσιεύσει και δυστυχώς δεν θα μπορούσαμε να σας εξυπηρετήσουμε γιατί ζητάτε κάτι που δεν συνηθίζεται διόλου. Διαλέξτε ένα από τα τόσα όμορφα σχέδια που έχουμε δημοσιεύσει.

Μόδας

ΛΟΥΡΑ. — Ευχαριστώ για τις ιδέες σας. Να προτιμήσετε το σεβό για τις κόκκινες γόβες σας. Άλλα γιατί σκέπτεστε από τώρα τον ερχόμενο χειμώνα; Δεν μπορούμε να ξέρουμε τι θα συνηθίζεται τότε. Παπούτσια από αληθινό

Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΖΗΓΡΟΜΑΛ'ΔΟΥ

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Αγίας Ζώνης 66
(Στάσις Καλλιφρονά)
Αθήνα, Τηλ. 871-682
Δέχεται 4-6 μ. μ.

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ «LADAS»

ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35
ΤΗΛ 32.692
ΔΕΧΕΤΑΙ: Α' 10 π.μ. έως 3 μ.μ.

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ
Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Το ΣΕΡΦ σας δίδει και τα ΔΥΟ!

δέρμα φιδιού ή σαύρας φοριούνται όλες τις ώρες ανάλογα με τη φόρμα τους. Αν είναι γόβες ή σανδάλια είναι κατάλληλα για άπνευστα αν είναι από το πρωί.

Α. ΓΑΕΝΤΖΕ. — Στο γράμμα σας δεν υπάρχει δείγμα του ύφασματος. Νομίζω όμως πως για μια ρόμπα νυφική θάνα κατάλληλο, εκτός κι' αν είναι στέν ντυσές όποτε γίνεται και φόρεμα κοταίλη ή θραυνό.

Ρ. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΙΟΥ

...συντάξεως

ΓΕΩΡΓ. Π. Θεσσαλονίκη. Πήραμε το διήγημά σας και το διαβάσαμε με προσοχή. Μπορούμε να σας ευχαριστούμε, ότι έχετε αναμφισβήτητο ταλέντο. Γράφετε πολύ καλά. Το μόνο ελάττωμα στο διήγημά σας είναι ότι θελήσατε να κλείσετε σε αυτό την υπόθεση ενός ολοκληρωμένου μυθιστορήματος. Στην αρχή μοιάζει με περίληψη του πρώτου μέρους του μυθιστορήματος. Το δεύτερο μέρος είναι απλωμένο, ωστόσο γραμμένο και με πρωτότυπες σκηνές και εικόνες. Συνεχίστε το γράμμα, προσπαθώντας να «βρείτε» όσο μπορείτε τα θέματά σας. Διαβάστε ελληνική σοβαρή φιλολογία. Έχετε παρατηρητικότητα και θα πετύχετε. (Το γλέντι, επομένως, μπορείτε να το κάνετε, έστω κι' αν δεν διηγησώ).

«ΣΕΡΕΝΑΤΑ». — Μπορείτε να γράψετε στην εφημερίδα «Νέα Ελλάς» Γιόχανεσμπουργκ Νότιος Αφρική (γαλλικά ή αγγλικά πάντως η διεύθυνση).

ΤΑΣΙΑΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ. — Το ποίημά σας δείχνει ότι έχετε ταλέντο. Συνεχίστε το γράμμα. Γράψετε και σκιζετε όποιο να φτάσετε το τέλειο.

ΝΤΟΡΑ ΔΑΛΕΤΙΟΥ. — Θα έρθει το ότι θέλετε για το μωρό που περιμένετε στο τέλος της «Γυναίκας» υπ' αριθ. 179 της 12 Δεκεμβρίου 1956 (πώς δεν το είδατε). Έχουμε δημοσιεύσει εκεί την πρόκα του μωρού καθώς και Ιατρικές συμβουλές και πλεχτά για μωρά κλπ. Για τα καλά σας λόγια σας ευχαριστούμε. Χαίρομαστε που η παλιά καμπάνια μας σας εξυπηρετήσε, εσάς και τις φίλες σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΧΑΙΡΑ, Πάτρα. — Ευχαριστώ για δημοσιεύσατε τη δράση του συνδέσμου σας. Να μας στείλετε τα στοιχεία και καμμία φωτογραφία. Για τα καλά σας λόγια σας ευχαριστούμε.

...διακοσμητου

ΕΦΗ, Μαρούσι. — Σας απαντώ με τη σειρά των ερωτημάτων σας: Στο σαλόνι μπορείτε να τοποθετήσετε απλίκες. Στα εξοχικά στίπια πρέπει να υπάρχουν, εφ' όσον αυτό είναι δυνατόν, δύο θεράντες, μια θοερνή για το καλοκαίρι και μια μεσημερινή για το χειμώνα. Εάν δεν υπάρχει χώρος προς την εσοχή ή το θοερρό, τότε μπορεί να είναι ανατολική, ούδεποτε όμως δυτική. Είναι τελείως άχρηστη. Το καλοκαίρι τη «χτυπάει» ο ήλιος και το χειμώνα δεν τη βλέπει καθόλου. Στην κουζίνα, εφ' όσον τοποθετήσετε στη θέση του παραθύρου το νεροχύτι, δεξιά και αριστερά, θα κατασκευάσετε πάγκους πλάτους 0,50 μ. (όσο είναι ο νεροχύτης) πάνω από τους οποίους θα κρεμάσετε ντουλάπια, όπως ντουλάπια θα έχουν και οι πάγκοι, οι οποίοι μπορούν να γυρίσουν και από τον άλλο τοίχο και να φθάσουν μέχρι την πόρτα. Στον τοίχο που βρίσκεται απέναντι

ντον από το τζάκι, τοποθετήστε ένα στενόμακρο τραπέζι που η μήκη του διάσσει να εφάπτεται με αυτόν.

ΜΙΑ ΠΑΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ-ΤΡΙΑ Α.Α. — Σας απαντώ με τη σειρά των ερωτημάτων σας. Λίθινγκ ρούμι. Τοποθετήστε επίπλων. Απέναντι από τη συρτή πόρτα τον καναπέ, από μια πολυθρόνα δεξιά και αριστερά. Απέναντι από τον καναπέ σε ίσια γραμμή τις άλλες δύο πολυθρόνες. Στη μέση ένα τραπέζκι σαλονιού ύψους 50 εκατ. Την ροτόνα θα τοποθετήσετε στη γωνία του παραθύρου και της συρτής πόρτας. Αποφύγετε την τοποθέτηση μπουφέ γιατι ο χώρος δεν προσφέρεται και εφ' όσον μάλιστα υπάρχει έντοιο κενό μεγάλο παρά όπως βλέπω στο σχέδιο. Στα παράθυρα σκέτα σάο με πλούσιες πτυχές. Για τον παιδικό κοινό και τα υπόλοιπα δωμάτια δεν με παρνει ο χώρος να σας απαντήσω, ευχαριστώ όμως θα σας δώσω συμβουλές, προφορικά στο γραφείο μου αφού προηγουμένως μου τηλεφωνήσετε (τηλ. 872.699).

ΚΥΡΙΑΝ Α. — Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Θα προτιμούσα να έλθω ο άνδρας σας που είναι όπως γράφετε μηχανικός, να με συναντήσουν στο γραφείο μου να του δώσω συμβουλές στα θέματα που σας απασχολούν αφού προηγουμένως μου τηλεφωνήσετε (τηλ. 872.699).

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

...δικηγόρου

ΦΩΤΗΝ ΜΗΝΕΣΤΗΝ. — Κατά το άρθρον 61 παράγρ. 1 γ' του υπ' αριθ. 1854/1951 Αναγκαστικού Νόμιου «το εις σύνταξιν δικαιομα απολυται εάν η θυγάτηρ έλθει εις γάμον είτε κατά το ημεδαπών είτε κατά το αλλοδαπών δικαίων». Συνεπώς καθ' οιονδήποτε δόγμα και αν γίνη ο γάμος σας χάνετε τη σύνταξί σας. Αντίρρηση στο γάμο σας δεν μπορεί να φέρη η Ελληνική Πολιτεία ούτε η Πολιτεία εις ην άνήκει ο μνηστέρ σας, αλλά το αποτέλεσμα είναι ότι αν παντρευτήτε θα χάσετε τη σύνταξί σας. Εάν δεν δηλώσετε το γάμο σας υπέχετε και ποι νικές ευθύνες.

ΝΤΑΛΙΑ. — Από δσα μου γράφετε, δε βλέπω να συντρέχει έν προκειμένο κακόδοσος ένκατάληψι υπό την έννοιαν του νόμου. Ο πατήρ έχει το δικαίωμα να ελεπ τη παιδεία του, αλλά και την υποχρέωσι να τα διατρέφει. Εάν η σύζυγος δεν του το επιτρέψει θα καταφύγη στο δικαστήριο και θα δικαιωθεί. Διά να λυθή δικαστικός ο γάμος, είναι απαραίτητο να συντρέχουν οι όροι του νόμου υπό τους οποίους παρέχεται το διαζύγιο. Ποιος θα κινηθή πρώτος οδδεμίον έχει σημασία. Εάν έχουμε αντίδικαν χρειάζεται πολυς χρόνος και δυο και τρία χρόνια, ή δε δαπάνη εξαρτάται από το μέγεθος των απασχολήσεων του δικηγόρου. Η αναφορά του Υπουργείου προς την Ιεράν Σύνοδον είναι άσχετος και έν πάση περιπτώσει είναι ακόμη μία σκέψις.

ΔΗΜ. Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος
Ελ. Βενιζέλου 39 Τηλ. 33-426
Αθήνα

...κινηματογράφου

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. — Να γράψετε στον Ντάνυ Καίη στη διεύθυνση των στούντιο της Παραμάουντ: Paramount Pictures, 5451 Marathon Street, Hollywood 38, Cal. U.S.A.

ΑΓΑ ΜΕΝΤΗ. — Σας απάντησα με ιδιαίτερο γράμμα. ΙΩΑΝ ΜΑΡΗ. — Σας απάντησα με ιδιαίτερο γράμμα. Ρ. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΙΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ Γάλλος άστρονομος και συγγραφέας Φλαμιριόν (1852 — 1915), που διακρινόταν για το θαύμασμο, χιούμορ του, είχε ένα φίλο, ο οποίος ήταν γνωστός για τη άχόρταγη φιλοδοξία και την αδιάκοπη προσπάθειά του ν' αποκτήση τιμές, εξέχουσες θέσεις και μεγάλα αξιώματα. Όταν, λοιπόν, πέθανε, ο Φλαμιριόν έγραψε στον τάφο του το εξής επίγραμμα: «Ενθάδε κείται ο Χ. Αυτός εδώ ο τάφος είναι η μόνη θέσις που επέτυχε χωρίς να την επιδιώξη ποτέ».

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ μας ήρωας, ο Θ. Κολοκοτρώνης είχε ένα φίλο γιστρό, που δεν διακρινόταν και πολύ στην επιστήμη του.

Μία μέρα, μία άλλη συζήτηση τους γύρισε σε καυγά κι' ο γιστρός πέταξε μία άπειλη. — Άκου δώ! αποκρίθηκε τότε ο γέρος του Μωριά. Μπορεί να φοβάμαι τις... συνταγές σου, αλλά τις απειλές σου όχι!

Ο ΤΑΝ ο Βίκτωρ Ουγκώ διήρυνε ένα λογοτεχνικό περιοδικό, ένας άδέσιος και άρχαίος λογοτέχνης του έστειλε για δημοσίευσιν ένα άρθρο του, με την έξης παρώκλησι σε ύστερόγραφο: — Αν παρέλειψα που και που μερικά κόμματα και τελείες, σας παρακαλώ να τα βάλετε σεις.

Κι' ο Ουγκώ του απάντησε: — Άγαπητέ, φίλε, άλλη φορά σας παρακαλώ να μου στέλνεται μόνο τα κόμματα και τις τελείες. Τα υπόλοιπα θα τα βάζω εγώ!

Ο ΙΔΙΟΣ συγγραφέας, ο Βίκτωρ Ουγκώ, μπορεί μόνον στα έργα του να γινόταν πολλές φορές φλύαρος, φημιζόταν όμως για τις λακωνικές του έπιστολές. Όταν πρωτοτυπώθηκε λοιπόν το αριστογράμμά του «Οι Άλαιοι», γεμάτος αγωνία έστειλε στον εκδότη του μια έπιστολή με ένα απλό «ε». Κι' ο εκδότης με τη σειρά του απάντησε σ' ένα φύλλο χαρτί: «ε!».

ΜΙΑ μέρα, ο βασιλεύς της Γαλλίας Λουδοβίκος 14ος έδειξε ένα ποίημα του στον διάσημο συγγραφέα Μπουαλό και του ζήτησε τη γνώμη του. — Μεγαλειότατε, αποκρίθηκε ο Μπουαλό, αποδείξατε άλλη μια φορά ότι μπορείτε να κατορθώσετε το παν. Θελησατε να γράψετε τους χειρότερους στίχους του κόσμου και το καταφέρατε!

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ της Αγγλίας Έδουαρδος Ζ' (1841 — 1910), όταν ήταν ακόμα πρίγκηψ, είχε επισκεφθή Ινκόνιτο το Παρίσι.

Ένα παγερό βράδυ, είδε στη γωνία ενός δρόμου έναν καστονά κι' αγόρασε κάστανα. Ο καστονάς όμως τον άγνωστο και την άλλη μέρα είχε καρφώσει μία ταμπέλα που έγραφε: Προμηθευτής Α.Υ. του πρίγκηπος Ουαλλίας!

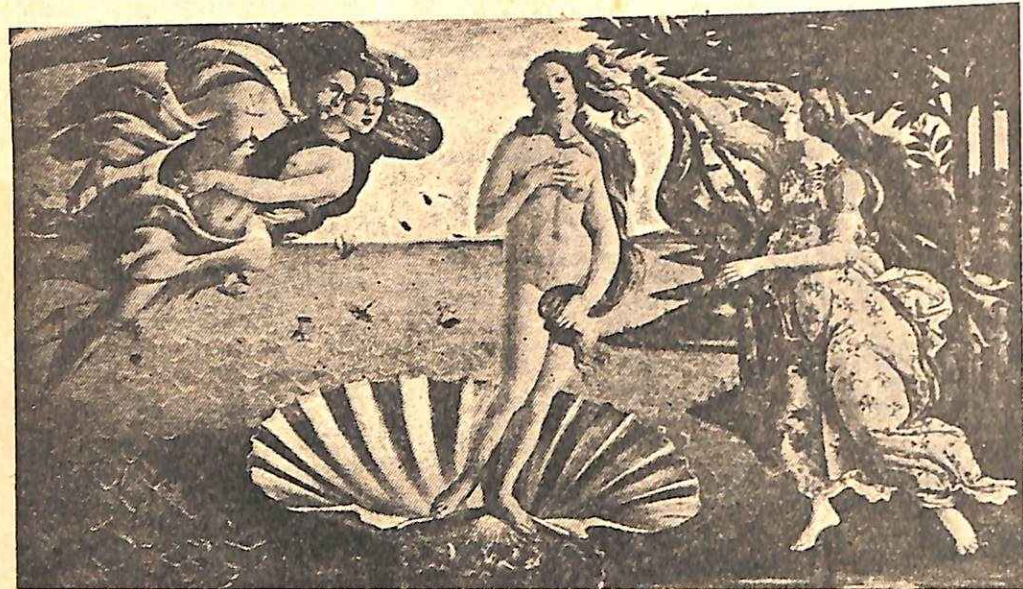

ΤΟ ΜΕΙΔΙΑΜΑ ΤΗΣ ΑΓΝΩΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΔΙΗΓΗΜΑ, ΟΧΙ!

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ...

«Η γέννησι της 'Αφροδίτης». Ένα από τα άριστουργήματα του ζωγράφου Μποτιτσέλι.

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ Σάντρο Φιλίπετι, που η ιστορία τον γνωρίζει με το όνομα Μποτιτσέλι, εργαζόταν την εικόνα μιας νέας κοπέλλας. Το κέφι του ήταν θαυμάσιο. Έξ' αρχής του είχαν έρθει όλα βολικά μ' αυτή την εικόνα, είχε πετύχει τα χρώματα και τον ένοιωσε άμέσως τον έσω κόσμο της κοπέλλας. 'Από το μπαλκόνι εισωρούσαν οι μυρωδιές των λουλουδιών και το άρωμα του κρασιού, του νέου κρασιού που είχαν κουβαλήσει οι χωρικοί από την Ίμπρουνέτα. Όμως, μήπως του φαίνονταν όλα λαμπρά επειδή ήταν έρωτευμένος;

Αυτό του συνέβαινε σπάνια, έπαιρνε άμέσως φωτιά. Οι ευκαιρίες δεν του λείπα-νε. Όποιοι καταπιάνεται με το να δοξά-ση τη γυναίκα καλλονή, θα υπάρχουν φυσικά εκείνες που θα φροντίσουν και να του μαλακώσουν την καρδιά. 'Η τωρινή λατρεία του ζωγράφου ήταν ακριβώς η νέα κυρία που ζωγράφιζε. Μα τα πράγματα υπερδεδυνάμωσαν, επειδή ο ζωγράφος δεν την γνώριζε την κυρία.

Έρχονταν στο ατελιέ του δυο φορές την εβδομάδα. Όμως τη συνόδευε μία ηλικιωμένη κυρία που ποτέ δεν άνοιγε το στόμα της να πη κάτι, παρ' όλο που δεν ήταν μουγγή, μόνο χωρίς δόντια ήταν, είχε δάχτυλα αρθριτικά, ένα πρόσωπο σκυθρωπό και φαινόνταν τελείως απογοητευμένη. Βλέπετε, σε τέτοια θλιβερά όντα εμπιστευ-νται πολλές φορές οι σύζυγοι τις γυναί-κες τους.

Φυσικά ο Σάντρο δεν ενδιαφερόταν για την ηλικιωμένη κυρία, αλλά της έριχνε αναγκαστικά ερευνητικές ματιές, όταν ήθε-λε να πιάσει λίγο κουβέντα με την κοπέ-λα. Όμως η ηλικιωμένη δεν ήταν και τό-σο άφωτισμένη στο διάβασμά της, με την πρώτη λέξη σήκωνε τα γυαλιά από τη μύ-τη της, κτύπαζε αυστηρά και ξαναρχόταν στο ατελιέ ή απόλυτη σιωπή. Αυτό δεν ά-ρρεσε διόλου στο ζωγράφο. Και τέλος, μία μέρα, την ώρα που θα φεύγαμε οι δυο κυ-ρίες, ο Σάντρο έχωσε στο χέρι της κοπέ-λλας ένα ραβδάκι, καθώς της βοηθούσε να φορέσει το παλτό της. Της έλεγε το πόσο την αγαπά με τις θερμότερες εκφράσεις και την θερμότερα καλούσε να συναντηθούν αύριο, σε μέρος σίγουρο, όπου θα μπο-ρούσε να της εκφράσει τα αισθήματά του, χωρίς τον έλεγχο της κυρίας.

Η νέα κυρία πήρε το ραβδάκι, αλλά κανένα «ευχαριστώ» δεν έλαβε ο ζωγράφος ούτε γραπτό, ούτε προφορικό, παρόλο που είχε έρθει στο μεταξύ στο ατελιέ για το πορτραίτο της. 'Η εργασία του είχε προ-πληρωθεί και έτσι δεν μπορούσε να προ-

τείνη μία συνάντησι άλλοι, για να συμ-φωνήσουν, δίδαν, για την τιμή του πορ-τραίτου. Ο Σάντρο ήταν πολύ εφευρετι-κός, τα πάντα σοφίζονταν για να του δώ-σουν οι κυρίες ένα ραντεβού, μα τούτη τη φορά, άδικα έσπαζε το κεφάλι του. Και όμως έπρεπε να την συναντήσει κάπου, σε μέρος σίγουρο, γιατί όπως πάντα, ήταν και τώρα «τρελλά» έρωτευμένος με την κυρία που ζωγράφιζε.

Η εικόνα ήταν πια έτοιμη. Μα ένας έ-ρωτευμένος ζωγράφος βρίσκει πάντα «δι-ορθώσεις» και πετυχαίνει έτσι μία ακόμη επίκρισι. Ανακαλύπτει πάντα στα χαρα-κτηριστικά του μοντέλου κάτι το νέο, που η τέχνη δεν του επιτρέπει να το παρσι-ωπήσει.

Έτσι λοιπόν σήμερα είχε ο Σάντρο κέ-φι εξαιρετικό, εργαζότανε το πορτραίτο και περίμενε με καρδιοχτύπι ν' ακούση τα λόγια, το άμαξί της κοπέλλας, που τόσο την ποθούσε. Μάταια! 'Η ώρα περνούσε. Πήγε στο παραθύρο. Το φύλλωμα από τις κληματαριές του έκρυβε τη θέα, το σήκω-σε με το χέρι, για να δει καλύτερα το δρόμο. Το άμαξί δεν φαινόταν, μόνο η η-λικιωμένη κυρία που προχωρούσε άργα. «Όταν μπήκε στο ατελιέ, σήκωσε τα με-σοφούστανά της και τού έδωσε ένα γράμ-μα. Πριν προφτάσει ο ζωγράφος να ξαφνια-στή, η κυρία είχε φύγει.

Το γράμμα αυτό ήταν μεγάλο. Ο Σάν-τρο δεν ήταν συνηθισμένος σε τέτοια, αλ-λά σε λιγόλογα, που του λέγαμε «ναί» και του όριζαν το μέρος. 'Ωστόσο έπιασε να διαβάσει:

«Αγαπητέ Κύριε Φιλίπετι, «Λυπούμαι που δεν μπορώ να έρθω σή-μερα και που δεν θα ξαναέρθω. Όσο για το «κάτι» που ανακαλύψατε στην έκφρασί-μου, θα μπορέσετε, όταν μεγάλω-τε καλλι-τέχνης, να το προσθέσετε στο πορτραίτο μου και χωρίς μέναι.

«Δεν ξέρετε ποιά είμαι. Δεν ξέρετε και γιατί σας παρήγγειλα το πορτραίτο μου. Το όνομά μου θα το μάθετε ασφαλώς σε λίγο, θα έρθουν να σας ρωτήσουν. 'Ελ-πίζω να μη σας ενοχλήσουν πολύ.

«Είμαι η κόρη ενός εμπόρου μεταξω-τών, όχι από τη Φλωρεντία, αλλά από μία κοντινή πόλη. Μεγάλωσα με αυστηρότητα μεγάλη, με εύταξια, αλλά χωρίς αγάπη. 'Εσείς, δέξαι, κύριε Φιλίπετι, τη γυνω-ρίσαστε την αγάπη, το ξέρω ότι αγαπάτε εκάστοτε τα μοντέλα σας και ασφαλώς σκεφθήκατε να παίξετε και μαζί μου το γλυκό παιχνίδι της αγάπης. Θα γινότανε ίσως αυτό, αν ταχυναι να σας γνωρίσω λίγο νωρίτερα. Μα γνώρισα ήδη κάποιον και τον αγαπώ και δεν υπάρχει στην καρ-

διά μου άλλος χώρος. Γι' αυτόν που α-γαπώ προορίζονταν το πορτραίτο μου. Μα τα πράγματα ήρθαν αλλιώς.

«Ο πατέρας μου πληροφορήθηκε ότι έχω μία αγάπη. Μου έδινε λοιπόν όλη του τη μεγάλη περιουσία, μαζί με το χέρι ενός κάποιου που εγώ δεν τον ήθελα. Εί-χα μπροστά μου δυο λύσεις: Να δεχτώ ή να μπω σε μοναστήρι. 'Ο αγαπημένος μου με συμβούλεψε το δεύτερο. Μπήκα λοιπόν στο μοναστήρι, σε ποιο δεν το μαστού-ρα για να μη τους φέρω σε δύσκολη θέσι, μία μάλιστα και μου φέρθηκαν τόσο λαμ-πρά. Οι φίλες μου Τζούλια και 'Ελισα-βέτα με συνώδευσαν ως τη θύρα. Κλαί-γοντας αποχαιρετιστήκαμε, γιατί σ' όλη μας τη ζωή δεν θα ξαναβλεπόμασταν.

«'Η αδελφή θυρώρος έκλεισε τη θύρα. Αυτή η αδελφή κι' εγώ τραβήξαμε ένα στενό διάδρομο, έπειτα μία αυλή όπου βρίσκονταν ένας παμμέγιστος κέδρος. Ο-μολογώ, ότι με θλίψι μου άτεισα προς την κορυφή του, που ξεπερνούσε τη στε-νή του μοναστηρίου κι' από εκεί μπορούσε να άτεινισι τον κόσμο των ανθρώπων, που για μένα ήταν πια κάτι το άδύνατο. Η αδελφή θυρώρος μ' ώδηγησε ευγενικά προς μία δεύτερη αυλή, ανάμεσα από διάφορα περάσματα που τα έκλεινε επιμελώς. Μου φαινόταν πως, θυδίζοντανε όλο και πιο βαθειά στον τάφο μου. Πόσες πόρτες χαν άνοιξι για να ξανακλείσουν πίσω μου! Για μία στιγμή στάθηκα, σά να μου πιάστηκε η καρδιά, ένοιωσα δάκρυα στα μάτια μου. «Θάορος!...» μου φέ-ρισε η αδελφή και έκλεισε κι' αυτή τη πόρτα.

«'Εδώ δεν υπήρχε καμιά θύρα πιά, νένας τοίχος, έδω ήταν απλούστατα ένας δρόμος από τη ζωή των ανθρώπων. Ο δρόμος στεκόταν ένα ταξιδιωτικό άμαξί, με τέσσερα άλογα. Στ' όμορφοτερο κέ-ντρον ο αγαπημένος μου. 'Ανέβηκα στο άμαξί, τ' άλογα ξεκίνησαν. Το άμαξί μου ήσαν πια παλιά πολύ, που δεν θα σάς το κατονημάσω. Θα σας κάνω πολύ δυστυχισμένον, εάν σάς όμολογήσω ότι είμαι πολύ ευτυχισμένη!

«Φυσικά, η απόδρασίς μου δεν είναι κάτι που «πορεί να μείνει κρυφό. Για-τέρας μου θα βελήση να παρευρεθί στην τελετή του μοναστηρίου, όταν θα προφ-τάει —θα επρόκειτο δηλαδή— να φουρ-νισθί ότι δεν υπάρχει στο μοναστήρι.

«'Εν τω μεταξύ έφερε φυσικά ότι με ζω-γράφιζατε και ότι είσαστε ένας κατακτη-τής. Δεν θα τον είδοποιήσω δέξαι ότι εί-σαστε ο απαγωγέας, μα τα τακτοποίη-σα όλα ώστε να μπορέση εύκολα να έ-λθει το άμαξί σας, όπου με άποκαλείτε το «μπιλιέτο σας» και όπου με παρακα-λούν να έλθω. 'Εσείς, λοιπόν, να έλθετε για ένα ραντεβού σε μέρος ασφαλές, χωρήσει μου αυτή τη μικρή άπατη και χωρήσει το άμαξί σας, όπου με άποκαλείτε το «μπιλιέτο σας». 'Εσείς, λοιπόν, να έλθετε με τον έλεγχο της κυρίας.

«Δεν ξέρετε ποιά είμαι. Δεν ξέρετε και γιατί σας παρήγγειλα το πορτραίτο μου. Το όνομά μου θα το μάθετε ασφαλώς σε λίγο, θα έρθουν να σας ρωτήσουν. 'Ελ-πίζω να μη σας ενοχλήσουν πολύ.

«Είμαι η κόρη ενός εμπόρου μεταξω-τών, όχι από τη Φλωρεντία, αλλά από μία κοντινή πόλη. Μεγάλωσα με αυστηρότητα μεγάλη, με εύταξια, αλλά χωρίς αγάπη. 'Εσείς, δέξαι, κύριε Φιλίπετι, τη γυνω-ρίσαστε την αγάπη, το ξέρω ότι αγαπάτε εκάστοτε τα μοντέλα σας και ασφαλώς σκεφθήκατε να παίξετε και μαζί μου το γλυκό παιχνίδι της αγάπης. Θα γινότανε ίσως αυτό, αν ταχυναι να σας γνωρίσω λίγο νωρίτερα. Μα γνώρισα ήδη κάποιον και τον αγαπώ και δεν υπάρχει στην καρ-

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΟΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗ-ΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32!

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

1) ΘΕΟΔΩΡΙΟΣ, 2) ΕΔΡΑ (ΕΝΙ, 3) ΟΔΟΜΕΤΡΟΝ, 4) ΚΑΘΑΡΑ, 5) ΣΑ, 6) ΕΛΕΝΑ, 7) ΣΙΤΤΙΟΣ, 7) ΙΣΡΑΗΛ, 8) ΟΙΟ — ΤΩΝ, 9) ΣΑΝΔΑΡΑ, 10) ΟΜ, 11) ΑΛΙΠΑΣΤΑ, 12) ΚΑΘΕΤΕ, 13) ΕΔΩ — ΣΑΝΑ, 14) ΟΡΟΦΕΣΙΟΝ, 15) ΔΑ-ΚΑΛΙΣ — ΔΕΙ, 16) ΕΡΕΤΡΙΑ, 17) ΤΑΝΤΑ — ΡΕΑ, 18) ΙΕΡ — ΑΙΗΤΑ, 19) ΟΝΟΣ — ΟΛΟΧ — ΟΤ, 20) ΣΙΝΔΟΣ — ΝΗΜΑ.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΤΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ
1) με 9: Αυτοκρατορίας, 2 με 14: 1910, 3 με 8: Λουδοβίκου 14ου, 4 με 13: Λουδοβίκου 15ου, 5 με 11: Ναπολέοντος 3ου, 6 με 10: Μεσαίωνος, 7 με 12: 1900.

Η ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ

Ο Τζανής περπάτησε 9 ήμε-ρες και μία κι' η απόστασις ήταν 117 χιλιόμετρα, έχουμε μέ-ση ημερησία πεζοπορία 13 χιλιό-μετρα. 'Εφ' όσον η αύξησις ήταν κανονική κάθε μέρα, πρέπει να περπάτησε το μέσο όρο ακριβώς στη μεσαία ημέρα —την πέμπτη ημέρα δηλαδή. 'Ετσι την 6η, 7η, 8η και 9η θα περπάτησε 14, 15, 16 και 17 χιλιόμετρα και την 10η, 11η, 12η και 13η 18, 19, 20 και 21 χιλιόμετρα. 'Αν προσθε-σουμε τους αριθμούς αυτούς, θα έχουμε 117 χιλιόμετρα.

Η ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΑ

Οι τρεις άνηψοι πήραν μερί-δια ο πρώτος 8, η δεύτερη 7 κι' ο τρίτος 6, δηλαδή 21 συνολικά. Ο Γιώργος δηλαδή πήρε 8/21, η Καίτη 7/21 κι' ο Κώστας 6/21. Διαίρωντας το 420 με το 21, έχουμε 20. 'Αρα ο Γιώργος πήρε 160, η Καίτη 140 κι' ο Κώστας 120.

ΤΟ ΝΤΕΠΟΖΙΤΟ

Σας 2½ άρες. Γιατί αφού ο Σολής γεμίσει το ντεπόζιτο σε 2 άρες, σε μία ώρα θα το έχη γεμίσει το 1/2 της μέσης. 'Αν η τρυ-φή άδειάζει σε 10 άρες, σε 1 ώρα θα άφηση να τρέξη το 1/10 της χωρητικότητος του ντεπόζιτου. 'Ετσι σε μία ώρα θα γεμίσει το 1/2 της χωρητικότητος του ντεπόζιτου σε μία ώρα, άρα ο Σολής (σε 10/10) θα γεμίση σε 2½ άρες.

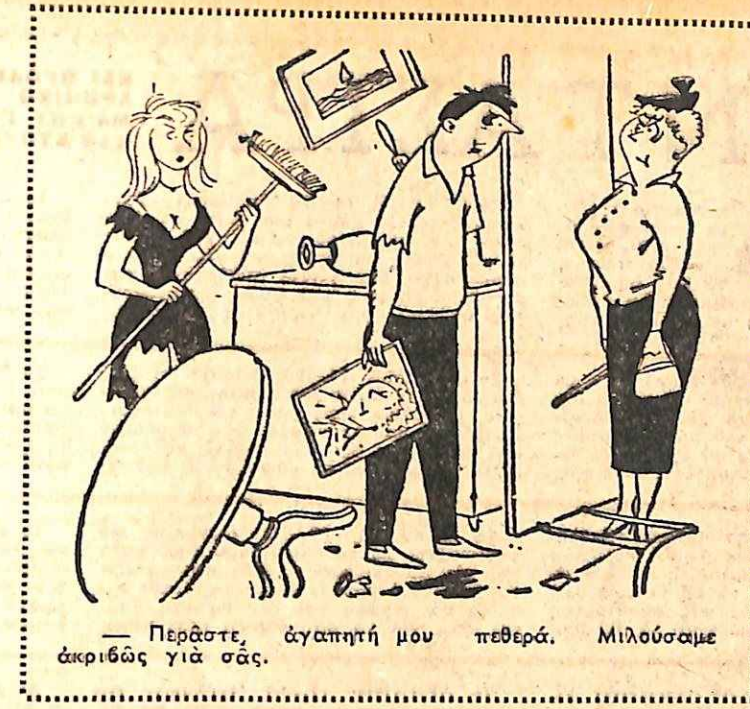
ΑΡΑΒΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Πιάνοντας το αυτί της κα-ρδιάς μπορείς να την κίνησι να μιλήσει.

Προσπάθα συνεχώς και όλό-κληρο χρόνο αν χρειαστή, μα την πρόησις ποτέ ούτε μικρό αποτέλεσμα.

Δεν θα ξανααγαπήσω για να ξανααγαπηθώ.

Υπάρχουν στιγμές που και λιοτάρει γίνεται δειλό, ή γυναικα γίνεται γενναία.

— Περάστε, αγαπητή μου πεθερά. Μιλούσαμε ακριβώς για σας.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΔΕ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΦΑΗ

Χρήσιμες συμβουλές για τις μητέρες

ΤΙ να κάνη κανείς όταν οι μικροί αυτοί... τύραννοι δεν τρώνε; Να θυμώση, να τι-μωρήση, δεν καταλύει τι-μωρά. Να τους δίνη κανείς σε κάθε στιγμή της ημέρας κα-ραμέλες και σοκολάτες, δε φαί-νεται και πολύ άπολεσματο-κό, γιατί άπλούστατα αυτά τους κόβουν την όρεξι. Πολλές μητέρες σκοντάφτουν για χρό-νια ολόκληρα σ' αυτή τη σοβα-ρή δυσκολία, ενώ οι άλλες, οι «τυχερές» που τα παιδιά τους έχουν πάντα όρεξι, θεωρούν «υπερβολή» το να μιλάη κανείς για «κουραστική διαδικασία» για «έλλιπες και διαρκείς απο-γοητεύσεις» και «τίς πιά άπί-θανες άποπειρες» για να επιτύ-χη κανείς ένα πρόσκαιρο και άπατηλο άποτέλεσμα.

Δεν υπάρχει καμιά θαυμα-τουργή τέχνη που να πετυχι-νη άμέσως, ούτε συνταγή αλ-θεία για να κίνη κανείς ένα παιδί να φάη. Μερικές υποδεί-ξεις μονάχα θα μπορούσαν ί-σως να βοηθήσουν ώρισμένες ά-πο τις «άτυχες» μητέρες.

Σε πολλές περιπτώσεις τα παιδιά έχουν περισσότερη όρε-ξι το πρωί ή στις 4—5 το ά-πόγευμα. 'Ας έπωφεληθούν λοι-πόν οι μητέρες άπ' αυτή τη φυ-σική διάθεσι, προσφέροντάς τους ένα «καλλαστό» πιά στε-ρεό ή ένα «πρόδειπνο» που γί-νεται σχεδόν ένα άληθινό δεί-πνο.

Προσοχή στις πολύ «θρεπτι-κές» προφές. Δεν είναι ποτέ κα-λό να τρώνε τα παιδιά πολύ γλυκά και για λεπτερές και παρ-α-ξενες όρεξεις περισσότερα ένα άλόγο, λίγο τυρί ή φρούτα πα-ρά μία φέτα ψωμί που κατεβαί-νει δύσκολα. Προτιμήστε φαγη-τά θρεπτικά και με μικρό όγκο. Τα ζυμαρικά και οι σαούτες που είναι τόσο δύσκολο να υπο-φέρη κανείς, όταν δεν πεινά, δίνουν την μικρότερη ώφέλεια. Χρειάζονται, ασφαλώς, αλλά μπορεί κανείς να τα περιορίση.

ΤΟ ΣΚΑΚΙ

Συνδυασμοί φραγμού

Συνεχίζουμε σήμερα με ά-ραίους συνδυασμούς «φραγ-μού».

1ο
Λευκά (7): Ρ01, Βη2, Ρδ1, Ρζ1, ε3, ζ4, θ4.

Μαύρα (8): Ρ07, Βγ5, Ρα8 Ρζ8, α7, β6, ε6, η6.

Στη θέσι αυτή παίζουν τα Λευκά και κερδίζουν. Τα Λευκά βλέπουν ότι οι μόνες κινήσεις που τους δίδουν τη νίκη είναι 1. Ρ67 + Ρ08, 2. Β62 + άλλα παρεμβαίνει η κίνησις του μαύ-ρου Πιονιού 2.... ε5 και δεν γίνεται τίποτε. 'Ετσι λοιπόν πρέπει ο «φραγμός» αυτός του μαύρου Πιονιού να έξουδετερω-θή. Πώς;

2ο
Λευκά (11): Ργ1, Βη6, Ρδ1 Ρθ1, Αδ2, Ιγ3, α2, β2, γ2, ζ4, η5.

Μαύρα (12): Ρη8, Β66, Ρα8, Ρζ7, Αδ7, Αγ5, Ιδ4, α7, β7, ε5, ε6, η7.

Στη θέσι αυτή τα Λευκά ά-πειλούν με 1. Ρ08 + ΡΧ08, 2. ΒΧΠ7 και άκολουθεί ματ με 3. Ρ01+. 'Αλλά την κίνησι έ-χουν τα Μαύρα τα όποια άντι-ληφθέντα τον κίνδυνο παίζουν 1....δ4! 'Εάν τώρα τα Λευκά Παίξουν 2. Ιε4 άκολουθεί 2.... Ιδ3+!, 3. γΧ63 Αα3! 4. 6Χ α3 Ργ8+ και τα Μαύρα κερ-δίζουν. Πώς πρέπει λοιπόν να παίζουν τα Λευκά (μετά την κίνησι των Μαύρων 1....δ4);

Α. ΛΑΒΡΑΝΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΣΚΑΚΙΟΥ

1) 1. ζ5! εΧ5, 2. Ρ67 + Ρ08, 3. Β62+ και κερδίζουν, 2) 2. Ιδ5! (φραγμός της διαγωνίου θ1—γ6) 2.... ΙΧα2 + 3. Ρ61 εΧ1δ5, 4. Ρ08+ ΡΧ08, 5. ΒΧΠ7 και το ματ με Ρ01 δεν άποκρούεται.

κ ή λίγο πριν από το γεύμα, ό-στε να «ξυπνά» κατά κάποιο τρόπο την όρεξι.

Μερικές μητέρες μηχανεύονται διάφορα για να καταφέρουν το παιδί να φάη χωριστά, πριν από την ύπολοιπη οικογένεια, γιατί η δύσκολη όρεξι του κιν-δυνεί να δημιουργήση μία δυ-σάρεστη ατμόσφαιρα στο τρα-πέζι. Πραγματικά, σε ώρισμένες περιπτώσεις το παιδί θα φάη καλύτερα αν θα άφαιρεθί από τ' άδελφια του και τις κουβέν-τες τους. Σ' άλλες πάλι περι-πτώσεις είναι εύαισθητο στο παράδειγμα και μπορεί ή όρε-ξι του να κινήθη από την όρε-ξι των διπλανών του. Κι' αυτό στη μητέρα έναπολείται να κρί-νη...

«Αν όμως, παρ' όλες τις προ-σπάθειές σας, ή όρεξι του παι-διού λιγοστεύει, είναι απαραί-τητη να συμβουλευτήτε γιατρό. Όσο για τις παραδοτικές, φυσιολογικές άνορεξεις μία ζωή περισσότερο ίσοροπημένη φαγητά καλосυνδυασμένα, ρυ-θμός γευμάτων περισσότερο προσαρμοσμένος στην ίδιου-κρασία του παιδιού σας, είναι μερικά πράγματα που μπο-ρούν να γιαιοφέρουν αυτή τη δύσάρεστη κατάσταση.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ
ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 2-19
ΜΑΪΟΥ ΓΙΑ ΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗ-
ΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): 'Επιτυχία ίσως κάτι που το επιδιώκατε από καιρό. Εάν δεν έχετε γίνει αυτό, χωρίς άλλο σας περιμένει μια ευχάριστη ή ένα χαρούμενο νέο που θα σας δημιουργήσει μια ψυχική κατάσταση πολύ καλύτερη από τη σημερινή και ίσως μόνιμη.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 'Απριλίου): Οι υποθέσεις σας ή οι εργασίες σας θα σημειώσουν μια σημαντική πρόοδο πιθανώς κατά τις 7 ή 8 του μηνός. Πάντως χωρίς να προσπαθήσετε θα έχετε μια περίοδο ευτυχίας και θα διαλέξετε μόνη σας.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): 'Η βοήθεια που σας προσφέρεται είναι πολύτιμη αλλά έχετε επιφυλάξεις και δεν αφήνετε τον εαυτό σας να δει καθαρά και να εκτιμήσει την αξία της προστασίας αυτής. 'Η τύχη σας πρόκειται να αλλάξει.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): Είναι αλήθεια πως η ζωή έχει και τις δυσκολίες της αλλά εάν δείξετε κατανόηση θα απολαύσετε με το συντροφικό σας πολλές φορές. Βοηθήστε και σεις με το δικό σας τρόπο να ξεπεράσετε κάθε εμπόδιο.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Ιουλίου): Ζητήστε τη συμπαράσταση του προσώπου που εκτιμάτε. Δεν θα αρνηθεί να σας βοηθήσει αλλά μάλιστα θα αισθανθεί ευχάριστη να του δοθεί ευκαιρία να δείξει τα αισθήματά του προς εσάς και να εκδηλωθεί.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Από σας εξαρτώνται πολλά πρόσωπα που έχουν απόλυτα την ανάγκη σας. 'Ο γλυκύς σας τρόπος και ο καλός σας χαρακτήρας σας βοηθάει να δείχνετε στα πρόσωπα αυτά αγάπη, στοργή και καλωσύνη.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): 'Η ζωή σας θα είναι χωρίς μεγάλες διακυμάνσεις. Οι δυσκολίες που μπορεί να παρουσιαστούν, θα ξεπεραστούν. Σεις πρέπει να είσαστε πάντοτε αισιόδοξοι και να βλέπετε με εμπιστοσύνη το μέλλον.

Σκορπίος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Οκτωβρίου): 'Ενα μικρό μάλλωμα ή μια διαφωνία θα σκοτεινιάσει λίγο τον ορανό της ευτυχίας σας. Κάποιος πρέπει να υποχωρήσει. Μη φοβηθείτε αυτός ο «κάποιος» να είσαστε εσείς, που είσαστε και τόσο λεπτή.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Ζητάγατε τόσο καιρό την αγάπη. Τώρα πρέπει να αντιλαμβάνεστε πόσο πολύτιμη είναι. Μη φοβηθείτε να την υπερασπιστείτε με κάθε μέσον αν τυχόν και γεννηθεί ένα ζήτημα που θα την απειλήσει.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Μην αρνηθείτε να πάρετε μέρος σε ένα περίπατο ή μια έκδρομη γιατί είναι πολύ πιθανόν να σας δοθεί η ευκαιρία να πραγματοποιήσετε ένα όνειρο που κρύβετε από καιρό βαθιά μέσα στην καρδιά σας.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Ιανουαρίου): 'Ενα γράμμα ή μια είδηση που θα πάρετε έχουν μεγάλη σημασία για σας και θα πρέπει να ξεκαθαρίσετε τα πράγματα με ένα τρόπο όχι εγωιστικό, αλλά με κατανόηση και με μεγάλη καλωσύνη.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): 'Η αισθηματική σας ζωή κυλάει ήσυχα και ευχάριστα, χωρίς ανησυχίες και ανωμαλίες. 'Η υγεία σας όμως θα σας ανησυχίσει για λίγο χωρίς όμως να παρουσιάσει κάτι με πολύ άσχημα επκόλουθα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Καλ- λιεργήστε τον εαυτό σας ώστε να απο- δώσει ό,τι καλύτερο κρύβει στο βάθος του. Είσατε ικανή να προσφέρετε πολύ περισσότερα εάν γίνετε αυθόρμητη, χω- ρίς υπολογισμούς και χωρίς ύστερόβου- λες σκέψεις για ώριμα πρόσωπα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): 'Η ζωή σας αλλάζει κατά ένα τρόπο. Μη γυρι- ζετε τα μάτια σας προς το παρελθόν. Κυττάξετε και φροντίστε για το μέλλον σας. Ξεχάστε ό,τι έχει συμβεί και στη- ρίχτε τη ζωή σας σε καινούργιες βάσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): Μη γκρινιάζετε με τα παραμικρά πράγματα και μην απελπίζεστε όταν παρουσιάζε- ται έστω και κάποια δυσκολία. Κάθε εμ- πόδιο θα περάσει και δεν θα έχει αφή- σει ίχνη για να σας θυμίζει κάτι κακό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): Θα αισθανθείτε μεγάλη χαρά γιατί θα θε- ταιωθούν για τις ελλειψείς προσέσεις αυτού που αγαπάτε. 'Η αμοιβαία αγάπη θα σας ενώσει και δεν είναι μακριά η ολοκλήρωση της. Τυχερή μέρα η Τρίτη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Τα πράγματα δεν πρέπει να τα βλέπετε με τη στεγνή λογική. Έχουν και την αι- σθηματική τους πλευρά. Για σας θα εί- ναι πιο ευχάριστο να δώτε με άλλο μάτι και όχι μόνο ρεαλιστικά την κατάσταση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Με το θάρρος σας αποκτήσατε ή θα απο- κτήσετε την ευτυχία. 'Η πρωτοβουλία που θα πάρετε για μια ώριμη υπόθεση θα σας οδηγήσει σε μια επιτυχία πολύ σημαντική για την εξέλιξη της ζωής σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Οκτωβρίου): 'Α- γωνιστείτε για να υπερασπιστείτε την εμ- τυχία σας. Είναι δική σας και δεν πρέπει να την αφήσετε να ξεφύγει. Μην επηρεα- ζόσαστε από την εξωτερική μορφή των πραγμάτων. 'Ισως είναι διαφορετική.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Το παρελθόν έχει απομακρυνθεί. Μη μένετε προσλημμένη σ' αυτό, η ζωή τρέχει και προσηλωμένη σ' αυτό, η ζωή τρέχει και δημιουργεί καινούργιες πραγματικότητες δημιουργή- και καινούργιες προσδοκίες. Δημιουργή- σετε το παρόν με περισσότερες αξιώσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Οι εργασίες σας θα παρουσιάσουν κάποια δυσκολία που θα σας στενοχωρήσει λίγο. 'Η δυσκολία όμως αυτή δεν είναι ανυ- πέρβλητη και με θάρρος και υπομονή μπο- ρεί να ξεπεραστεί τελείως και να ξεχαστεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιανουαρίου): Με το να προσφέρετε την αγάπη σας σε τ- τλάσματα που την έχουν ανάγκη, χαρί- τε τη χαρά στους άλλους. Είναι κοντά όμως η στιγμή που και σεις θα νοιώσετε την αγάπη κάποιου άλλου προσώπου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Το πρώτο μέρος του δεκαπενθημέρου αυ- τού θα είναι πολύ κατάλληλο για να τα- κτοποιήσετε τις ατομικές σας υποθέσεις. Φροντίστε όλες σας τις εργασίες και μη ανασβάλλετε τις αποφάσεις γι' αργότερα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): 'Η ζωή σας αλλάζει προς το καλύτερο. Πρέ- πει όμως να φροντίσετε περισσότερο τον εαυτό σας και να προσέξετε το χαρα- κτήρα και τις εκδηλώσεις σας. Θα έχετε μια μεγάλη επιτυχία στην εργασία σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): Το δεκαπενθήμερο αυτό θα φέρει στα πρώτα- ταν τις αισθηματικές σας υποθέσεις. Στην αρχή δεν είναι απόλυτα ξεκαθα- ρισμένες, δεν αποκλείεται όμως να κατα- λήξουν σε ένα ευτυχισμένο σύζυγο. Ό- μωρ που θα σας εξασφαλίζει για πάντα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Θα δο- υν μια πεισματώδη μάχη για προσω- πικά σας ζητήματα. 'Η επιτυχία της έλ- ται από τις δικές σας αντιλήψεις για τη ζωή. Πάντως μην υποχωρήσετε ποτέ μόνο σε λεπτομέρειες χωρίς σημασία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): 'Ε- νας ευχάριστος περίπατος με μια εύθυμη συντροφιά θα σας αλλάξει τελείως τη δια- θεση και θα δώτε πιο αισιόδοξα τα πρ- αγματα. Μπορεί μάλιστα να σας δοθεί ευ- καιρία να αποφασίσετε για τον εαυτό σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): Για- τί δεν προτιμάτε τον ίδιο δρόμο; Έπα- ρείτε με το φερσίμο σας ένα πρόσωπο που θέλει να πάρει μια όριστη απόφα- ση. Συζητήστε με τον εαυτό σας και ξεκα- θαρίστε τα αισθήματά σας ελλειψείς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αύγουστου): Μ- είσατε προ πάντων γυναίκα. Οι αμώ- ρικοι χαρακτήρες δεν ενθουσιάζουν κα- τόσο τους άνδρες που ζητάνε από τη συ- ντροφία τους τη γλυκεία γαλήνη της εμ- τυχίας χωρίς όμως υπερβολικές παραφο- ρές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Μη κυττάξετε τα πολύ μελλοντικά γιν- οντα. Το προσεχές μέλλον είναι αυτό που θα κανονίσει και τα κατοπινά. Για να το αντιμετωπίσετε θα πρέπει να δείξετε να- νική θέληση, κατανόηση και υπομονή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Οκτωβρίου): 'Η υγεία σας πρέπει να σας απασχολεί λίγο περισσότερο. 'Ενας ευχάριστος ριπάτος ή μια συνάντηση θα σας δώ- ρουν μια χαρούμενη ατμόσφαιρα που θα κρατήσει το υπόλοιπο δεκαπενθήμε- ρο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): 'Η υγεία σας θα αποκατασταθεί και οι π- πλάγη από μια ενοχλητική σκέψη κα- νετε μια έκδρομη ευχάριστη ή μια π- πσκει σε αγαπητό πρόσωπο που θα σας προσφέρει ένα ωραίο αναμνηστικό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Είσατε λίγο επιπόλαιο. Δεν αναστα- τούν τους κινδύνους. 'Η ευχαρίστηση ή σωρητή δεν πρέπει ν' αφαιρέσει τις πε- θέσεις για μια ευτυχία που θα κρατήσει για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστη- μα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Ιανουαρίου): Περιμένετε να εκδηλωθεί το ένδοξο ενός προσώπου, αλλά έσείς φέρε- τε γωιστικά. 'Η δική σας ή στάσις από το θάρρος και την πρόθεσι που θα- για να σας δείξει συμπάθεια και κα- νον.

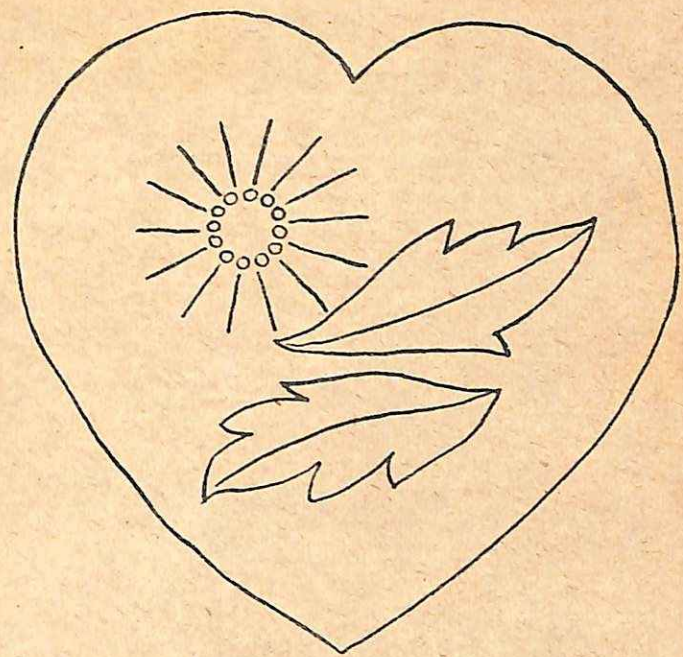
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Να είσαστε και λίγο επιφυλακτικοί. 'Ενθουσιασμός είναι καλός σε ώρι- μες περιστάσεις. Μη παρασύρεστε από ε- ζωτερική όψη των πραγμάτων, που- ρεί να διαφέρει πολύ από την πραγμα- τική.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): 'Η ηθική ικανοποίηση από μια επιτυχία σας κάνει να βλέπετε και τα άλλα γιν- οματα με ένα χαρούμενο πρίσμα. 'Η σι- σιοδοξία σας θα σας ωφελήσει.

ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΜΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

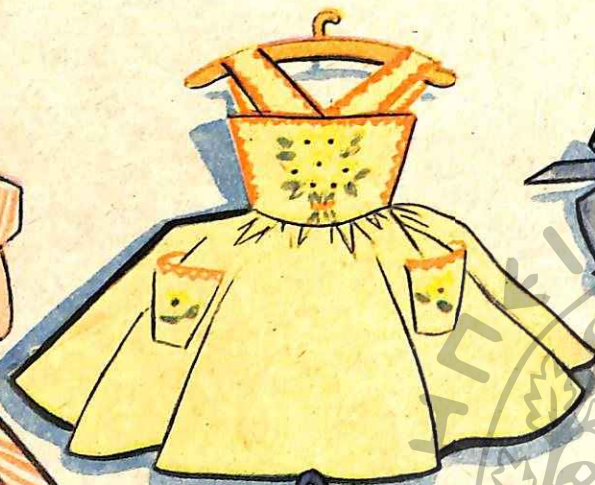
Θα μεταχειριστήτε λινό, ήμίλινο ή παπλίνα χρώματος μπλε σάε. Το κεντήσετε με λασέ D.M.C. (ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ) άσπρο ή κοτόν περλέ No 742, κόκκινο No 607, πράσινο No 704 και πράσινο-πορτοκαλί No 742. Θα κεντήσετε τα φύλλα και τους μίσχους με πισωβελονιά, χρη- σιμοποιώντας άλλοτε το σκούρο πράσινο κι' άλλοτε το ανοιχτό. 'Η βελονιά που δίνει το μπουκέτο θα κεντηθεί με τη βελονιά 1 σε τρεις φορές με το κόκκινο μουλινέ No 607. Τα πέταλα της μαργαρίτας κεν- τούνται με το άσπρο λασέ πεταχτή βελονιά 2 ή ανεβαστά με το άσπρο κοτόν περλέ. Στο κέντρο της μαργαρίτας θα κεντηθεί ένας κύ- κλος από κίτρινα κομπάκια 3. Το γύρω της ποδίτσας, οι τσέπες, οι λ- λές και οι ελεύθερες άκρες της ζώνης θα γίνουν με το κόκκινο μουλινέ με τη βελονιά 4.

Αυτό το μοτίφ δεν πηγαίνει μόνο σε ποδίτσα αλλά και σε παι- νά φορεματάκια, φουφουλίτσες ή ακόμη και για να στολίση δυο- τρεις τσέπες σ' ένα πρόχειρο φόρεμα ή μια ποδιά δική σας.

ΟΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΣΤΗ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

D·M·C